தொ-கரு.] பிங்கள ஹு புரட்டாசிமீ [பகுதி-கக.
l. XV. September—October, 1917. No. 11.

கடைச்சங்ககாலம்.

கடைச்சங்ககாலம் கி. பி. 2-ம் நூற்றாண்டென்றும், 5-ம் நூற்றாண்டென்றும், 8-ம் நூற்றாண்டென்றும் பலர் பலவிதம் கூறுவர். இவ்வ...த்தில் உண்மை யாதெனஆராய்வோம்.

சடைச்சங்கத்திறுதிக்...தில் அசோகன்காலத்தில் (கி. மு. 250) தென்இந்தியாவிற்கு

புத்தசமயம் தமிழகத்தில் பிரபலமாய்வழங்கிற்றென்று மண...லை கூறும்.

உத்தரன்விசித்திரன்உருத்திரன்பைரவன்
சித்திரன்சிங்கன் தனுத்தரன்சிவேதன் (Silap XXVI 182-3)
ஆரியவரசரைச் செங்குட்டுவன்வென்றான். இவர்களில் ஒருவ...து கி. பி. 125-க்குமுன் ஆரியநாட்டில
ஆண்டதாகத்தெரியவில்லை. ...ல் கி. பி. 127-160ல் ஆண்ட
உருத்திரதாமன் என்ற சகவரசன் ...குட்டுவன்வென்ற உருத்திரனேபோலும். கி. பி. 40-75ல் இயற்றப்...ற Periplus (T. R. A.

S. 1916 p. p 836-7) உறையூரையே
பூர்பேருராகக்கூறு றெதேயன் றிப(T. R. A. S. 1913 p.p.
132-3) வை ஒருசிறிதுங்கூறவில்லையாதலின்,
அக்காலத்துக்குப்பிறகே ரை, கரிகாலன்கட்டுவித்தான் ானக்
கருதல்தகும். மேலும் மணி
லையிற் சாவகநாடு பலவிடங்களிலும் கூறப்பட்டுளது. அக்நாட்டுக்
களுக்குப் பஞ்சகாலத்தில் மணிமேகலைஉணவளித்ததாகவும் சாத்த
கூறுவர். சாவகநாடென்பது இக்காலத்தில் ஜாவா என்று கூறப்
ங்நாடே. அங்நாட்டிற்கு கி. பி. 78-ற்றுன் முதன்முதல் இந்தியர்கள்
யேறினர். குடியேறின ஆந்திரர்களின்தலைவனுன ஆதித்தன்பெய
இன்னும் ஜாவாவில் ஒருசகம் வழங்குகின்றது. அங்ஙனம்
யேறிச் சிலகாலம்நிகழ்ந்தபின்னரே மணிமேகலை அங்நாட்டிற்குப்
ாயிருக்கக்கூடுமாதலின், சிலப்பதிகாரத்திலும் மணிமேகலையிலுங்
படும் நிகழ்ச்சிகள் கி. பி. 2-ம்நூற்றுண்டிற்குமுன் நடந்திருக்கி
யாது.

ருகூஅ

திருமுறைவகுத்த நம்பி
முதலான கடைச்சங்கப்புலவர் களைத் த
ரணர், நக்கீரர்
ண்டத்திருவந்தா
தியிற்குறிப்பமதாடு அவர்கள் பாடலை 11-ம
திருமுறையிற (கி. பி 1025) சோதகி நம்பின்றூர்.
மாணிக்கவாசகரியற்றிய திருக்கோவையாரிலும்,

சிறைவான்புனற நிலைசசிறறமபலத தூமென்சிந்தையுள்ளு
முறைவானுயர்மதிற் கூடலினுமீந்தவொண்கூந்த லிமின்
றுறைவாய்நூலமுந்தனையியாவனிமெயிலைச்சூழலபுக்கோ
விறைவாதடவரைத்தோட்கென்கொலாமபுகுந்தெய்தியதே.

கூடன்மதுரையில ' ஆந்த ' அதாவது முறசாலத்தில நடைபெறற

டைச்சங்கம இறந்தசாலத்தா ர கூறப்பவகால, மாணிக்கவாசகர் காலததுககு பிகவு முனனரே அஃது இருந்து நதகவேண்டும். கி. பி. 862ற் பட்டமெய்திய (Uttamapalayam inscription of Varaguna) வரகுணனை மாணிரகவாசகா "வரகுணனாந்தென்னவனேத்துஞ்சிற்றம் பலத்தான்" எனத் திருக்கோவையார் (306) நிகழ்காலததாற் குறிப்ப தால், அவர் கி. பி. மூன்றாண்டின் ஒ நூற்றாண்டில் இருந்தவராவர். கிருததொண்ட தொகை ... காதாசூனாத ... 'பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்' என சங்க ... புலவராச கூறினரா. ஸ்ரீமான் டி. வி. சேஷகிரிராயரவாகள் "செந்தமிழ்" III-ம் தொகுதியில சங்க மூர்த்திகள வரகுணன் கால ததவா என நிரூபித்திருக்கின்றனர். இதற்கேற்பக் திருவிளையாடற்புராணமும் விறகுவிற்ற படலத்தில சங்க மூர்த்திகள திருவுடையான சே மானபெருமாளையுமை வரகுணன்காலததவ ... கூறுப பேயும ... சோபாரதா தியில "சங்கத் தவடி றக்குதகியமாற ... பாக்கோலையாளே" என்று ... கூறுவதால், ... ழ்வார்காலத்தூம் ... முன ... சுவாமி நாததா ... ருதுவதா தவ ... ஜாதி. ஆழ்வாரையாரந்தருந் ... ரமாபெற்ற (கி. பி. 770) ஸ்ரீவரமங்கலததையும (Tiruvaymoli 509 19) வரகுணனை

வற்படி (நசக ²ஊன்டிய வரகுணமங்கல ஈனையுடு Tn ,u 897)
நம்மா ழ்வா ர பாடுவதா ன், ஆதித்தசோழன் (கி. பி. 880-907)
காலத்திலேயே நம்மாழ்வா ர்காரணப்பெயரான சடகோபன்
மன்றது ஸாதாரணஜனங் - ளுக்கும் பெயராய்வழங்கிவந்ததாலும்,
(இசசெய்தி ஒரு சாஸனதத்திற்காரணப்
படுவதாகக் கோபிநாதராயரவர்கள் எனக்கு அன்புடன
தெரிவித்தனர்) கடை . . சசகாலம் ருசுக
நம்மாழ்வா ர்காலம் கி. பி. 9-ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியெனவே
நிர் ணயிக்கப்படும். நச்சினார்க்கினிய ர்
'பின்னுள்ளோர்செய்தசிந்தாமணி' எ ன் று ம்
'வஞ்சிப்பொய்யாமொழிபுரம்வமைய முகாட்சிந்திருந்தகு முனிவன்'
என்றும் எ ழுதியிருப்பதா லும், பொய்யாமொழிப்புலவர் ஒரு
தமிழ்ச்சங்கத்தைத்கூட்டுவிக்கமுயன்றாரென்று தெரிதலாலும், பொ
ய்யாமொழியின்சங்கத்தையே நம்மாழ்வா ரழித்தனரென்றும், அச்
சங்கத்திலேயே ஜீவகசிந்தாமணி
அரங்கேற்றப்பெற்றதென்றும், கடைச்சங்ககாலத்துக்குப்பின்னரே
சிந்தாமணி இயற்றப்பெற்றதென்றும் கருதத்தகும். ஸ்ரீமான் மல.
மு. ஸ்வாமிக்கண்ணுப்பிள்ளையவர்கள் சிந்தாமணியின்காலத்தைத்
தக்ககாரணங்களால் சுமார் கி. பி. 814 என்று
நிர்ணயித்திருப்பதால், கடைச்சங்கம் கி. பி. 8-ம் நூற்றாண்டில்
அல்லது அதற்குமுன்னரோ கடைசி முடிந்திருக்கவேண்டும்.
திருமங்கையாழ்வாரும் 'சங்கத்தமிழ்' என்றும 'சங்கமுத்தமிழ்'
என்றும் சில விடங்களிற்கூறுவதால், கி. பி. 750-க்கு முன்னமே
கடைச்சங்கமிருந்த தென்று தெளியலாகும். (See Tamil
திருமங்கையாழ்வார்காலம் IV p. p. 60-9.)

ஸ்ரீமான் மு. இராகவையங்காரவர்கள் தமது 'சேரன்செங்குட்டுவன்' என்னும் நூலிற் கடைச்சங்ககாலம் கி. பி. 5-ம் நூற்றாண்டென ஸ்தாபிக்கமுயன்றார்கள். இம் முடிபு தவறென்பதை ஸ்ரீமான் K.S. ஸ்ரீநிவாஸபிள்ளையவர்கள் தெளிவாயும் விரிவாயும் காட்டியிருக்கின்றனர் (Sen Tamil XV pp. 3-24). அவர்களாற் சொல்லப்படாத சில விஷயங்களை மட்டும் எடுத்துக்காட்டுகின்றேன்.

கி. பி. 6-வது, 7-வது நூற்றாண்டுகளிற் பிரபலமாயிருந்த பல்லவர்களைப்பற்றி யாதொன்றுஞ் சங்க நூல்களிற் கூறப்படாமையாலே, அவர்களது பிராபல்யத்திற்கு முன்னதாகக் கடைச்சங்கம் நிகழ்ந்திருக்க வேண்டுமென்பது ஐயங்காரவர்களது அபிப்பிராயம். இது யாவருக்கும் உடன்பாடே. ஆனால் கி. பி. 5-ம் நூற்றாண்டிற்றான் அது நிகழ்ந்திருக்கவேண்டுமென்றறிய நியாயமில்லை. அக்காலம் கீழெல்லைமட்டுமேயாகும். கரிகாலனுக்குப்பின் நெடுமுடிக்கிள்ளியும், அவனுக்குப்பின் அவன்றம்பி நலங்கிள்ளியும், நலங்கிள்ளிக்குப்பின் நெடுமுடிக்கிள்ளியின் மகன் தொண்டைமான் இளந்திரையனும் ஆண்டனர். புகாரிலாண்ட கரிகாலன் (பட்டினப்பாலை 285; கலிங்கத்துப்பரணி VIII 20-1; [illegible] சிலப் V; மணி I 39-40) மாதவிக்குத் தலைவரிசைகொடுத்தவனாயினும் (சிலப் XV 21-2) அவன் பகைவரை வெல்ல வடதிசைசென்றதைப் பழையசெய்தியாகக் கூறப்படுதலானும் (சிலப் V 89-104; அதற்கு அடியார்க்குநல்லார் உரை: மணி I 39-40),

வெற்றிவேற்செழியன், கொங்கிளங்கோசர், கயவாகு, பெருங்கிள்ளி முதலான அரசரைக் கூறுமிடத்து, கரிகாலனைமட்டும் இளங்கோவடிகள் கூறாததாலும் (சிலப் உரைபெறுகட்டுரை), செங்குட்டுவனுக்கு முந்தின தலைமுறையில் அவனிருந்திருக்கவேண்டும். கரிகாலனுக்குப்பின் புகாரையாண்ட (மணி XXIV 25-9) நெடுமுடிக்கிள்ளியும் அவன் தம்பியும் காரியாற்றில் வென்றனர். (மணி XIX 125-7). அப்போரிற் செங்குட்டுவனது அம்மான் நெடுங்கிள்ளி தஞ்சியபிறகு (புறம் 44, 45, 47), செங்குட்டுவன் நேரிவாயிலிற்பொருது தான் இரண்டாமுறை வடநாடு செல்வதற்குமுன் தன் மைத்துனனை பெருங்கிள்ளியைப் பட்டத்தில் நிறுவினான் (சிலப் XXVII 118-23; புறம் 16). ஆகையால் அச்செய்திக்கு முன்னமே நெடுமுடிக்கிள்ளி பட்டமடைந்தனன். புகாரைக்கடல்கொண்ட பிறகு, நெடுமுடிக்கிள்ளியின் மகன் தொண்டைமான் இளந்திரையன் காஞ்சியில் ஆண்டனன். (மணி XXIV 29-71; XXV 176-204; பெரும்பாணாற்றுப்படை). "இருநிலமருங்கிற் பொருநரைப்பெறாஅச் செருவெங்காதலிற் றிருமாவளவன்" எனக் கரிகாலனுக்கூறப்படுகிறான். (சிலப் V 89-90). மேலும் மணிமேகலை கச்சிமாநகர்புக்ககாலத்து, ஆங்கு 'தொடுகழற்கிள்ளி துணை இளங்கிள்ளி' கட்டுவித்த புத்தசேதியத்தை மணிமேகலை தரிசித்ததாகக் கூறப்பட்டுளது (மணி XXVIII 172-7).

ஆகையாற் கரிகாலனாலமுதல் இளந்திரையன்காலம்வரை சுமார் 100 வருஷகாலம் காஞ்சி சோழராது ஆட்சிக்குட்பட்டிருக்க வேண்டும்.

கி. பி. 437 முதல் 458 வரையாகிலும் சிம்மவர்மன் II என்ற பல்லவன் காஞ்சியிலே அரசபுரிந்தான் (T. R. A. S. 1915 p 482). அவன்றந்தை விஷ்ணுகோபன்மைய (Ep. Md. VIII p. 160) சமுத்திரகுப்தன் (கி. பி. 340-380) வென்றது. இவன் 85 ஆண்டுகள் உயிர் பெற்றிருந்தனனென்றும், 18 வயதிலேயே பட்டம் எய்தினனென்றுங்
கருதியபோதிலும், இவன் பட்டமெய்தியகாலம் கி. பி. 370. இவனுக்கு முன் ஸ்கந்தவர்மன் I, வீரவர்மன், ஸ்கந்தவர்மன் II என்றவர்

காஞ்சியில் ஆண்டனர் (EI VIII 160). தலைமுறை, ஒன்றுக்கு 25 வருஷங்கள் என்ற கணக்கின்படி ஸ்கந்தவர்மன் I கி. பி. 295-ல் பட்ட மெய்தியவனாவன். ஆகையால் கி.பி. மூன்றும் நூற்றாண்டின் இறுதியி லாண்ட சிவஸ்கந்தவர்மன் (Smith's Early History of India
p. 471) இவனேயாவன். இவனும இவனுக்குமுன்னிருந்த பப்பனும (Circa 270-295 கி. பி) காஞ்சியிலேயே ஆண்டதாக இவனது தாமிர சாஸனங்களினின்றும் தெரிகின்றது (Venkayya's 'Pallavas'). சிம்மவர்மன் IIக்குப் பின் அவன் மகன் ஸ்கந்தவர்மன் III (T.R.A.S. 1915 p. 482), குமாரவிஷ்ணு I, புத்தவர்மன், குமாரவிஷ்ணு II (EI VIII 234), நந்திவர்மன் I, சிம்மவர்மன் III, சிம்மவிஷ்ணு (T.R.A.S. 1911 p.p. 521-4) இவர்கள் ஆண்டார்கள். சிம்மவிஷ்ணு கி.பி.

575-ற பட்டமெய்தினன் (Smith p. 472). ஸ்கந்தவர்மன் III முதல் ஸிம்ஹவர்மன் III முடிய 6 அரசர்கள் 575-458=117 வருஷங்கள் ஆண்டது பொருந்தமுடைத்தே. ஸிம்மவிஷ்ணு முதல் நிருபதுங்கவர்மன் (873-899 கி. பி.) முடிய இடைவிடாமற் பல்லவ அரசர்கள் காஞ்சியில் ஆண்டுவந்தனரென்பது யாவருக்குந்தெரிந்தவிஷயமே. ஆகையால் கி. பி. 270 முதல் 900 வரை இடைப்பட்டகாலத்திற் கரிகாலன்முதல் 4 சோழர்களது ஆட்சியிற் காஞ்சியிருப்பது எலா தென்பது வெளிப்படை. ஸ்ரீமான் இராகவையங்கார் கடைச்சங்க காலமென்று கூறும் கி. பி. 6-ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், அவர் கூறுவது பிசிதே முடைத்தாயின், விஷ்ணுகோபனுக்கும் அவன்மகன் ஸிம்மவர்மன் II க்கும் பதில் கரிகாலன்மரபினரன்றோ காஞ்சியில் இருந்தல்வேண்டும். மேலும், கடப்பாவுக்குஸமீபத்திற் சோழர்கள் குறுநிலமன்னர்களாயிருந்தார்களென்று கி. பி. 640-ல் ஹியூன்தஸாங் எழுதியிருப்பதும் கண்டுகவனிக்கத்தக்கது. (Smith p. p. 462-3; Beal ii 227-30; Watters ii 224). ஆகையால், சோழர்கள் காஞ்சியை அரசுபுரிந்திருக்கக்கூடியகாலமும் கடைச்சங்கத் திறுதிக் காலமுமாக கி. பி. 270-க்கு முன் என்றே பெறப்படும். கி. பி. 3-ம் நூற்றாண்டிற்குப்பின் கடைச்சங்கம்நிகழ்ந்ததென்றால், சங்கநூல்களிற் பல்லவர்களைப்பற்றி ஓரிடத்தேனும் பிரஸ்தாபங்கேட்கப்படாமைக்குத் தக்கசமாதானம்வேண்டும். பல்லவர்கள் காஞ்சியைக் கைப்பற்றி ஆளுதற்குமுன் சோழஅரசர்களை வெற்றிகொண்டிருத்தல் இன்றியமையாது செந்தமிழ் வேண்டுமென்றோ. தங்களது ராஜ்யத்தை எல்லைவரப்பெரிதாக்கி அமைத்துக்கொள்வதெனின் குறுநிலமன்னர்களையும் மற்றை

அரசர்களையும் போரிற்புறங்கண்டிருத்தல்வேண்டுமன்றோ. மேற்சுட்டிய வெற்றித் திறமெல்லாம், குறுநிலமன்னராகிய அவ்வெற்றியையும் பெரிதாகப் போற்றிப்பாடும் சங்கப்புலவர்களதுகாலத்தனவெனின், அவைகள் பாடல்பெறுஞ் சிறப்பினவல்ல என அவர்கள் கருதுவதற்குக்காரணந் தான் யாதோ!

கி.பி.470ல் வஜ்ரநந்தியால நிறுவப்பெற்ற ஜைனதிராவிடசங்கம் கடைச்சங்கத்தைப் புனருத்தாரணஞ் செய்வதற்கென்றும், ஆகையால் அக்காலத்துக்குச் சற்றுமுன்புதான் கடைச்சங்கம் இருந்ததென்றுஞ் சுட்டுவ நூலார்கூறுவர். இம்முடிபு எவ்வாறு பெறப்பட்டதெனக் கூறாதுவிடுத்தனர். கடைச்சங்கத்தைப் புனருத்தாரணஞ்செய்வதற்கே வஜ்ர நந்தியின்சங்கம் நிறுவப்பெற்றதென ஆதாரமில்லாமல் ஒப்புக் கொண்டாலும், கி. பி. 470-க்குச் சிறிதுமுன்புதான் கடைச்சங்கமிருந்ததென்று கூறுவம் தங்ஙனம்? சங்கம் நிலைகுலைந்ததின் காரணம் இவ்வளவு சிலவருஷங்களுக்குள் மறைந்துவிடுமா? வஜ்ரநந்தியின் சங்கமே கடைச்சங்கமாயிருந்தலாகாதோவெனின், அவ்வாறு 'திகம்பரதரிசனம்' கூறவுமில்லை, கடைச்சங்கங்கூட்டுவித்தபெருமை தங்கட்குரியதென ஜைனர்கள் வாதாடவுமில்லை.

அகநானூற்றில் சில செய்யுட்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு அவைகளிற்கூறப்படும் வரிகசயசேனைப்போரி க லிங்கணத்திற்பிரவேசித்த மோகூரால் அழியபடைத 'வம்பமோரியர்' குப்தரே என ஐயங்காரவர்கள் கட்டுரைக் கின்றார்கள். ஸ்ரீநிவாஸபிள்ளை யவர்கள் இது தவ

றெனக்காட்டியுள்ளார். மெய் மோரியர் என் னும் தொடருக்கு
ஐயங்கா ரவர்கள் கூறும்வண்ணம் புதிய மோரியர் என்பதுதான்
பொருளாயினும் அத்தொடர் குப்தரைக்குறிக்காது. ஏனெனில்
குப்தருக்கும் மோரியருக்கும் யாதொருதொடர்புமுங்
காணப்படவில்லை. மேலும்
குப்தர்கள்வருவதற்கு ஒரு நூற்றாண்டிற்கு முன்னரே
(கி. பி. 227-ல்)
அழிவெய்திய ஆந்திரரின்சேனையைத்துணைக்கொண்டு குப்தர்கள்
வந்தனரென்பது தகாது. கி. பி. 150-ல் சகவரசன் உருத்திரதாமன்
ஆந்திரர்களைவென்றதுமுதற் பின்னோராஜ்யம்
அழிவெய்தத் தொடங்கிற்று. இதுதான்நக்கீசமயமெனப் பழைய
மோரியமரபினர் கடைச்சங்ககாலம் ...

ஆந்திரராஜ்யத்தின் புறப்பகுதியான
மகதத்தைக்கைக்கொண்டு தோல்வியுற்றவடுகவரச
சேனையானது திரட்டித் திக்விஜயஞ்செய்ய
வேண்டுமென்றபோதாவுடன் தக்ஷிணதேசத்தை நோக்கிப்
படையெடுத்து வந்து மோகூரால் அபஜயப்பட்டனரெனல் பொருந்தும்.
இவர்களைப் புதியமோரியரென்றலும் தகும். பின்னர்
இவர்களை குப்தர்கள் வென்று கீழ்ப்படுத்தியிருக்கக் கூடும்.
ஆயினும் இவர்கள் அடியோடு அழிக்கப்படவில்லை. ஏனெனில்,
யுவான்சுவாங் மகதம்வருவதற்குச் சிறிதுமுன்னர் (கி. பி. 640)
அசோகவம்சத்தின் கடைசியான பூர்ணவர்மன் மகதத்தை
ஆண்டான (Watters II 115).

சமுத்ரகுப்தன் சோழபாண்டியர்களைப்பட்டமதான்

வென்றதாகக் கூறுதலின்காரணம் இவர்களால் அவன் தோல்வியு
ற்றமையேயெனபர் குட்டுவ நூலாசிரியர். ஜகதேகவீரனை ச
முத்ர குப்தனைச் சோழ பாண்டியர்கள் வென்றிருந்தால், அசமச
டதிலைய சங்க புலவர்கள் பாடாதிருப்பரோ? ஆகையால் ச
முத்ர குப்தன்காலத்தது, சோழ பாண்டியர்கள் பல்லவர்கு அட
ங்கடாடா சிற்றரசர்களாய் இருந்திருக்கவேண்டும்

நக்கீரர் களவிய லுரை த்ருசீஷ்யபரம்பரையாக பத்துத்தலை
முறை வந்து பின்னர் எழுதத்து நடப்பதிலிருந்தும், அவ்வாறு எ
ழுதப்பட்ட உரையின் அரிகேசரி, பராங்குசன், நெடுமாறன் என்ப
டையார் பூண்டவனும், சங்கரமங்கையில் வென்ற கி. பி. 770-ல் த
ற்ற இருந்தவனுமாகிய பாண்டியனைப் பற்றிய செய்யுட்களை
உதாரணங்களாகக் காட்டியிருப்பதால் கி.பி. 770—10 × 30= 470-ல்
இருந்திருக்கவேண்டுமென்றும் ஐயங்காரவர்கள் எழுதினார்
இக்களவிய லுரை ஒரு சிறந்த ஆதாரமாகாது
தென்பதின் ஐயங்கார் நினைக்கிறார்.
கி. பி. 470-ல் நக்கீரர் இருந்தார
என்றால், அவர் வழிவந்த சிஷ்யர்கள் சங்கத்திலன்றோ இருந்திருக்க
வேண்டும். மேலும் கி. பி. 770 வரையில் அவ்வுரை
எழுதப்பட்டதென்றும், வெகுகாலத்திற்குப்பின்னர் எ
ழுதப்படவில்லையென்றும் சொல்வதற்கு நியாயமென்னை?
நக்கீரரே அவ்வுரையை எழுதினாரென்றும், அரிகே
சரியைப்பற்றிய செய்யுட்கள் பிரக்ஷிப்தங்களென்றும் சொல்லல
தகாதோ? 'இங்ஙனமவருகின்றதுஉரை' என்றால், குரு
சிஷ்யக்கிரமத்தைச் சிறிது தாராளமாகச் சொல்லிப்
பின்னுள்ளோரைக்கூறுதல் இசை

விடுத்து இவ்வாறுவருகின்றதுஉரையெனப் பொருள்கோடல் தவறாமோ? புத்தராதுகாலத்துக்குப்பின் வருஷத்திற்குஒருபுள்ளியாக இட்டுவைத்துப் பின் சிலவருஷமாகப் புள்ளியிடமறந்து பின்னால் மொத்தமாகக்கணக்கிட்டவிபரமும் ஈண்டைக்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது (Smith p. 47; 9 R. A. S. 1905 p. 51).

சமுத்ரகுப்தன்காலத்தில் மாளுவத்தைப் பலசிற்றரசர்கள் ஆண்டு வந்தனரென்றும், 'நூற்றுவர்கன்னர்' இவரேயென்றும் குட்டுவநூலார் கூறுவர். அவரே ஒப்புக்கொண்டபடி, கி. பி. 390-ல் சந்திரகுப்தன் II மாளுவத்தைக் குப்த ஏகாதிபத்தியத்திற்குட் சொண்டுவந்தானென்றால், கி. பி. 5-ம்நூற்றாண்டில் அந் நூற்றுவர்கன்னர் செங்குட்டுவனுக்கு எவ்வாறு உதவிசெய்யக் கூடும்? கி. பி. 2-ம்நூற்றாண்டிலும் அக்கன்னர் ஏன் மாளுவத்தை ஆண்டுகொண்டிருக்கக்கூடாது?

சிலர் 'நூற்றுவர்கன்னர்' என்னுந்தொடர் யக்ஞஸ்ரீ சாதகர்ணியைக்குறிக்குமென்று கருதுவாராயினர். 'நூற்றுவர்கன்னர்' (சிலப் XXVI 163), 'ஐம்பெருநூற்றின்மர்' (சிலப் XXVII 177), 'ஐம்பத் திருவர்' (XXVI 223), 'மாளுவவேந்தர்' (XXX 159), 'ஏனைஞூற்றுவர்' (XXVII 188) என்பனபோன்ற பிரயோகங்களைநோக்கினால் 'கன்னர்' என்பது பன்மையைக்குறிக்கின்றதென விளங்கும். யக்ஞஸ்ரீயென்பவன் ஆந்திரவரசன். கி. பி. 125-ல் மாளவ உஜ்ஜினியில் சகன்சஷ்டனன் ஆண்டதாகச் கூறுவதாலும், அவனுக்குப்பின் கி. பி. 130 முதல 390 வரை மாளுவத்தை உருத்திரதாமன்முதலான சகவரசர்கள் ஆண்டுவந்ததாலும், மாளுவதிற்கும் ஆந்திரருக்கும் யாதொருசம்பந்தமும் இல்லை.

ஆதலால் ஆந்திரரை மாளுவவேந்தர் என்றுசொல்லுதல் பொருந்தாது. மேலும் 'சாதகாணி' என்றால் மட்குடத்தையொத்தகாதினன் என்பது பொருள்படுமேயன்றி நூற்றுவர் கன்னரெனப்பொருள்படாது. புராணங்களிலும் சாமசூத்திரத்திலும் (Benares Ed. II 7 p. 149) இரகுவம்சத்திலும் (XIII 38) 'சத கர்ணி' என்றுகாணாது 'சாதகாணி'யென்றே காணப்படும். அன்றியும் செங்குட்டுவன் வடதிசையாத்திரைசென்றது கி. பி. 157—160-ல என்று கீழேகாட்டுகிறேன். யக்ஞஸ்ரீ பட்டமெய்தியதோ கி. பி. 173 (Smith Table facing p. 218). ஆகையால் நூற்றுவர்கன்னர் வேறு, யக்ஞஸ்ரீ வேறு.

கடைச்சங்ககாலம் ௪௫

"தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனாற் போரிற் றொலையுண்ட திதியன் (அகம்-36) இலங்கையில் 5-ம் நூற்றாண்டில் ஆண்ட ததியனேயென்று ஐயங்காரவர்கள் கூறுவர். முதலில் இவ்விருவர்களுக்கும் பெயர் ஒற்றுமைகூட இல்லை. திதியனென்பவன் பொதிய மலைச்சாரலில் அரசாண்டவனாயிருந்த குறுநிலமன்னனென்று அகநானூற்றுச்செய்யுட்கள் (196, 321) தெரிவிக்கின்றன. ததியனோ வெனில் இலங்கையரசன். இருந்த தசினனும் கி. பி. 5 ம் நூற்றாண்டிலிருந்தான். ததியன் பிறந்தது புத்தநிர்வாணத்திற்கு 990 வருஷங்களுக்குப்பின் இருந்ததாக மஹாவம்சம் கூறும். இலங்கைச் சரித்திரத்தில் சம்பந்தப்பட்டவரை புத்தர் நிர்வாணமடைந்தது கி. மு. 489 என்று நாம் சொல்லவேண்டுமென்று பின்னாற்காட்டப்படும். ஆகையால், ததியன்காலம் 990—488=502 கி. பி. என்று தெரியலாகும்.

இதுகாறும் கடைச்சங்ககாலம் 5-வது நூற்றாண்டென்று

கூறு வது பொ நந்தாதென மய, ''பஙகா வா''ளதாபாட ந
ாணஙகளிற் சில அசசாஸம 3-வது நு றாணடைாக ஈக டு
நகதுமன றனவென் றுங்காட டினேன. இனி இமமுடி பிற ந ாற
ாிதகிர ஆதாரஙகளைச சிறிது கூறுவேன்.

பாண்டிய வமசாவளியை அ றிவத ற கு

சினனமனூாசசாஸனங்க ளும, வேள்விகுடி சச ாஸன முப, ஆனை
லைசசி ாஸிந்த முப பெரிதும உபகாாப்படுகினறன அவ ற ட
சினன ம னூா சசாஸனமபெரியதிற்

பின்வ நம வமசா வளி பெ று ப்படுகின்றன

சம்ஸ்கிருதப்பகுதி (1) அரிகேசாி. அவனமகன (2) ஜடிலன.
அவனமகன் (3) இராஜஸிமமன் I. அவன்மகன (4) வரகுணன,
தமிழ்பபகுதி இது சாஸனஞசெய்வித தோனது முன்னோரின் பெ
யாகளை கூறாமிட ததை, தலையாலங்கானத தில இரணடு அரசரை
வெற றி கொணடதையும, மகாபாாதததைத
தமிழிற்செய்விததலையும, மதுரையிற்
சங்கங்கூட்டுவிததலையும் குறிக்கினறது. (1) பலவாசரைச
சஙகாமஙகைசயிலவென் ற பராங் குசன். அவனுக்குபபின (2)
இராஜசிமமன். அவன் மகன (3) வரகு ணன். சின்னமனூாசசி
றியசாஸனம இரண்டுபாண்டியரையே குறிக் கின்றது. (1)
ஜயந்தவாமன. அவன்மகன் (2) அரிகேசாி, அசமசமன்,
மாறவாமன. வேள்விகுடி சசாஸனததைப்பற றி ஸ்ரீமான்
வெங்கையரவாகள் எழுதி வெளியிட்டிருப்பதிலிருந்து பின்வரும
வமிசாவளி பெறப்படுகின்றன.

சம்ஸ்கிருதப்பகுதி.

மாறவர்மன்

|

ரணதீரன்

|

மாறவர்மன் ஸ்ரீ ராஜசிம்மன்

தமிழ்ப்பகுதி.

பல்யாகமுதுகுடுமிப்பெருவழுதி
முதன்முதற் சாஸனங்கற்பித்தவன்
வெகுகாலத்திற்குப்பின்

|

களப்பிரராதிக்கம்

|

கடுங்கோன். களப்பிரரையோட்டி
அரசுரிமை கைக்கொண்டவன்

|

மாறவர்மன் அவனிசூளாமணி

|

செழியன்சேந்தன்

|

அரிகேசரி, அசமசமன், மாறவர்மன், நின்றசீர் நெடுமாறன்

|

கோச்சடையன்

|

தேர்மாறன் [illegible]

மாறவர்மன் [illegible]

|

(அழகிய பாண்டியன் [illegible] இவனை [illegible] பராந்தக நெடுஞ்சடையன் [illegible] பராந்தகன் [illegible] [illegible] புலப்படுத்துகின்றது)

இச்சாஸனத்திலுள்ள [illegible]

[illegible] தேர்மாறன் [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ஸ்லோகங்கள் இவனை [illegible],

[illegible] சிறப்பித்துக் கூறுகின்றன.

சாஸனத்தைப் [illegible] மதுரைக்கு [illegible]

வைத்தியர் கி.பி. 770 (கலி 3871) சாஸனத்தை [illegible]

[illegible] விஷ்ணுவுக்குக் கற்கோவிலெடுப்பித்தானென்றும், அவன் [illegible] பாண்டியனது உத்தர

மந்திரி என்றும், ஆனைமலைச் சிலா [illegible]

[illegible] தெரிவிக்கின்றது. அதன் தமிழ்ப் பகுதி

மாறஞ்சடையனது உத்தரமந்திரியாகிய மாறன்காரியென்ற வைத்தியன்

ஸ்ரீவரமங்கலப்போவரையருமெ அக கற் கோவில கட்டப்பட்டதென அறிவிக்கின்றது.

கடைச்சங்ககாலம் நிள

முதலாவதாக வேள்விக்குடிச்சாஸனத்திலுள்ள ஆக்ஞப்தியும் ஆனைமலைக்கிலாலிகிதத்திற் கூறப்பட்ட வரும் ஒருவரேயென்றுவிளங்குகின்றது. ஏனெனில் இருவரும் உத்தரமந்திரத்திலுள்ளவர்கள். மாறன் காரி, ஸ்ரீவரமங்கலப்போரையன், மதுரதரன் அல்லது மதுரகவி என்றபெயருடையார்கள். ஆகலால் இப்பேருடையார் சேவித்து வந்த அரசனும் ஒருவனாயிருக்கவேண்டும். ஆகவே நெடுஞ்சடையன், ஸ்ரீவரன், பராந்தகன் என்பனவெல்லாம் அவ்வரசனது பெயரேஎன்பதும் அவன் கி. பி. 770-ல் அரசுபுரிந்துகொண்டிருந்தானென்பதும் வெளிப்படை. வேள்விக்குடிச் சாஸனம் ... பகுதியையுங்கற்பித்தது ஒருவனேயே இருக்கவேண்டும். ஆகையால் ஜடிலன் என்பதும் மாறன் சடையன்பராந்தகனுக்கு ஒருபெயராகவேண்டும். எனவே இந்த ஜடிலனும் சின்னமனூர்ச்சாஸனப்பட்டியிற்காணப்படும ஜடிலனும் ஒருவனே. ஆகையால் ஜடிலனது தாதை ... ... ராஜஸிம்மன், அரிகேசரிமான் ... பெயர்களுடையவனென்பதும் ... பல்லவமல்லனை ஜயித்தவனென்பதும் தெரிகின்றது. நந்திவர்மபல்லவமல்லனும் அவன் சேனாதிபதி உதயசந்திரனும் ... உதயேந்திரசாஸனம் பாண்டியமன்னன் சங்கரமங்கலத்திற் ... ... றுகின்றது.

இதிலிருந்து பல்லவமல்லனை வென்றதாகச்சொல்லிக்கொள்ளும் ஜடிலன் தந்தையும் சின்னமனூர்ச்சாஸனப்பட்டியில் ...

புதுதியிற்காணப் படும் பராங்குசனும் ஒருவனென்பதும், பல்லவமல்லன் என்றது நந்தி வர்மபல்லவமல்லனை என்பதும் தெளியப்படும். வேள்விக்குடிச்சாஸனத்தினின்றும் நெடுமாறனது தந்தை கோச்சடையன் ரணதீரனென்றும் இவனது தந்தை நெல்வேலிவென்ற மாறவர்மன் அரிகேசரி அசமசமன் என்ற பேர்கள் உடையவனென்றும் அறியலாகும். கடைசியிற்கூறிய இவ்வரசனே சின்னமனூர்ச்சாசனத்திற்கூறப்பட்ட அரிகேசரி அசமசமன் மாறவர்மனுகவேண்டும். இவர் ஜடிலனுக்கு (கி. பி. 770) மூன் றுதலைமுறைக்கு முன்வந்தவராயாற் கி. பி. 7-ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இருந்தவராதல்வேண்டும். சுந்தரமூர்த்திகளது திருத் தொண்டத்தொகையிற்கூறப்பட்ட நெல்வேலிவென்ற நின்றசீர்நெடுமாறநாயனார் இவரே. பெரியபுராணங்கூறுவதுபோல் இவரே சம்பந்தரால் ஜைனசமயத்தினின்று சைவத்திற்குத் திருத்தப் பணிகொள்ளப் பட்டவராவர். களவியலுரையும் உதயேந்திரசாஸனமும் தெரிவிக்கின்றபடி சங்கரமங்கையிற்பொருத ஜடிலன் தந்தையும் நெல்வேலியிலும் ...

செந்தமிழ்

அமர் புரிந்திருக்கவேண்டும். ஒரே யிடத்திற்பொருத அரசர்களிருவர் பேர்ஒற்றுமையுடையராய் இருக்கின்றமை அவர்களுள் ஒருவரோடொருவரை மயங்கிச் சரித்திர ஆராய்ச்சியாளர் கருதுவதற்கு இடந்தருகின்றன. நெல்வேலிவென்ற நெடுமாறனது தந்தை செழியன்

சேந்தன்ஜயந்தவர்மன் என்றும் தெரிகின்றது.

வேள்விக்குடிச்சாஸனம் செழியன்சேந்தனது தந்தை அவனிசூளாமணியென்றும் இவனது தந்தை கடுங்கோனென்றும் தெரிவிக்கின்றது. ஆகவே கீழ்வரும்வமிசாவளி பெறப்படுகின்றது.

பல்யாகமுதுகுடுமிப்பெருவழுதி

|

....

களப்பிரர் ஆதிக்கம்

....

கடுங்கோன் (களப்பிரரைவென்றவன்)

|

மாறவர்மன் அவனிசூளாமணி

|

செழியன் சேந்தன் ஜயந்தவர்மன்

|

அரிகேசரி அசமசமன் மாறவர்மன், நெல்வேலிவென்ற நின்றசீர்நெடுமாறநாயனார்

|

கோச்சடையன் ரணதீரன்

|

அரிகேசரி, பராங்குசன், தேர்மாறன், இராஜஸிம்மன் சங்கரமங்கையிற் பல்லவமல்லன் நந்திவர்மனை வென்றவன். நெல்வேலியிலும் வென்றவன்

|

ஜடிலவர்மன் நெடுஞ்சடையன் பராந்தகன்

இவனது உத்தரமந்திரி

மாறன்காரி (கி. பி. 770)

|

இராஜஸிம்மன் I

|

வரகுணமஹாராஜா (கி. பி. 862-ற் பட்டமெய்தியவன்)

இவர்களுள் நெல்வேலிவென்ற நின்றசீர்நெடுமாறநாயனார் கி.பி. 680 க் குப்பின் பட்டமெய்தினுரென்றல் பொருந்தாது. ஏனெனில் கி. பி. 642-ல வாதாபியை அழித்தசிறுத்தொண்டரை நேரிற்சந்தித்த 16-வ பிராயத்தினராகிய சம்பந்தர் இந்நெடுமாறனை சைவசமயியாக்கினர். ஆகவே இந்நெடுமாறனிடமிருந்து மூன்று தலைமுறைக்கு 770—680 = 90 வருஷம் கிடைக்கின்றது. இது ஒவ்வொருதலைமுறைக்கும் சராசரி 30 வருஷந்தருகின்றது. இவ்வாறுகணக்கிடின், கடுங்கோன் கி. பி. 680—3 × 30 = 590-ல் இருந்தானவன். இவனுக்குமுன் களப்பிரர் தாழுதிக்கமும், அதற்குமுன் நன்மாறனும், நன்மாறனுக்குமுன் உக்கிரப்பெருவழுதியும், உக்கிரப்பெருவழுதிக்குமுன்பு தலையாலங்கானத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழியனும், இவனுக்குமுன்பு வெற்றி வேற்செழியனும், இவனுக்குமுன்பு ஆரியப்படைதந்த நெடுஞ்செழியனும் இருந்தவர்கள். சராசரி 30 வருஷம் இருந்தார்களென்று வைத்துக்கொண்டால், ஆரியப்படைதந்த நெடுஞ்செழியன் இறந்தகாலம் 590—5 × 30 = 440 கி. பி. ஆகும். கி. பி. 590 தொடங்கி 900 முடிய உள்ள பாண்டியர்களில் ஒருவராவது பையார சங்க நூல்களிற் காணப்படாமையாலே கி. பி. 450-க்குப்பின் கடைச்சங்கம்நிகழ்ந்ததாக எவரும் சொலலத்துணியார்.

மைலும் களாபிராதஆட்சி சில நூற்றாண்டுகளாக இருந்திருக்கலாமென்பதையும், பாண்டியர்களுட் பின்வந்தவர்கள் மிகுதியும்வடமொழிப்பெயர்களையும் முன்னோர்கள் தனித்தமிழ்ப் பெயர்களையுங்கொண்டிருந்தார்களென்பதையும், சங்கநூல்களிற்பயின் றுள்ளசோழர்கள் விஜயாலயன்காலமுதற்கொண்டு (கி. பி. 840) 13-ம் நூற்றாண்டு இறுதிவரையுள்ளசோழர்களன் று என்பதையும், விஜயாலயன்காலத்திற்குச் சிலநூற்றாண்டுகட்கு முன்னும் (கி. பி. 640) சோழர் களைக் கட்டாவிலுள்ள தாழ்ந்தகுப்பினராக வியூன்த்ஸாங் வரைந் துள்ளாராதலிற் சோழர்களுக்குப் பிராதானியம் ஏற்படவில்லையென் பதையும், ஆகவே சங்ககாலத்திற் சோழர்கள் உந்நதநிலையிலிருந்தார்களென்பதையும் உற்று நோக்கின், கி. பி. 6-ம் நூற்றாண்டிற்கும் வெகு காலத்திற்குமுன்னரே கடைச்சங்கம் நடைபெற்றிருக்கவேண்டுமென்பது தெளியலாகும்.

... டவார்

கி. பி. 600-ல்இருந்த அப்பர், தமதுதேவாரத்தில், திருப்பாசூர்ப்பதிகத்தில், 'விண்ணுகி' என்றுதொடங்குஞ்செய்யுளிற் சங்ககாலத் தரசனாகிய கோச்செங்கட்சோழன் முற்பிறப்பிற் சிலந்தியாயிருந்த வரலாற்றையும், திருப்புத்தூர்ப்பதிகத்தில் 'புரிந்தமரர்' என்னுஞ்செய்யுளில், நக்கீரரோடுசம்பந்தப்பட்ட தருமிக்குப் பொற்கிழியளித்தகதையையுஞ் சுட்டிக்கூறுகின்றார். நக்கீரர்முதலியோர் நாவுக்கரசருக்கு இ...

சேந்...

எத்துணைக்காலத்துக்கு முந்தியிருந்தவராதல்வேண்டும்!

செங்கணானைச் சம்பந்தரும், சுந்தரரும், திருமங்கையாழ்வாரும் பாடியிருப்பதும் ஈண்டு கவனிக்கத்தக்கது.

இங்ஙனமிருக்கவும் ஸ்ரீமான் சுவாமிக்கண்ணுப்பிள்ளையவர்கள் 8-வது நூற்றாண்டுதான் கடைச்சங்ககாலமென்று வெளியிட்டிருப்பது ஆச்சரியம். இம்முடிபு சிலாலிகித ஆதாரத்தோடு முரண்படுகின்றது. சிலப்பதிகாரவிருத்தாந்தம் அவர் கூறும்வண்ணம் கி.பி. 756ல் நிகழ்ந்ததாயின், அக்காலத்திலிருந்த பாண்டியன் அரிகேசரியாயன்றோ இருத்தல்வேண்டும். நெடுஞ்செழியனாமாறில்லையே. மணிமேகலைச்செய்திகள் கி. பி. 771-ல் நடைபெற்றனவாயின் அக்காலத்துள்ள பாண்டியன் ஜடிலனேயன்றி வெற்றிவேற்செழியனல்லனே. ஆகவே, நெடுஞ்செழியனும் (II) ஜடிலனது மகனான இராஜசிம்மனாதல்வேண்டும். இஃதுண்மையாயின், மேலே ஆராய்ந்த சாஸனங்களுள் ஒன்றேனும் இராஜசிம்மனைத் தலையாலங்கானத்துச்செருவென்றவனாகச் சொல்லாததுந்தவிர, அவற்றுளொன்று, அவனது முன்னோரிற் பெயர்குறியாத ஒருவனுக்கு அக்கீர்த்தியைக்கொடுத்திருப்பது ஆச்சரியமேயன்றோ.

புத்தசமயம் கடைச்சங்ககாலத்தில் மிகவும் உன்னதநிலையிலிருந்ததென்பது மணிமேகலை நூலால் அறியக்கிடக்கின்றது. கி. பி. 600-க்கு வெகுகாலத்திற்கு முன்னமே புத்தசமயம் தளர்வடைந்து எல்லா ராஜ்யம் பரிகசிக்கத்தகுந்த நிலைமையில் வந்துவிட்டதென்று ஹியூன்த் ஸாங்

கூறுவதாலும், மகேந்திரவர்மன் (கி. பி. 600—625) எழுதிய மத்தவிலாஸப்ரஹஸனத்தாலும் தெரிகிறது. பாஹியானும் (கி. பி. 399—414) இந்தியாவிற் புத்தசமயங்குன்றிவருவதாக எழுதியிருக்கின்றார். ஆகையால் கடைசங்ககாலம் கி. பி. 400-க்குப்பின் எனல் பொருந்தாது.

சிலப்பதிகாரத்தில் வடநாட்டு யாத்திரை சென்ற செங்குட்டுவன் தனிமுடியரசரநேகரை வென்றதாகச் சொல்லியிருக்கிறது. சந்திர குப்தன் II கி. பி. 390-ற் சகரை வென்றதுமுதல் ஸ்கந்தகுப்தன்வரை (கி. பி. 480) வடஇந்தியாவிற் குப்தர்கள்மட்டுமே ஆண்டனர். ஆதலால் அக்காலத்தில் வடஇந்தியாவிற் பலர் தனிமுடிமன்னர் இருந்தாரென்றல் ஏலாது. கி. பி. 480-க்குப்பின் 550 வரை யசோதர்மனும் கடைச்சங்ககாலம்
ஆக

அவன் வழியினரும், குப்தரும், சிலகாலம் ஹூணரும் மட்டுமே ஆண்டனர். செங்குட்டுவன் கி. பி. 5-ம் நூற்றாண்டில் இருந்தானெனின் அவன் குப்தரைமட்டுமே போரில் எதிர்த்திருக்கக்கூடும். கி. பி. 370-ல் சமுத்ரகுப்தன் திக்விஜயஞ்செய்து ஆரியவரசர்பெரும்பாலாரையுந் தனக்குக் கீழ்ப்படுத்தினன். கி. பி. 320-க்குப்பின் சங்ககாலமெனின், அக்காலத்துப் பிரதானமாயிருந்த குப்தவரசரைச் செங்குட்டுவன் வென்றதாகக் கூறாததுவியப்பே.

இனி, சிலப்பதிகாரத்திலும் மணிமேகலையிலும் விரித்துரைக்கப் படுஞ்செய்திகள் இன்னகாலத்து நிகழ்ந்தனவென்று

புத்தநிர்வாணகாலம் ஒன்றினின்றே உணரக்கூடுமாதலின், அதன்காலம் இன்னதென்று நிச்சயிப்பது ஆவசியகம். தன் அபிஷேகத்துக்குப்பின் 14-வது ஆண்டிற் பிரசுரிக்கப்பட்ட சிலாலிகிதங்களில அசோகமௌரியன், ஈஜிப்ட் டாலமிபிலடெல்பாஸ் II (கி. மு. 285-247), மாஸிடோனியா ஆண்டி கோனஸ் கொனுடஸ் (277-239), ஸிரீன்பகஸ் (கி. மு. 258-ல் இறந்தவன்), இபைரஸ் அலெக்ஸாண்டர் (கி. மு. 272-ல் பட்டமெய்தியவன்) ஆகிய இவர்களைத் தன் சமகாலத்தரசராகக் கூறுவர் (Rapson's Ancient India p. 21; Smith p. p. 196-7). ஆகையால் அசோகனது அபிஷேககாலம் (272 to 258) + 13 = கி. மு. 285 to 271 ஆகும். அலெக்ஸாண்டர் இந்தியாவிற்குப் படையெடுத்துவந்தபோது, சுமாலிய நந்தன் ஆண்டுவந்தான். அதன்பின் சீக்கிரம் சந்திரகுப்தன் அரசனாயினன் (கி. மு. 326). ஆகையாற் சந்திரகுப்தனது அபிஷேககாலத்திற்கும் அசோகனது அபிஷேககாலத்திற்கும் இடைப்பட்டகாலம் 326-271 = 55-க்குமேல ஆகாது. புராணங்கள் சந்திரகுப்தனுக்கு 24 ஆண்டுகளும், பிந்துஸாரனுக்கு 25 ஆண்டுகளும் தருகின்றன. மஹா வம்சம் சந்திரகுப்தனுக்கு 24 ஆண்டுகளும், பிந்துஸாரனுக்கு 28 ஆண்டுகளும் தருகின்றது. அசோகனுக்குப் பட்டமெய்தி 4 வருஷங்கட்குப்பின்னரே அபிஷேகம் ஆயிற்று. ஆகவே, சந்திரகுப்த அசோக அபிஷேகங்களுக்கு இடைப்பட்டகாலமாகப் புராணங்கள் 53 ஆண்டுகளையும், மஹா வம்சம் 56 ஆண்டுகளையும் தருகின்றன. இவைகளுள் மேற்கூறினவற்றால் 56 மிகைப்பட்டமையால் 53 ஒப்பத்தக்கது. ஆகவே, சந்திரகுப்தனது அபிஷேககாலம் 326-க்கும் 271+53=324-க்கும் இடைப்பட்டகாலம். அலெக்ஸாண்டர் இந்தியாவைவிட்டுப்போனது

ஸெப்டம்பரில் (Smith p. 114). கார்மீனியாவிலிருக்கும்பொழுது (324 பிப்ரவரி Smith p. 114) தன் அதிகாரிகளை இந்தியர்கள்கொன்றதாகக் கேள்வியுற்றான் (Smith 109, 110). தலையாய்நின்று இக்காரியத்தைமுற்றுவித்தவன் சந்திரகுப்தன் (Justin XV 4). இதற்கு முன்பே அவன் அரசனாய்விட்டான் (Smith 43-4, 117-8); ஆகையாற் சந்திரகுப்தனது அபிஷேககாலம் கி. மு. 325. அசோகனது அபிஷேககாலம் கி. மு. 272. அசோகனது அபிஷேகம் புத்தர் உலகு நீத்து 218-வது வருஷத்திலென்று இலங்கைச்சரிதங்களெல்லாவுங்கூறும். ஆகையாற் புத்தநிர்வாணகாலம் 272+217=கி. மு. 489 எனப் பெறப்படும். ஆகையால் இலங்கைச்சரிதங்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு காலநிர்ணயஞ்செய்யுங்கால், கி. மு. 489யே புத்தநிர்வாணகாலமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

இம்முடிவை இரண்டொரு உதாரணங்களாற் சரியெனக்காட்டுகின்றேன். ஸில்வேன்லெவி என்பவர் இலங்கை அரசனான மேகவர்ணன் சமுத்ரகுப்தனது காலத்தவனென்றும் இக்குப்தவரசன் கி. பி. 370-ல் தென்னிந்தியாவிற்குப் படையெடுத்துவந்தபோது இலங்கையினின்றும் அடியுறையாக அரியபொருள்களை அனுப்பினனென்றுங் காட்டியிருக்கின்றார் (Journal Asiatique 1900 Pt. I. p. p. 316 for 401). இவன் புத்தருக்குத் 833 வருஷத்திற்குப் பின்வந்து 28 வருஷம் ஆண்டானென்று மஹாவம்சங் கூறும். ஆதலால்

மேகவர்ணன்காலம் கி. பி. 345-373 ஆகும். இது பொருத்தமுடையதாகவே இருக்கிறது. மேலும் பாஹியான் கி. பி. 399-ல் சீனத்தைவிட்டுப்புறப்பட்டு கி. பி. 404-ல் இந்தியாவிற்குள்வந்து இவ்விடத்தே கி. பி. 410 வரை இருந்தான். பின்னர் இலங்கைக்குப்போய் அங்கே 41 1-2-ல் தங்கியிருந்தனன். மேகவர்ணனது 9-ம் ஆண்டில் (கி. பி. 353) இந்தியாவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட புத்தர துதந்தம் எல்லாரும் தரிசனஞ்செய்யும் பொருட்டு ஓர் பொதுவிடத்தே பிரதிஷ்டைசெய்யப்பட்டமை பாஹிய ஞற்சொல்லப்படுகின்றது (Wijesingha's mahavamsa p. 154). இன்னும் த-மோ-கியு-டி. என்னும் புகழ்பெற்ற சிரமணர் பாஹியானது காலத்திருந்ததாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இவர் இம்மஹாவம்சத்திற் புத்ததாஸனதுகாலத்தவ ர ாகக்கூ றப்படுகிற‘தம்மகுதி’யாயிருக்கவேண்டு மென்றுதோன்றுகிறது. தான் இலங்கையிற்றங்கியிருக்கும்போது கடைச்சங்ககாலம் ரு அங

மஹாவிஹாரம் இலங்கையரசனாற் கட்டப்பெற்றதென்று பாஹியான் தெரிவிக்கிறார். இவ்விஹாரம் புத்ததாஸனால் நிர்மாணமாயதென்று மஹாவம்சங்கூறும். இக்காரணங்களாற் புத்ததாஸன் கி. பி. 411-2ல் இருந்ததாக ஏற்படுகின்றது. மஹாவம்சத்தின்படி புத்ததாஸன் புத்த ருக்குப்பின் 870-899 அர சபுரிந்தான். அதாவது அவன்காலம் 382-411 என்றாகும். இதுவும் பொருத்தமுடையதாகவே காணப்படுகின்றது. ஆகையால புத்தர்பிறந்தகாலம் கி. பி. 483 என இலங்கைச் சரிதங்கள்கொண்டமை மேற்காட்டியவற்றுல்

தன் கரியக்கிடக் கின்றது. இனிச் சிலப்
பதிகாரமணிமேகலைசெய்யுட்கள் நிகழ்ந்தகாலத்தை நிச்சயிப்பதற்கு
மேற்கண்டவைகளல்லாமல் வேறு ஒரு உதவுகின்றதொன்று; அதனை
விவரிக்கின்றேன்.

பத்தினிதேவிக்குக் கோயிலமைப்பித்துச் செங்குட்டுவன்
விழவியற்றியகாலத்தே உடனிருந்த இளங்கோவடிகள் (“யா
னுஞ்சென் றேன்' 171), இவ்விழாவிற்கு “கடல்
சூழிலங்கைக் கயவாகுவேந்தனும்” (160) வந்திருந்தனனென்றும்,
அவன் இலங்கைக்குத் திரும்பியவுடன் தனது இராஜ்யத்திலே
பத்தினிதேவிக்குக் கோயிலமைப்பித்தனனென்றும் கூறுகின்றார்.
2000 வருஷங்கட்குமேற்பட்ட சரித்திரங்களை இடையீடின்றிக்கூறுகின்ற
இலங்கைச்சரித்திரங்களிற் 'கயவாகு' என்ற பெயருள்ளார் இருவரே
கூறப்படுகின்றனர். அவருள் கயவாகு II கி. பி. 12-ம்
நூற்றாண்டிலிருந்தவனாதலின் அவனை
செங்குட்டுவன்காலத்தவனாக எவருங்கருதார். கயவாகு I கி. பி.
2-ம் நூற்றாண்டிலிருந்தானென்
பது பின்னர்க்காட்டப்படும். 'கயவாகு' என்பது
இலங்கையரசர்க
ளின் பட்டப்பெயராயிருக்கவில்லையென அங்ஙனமிருந்
இலங்கைச்சரித
மாவதுகூறாததுமன்றி, இருகுறிப்பெயர்தானென்பதனை அது
ஆதரிக்
கின்றது.
முன்னோர்காலத்திலிருந்த சோழர் படையெடுப்பில் காவேரி
யில் வேலைசெய்தற்காகச் சிறைபிடித்துக்கொண்டுபோன

இலங்கைக்குடிகளைக்
கயவாகுவென்னுமரசன் இந்தியாவிற்குவந்து
சிறைமீட்டுத்திரும்பிய
தாக, பூஜாவளி, இராஜரத்நாகரி, இராஜாவளி, ஆகியமூன்று
சரிதங்க
ளும் கூறுகின்றன. இக்கயவாகு, புத்தரது
பிக்ஷாபாத்திரத்தையும்,
பத்தினிதேவியின்காற்சிலம்புகளையும் இந்தியாவினின்றும்
கொண்டுபோனதாக இராஜாவளிதெரிவிக்கின்றது.

இலங்கைக்குக்
இதனால் செங்
குட்டுவன்காலத்தவன் கயவாகு I என்பது
தெள்ளிதினுணரக்கிடக்
கின்றது. காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக்கட்டி
மதிலிடுவித்தகரிகாலன் அச சேந்தமிழ்
(பட்டினப்பாலை), இலங்கைக்குச்சென்று
வேலையாட்களைக்கொண்டு வந்தனன்போலும். இதனையே
'சோழர்படையெடுப்பு' என்று சரிதங் கள் கூறுவதாயென்னுதல்
தவறாகாது. இனி, கயவாகு என்னும் பெயருடைய
அரசர்கள் பலர் இருந்திருக்கலாமென்றும், பிந்திய அரசர்
களதுசரித்திரங்கள் கி. பி. 13-வது நூற்றாண்டிற்றான்
எழுதப்பெற்றன வாகையால்
பிழைபட்டுப்போதற்கிடமுண்டென்றும் சிலர்கூறுவர். ஆனால்,
இலங்கைச்சரிதங்களிற்காணப்படும் அரசர்களது பட்டிகையோ

இடையீடின்றித் தொடர்ச்சியாயும் பூரணமாயுமிருக்கிறது. இலங்கையிலுள்ள பௌத்தர்கள் தமது வழக்கப்பிரகாரம் எழுதிவைத்திருந்த பலபழயசரித்திரக்குறிப்புகளை ஆதாரமாகக்கொண்டே இவை வரையப்பட்டன. இவைகளிற்கூறப்பட்டனவெல்லாம், சிலாசாஸனங்களாலும் பிறகருவியாலும் இதுகாறும் உண்மையெனத் தேறப்பட்ட விஷயங்களோடு முழுவதும் பொருத்தமுடையனவாகவே இருக்கின்றன. கி. மு. 500 முதல் கி. பி. 13-ம் நூற்றூண்டுவரையுள்ள ஒவ்வொரு அரசன்காலத்தையும் நுட்பமாக எடுத்துக்கூறுவனவாயுள்ளன. இலங்கையிலுள்ள பல பௌத்தமடங்களில் கி. பி. 400-ல் 'அத்தகத மஹாவம்சம்' என்ற புராதனசரித்திரநூலொன்று பல ரூபபேதங்களுடன் இருந்ததாகத்தெரிகின்றது. மஹாவம்சத்தின் உரைகாரருக்கும் அவர்காலத்தவர்க்கும் மேற்குறித்த நூல் கிடைத்ததென்பதிலும், அவ்வுரைகாரரெழுதுவனவெல்லா[illegible] நூலையாதாரமாகக்கொண்டுதானுள்ளனவென்பதிலும், அவை [illegible]லாம் உண்மைதானென்பதிலும் தமக்குச் சிறிதும் சந்தேகமேயி[illegible] [illegible]யனைக் கெய்கர் எழுதிச்செல்கின்றூர் (Introd p. XI). [illegible]ச்சங்ககாலம் என்று ஐயங்காரவர்கள்கூறும் 5-ம்நூற்றூண்டின் முற்பகுதியில் பாஹியான் இலங்கைக்குவந்தபோது 'புத்ததாஸன் ஆண்டானென்போமா அல்லது ஐயங்காரவர்கள் ஓரிடத்திற்கூறும்வண்ணம் ஒரு கயவாகுவே ஆண்டனென்போமா, அல்லது அவர் வேறிடத்திற்சொல்வதுபோலத் ததி[illegible]யன்றூன் ஆண்டனனென்போமா? இவ்வாறு ஒன்றுக்கொன்று முரண்படுகின்றதை அவர்கள் மறந்தனர்போலும்.

தீபவம்சம், மகாவம்சத்திற்குமுந்தியது. அதன்படி
கஜ்பாகுவின் காலம் புத்தருக்குப்பின் 642-664.
மகாவம்சத்தின்படி புத்தருக்குப் பின் 653—675.
டர்னர துப்ஹாவம்சத்தின் படி புதருக்குப்பின் கடைச்சங்க காலம் ருஅரு
665 வரை 12 வருஷம் அரசாண்டான். ஆகையால் தீபவம்சத்
திற்கொடுத்திருப்பதுதான் சரியாயிருக்கலாம். ஆகவே
முதலாவது கஜபாகுவின்காலம் (642 to 664) அல்லது (653 to
675—488= (154 to 176 கி. பி.) அல்லது 165 to 187 கி.
பி.யாயிருத்தல்வேண் டும். எவ்வணமாயினும் கி. பி. 187-க்குப்பின்
இருக்கமுடியாது. கடைச் சங்கத்திறுதிக்காலமும் கி. பி.
2-ம் நூற்றூண்டுக்குப்பின்னில்லை. இனிச் சிலப்பதிகா
ரத்திற்காணப்படும் ஜோதிஷக்குறிப்புக்களையெடுத்தாராய் வோம்.
சுவாமிக்கண்ணுப்பிள்ளை யவ ர் கள்
தாங்குறிப்பிடுங்காலத்துக்கு ஆதாரமாகக்கொண்ட சிலப்பதிகார நூ
லுரைப்பகுதிகள் கீழ்வருவன:-

"வான்கண்விழியாவைகறையாமத்து
மீன்றிகழ்விசும்பின் ... ம்மதிநீங்கக்
காரிருணின்றகடை ... . ..ங்கூல" (சிலப். X 1—3)

"ஆடித்திங்கட்பேரிருட் ... த்
தழல்சேர்குட்டத்தட்டமிஞான்று
வெள்ளிவாரத்தொள்ளெரியுண்ண
வுரைசான்மதுரையோடரசுகேடுறுமெனு
முரையுமுண்டே" (சிலப். XXIII 133—7).

"அந்தச்சித்திரைத்திங்கட்புகுதிகாள், சோதி; திதி—மூன்றும்

க்கம், வாரம்—ஞாயிறு. இத்திங்களிருபத்தெட்டிற் சித்திரையும் பூரணையுங் கூடிய சனிவாரத்திற் கொடியேற்றி, 'நாலேழ்நாளினும்' என்பதனால் இருபத்தெட்டுநாளும் விழாநடந்து கொடியிறங்கி, வைகாசி இருபத் தெட்டினிற் பூருவபக்கத்தின் பதின்மூன்றும்பக்கமும் சோமவாரமும் பெற்ற அனுடத்தில் நாட்கடவாடி கூடுதலின், வைகாசி இருபத்தொன்ப திற் செவ்வாய்க்கிழமையுங்கேட்டையும்பெற்ற நாசயோகத்து நிறை மதிப் பதினாலா ம்பக்கத்து வைகலறப்பொழுதினிடத்து நிலவுபட்ட அந்தரத்திருளிலேயென்றவா று. அது பூருவபக்கமென் றுதோன்றக் 'காரிருளின் றகடைநாட்கங்குல்' என்றார்". (சிலப். X 1—3 உரை பக்கம் 230). மேற்கண்ட ஜோதிஷக்குறிப்புகளை வைத்துக்கொண்டு நான் கணித்ததில் கி. பி. 1 முதல் 1400 வரை பொருவருஷமாவது முழுவதும் பொருந்தவில்லை.

சிலப்பதிகாரப்பதிப்பாசிரியரான மகா மகோபாத்தியாயர் சாமிநாதையரவர்களும் "இவ்விசேடவுரையிலுள்ள ஜோதிஷ சந்தமிழ் காலவரையறை பொருந்தாததுபோற்றோற்றுகிறது" (சிலப்-பக்கம் 230) என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆனால் சுவாமிக்கண்ணுப்பிள்ளையவர்கள் கி. பி. 756 எல்லாஜோதிஷகுறிப்புகளுக்கும் பொருத்தமாக இருக்கிறதென்று எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்கள் கொடுக்குங்காரணங்களையும் கொண்டமுடிபுகளையும் நுண்ணிதின் ஆராய்தல் வேண்டும்.

முதலில் அந்தவருஷத்தில் (கி. பி. 756) சித்திரைமாதம்

ஞாயிற்றுக்

கிழமையன்று மெதாடங்கிற்றென்றும், நக்ஷத்திரம் சுவாதியென்றும், இந்நக்ஷத்திரம் சூரியோதயத்தின்மேல் 38 நாழிகைப்பின்வந்து மறுநாள் உதயாத்பரம 35½ நாழிகைமுடிய இருந்ததென்றும், அந்நாளைச் சித்திரைநாளென்றுதான் சாதாரணமாய் வழங்குவதென்றும், ஆனால் கண்ணகியுங்கோவலனும் புகாரைவிட்டுச்சென்றது செவ்வாயுங் கேட்டையுமபொருந்தியநாளாதலின் அந்நாளிலிருந்து பின்னாற்கணித்துச் சோதிநக்ஷத்திரமென்று அடியார்க்குநல்லார் வரைகின்றாரென்றும் சுவாமிக்கண்ணுப்பிள்ளையவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். ஒருநாளில் சூரியோதயத்தில் எந்நக்ஷத்திரம் இருக்கிறதோ அதைத்தான் அந்தத்தினத்து நக்ஷத்திரமாகச்சொல்லுவது நமதுதேசத்தின் வழக்கம். ஆனால் ஒருதினத்தில் ஒருலக்னத்தைச் சுபகரமானதென்று எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியதாயிருந்தால், அந்தலக்னத்திற்குரியதிதியும நக்ஷத்திரமுங் கூறப்படும். சித்திரைப்புகுதிநாளைச்சொல்லவேண்டிய இந்தஇடத்தில் சுபலக்னமுதலியவைபார்க்கும் ஆவசியகமில்லை. ஆகவே, சித்திரைநக்ஷத்திரத்தைச் சோதியென்று அடியார்க்குநல்லார் கூறினாரென்றுகருதுதற்குத் தக்கசமாதானமிருத்தல்வேண்டும். 29ந் தேதிக் கேட்டையிலிருந்து பின்னாற்கணித்துச் சோதியென்றுகொண்டார் என்று பிள்ளையவர்கள் இதை விவரிக்கின்றார்கள். எந்தஆதாரத்தைக்கொண்டு இவ்வாறுகூறினரென்பது புலப்படவில்லை. நூல் தோன்றியகாலத்திலிருந்த ஓர் உரைகாரரால் சோதிடக்குறிப்புகள் கொடுக்கப்பட்டு வரன்முறையாய் அடியார்க்குநல்லார்காலமவரை வந்ததென்றும அதனையாதாரமாகக்கொ

ாண்டே இவர் இவ்வளவு நுட்பமாய்த் திதி வாரம நக்ஷத்திரங்களைக் குறித்தி நக்ஷன்ருரென் றும் பிள்ளை யவர்க ளே வேறோரிடத்திலெ ழுதுகின்றார்கள். இங்ஙனம் சொலலுபவர்கள்,

பின்னோக்கிக்கணித்துப்பார்த்து அடியார்க்குநல்லார் வரைகின்றார் கடைச்சங்ககாலம் ஒன்று

என்றும் கூறுகிறார். இவ்வாறு ஒன்றுக்கொன்றுமுரணுகின்ற இவ்

விரண்டும் பிள்ளையவர்களதுகொள்கையைஸ்தாபிப்பதற்கு அத்தியா

வசியமாகின்றன. மேலும் பின்னோக்கிக்கணித்தபோதிலும் சோதி

பெறப்படாது. ஏனெனில் சித்திரைப்புகுதிநாள் ஞாயிறாகவும் வைகாசி

29 செவ்வாயாகவுமிருத்தலால், அச்சித்திரை மாதம் 30நாளே உடைத்

தென்றும், இவ்விரண்டுநாட்களுக்கும் இடைப்பட்டகாலம் 58 நாட்க

ளெனவும் அறிகின்றோம். ச ராசரி நாளொன்றிற்கு ஒருநக்ஷத்திரமாகச்

சித்திரைப்புகுதிநாளன்று, கேட்டைக்கு 58 நக்ஷத்திரங்களுக்குமுந்தின

(அதாவது சோதியல்லாது) சித்திரைநக்ஷத்திரமே இருந்திருக்கவேண்

டும். இவ்விஷயமொன்றே நமதுமனத்தில் ஐயத்தைவிளைக்கப்போது

மானது. கீழ்வருவன அவ்வையத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றன. சித்
திலை ரப்புகுதிநாளிலுள்ள திதி மூன்றாந்திதியென்றிருப்பதை ஒன்றாந்
திதியென்று பிள்ளையவர்கள் திருத்துகின்றார்கள். ஏனெனில் 57 நாட் கழித்து வைகாசி 28-ல் திதி 0 13.* 0 3-லிருந்து 0 13 முடிய 55 நாளுக்குமேலாகாது. ஆகையால்
மூன்றாந்திதியென்றிருப்பது ஜோதிஷ கணிதத்தின்படி அசம்பாவிதமென்கிறார். இதுசரியே. இது ஏடெழுது வோரால்நேர்ந்த
பிழையெனின், அங்ஙனம்நேர்ந்ததென்றுகருதுதற்கு முடியாத அநேகஇடங்களில் அடியார்க்குநல்லார் பிழைபடஎழுதுகின்றார். ஆகையால் ஜோதிடவிஷயத்தில் உரைகாரரது அறியாமையே இப்பிழைகளுக்கெல்லாம் காரணமேயன்றிப் பிறிதன்று. ஆதலின் பிள்ளையவர்கள் திருத்தியமைத்துக் கொண்ட ஜோதிடக்குறிப்புகளைவைத் துக்கணித்தல் சரியன்று. மேலும் அவ்வாறே ஒன்றாந்திதியென்று திருத்திக்கொள்ளினும், சித்திலை ரப்புகுதிநாளினதுதிதி அதுவன்று ; பகல் 11-மணிக்குமேலேதான் இத்திதி ஆரம்பிக்கின்றதாதலின். இவ் விதமாக கி. பி. 756-ல் சித்திரைமாதமுதற்றேதிக்குக்கொடுத்திருக்கும் கணிதம் பொருந் துமாறில்லை.

சித்திரை 28-ல், 0 13-ம்திதியென்றும், 14-ம்திதியும் அன்று வெகுநேரங்கழித்துவந்திருக்கின்றதென்றும், ஆகையால் அத்தினத்தில் பௌர்ணமியேயில்லையென்றும் பிள்ளையவர்களே ஒப்புக்கொள்ளுகிறார் கள். ஒருமாதத்தில, இன்னதேதியில், இன்னவாரத்தில், இன்ன

* 01ß என்றெழுதியிருப்பதைச் சுக்கிலபக்ஷத்திரயோதசி என்றும், 03 என்றெழுதியிருப்பதைச் சுக்கிலபக்ஷத்திருதியையென்றும் படித்துக்கொள்க. ஒஅ சேந்த'ßß

திதியில், இன்னநக்ஷத்திரத்தில் நடைபெறவதென்றேற்படுத்திய விழா வானது முன்பின்னாகத்தான்வருமென்றும், அதனால் நூலிற்குறித்த காலத்துக்குச் சிறிது மாறியிருப்பினும் தவறாகாதென்றும் பிள்ளையவர் கள் வாதிக்கின்றார்கள். இந்திரவிழவு இன்னதேதியில் நடக்கவேண்டு மென்ற நியதியிருந்ததற்கு ஆதாரமு மில் லை. நமதுதேச வழக்குமமது வன்று. மேலும் இந்திரவிழவு பொதுவாக இன்னகாலத்துநடக்க வேண்டுமென்பதைக்குறித்து அடியார்க்குநல்லாரெ ழுதவில்லை. அவர் கூறுவதெல்லாம், கோவலன்கதைநடந்த அந்தவருஷத்தில, இன்ன காலத்தில் விழாநடந்தது என்பதே. இது "அந்தச்சித்திரைத்திங்கட் புகுதிநாள்" என உரைகாரர் எழுதிப்போவதினாலேவிளங்கும். ஒரு திதியில் நடைபெறவேண்டுமென்றேற்பட்டு, குறித்தஅவ்வருஷத்தில் அத்திதியிலன்றி வேறுதிதியில்வருமாயின் பொதுவாகஏற்பட்டதிதி யைக்கூறு து, அவவருஷத்துள்ள திதியையன்றோகூறுவர் உரையாளர் ? அவ்வருஷத்தில்நேர்ந்த சமபவத்தை விவரிப்பதன்றோ ஆ சி ரி ய ர் கருத்து? விழாக்கள் பிள்ளையவர்கள்சொல்லும்விதத்தில நடைபெற்ற வென்பதற்கு மணிமேகலையில் இந்திரவிழவும் சிலப்பதிகாரத்தில் காம னதிவிழவும் அவ்வாறேவருமென்றுசொல்லியிருப்பதாக ஆதாரங் காட்டுகின்றார்கள். ஐ. பி. 756-லும் 771-லும் சிலப்பதிகார

மணி மேகலைச்செய்திகள் நிகழ்ந்தனஎன்ற தமதுகொள்கையையே ஆதார மாகக்கொண்டதனுமில, இஃதுதப்பட்டதேயன்றிப் பிறிதன்று. மேற் கூறியதினின்று சித்திரை 28-க்கும அவர்கள் குறிப்பிடுங் காலம் பொருந்தவில்லை.

இனி வைகாசிமாதத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். இம்மாதம் 28ல் நாட்கடலாடி, 29-ல் இரவு வைகறையாமத்திற் கோவலனும் கண்ணகியும் பிரயாணமானார்களென்று உரைகாரர் தெளிவாகக்கூறுகின்றார். கி.பி. 756-ல் வைகாசி 28க் குறிப்புகளெல்லாமொத்திருக்கின்றன. ஆனால் 29-க்குறிப்புகள் பொருந்தவேயில்லை. அன்றிரவு பிரயாண மானசமயமாகும். பின்நிகழ்ந்த துர்ச்சம்பவங்களுக்கெல்லாம் முன்னறி குறியாயிருந்ததும் அக்காலம் உரைகா ர ர் சோ திடகணவஞ்செய்தற்கு ஏதுவாயிருந்ததும் அது . முக்கியமான இச்சமயத்தில் உரைகாரர் கொடுக்குந்திதியும் பிள்ளையவர்கள்கொடுக்குந்திதியும் பொருந்தவில்லை. பிள்ளையவர்கள்கணனப்படி செவ்வாய்க்கிழமையன்று பௌர்ணமி கடைச்சங்ககாலம் இருக்

யாதலின் இரவுமுழுவதும்நிலாவுண்டு. நிலவடைந்ததற்கும் சூரியோதய மாவதற்கும் மத்தியில் இருளேயிலலை. ஆனால் நூலிலோ "வெண்மதி நீங்கக்காரிருணின்றகடைநாட்கங்குல் " என்று கொடுத்திருக்கிறது. இதற்காகச் செவ்வாய்க்கிழமையிரவென்பதைச் செவ்வாய்க்குமுந்திய அதாவது திங்கட்கிழமையிரவு என்றுகொண்டார்கள்! அவர்கள்சொல வதுபோற் கொள்ளினும செவ்வாயுங்கேட்டையுங்கூடியது கோவலன்

புறப்பட்டசமயததாகாதே ! அவனும சண்ணகியும புறப்பட்டு 4 மணி நேரத்திற்குப்பின்னரோ இ ரண்டும் சேருகின்றன. 4 மணிநேரத்துக்குப் பின்வந்த நாசயோகம் கோவலன் கண்ணகியை ஒன் றுஞ்செய்யவல்ல தன்றென்பது ஹோராசாஸ்திர ததிற்பழகியார்வல்லார்க்கும் ஒப்ப முடிந்ததேயன்றோ. செவ்வாய்க்கிழமைமயிரவென்பது திங்கட்கிழமை யிரவென் றும்பொ நள்படுமென்று தா ங்கொ காண்டதைவலியுறுத்தற்கு நாட்கடலாடிய அன்றே கோவலனும் கண்ணகியும் புறப்பட்டார்க ளென் று நூலாதாரம காட்டி னார்கள். இது உ ரைகாரர் நூலுட்கூறு வனவற்றோடு முர ணுகின்றாரென் றும் ஆகையால் அவருரைப்பன வற்றை யாதாரமாக க்கொள்ளுதல் கூடாதென் றும் காட்டுமேயன்றிப் பிறிதன்று. மேலும் ப ிள்ளையவர்கள்கணனப்படி ஒருநாளின்காலையில் 13-ந்திதியிருக்கின்றது. 14-ந்திதியும் அன் றுதொடங்கி அன்றே முடிந்துவிடுகின்றது. இது அபூர்வமே. பிள்ளையவர்கள் இவ்வா றிருக்க வேண்டுவதும் ஒருநியதியென் றும், இந்நியதிக்கு கி. பி. 756 ஒன்றே ஒத்திருக்கின்றதென் றும் கூறுகிறார்கள். இது நூலையும நூலோடொவ் வாதவுரையையும, தாம் முன்பே அமைத்துக்கொண்டதோர்முடி போடு பொருத்த முயல்வ தின்பயனும். இவ்விதமாகவந்தமுடிபுக்குங் கூடச் சூரியாஸ்தமனபிரத்யக்ஷகா லத்தைதக்கொண்டு முற்காலத்திற் சங்கிராந்திசமயங்கணிக்கப்பட்டதென் றுங் கொள்ளவேண்டியதாயிருக் கது. கி. பி. 756-ல் ஏப்ரில் 20-ல் மத்தியசூரியோதயம் 30 நாழிகை 30 பலத்திற்குப்பின் இடபசங்கிராந்திநேர்ந்ததிலிருந்து இடபமுதற் றேதி ஒருநாட்கழித்துவந்ததென்பதைத்தவிர வேறுகாரணம் அவர்கள் காட்டவில்லை. இவ்வா று திருத்தியும் புதுக்கியும் விளக்கியும்

அமைக் கப்பட்ட ஒருகொள்கை பிழையின்றியிருக்குமோ?

கி.பி. 756 வைகாசிப் பௌர்ணிமையன்று சந்திரகிரகணமிருந்ததாக வும், ஆயின் நூலுரையாசிரியரிருவரும் அதனைக்குறித்து யாதொன்றும் [illegible]

[illegible]

கூறவில்லையாதலின் கவனிக்கவேண்டியதில்லையென்றும் பிள்ளையவர் கள் எழுதுகிறார்கள். கி. பி. 756 உண்மையானகாலமாயிருக்குமாயின், நூலாசிரியராவது உரையாசிரியராவது இக்கிரகணத்தைப்பற்றி ஒன்றுங்கூறாதது ஆச்சரியம். கோவலனும் கண்ணகியும் புறப்படும் போது ஏற்பட்ட துர்நிமித்தங்களையெல்லாம் ஒருசேர எடுத்துக்கூறும் போது, துர்நிமித்தங்களுள் அதி முக்கியமான சந்திரகிரகணம் அன் றிருந்திருக்குமாயின் அதைக்கூறாததற்குக் காரணமென்ன?

இனி, இவர்களது காலகணனம் மூலத்துட்கூறுவனவற்றோடாயி னும் ஒத்திருக்கின்றதா என்று ஆராய்கிறேன். இவர்கள் கணித்ததில் கி.பி.756 ஜூலை 23-ல மத்யசூரியாஸ்தமனசமயத்துப் பரணிகார்த்திகை யும் அஷ்டமியுமிருந்தன. எனது கணனப்படி சூரியோதயத்துக்கு 38 நாழிகை 16 பலத்திற்கப்புறந்தான் பரணி தொடங்கிற்று. ● 6 திதி 41 நாழிகை 20 பலம்வரையிருந்தது. அன்று 8-ம் திதியுமில்லை, கிருத்திகையுமில்லை. அவர்களது கணனமே சரியென்றுவைத்துக் கொண்டபோதிலும், நூலிற்கண்டவறே ந டு பொருந்துமாறில்லை. ஏனெனின் மதுரையெரியுண்டது நள்ளிருளாகலின் (சிலப்-பதிகம் 41-3), அந்நள்ளிருளில் பரணியும், 8-ம்திதியும் சேர்ந்திருத்தல்வேண் டும். இன்னும், அ

நம்பதவுரையாசிரியர் 'அழல்சேர்குட்டம்' என் பதற்கு அதன்பொருளாகிய இருத்திகையென் றெழுதாது 'பரணிகார்த்திகை' யென்றெழுதியதைநோக்குங்கால பதப்பொருளைவிசேஷமாகக் கவனியாது உண்மையைக்கவனித்து எழுதுகின்றாரென்றேற்படுமாக லின் கள்ளிருட்சமயத்துப் பரணியும் 8-ம்திதியும் நிச்சயமாயிருந்துதீர வேண்டும் என்று பிள்ளையவர்களே சொல்லுகிறார்கள். அவ்வாறு சேர்ந்திருக்கவில்லையென்பது பிரத்தியக்ஷம். இனி நூலிற்காணப்படு வனவற்றோடு ஒத்தேயிருந்தது என்று வைத்துக்கொள்ளினுங்கூட, கி.பி. 8-ம்நூற்றாண்டிற்றான் சிலப்பதிகாரச்செய்தி நடந்ததாகல்வேண்டு மென்று வேறுவகையால் நிச்சயிக்கப்பட்டாலன்றிப் பிள்ளையவர்கள் சொல்வது பயனில்லாததாய்முடியும். ஏனெனில் உரையைநீக்கி நூலுட் கூறப்பட்டவைகளைமட்டு மெடுத்துக்கொண்டால், அவைகளுக்குப் பொருத்தமானகாலம் 2-ம் நூற்றாண்டில்மட்டும், 1 1 வருஷங்கள் கிடைக் கின்றன. அவைகள் கி. பி. 100, 103, 107, 117, 130, 134, 144, 157, 171, 188, 198 ஆகவே கி. பி. 756 பொருத்தமில்லையென்பது காட்டப்பட்டது.

இனி, ஜோதிஷவிஷயத்தில் அடியார்க்குநல்லாருரை ஆதாரமாகக் கொள்ளுதற்குத் தகுதியுடைத்தன்றென்பதைக் காட்டுகின்றேன்.

காமனது விழவைப்பற்றிச் சிலப்பதிகாரத்தில்,

"காமர்நட வுடன்,

....

விருந்தாட்டம நமோவிருமசவீரன்
தென்றிசைமநங்கேனோர்செழுமை திதன்னு
இந்திரவிழவுசொண்டெ சேருநாவீரு" (VI. 2-6)

என்று கூறப்பட்டுளது.

அடியாரர்குநலார் "வீரண்பங் குனித்திங்கள் 29-ற்
சித்திரைநாளிலே அவ்விழா ...இந்திரவிழவிற்குக்
கால்கொண்டுகொடியெடுக்குநாள ... மேன்மேல்
இருசசித்திரைகா ணெனச்சொல்லியென்க. இவ்வனசுட்டு
னுன் அன்றும் சித்திரை யாகலின். ாண்டு திங்களுநந்தியுங்க
ரிடபத்தனையெனின்'' என்று உரையெழுதிபபோயின்றார். பங்கு
னியில் ...நடக்கதேறியதனுல் அதற்கடுத்த சித்திரையில் சித்தி
ரைநக்ஷத்திர தினத்தில் இந்திர விழாத் தொடங்குமென் று
மூலைநின் ... அறியின்றோம். இந்திரவிழவு நடக்கவேண்டும
நாளை ... சித்திரைமாதத்தான் பிரதானமென்
பது நூலினின்று அறியப்படுகின்றது. இம்முடிபு சிலப். V.
64-7யும் மணி I. 19-22யும ஒத்துநோக்கினும பெறப்படும். பங்
குனித்திங்கள்29-ல சித்திரைநாளிலே
காமனதுவிழவுமுடிந்ததென உரையிற்காணப் படுகின்றது.
சித்திரை 28 சனிக்கிழமையென்றும் வைகாசி28 திங்களென்றும
உரைகாரர் கூறுவதால் அச்சித்திரை மாதத்துக்கு 30 நாளென்
றும் அதற்கு முந்திய பங்குனிக்கு3 1 நாளென் றும்
அறியக்கிடக்கின்றது. ஆகையால்,பங்குனி 29-ல சித்திரையானல்,
சோதி பங்குனி30-லவராமல், 3 நாளைக்குப்பிறகு சித்திரைமாதம்

1-ல் வருவது எங்ஙனம்? ஒருசித்திரையிலிருந்து மறுசித்திரைக்கு 27 நாளே இடைப்படுமாதலால், இந்திரவிழவு சித்திரை 25-ல்வாராது 28-ல் வருவதெங்ஙனம்? 'பங்குனி 29'என்றதில் '29'ஐத்திதியென்றே கொள்வோமாயினும், அடியார்க்குநல்லாரே 'அது பூர்வபக்கமென்பது தோன்ற' (சிலப். X. 1-3 உரை) என்றதனால் சுக்லபக்ஷமே பூர்வபக்கமென்று கருதினாராதலால், சித்திரைநாளில் (பங்குனியில) திதி ●14.

அன்னமாயின் அதற்கடுத்தசோதிநாளில் திதி ●3 அல்லது ●1 ஆவ தெங்ஙனம்? இவ்விதம் அடியார்க்குநல்லார் ஒன்றுக்கொன்று முரண் படக்கூறுகின்றார். ஆகையால் சித்திரைப்புறுநாளன்று மூன்றுந்திதி என்றதில் பிழை அவருக்கே உரிய து. 'நாலேழ்நாளினும்' (மணி I. 8) என்றதில் விழவு 28 நாள்நடந்தது. கொடியேற்றுநாளைத்தவிர்த்து 28 நாளெனினும் வைகாசி2(i- ல் விழவு முடிந்திருக்கவேண்டும். அன்றே கொடியிறக்கி, 27-ல் நாட்சா டை மு டிந்தன் ற ிவல்லடுடே. உரைகாரர் 28-ல் என்று கூறுவதெங்ஙனம்? இன்னும் நாட்சாட்டிலும் கோவலனது பிரயாணமும் வெவ்வேறு நாட்டமில்கிழ்ந்தன என்றுகூறுவர். ஆனால் நூலிலே இதற்குநேர்மாறாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நாட்கடலாடிய அன்று மாதவியோடுசேர் கோவலன்பிரிந்திருக்கின்றனன், மாதவியே கோவலனிடத்து வசந்தமாலையைத் தூதனுப்புகின்றாள். கோவலன் வசந்தமாலையைக்கடிந்தனுப்பிவிடுகின்றான். இதனைக்கேட்ட தும் 'கோவலன் இன்றிரவுவாராதுபோயினும் காலைக்காலைவாரத்தவறான்' என்று மாதவி சிலப்பதிகாரத்தில் எட்ட

ரங்காதையில் (68-71 & 109- 118; பிள்ளையவர்கள் மூன்பதாங்கா மெத மன்றது தவறுகும்) கூறுகின் ருள். பின்னர்க்கே ாவலன் கோமா ண்ணை விட்டுச்சென்று, அன்றே இரவுவிடியுமுன் தன்னோடுநகர்வி ட் டுப்போவதற்கு அவளை உடன் படுத்துகின்றான். ஆகையால் படலாட டும் பிரயாணமும் ஒரேநாளில் நிகழ்ந்தன. மேலும் உரைகா ர் சொல்லிக்குஞ்ஜோதிஷக்குறிப்புகளுக் குப் பொருத்தமானகாலம் கி. பி. 1 முதல் 1400 முடியக்கணித்ததிலும் கிடைக்கவில்லை. ஆகையால் உரைகாரர் ஜோதிஷத்தில்வல்லவான்று. சாதாரணமாய் நாசயோகமெனவழங்கும் செவ்வாயையும்சேட்டையை யும் ஆதாரமாகக்கொண்டு மற்றக்குறிப்பு களையெல்லாந் தம்மாலியன்ற ளவு கணித்துத்தருகின்றாரெனத்தோன்றுகிறது. அக்குறிப்புகள் கர்ணபரம்பரையாய் அவருக்குவந்தன வெனின், அவருக்குமுன்னிருந்த அரும்பதவுரையாசிரியர் அவைகளைக்கூறுததற்குக் காரணம் யாது?

இனி, பிள்ளையவர்கள் அறுதியிட்டமணிமேகலைக்காலத்தை யாராய்தல்வேண்டும். அவர்கள் பின்வரும் மூன்றுதொடர்களைத் தமது முடிபுக்கு ஆதாரமாகக்கொண்டார்கள். அவை:—

கடைச்சங்ககாலம் ருகூ

(1) "இருகிளவேனிலெரிகதிரிடபத்
தொருபதின்மேலுமொருமூன்றுசென்றபின்
மீனத்திடைநிலைமீனத்தகவையிற்

போதித்தலைவனொடு பொருந்தித்தோன்று
மாபுத்திரன்கையுறுத்தாவியெனு
மாபெருமபாத்திரமடங்கொடிகேளா
யத்தாளித்தாளப்பொழுதிப்பொழுது" (மணி. XI.
40-6).

(2) "இருள்பரந்திடத்துமலர்தலைபுலகத்து
விரிகதிர்ச்செல்வன்றோன்றினனென்ன
வீரெண்ணூற்றோடிட்டாண்டிற்
பேரறிவாளன்றோன்றுமு" (மணி. XII. 75-8).

(3) "ஆங்கவ்வாவயிறுரையர்ந்த முயப்புத
தீங்கனிநாவலோங்குமிந்தீவினுக்
கொருதானாகியுலகுதிதாழத்தோன்றினன்
பெரியோன்பிறந்தபெற்றியைக்கேணீ
பிருகின்வேனிற்பரிதிமேடபத்
தொருபத்தின்மேல்மூன்றுமென்றபின்
மீனத்திடைநிலைமீனத்தகவையின்
[19-26.)
போதித்தலைவனொடுபொருந்தியபோழ்தது" (மணி.
XV. என்பனவாம் மேற்காட்டப்பட்டவற்றால் புத்தர்
1616-வருடங்களுக்குப்பின் தோன்றுவரென்பது குறிக்கப்படு
கிறதென்றும் குறிக்கப் பட்டவாறே மணிமேகலை
மணிபல்லவத்திற்குச்சென்றசமயத்தில் புத்
தர்தோன்றினரென்றும் அங்ஙனந்தோன்றியது இடபமாதத்து
விசாக முமம் பௌர்ணமிபுஞ்சேர்ந்த 13-வது தேதியென்றும்
நமது பிள்ளை யவர்கள் அனுமித்து மணிமேகலையின் காலம் கி. பி.

771-ஆக நிச்சயித்தல்கூடுமென்று சொல்லுகின்றார்.

மேற்குறிக்கப்பட்ட மூன்று தொடர்களில் முதற்றொடரில் புத்தர் பிறந்த விசாகதினத்தில் ஆபுத்திரனது அக்ஷயபாத்திரம் மணிபல்லவத்துக் கோமுகிப்பொய்கையின் மேலிட்டதாகத் தோன்றுமென்றும், அவ்வணக்கோன் நீ வேண்டியவாறு நேரமும் அப்பொழுதேயென்றும் தீவதிலகை மணிமேகலைக்குச் சொல்லுகின்றாள். புலவர் பெருந்தகை ஸ்ரீகூச சேந்தமிழ் சாமிநாதையரவர்கள் மேற்குறித்த அக்ஷயபாத்திரத்தோற்றம் வருடந்தோறும் நிகழ்வதொன்றென உரையெழுதியிருக்கின்றார்கள். அவ்வுரை ஆபுத்திரன் தான் இறக்குந்தறுவாயிற் கூறிய

"கோமுகியென்னுங் கோமுகிநீர்ப்பெருவியி
ஞோரியாண்டொருநாட்டோன்றெனவிடுவோ
னருளறம்பூண்டாங்காருயிரோம்புந
ருளரெனினவர்கைப்புகுவாய்" (மணி. XIV. 91-4)

என்பதற்குப் பொருந்தக் காணப்படுகின்றது. மற்றும் தீவதிலகை மேற்காட்டியவாறு மணிமேகலைக்குச் சொல்லும்பொழுது, மணிமேகலை நூலுள், புத்தர் மறுமுறை தமிழ்நாட்டில் தோன்றுவதைப்பற்றியொன்றுங் கூறப்படவேயில்லை. ஈண்டுக்குறிக்கப்பட்ட முதற்றொடரிலும் அவ்வாறுதோன்றுவது குறிக்கப்படுவதாகக் காணப்படவில்லை. அங்கே சொல்லியிருப்பதெல்லாம் அக்ஷயபாத்திரம் வருடந்தோறும் குறித்தசமயத்துத்தோன்றுமென்பதே. அன்றியும் தீவதிலகை

புதகர்தோன்றுவதை மணிமேகலைக்குதெரியரகுபசருத நமடையவளாயின் முக்கியமான அவ்விஷயத்தை அவள் ெளபமாவு தெளிவாயுடபரிங்கமாயும் வெளியிட்டிருத்தல் வேண்டும்.

புததர்த்தோன்றுமென்ப து மணிமேகலை நூலின் 12-வது காதை யினின்று காட்டப்பட்ட மேற்குறித்த இரண்டாவது தொடரிற்றான் முதன்முதல் பிரஸ்தா பிக்கப்படுகின்றது. ஆண்டுள்ள 'தோன்றும்' என்னுஞ்சொலலாற் புததர் தோற்ப எதிர்காலநிகழ்ச்சியாகக்குறிக்கப் பட்டதன்றி அஃது இறந்தகாலச்செய்தியாகக்குறிக்கப்பட்டிலது. பிள்ளையவர்கள்சொல்லுமபடி மணிமேகலை மணிபல்லவஞ்சென் றிருந்தகாலத்துப் புததர்தோன்றியதுண்மையாயின், மணிபல்லவஞ் சென்றுமீண்ட மணிமேகலையைசசந்தித்த அறவணவடிகள் புத்தரது தோற்றத்தை இறந்தகாலச்செய்தியாகவன்றோ கூறுதல்வேண்டும். மேலும் பிள்ளையவர்கள்,'சொல்லுமேவார் துகாலத்திலேனும் அதற் குச்சற்று முன்பின்னாரேனும் புத்தர் தோன்றியவராதல்வேண்டுமென்று நாம் ஊகிக்கலாம். பின்னும் ஓரிடத்தில் மாதவியின்றந்தை தானே ஒருகால் வெகுதூரத்திற்கப்புறம் புதியபுத்தரிடமிருந்து அறவுரைகேட்டல் இயலுமென்று சொல்லுகின்றான். வெகுகாலத்திற்கப் கடைச்சங்ககாலம் இருகு புறமென்றுசொல்லியது ஒருவேளை இப்புதியபுத்தரும் கௌதமரைப் போலச் சம்போதியடைந்து

ஆசாரியனுருக்காலத்தை (அதாவது 36வது வயதில்) க்குறித்ததென்றேகொள்ளுதல்வேண்டும். மாதவியின் றந்தைபோன்ற ஒரு முநியோனுர்கு 35 வருஷங்களுக்குப்பிறகு என் பது வெகுகாலந்தான். ஒரு கா ல மறுபிறப்பின்காலமாகவுமிருக்கலாம்'' என்று சொல்லுகின்றார்கள். இவ்வாறு கூறியன அனைத்தும் பிழையே யன்றிவேறில்லை. பிள்ளையவர்கள் தாமே சிரமமெடுத்து மணிமேகலை நூலை வாசித்திருப்பார்களாயின் மாதவியின்றந்தையைப்பற்றி யாதொன்றும் எழுதமாட்டார்கள். மணிமேகலை நான்முழுவதினும் அங்ஙனமொருவனுண்டென்றே றுசொல்லியிருப்பதேயில்லை. ஆனால் கோவலன்றந்தையாகிய மாசாத்துவான் புத்தரிடமிருந்து அறவுரை கேட்கும் விருப்பினனாயிருந்தான் என்று நூலிற்சொல்லியிருப்பது உண்மையே. புத்தர் 1616-வருஷங்களுக்குப்பின்றோன்றுவரென்பது புதியபுத்தரது ஞானோதயகாலத்தைக் குறிப்பதாகலாமென்று அனுமானிக்கின்றார்கள். ஆனால் அவர்காட்டும் வரிகளுக்குச சிறிது பின்னேநோக்கினால் புத்தரது மறுபிறப்புத்தான் குறிக்கப்படுகிறதென் பது ஸ்பஷ்டமாகின்றது. "புத்தஞாயிறுதோன்றுங்காலை'' என்பது தொடங்கி அதிசயசம்பவங்கள் எடுத்துக் கூறப்படுகின்றன. இவைகள் மகான்களது பிறப்பைபுணர்த்தும் அறிகுறிகளாய் நினைக்கப்படுவனவே யன்றித் தங்கள்தங்களுக்கமைந்த மேலாகோபகாரச்செயல்களை நிறைவேற்றுதற்பொருட்டு உலகத்தாரது முன்னிலையில் ஒருவர் வருதலைக் குறிப்பனவல்ல. இயேசுநாதர், கிருஷ்ணர், புத்தர் இவர்களது சரிதங்களையொப்பிடுக. மேலும்,

"அங்நாட்பிறந்தவன நுளறங்கேட்டோர்
இன்னுப்பிறவியிகங்தோராதலின்'' (மணி. XXII. 99-100) என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இதனுள் முதல்வரியில், 'அங்நாட் பிறந்து' என்பதனை 'கேட்போர்' என்பதனோடுகூட்டி, அவன் என்பது புத்தை ரக்குறிப்பதாகக் கொண்டு, அங்நாளிலேபிறந்து புத்தரது அறவுரையைக்கேட்டோர் என்பது பொருளாகக்கொள்ளுதல் சிறிதும் ஏற்புடைத்தாகாது. 'அவன்' என்பது சுட்டுப்பெயராயிற்றே! இதனுற் சுட்டப்படும்பெயரன்றியும் தனித்தும்பிரயோகப்படுத்துதல்
[illegible] சேர்தமிழ்

கூடுமா? 'புத்தர்' என்பதற்கும் 'அவன்' என்பதற்கும் மத்தியில் வேறு பலரையும் வேறு பலவிஷயங்களையும்பற்றிக்கூறும் பலவரிகள் வந்துள் ளனவே, அன்றியும்! அங்நாளிற் பிறவாதார் பின் புத்தரது அறவுரைகேட்டாலேயும் அவர் பிறவியிகததலின்றென்பதா கருத்து? அறவுரைகேட்டல் பிரதானமேயன்றி அங்நாளிற்பிறத்தலென்பது பிரதானமாகுமா? ஆதலால், 'அங்நாட்பிறந்தவன்' என் னுங்தொடரைப் பிரியாது ஒருசொன்னடையதாகக்கொண்டு புததரைக்குறிக்கின்ற தென்றுதான் பொருள்சோடலவேண்டும். புத்தர் இவ்வாறு மறுமுறைதோன்றுதல் வெகுகாலத்திற்குப்பின் நிகழுமென்று கருதப்பட்டமை மணிமேகலையிற் பல இடங்களிலுங் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சொல் வோரதுகாலததினேனும் அதற்குசசற்று முன் பின்பாகவேனும்நிகழ்ந்ததாகக்கருதுவது பெரிதும பிழைபாடுடைததாம. பிள்ளையவர்கள் கொண்டபடி அறவணவடி

களது பிரஸ்தாபசமயத்திற்கு முன்னரே புத் தர் தோன்றியிருக்கவேண்டுமெனினும் அதிசயசம்பவங்கள் முன்னரே நிகழ்ந்தனவாக அடி கள் கூறவில்லை. மறுபிறப்புநிகழுங்காலம் எப்போ தென்பதைப்பற்றி மணிமேகலையிற்சொல்லியிருப்பனவற்றைக் கீழே தருகின்றேன். அவர் பின்வருவனவற்றை (மணி. XXI. 167-9) புத்தரதுபிறப்பிற்குமுன் தாம ... பிறக்கவேண்டுவதாயிருக்குமென்று சொல்லுகின்றார். மணிமேகலையைப்பற்றியும அவ்வாறே கூறப்பட்டிருக்கிறது (XXI 17?-9). பின்னும்மோர்சாலதயில,

"மேற்செய்நல்வினையினவினையவர்சென்றே
மவ்வினைபிறுகிரினடுசினமாய
மெவ்வகையாலுமெய் நதலொழியா
தும்பரிலவழியிபரிற்பல்பிறப
பியாங்கணுமிருவினை புய்த்துமைப்போல
நீங்கரும்பிறவிக்கடலிடைநீந்திப்
பிறந்துமிறந்துமுழல்வோம்பின்னர்
....
புத்தனாயிறுதோன்றிப்
போதிமூலம்பொருந்திவநதருளித்
தீதறுநாலவகைவாய்மையுந்தெரிந்து
....

கடைச்சங்ககாலம் இகள

அன்புறுமனத்தோடவனறங்கேட்டுத்

துறவியுள்ளந்தோன்றித்தொடரும்
பிறவிநீத்தபெற்றியமாகுவம்
அத்திறமாயினுமநேககாலம்
எத்திறத்தார்க்குமிருகதியுஞ்செய்குவம்" (XXVI. 35-61) என்று மணிமேகலைக்குக் கண்ணகிதெய்வமாய்நின்று உரைக்கின்றாள். இவ்வரிகளிற் கடைசியிரண்டிற்கும 'யாம்நிர்வாணத்தையடைவது பல நாளைக்குப்பின்பேயாயினு' மென்ற ஸ்ரீ சாமிநாதையரவர்கள் உரை எழுதியுள்ளார்கள். பிள்ளையவர்கள் தங்களதுகொள்கைக்கு ஆதாரமாய்க்கொண்டிருக்குந்தொடருங் கூட எனதுகருத்திற்கு அநுசரணை யாகவேயிருக்கின்றது. அது வருமாறு:—

'தீவினையுருப்பச்சென்றநின்றாதையுந்
தேவரிற்றோற்றிமுற்செய்தவப்பயத்தா
லாங்கத்தீவினையின்னுந்துய்த்துப்
பூங்கொடிமுன்னவன்போதியினல்லறந
தாங்கியதவத்தாற்றான்றவந்தாங்கிக்
காதலிதன்னொடுகபிலையம்பதியி
ஞாதனல்லறங்கேட்டுவீடெய்துமென்
றற்புதக்கிளவியறிந்தோர் கூறச்
சொற்படயனுணாந்தேன்றோகையானு
மங்ஙனங்கவனறநெறிகேட்குவன்" (XXVIII. 138-147) புத்தரது மறுபிறப்பைப்பற்றிப்பேசுவோரில் ஒருவராவது பரமோத்கிருஷ்டமான அதனை இறந்தகாலச்செய்தியென்று கருதியதாகவுந் தெரியவில்லை.

பிள்ளையவர்கள்காட்டிய 3-ந்தொடரில் மணிமேகலைக்கு

ஆபுத்திரன்கதையையும் அவனதும றுபிறப்பையும் அறவணவடிகள் கூறுகின்றார். புத்தரதுபிறந்தநாளன்று ஆபுத்திரனும் பற்பல அதிசயசம்பவங்கள் முற்குறிசெய்யப் பிறந்தானென்று தெரிவிக்கின்றார். சிலர் இதனைப்பற்றி ஆச்சரியங்கொண்டனர்.

"போதிமாதவன்பூமியிற்றோன்றுங்
காலமன்றியுங்கண்டனசிறப்பென" (XV. 29-30) ருகூஅ
சேந்தமிழ்

ஆனால் இங்ஙனந்தோன்றிய ஆபுத்திரன்வேறு, அறவணவடிகள் முன் னுறவுணர்ந்து உரைக்கின்ற புத்தர் அவதாரம்வேறு. ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தம் இருப்பதாக அவராற்கூறப்படவில்லை. அன்றியும் இதற் குச்சிலவரிகளுக்குக்கீழே ஆபுத்திரன் புண்ணியராஜனாகப்பிறந்திருக் கிறானென்று தாங்கூறுஞசமயத்து, அவன் ஒரு யுவராஜாவாக இருக் கின்றானென்று அவர் தெரிவிக்கின்றார்.

"அலைரசாள்செல்வமவன்பா லுண்மையி
னிரைதார்வேநதஞைபினன்" (XV. 14-5)

ஆகையால் புண்ணியரா ஜன்பிறந் து குறைந்தபக்ஷம் 16-வருஷங்களா வது ஆகியிருத்தல்வேண்டும். அவன் இர ண்டாவதுமுறைதிருவவதா ரஞ்செய்த புத்தராகவிருப்பா னானால் பேசுஞ்சமயத்திற்கு முந்தின நாளே பிறந்தவனாவன். ஏனெனில் மணிபல்லவத்துக் கொமுநீரிலஞ் சிக்குவந்துசென்றவன்றே மணிமேகலை தன் தாயினிடம்போய் ஆங்குத் தாமதியாதே உடன் அறவணவடி களது ஆசிரமத்துக்கு ஆபுத்திரன் கதைகேட்கும்விருப்பினளா ய் ப் போனாள்.

புண்ணியராஜன்பிறந்தது கி. பி. 752 என்றும் புத்தரதுபுனராவதாரம் கி. பி. 771 என்றும் குறிப்பிடுவதனால் பிள்ளையவர்களே இம்முடிவை ஒப்புக்கொண்டவராகின்றார்கள்.

இவ்விதமாகப் பிள்ளையவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட மூன்றுதொடர்களுள், இரண்டு ஜோதிஷக்குறிப்புகளைத தருகின்றன. ஆனால் புத்தரது புனராவதாரத்தைப்பற்றி யொன்றுங்கூறவேயில்லை. ஒன்று புத்தர் மறுமுறைதோன்றுங்காலத்தைக்கூறுகின்றது. ஆனால் அதனுள் ஜோதிஷக்குறிப்புகள் காணப்படவில்லை. முதலாவதுதொடர் அமுதசுரபி வருஷந்தோறுந்தோன்றுவதைச்சொல்லுகின்றது. இரண்டாவதுதொடர் புத்தரதுபுனராவதாரத்தைக் கூறுகின்றது. மூன்றாவது தொடர் புண்ணியராஜன்பிறந்த காலத்தைத் தெரிவிக்கின்றது. இரண்டு தொடர்களிலுள்ள ஜோதிஷக்குறிப்புக்கள் புத்தரது (வருஷந்தோறுமுள்ள) பிறந்தநாளுக்குரியன. அந்நாடோறும் அமுதசுரபி பொய்கைக்குமேலேதோன்றும். அந்நாளொன்றில் புண்ணியராஜனும் பிறந்தனன்.

௨

கடைச்சங்ககாலம்.

"செந்தமிழ்" (தொகுதி-௧௫ பகுதி-௧௧-ல்) ௫௯௮-ஆம்பக்கத்தொடர்ச்சி.

இனி இரண்டுதொடரிலுங்காணப்படுகின்ற

ஜோதிஷக்குறிப்புக் களையாராய்வோம். "இருது இளவேனில்" என்பது சித்திரை வைகாசி மாதங்கள். "மேஷவிருஷபௌஸௌரோவஸந்த:" * என்று போதாயனரும், "சைத்ரோவைசாகஶ்சவஸந்த:" என்று கௌடிலியரும் (அர்த்தசாஸ்திரம் p. 109) கூறுகின்றார்கள். 'எரிகதிரிடபம்' என்பது வைகாசி அல்லது இடபமாதம், 'மீனத்திடைநிலை மீனத்தகவையின்' என்பது நக்ஷத்திரங்களுள் நடுவிலுள்ள நக்ஷத்திரம். புத்தரது சரித்திரத்துட் பெரும்பாலும் வருவதும், அவர் ஜன்மநக்ஷத்திரமும் விசாகந்தான். ஆதலால் நடுநக்ஷத்திரமென்பது இவ்விசாகமே. அங்ஙனமாயின், இப்போதுவழங்குகிறபடியன்றிக் கிருத்திகா நக்ஷத்திரத்தை முதலதாகக்கொண்டு
நக்ஷத்திரங்கள் தொடங்கின வென்றல்வேண்டும். தற்காலவழக்கில் முதல்நக்ஷத்திரம் அச்சுவினி. கி. பி. 500-க்கு முன் னெல்லாம் கிருத்திகாதிமுறைதான்வழக்கிலிருந்தது. கி. பி. 500-ல் மேஷாயனம் அச்சுவினியின்தொடக்கத்திலிருந்தால் அச்சுவினியாரம்பத்தை மேஷாரம்பத்தோ டுபொருத்துவதற்காகக் கிருத்திகாதி முறையைக்கைவிட்டு அச்சுவினியாதிமுறையைக் கொண்டனர்.

இதனால் மணிமேகலை கி. பி. 500-க்குமுன்செய்யப்பட்டநூலென் பதுபோதரும். புத்தரதுகாலத்தில்வழங்கியமுறையைப்பற்றிக் கிருத் திகை யீண்டு முதல்நக்ஷத்திரமாகக்கூறப்படுகின்றதென்றும், மணி மேகலைநூலாசிரியரதுகாலத்து அவ்வழக்குவீழ்ந்து

அச்சுவினிமுத லாகஎண்ணப்பட்டதென்றும் சொல்வதற்கு நூலில் ஆதாரமேயில்லை. அவ்வாறுதானிருந்ததுஎன்பதைச் சான்றுதந்துநிறுவ வேண்டும் பொறுப்பு பிள்ளையவர்களைச்சேர்ந்தது.

'ஒருபத்தின்மேலும்ஒருமூன்றுசென்றபின்'

என்றதன்பொருளென்ன? கிருத்திகையிலிருந்து 14-ம் நக்ஷத்திரம்விசாகமாதலின்,

2

இவ்வரியும் இதற்கடுத்தவரியும்சேர்த்து விசாகமென்று ஸ்ரீ ச-மிநா தையரவர்கள்பொருள்கொண்டார்கள். மாதம், நக்ஷத்திரம், திதி இம் மூன்றுங்கொண்டு ஜன்மதினங்குறிப்பிடும்வழககில்லையாதலின் இப் பொருளேபொருத்தமுடையதாகஇருக்கின்றது. மேலும் புத்தர் பிறந்தநாளில் பௌர்ணிமையாயிருந்ததேயன்றி, சுக்ல சதுர்த்தசி யன்று. மணிமேகலை மணிபல்லவத் துக்குச்சென்றவருஷத்திலும் புத்தாஜன்மதினத்தின் திதி

" மதிநாள்முற்றியமங்கலத்திருநாள் " (மணி X. 83).

என்றுகூறப்படுவதனால்பௌர்ணிமையென்பதுநிச்சயமாகின்றது.] 3- ஆம் தேதியென்று பிள்ளையவர்கள்பொருள்கொண்டார்கள். யாதேனும் ஓர்காலத்தைச்சுட்டுதற்கு, மாதம், திதி, நக்ஷத்திரம், இவற்றாற் குறிப்பது பண்டைவழக்கு. மாதம், தேதி, வாரம்

இவற்றூற்குறிப்பது தற்காலவழக்கு . ஆசிரியர் தற்காலவழக்கையநுசரிததவராயின் நக்ஷத் திரத்திற்குப்பதில் வா ரத்தையன்றேசொ ல்லியிருத்தல்வேண்டும் . அங்ஙனஞ்சொல்லாமையின் , அவர்பண்டைவழக்கினேயேயநுசரித்த வராதல்வேண்டும். ஆ தலால் தேதிஇட ம்பெறுதற்கு நியாயமே யில்லை. மேலும் 'ஒருபத்தின்மேலும் ஒருமூன்றுசேன்றபின்' என்று கூறுவதால், 14-ம்தேதியென்றன்றேகணக்கிடுதல்வேண்டும். 13-ம் தேதிஎவ்வாறுவந்தது.

1616 வருஷங்கள்கழித்துப்புத்தர் மறுமுறைதோன்றுவரென்று நூலிற்கூறப்பட்டுள்ளது. தென்னிந்தியாவிலும்இலங்கையிலும்பர்மா விலும் சையாமிலும் வழங்குங்கர்ணபரம்பரையில்புத்தர் கி.மு. 544-ல் உலகுநீத்ததாகச்சொல்லப்படுகின்றது தம்காலத்திற்குச் சுமார் 1200வருஷங்கட்குமுன்பு புத்தர்நிர்வாணமானதாகச் சிலபௌத்தர் கள் நம்பியிருந்தனரென்று ஹியூன் த்ஸாங் தெரிவிக்கின்றார். இது மே லேகாட்டப்பட்டகாலத்திற்குஒத்தேயிருக்கின்றது. 1200-640 560 கி. மு. (WatterII28) கி.பி.642-ல்நிகழ்ந்த பல்லவநரசிம்மவர்மனுக் கும் சளுக்கியபுலாகேசிக்கும் ஏற்பட்டயுத்தத்தைப்புத்தநிர்வாணத் திற்குப்பிறகு 1184—1 193-ல்ஆண்ட இலங்கைத் தாதோபதிஸ்ஸன் II காலத்தில்நடந்ததாக இலங்கைமஹாவம்சமும், பூஜாவளியும் கூறு வதால் கி.பி.642ல் புத்தநிர்வாணம்(1184to1193)-642கி.மு. 543to 552-ல்,அதாவது கி.மு.544-ல்நடந்ததாகநம்பப்பட்டது.

பண்டைக்காலத்தில் புத்தர் கி.மு.489-லோ அல்லது 544-லோ உயிர் நீத்ததாகத்தமிழர்நம்பினதாகக்கருதுவதற்கிடமுண்டு. (மஹாவம்சம் அத்தியாயம் 47-செய்யுட்கள்15,18,24IRAS1913pp.527-9) பிள் ளையவர்கள்இக்காலத்தை எடுத்தாளவில்லை. இதனைஎடுத்துக்கொண்டால் மணிமேகலையின்காலம் 1616-544-1073 கி. பி. அல்லது 1616 489-1128கி.பி. என்றுமுடியும். இதுஅவர்கள்கொள்கையோடு மாறுபடுதலின் சீனதேசகர்ணபரம்பரையில் வழங்கிவந்தகாலத்தை (கி.மு.850)எடுத்தாண்டனர். இவ்வாறு எடுததாளுதற்கு ஆதார மின்னதென்பதுங்காட்டவில்லை. இன்னும் அக்காலத்தையும் கி.மு. 846என்றுதமதுசௌகரியத்திற்குஏற்றபடி திரித்துககொண்டார்கள். தமிழ் பௌத்தர்கள்தங்களுக்குள் வழஙகிவந்தகாலத்தைக்கைவிட்டுச் சீனதேசத்தில்வழங்கியகாலத்தைக் கைக்கொள்ளுதற்கு நியாய மென்ன? மேற்காட்டியவாற்றால் பிள்ளையவர்களதுவாதத்தொடரில் ஒவ்வொன்றும் அதிதுர்ப்பலமாயிருக்கின்றதென்பது பெறப்படும்.

கி. பி. 5-ம் நூற்றூண்டிற்குமுன் வாரதினம் வழக்கில் இருந்த தில்லையென்றும், இம்முடிந்தமுடிபு கடைச்சங்கம் 2-ம் நூற்றூண்டு என்று சொல்வோரது கொள்கையோடு

முரண்படுகின்றதென்றும், ஆதலின் அக்கொள்கைமுற்றும் பிழைபாடுடைத்தென்றும் பிள்ளை யவர்கள் வாதிக்கின்றார்கள். இவ்வாதம் எத்துணைவலியுடைத்தென் பதனை இனி ஆராய்தல்வேண்டும். அவர்கள் "சிலப்பதிகாரநூலில் வாரதினம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது என்ற ஒரு விஷயத்தைக் கொண்டே அந்நூல் கி. பி. 5-ம நூற்றாண்டிற்குமுன் றேன்றி யிருக்கமுடியாதென்றும், கி. பி. 8-அல்லது 9-ம் நூற்றாண்டுவரை யும் அதன் காலத்தை எதிர்பார்க்கலாமென்றும் நாம் நிச்சயித்தல் கூடும். ஏனெனின் டாகடர் பிலீட்என்பவர் வாரதினங்களைப்பற்றி கி. பி. 5-ம் நூற்றாண்டிற்குமுன் பு இந்தியர்கட்குத்தெரியாதென் றும், 8-ம் நூற்றாண்டிற்குமுன்பு இந்தியாவில்எப்பாகத் திலும் அது பொது வழக்கில்இருந்ததில்லையென்றும் நன்குகஸ்தாபித்திருக்கிறார்" என்று கூறுகிறார்கள். சங்ககாலத்தில் வாரதினம் வழக்கில் இருந்தது என் பதை கான்பீறுக்கவில்லை. '
'செருப்ற்றுச்சென்றாரெங்காதலர்யாமு' மெழுநாளேமேனிபசந்து"
என்றுபிள்ளையவர்கள் காட்டும்திருக்குறட் செய்யுளேயன்றி மணிமேகலையினின்றும் பலதொடர்கள் (VII-23-5, [illegible]
சேத்தமிழ்

106-8, XIII-14, XXII-72-4, XXIX-19; மேலும், சிலப். பதிகம்
50-63) அவ்விஷயத்தைவலியுறுத்துகின்றன.
ஏழுநாள்என்றஅள விலே யாதொருபிரயாசமுமின்றி நினைத்தறியாமலே இனைத்தென அறியப்படாநாட்கள்கொண்ட

வோர்காலத்தைக்குறிப்பிடக்கூடும்படி அத்துணைச்சர்வசாதாரணமாக வாரதினங்கள் வழங்கிவந்தனவென்று தோன்றுகின்றது.

பிள்ளையவர்கள் தேவாரத்தைமட்டும்பார்த்திருப்பார்களாயின் 8-ம் நூற்றூண்டிற்குமுன் வாரதினங்கள் இந்தியாவில்வழங்கப்படவில்லையென்பதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கமாட்டார்கள். ஏனெனில் 2-வதுதிருமுறையில் 'வேயுறுதோளிபங்கன்' என்னும்பதிகத்தில் சம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் ' 'ஞாயிறு திங்கள் செவ் வாய்புதன்வியாழம் வெள்ளிசனிபாம்பிரண்டுமுடனே ஆசறு நல்லநல்லஅவை நல்லநல்ல அடியாரவர்க்குமிகவே''என அருளிச்செய்திருப்பது லோகப்பிரசித் தம். சம்பந்தர்7-ம்நூற்றூண்டிலிருந்தவராதலின் வாரங்கள்அக்கா லத்தில் சாதாரணவழக்கில் இருந்தனவென்பது நன்குணரக்கிடக்கின் றது. ஏ னெனில் நாம்காட்டியமேற்கோளிற் கிரகவரிசை பூமியி னின்றும் கிரகங்களின்தூரத்தின்பிரகாரம் சனி,வியாழன்,செவ்வாய், ஞாயிறு,வெள்ளி, புதன்,திங்கள்எ ன்ற இயல்பானமுறையையல்லாது வாரமுறையைப்பின்பற்றிஇருக்கின்றது.

கி.பி.5-ம்நூற்றூண்டிற்குமுன் வாரங்கள் இந்தியாவில்வழக்கில் இருந்ததில்லை என்பதற்கு டாக்டர் ப்ளீட் காரணங்களாகத்தருவன இரண்டே. 1 'கி.பி.484க்குமுன் னுள்ளசாஸனங்களில் வாரநாட்கள் காணப்படாமை. 2'

இக்காலத்திற்குமுந்தியதென்றுஒருதலையா ய்நிச்சயிக்கப்பட்டநூல்களில் வாரநாட்களைப்பற்றி ஒன்றும்சொல்லப் படாமை.

கி.பி.484க்குமுன் னுள்ளசிலாசாஸனங்களில் வாரங்களைப்பற்றிச் சொல்லப்படவில்லையானால் அதினின் றூஹிக்கக்கூடியதென்ன? காலங் காட்டாதசிலாசாஸனங்களில் வ ா ர நா ட் க ள் சொல்லப்பட்டிருக்கு மாயின் அவைகள் கி. பி. 484-க்குப்பின்வைக்கப்படவேண்டுமென்ப த ன் றி அக்காலத்திற்குமுன் இந்தியர்கட்கு வாரநாட்களேதெரியா தென்பது பெறப்படுமா ? சிலாலேககர்களுக்குள் இம்முறையில் சில கடைச்சங்ககாலம் காட்ட யிலெழுதவேண்டுமென் னும்ஒருநியமனம் இருப்பது சகஜமல்லவா ? சர்வசாதாரணமாய் வாரநாட்களை ஜனங்கள்வழங்கத்தொடங்கியபின் னும் பக்ஷம்திதிநக்ஷத்திரம் இவற்றாற் காலங்குறிக்கும் பழையநிய மனத்தைமாற்றி வாரத்தாற்காலங்குறிக்கும் புதுநியமனத்தை லேக க ர் அ நு ச ரி ப் ப த ற் கு ச் சிலநூற்றாண்டுகள்சென்றிருக்கவேண்டு மென்றுகருதுவது தவறாமா ?

மத்ஸ்ய, பத்ம, விஷ்ணுபுராணங்களில் வாரத்தின்முறையிற் கிர கங்கள்வரையப்பட்டுள்ளன. (Matsya 93—10 to 20; Padma V. 78, 79, 82; Vishnu. I 12). இவைகளில் மத்ஸ்யபுராணம் கி. பி. 275—300-ல் இயற்றப்பெற்றது. (F. E.

Pargiter's Purana text of the Dynasties of the Kali age M'rod. paras 48—52) வைகானஸசூத்திரத்தில் புதவாரமென்பது காணப்படுகின்றது. (Macdonell's Skt. Lit. p. 262). காளிதாசரது (கி. பி. 450) சாகுந்தளத்திலுள்ள 'வைகானஸ்பரிகிஷ்டிதா:' என்பதை ஸ்ரீநிவாசர் என்னுமுரையாளர் "வைகானஸ்ஸூத்ர மேவவானப்ரஸ்தாச்ரமஸ்ய உக்தத்வாத்ததாச்ரமவர்த்திநாம்வைகாநஸத்வவ்யபதேச இதிபாவ:" வைகாநஸசூத்திரம்ஒன்றிலேயே துறந்தோரதுநெறிகூறப்படுதலானே வைகாநஸர்கள்என்றுஅழைக்கப்படுவார்கள் என்று விரித்து எழுதுகின்றார். இன்னும்மநுஸ்மிருதியில் (VI. 21)

"புஷ்பமூலபலைர்வாபிகேவலைர்வர்தயேத்சதா
காலபக்வை:ஸ்வயம்சீர்ணை:வைகாநஸமதேஸ்ம்ருத:"

என்று கூறப்பட்டுள்ளது. குல்லூகபட்டர்என்னும் பிரசித்திபெற்ற உரையாசிரியர் "வைகாநஸமதம், விகநஸப்ரோக்தம்ஸூத்ரம்வைகாநஸம். மதம்தத்ரஹிவாநப்ரஸ்தஸ்யதர்மஸ்யபூரண:உபதேச:" என்றெழுதுகின்றார் (M. Seshagiri Sastri's search for Sanskrit and Tamil Mss. II. p. 8). இதிலிருந்து மநுஸ்மிருதிக்குமுந்தியது வைகாநஸசூத்திரமென்றும் அந்தஸ்மிருதியில் அதுஎடுத்தாளப்பட்டிருக்கிறதென்றும்

புலனுகின்றது. மநுஸ்மிருதி கி. பி. 270-ல் தோன்றியிருக்கவேண்டுமென்றுசொல்லுதற்கு நியாயங்களுள. ஆந் திரர் களுக்கு க்ஷத்திரியபதவிகூறப்படாமையேயன்றி, அவர்களை வைதேஹிகபுருஷர்களுக்கும் காரா வரஸ்திரீகளுக்கும் உண்டான சம் பந்து சேர்தமிழ்

பந்தத்தாற்றேன்றியவரென்றும், மிகத்தாழ்ந்தஜாதியின ரென்றும், கிராமங்களுக்குவெளியேவசித்துவந்தார்களென்றும், காட்டுமிருகங் களைக்கொல்லுதலே அவர்களதுகுலதர்மமென்றும் அதிற்கூறப்பட் டுள்ளது. (மநுஸ்மிருதி X. 36, 48). ஆந்திரர்கள் கி. மு. 230- முதல் கி. பி. 227-வரை அர சாட்சிபுரிந்துகொண்டிருந்தார்கள். ஆத லால் கி. பி. 227-க்குப்பின்னேதான் ஆந்திரர்களுக்கு மநுஸ்மிருதி யிற்கூறியிருப்பதுபொருந்தும். மேலும் மநுஸ்மிருதியில் லிச்சிவி கள் 'விராத்யர்கள்' (பஞ்சமர்) என்றழைக்கப்படுகின்றனர். (X. 22). குப்தஅரசர்கள் தங்களை லிச்சிவிவம்சத்தினராகப் பெருமையுடன் சொல்லிக்கொள்வதினல், அவர்கள் இராஜ்யா திகாரம்பெறுதறகுமுன் பு தான் லிச்சிவிகளை இவ்வாறுசொல்லுதல்கூடும். குப்தர்கள் கி. பி. 320-ல் ஆட்சிசெய்யத்தொடங்கினர். ஆதலால் தற்காலத்திலிருக் கும் மநுஸ்மிருதி சுமார் கி. பி. 270-ல் தோன்றினதாகவேண்டும். (S. V. Ketkar's History of caste in India I. 65—6). ஆகையால் அதிலேஎடுத்தாளப்பட்ட வைகாநஸசூத்திரம் கி. பி. 200-க்கு மிகமுந்தியதென்பதும், அக்காலத்துக்குமுன்னரேவாநாட்கள் அறி

யப்பட்டிருந்தனவென்பதும் தெளிவாகின்றது.

மேலும்ஆரியதேவரென்ற பௌத்தநூலாசிரியர் தாமியற்றிய ஒருநூலில்(Published in I.A.S.B.1898)ராசியையும் வாரத்தை யும்குறிக்கின்றார். இவ்வாரியதேவர் நாகார்ஜுனருக்குச் சமகாலத் தவர் (I.A.O.S. XXXI 2+1). நாகார்ஜுனரின்சரித்திரத்தையும் அவர் இயற்றிய 'மஹாபிரஞாபாரமிதாசூத்திரவியாக்கியாசாஸ்திர'த் தையும் கி.பி.405-ல்குமாரஜீவர் சீனத்தில்மொழிபெயர்த்தனர். நாகார் ஜுனர் ஒருசாதவாஹன னுடன் ஒரேகாலததிலிறந்தனரென்றும், அவருக்குப்பின்னும் ஒருசாதவா ஹனனுண்டானென்றும் ஹியூன்த் ஸாங்(கி.பி,640)கூறுகின்றார்(Watters II207) சாதவாஹனனென்ற அடைமொழி கி.மு.230toகி.பி.227-ல்ஆண்ட ஆந்திரவாசருக்கே உரியது.நாகார்ஜுனருக்குப்பின்னும் ஒருசாதவாஹனனிருந்ததால் ஆந்திரரில் கடைசியான புலோமான் III (கி.பி.220-7) பட்டமெய்து வதற்குமுன்னரே அவர்இறந்திருக்கவேண்டும். அதாவது கி.பி. 220க்குமுன்னரே அவரிறந்திருக்கவேண்டும். அவர் கனிஷ்கனுக்குப் பின் காச்மீரத்தைஆண்ட அபிமன்யுவின்சமகாலததவர் எனக் கல்ஹ கடைச்சங்ககாலம் ஹண

ணர்கூறுவர்.(இராஜதரங்கிணி I. 1 73,177)அதற்கேற்ப நாகார்ஜுன ரியற்றிய நூல்களிலும்

கனிஷ்கன், அவன் சமகாலத்தவரான வசுமித்திரர், அசுவகோஷர் முதலானவர்களின் பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. (Watters II 204) மேலும் அவர் இயற்றிய 'மஹாபிரஞாபாரமிதா சூத்திரவியாக்யாசாஸ்திர'மென் பது கனிஷ்கன் கூட்டுவித்த புத்த சங்கத்தில் (கி.பி. 100 Smith p 269) காத்தியாயனீபுத்திரரியற்றிய 'மஹாபிரஞாபாரமிதாசூத்ர'த்தின் பாஷ்யமாகும். ஆகையால் நாகார்ஜுனர் கி.பி.100க்குப்பின்னும் 220க்குமுன்னும் அதாவது 2-ம் நூற்றாண்டில் ஜீவித்திருந்தனர். அவருக்குச் சமகாலத்தவரான ஆரியதேவரும் அந்த 2-ம் நூற்றாண்டிலேயே இருந்தவராதல்வேண்டும். அவ்வாரியதேவர்வாரதினத்தைக்கூறுவதால், வார நாட்கள்சொல்லப்பட்டிருக்கும் நூல்களெல்லாம் கி.பி. 5-ம் நூற்றாண்டிற்குப்பின் வந்தவையாதல்வேண்டுமென்னுங்கொள்கை நிலைபெறாதென்பதும், கடைச்சங்ககாலம் கி.பி 2-ம் நூற்றாண்டென்பதற்கு வாரதினமொன்றைச் சிலப்பதிகாரங்கூறுவது ஓர் தடையாகாதென்றும் நன்கு தெளியப்பட்டது.

இதுகாறுஞ்செய்த ஆராய்ச்சியானே கடைச்சங்ககாலம் கி.பி. 2-ம் நூற்றாண்டென்பது தெளியப்பட்டது. இனிச் சிலப்பதிகாரமணிமேகலைச்செய்திகள் நிகழ்ந்திருக்கக்கூடியவருஷங்கள் இன்னவெனச் சுட்டி வரையறுக்கமுயலுவோம். கண்ணகியைப்பிரதிஷ்டித்து விழவுகொண்டாடியசமயத்துக் கஜபாகு வந்திருந்தனனென்றும், அவன்கி.பி.154—187ல்

ஆண்டான்என்பதும் காட்டப்பட்டது. மதுரை யெரியுண்டசமயத்தைப்பற்றிச் சிலப்பதிகாரத்திலேகொடுக்கப்பட்ட ஜோதிஷக்குறிப்புகளுக்கும் பொருத்தமானவை கி.பி.2-ம் நூற்றூண்டில் 1 1 வருஷங்களேயென்றும், அவை கி.பி.100,1 03,107
1 1 7,1 30, 134, 144,157,1 7 1, 188,1 98என்பனவென்றும் கூறினேம். மதுரையெரியுண்டதற்கும் கண்ணகிபிரதிஷ்டைக்கும் மத்தியில் 3வருஷங்களேசென்றன என்பது கீழேகாட்டுவேன். கி.பி.100முதல் 1 44முடியவுள்ளகாலமும் கி.பி. 188,198 இவ்விரண்டுவருஷங்களும் கஜபாகுவின் ஆட்சிக்காலத்திற்குப்புறம்பாகஉள்ளனவாதலின் அவை களைநீக்கினல், கி.பி.157,171ஆகியஇரண்டேவருஷங்கள் எஞ்சுகின்றன. இவ்விரண்டினுள் ஏதைக்கைக்கொள்வோமென்பதற்கு, சிலப் கூசுஎ
செந்தமிழ்

பதிகாரத்திலும் மணிமேகலையிலுங்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற விஷயங் களைப்பரிசீலனைசெய்யவேண்டும். கோவலன் இறந்ததைக்கேட்டதும் மாதவிதானுந்துறந்து, மணிமேகலையையும் போதித்தானம்புரிகின்றுள். (சிலப்XXVII103-8) கண்ணகியைப்பிரதிஷ்டைசெய்யும்பொழுது, செங்குட்டுவன்தேவந்திகையைநோக்கி மணிமேகலை யிளையளா யிருந்துந் துறத்தற்குக்காரணம்யாதெனவினவுகின்றுன் (XXX1-5). மணிமேகலை ஆடவரணைந்துபெருநலனுகரும் பீடு
பெ று ப ரு வ மடைந்தபொழுது

(அவ்வாறுபருவமடைந்ததின்வருணனை XXX. 10—21-ல் விரிவாய்க்கூறப்பட்டுளது), மாதவியின்கற்றுய் மாதவி யிடத்து மணிமேகலையையென்செய்யப்போகின்றுயெனக்கேட்ப, (XXX. 22–3), மாதவி தனதுமகளைத்துறவுபூணச்செய்தாளென்று தேவந்திகைகூறுகின்றுள் (XXX. 24—9). சிலப்பதிகாரம் XXX. 10—21 வரிகளைநோக்கினுல் கண்ணகியைப்பிரதிஷ்டைசெய்தசமயத்து மணிமேகலை 14-வயதிற்குக் குறைந்திருக்கமுடியாது என்றறியலாம். மணிமேகலைநூலிலுள்ளசெய்திகள்நிகழ்ந்தகாலத்து அவளுக்குஎன்னவயதிருக்கலாமென்று பார்க்கவேண்டும். அந்நூல் 3-ம் காதையில் அவளைப் பருவமங்கையாயிருந்தாளென்றுகூறுதலினுல், 18-வயதிற்குள்ளாகத்தானிருக்கவேண்டும். உதயகுமரனென்னும் அரசிளங்குமரன் இவளைக்காதலித்து மணிமேகலைபருவமடைந்தனளோவெனச் சுதமதியிடத்துவினவுகின்றுன் (IV. 97—102). இதனுல் குலத்தலைமக்களதுகண்வழிநுழைந்து கருத்தினையுருக்கும் பெண்ணலங்கனிந்தபருவத்தள்என்பதுபோதரும். இன்னும் "இளையள்வளையோளென்றுனக்கியாவரும், விளைபொருளுரையார்" (மணி. X. 79—80) என்றுசொல்லப்படுவதும் அவளதுபருவமினைத்தென்பதைக்காட்டும்.

இதுகாறுங்கூறியவாற்றுல் கண்ணகிபிரதிஷ்டை சமயத்து மணிமேகலைக்குவயது 14-க்குக்குறைந்திருக்கமுடியாதென்பதும் அவள்மணிபல்லவத்திற்குச்சென்றகாலத்தில் அவளுக்கு வயது 18-க்குமேற்பட்டிருக்கமுடியாதென்பதும்

வகித்தல்கூடும். ஆகவே இவ்விருசெய்திகட்கும்இடைப்பட்டகாலம் 4- வருஷங்கட்கு மேற்பட்டிராதென்பது தெளியக்கிடக்கின்றது.

கண்ணகிபிரதிஷ்டைக்கு எவ்வளவுகாலத்துக்குமுன் கோவல னிறந்தானென்பதை இனிக்கவனிக்கவேண்டும்.

கோவலனிறந்து கடைச்சங்ககாலம் சுசக

சிறிதுகாலத்துக்குட் கண்ணகியும் மரணமானாள். (சிலப். பதிகம் 50—3) கண்ணகி விண்ணுலகிற்சென்ற அதிசயத்தைக்கண்ணுற்ற மலைவாணர்கள், அப்போதுமலைவளங்காணுதற்பொருட்டுவந்திருந்த செங்குட்டுவனிடத்தில் அந்த அற்புதசம்பவத்தைத்தெரிவிக்கின்றார்கள் (சிலப். XXV. 57—61). மதுரையெரியுண்டதை நேரிற்கண்டு பின் வீரபத்தினிசென்றவழியே 14-நாளகத்து (சிலப். பதிகம் 51) சேரநாட்டுக்குவந்த சீத்தலைச்சாத்தனாரும் விவரித்துக்கூறுகின்றார். (சிலப். பதிகம் 41—3). தனதுதேவிபிரார்த்தித்தவண்ணம் கண்ணகியைப்பிரதிஷ்டித்தற்காக இமயநதினின்றுங்கல்கொணருதற்பொருட்டுச் செங்குட்டுவன்வடநாட்டியாத்திரைசெல்கின்றான். மலைவளங்காண்டற்காக வஞ்சியைவிட்டுச்சென்றதற்கும் வடநாட்டியாத்திரை கழிந்துசேர்தற்கும் இடைநின்றகாலம் 'ஐயைந்திருமதியம்' (சிலப். XXVII. 149) அவ்வாறு வஞ்சியுட்புகுதற்குமுன்தான்சிறைபிடித்து வந்த ஆரியவரசரை மற்றைத்தமிழரசர்க்குக் காட்டிவரும்வண்ணம்

வில்லவன்கோதையையனுப்பியிருந்தான். அவ்வாறே சோழ, பாண்டியர்களிடத்துச்சென்று ஆரியவரசரைக்காட்டிச் சேரன்செங் குட்டுவனது வெற்றித்திறத்தை வில்லவன்கோதையியந்தபொ ழுது, அவர்கள் இகழ்ந்துகூறியதுகேட்டு மனம்பொறுதவனுய்த் தனதுஅர சனிடத்தில்நடந்தவற்றைச்சொல்லுதற்கு நேராகவருகின்றான். இங் ஙனம் இவன்வ ந்துசேருதற்கு 3 அல்லது 4-மாதங்களுக்குமேற்சென் றிராது. செங்குட்டுவனிதைக்கேட்டதும், கோபங்கொண்டெழுகின் றான். மாடலன் அவனதுகோபத்தைத்தணித்து ஆரியவரசரைச்சிறை விடுக்கும்படிசெய்கிறான். முன்னமேஎடுப்பித்திருந்தகோயிலில் இமா. மலைக்கல்லாற்செய்தகண்ணகியைப் பிரதிஷ்டைசெய்கின்றான். (சிலப். XXVIII. 224—234) இவ்வாறு செங்குட்டுவன் வடநாட்டியாத்திரைசென்றிருந்த 32மாதங்களுள் கண்ணகிகோட்டம்அமைக்கப் பெற்றது. அவன் திரும்பிய3,4மாதங்களில் கண்ணகிபிரதிஷ்டையு மாயிற்று. ஆகையால் கோவலன்மரணத்திற்கும் கண்ணகிபிர தி ஷ்டைக்கும் இடைநின்றகாலம் 3வருஷங்களேயென்றது பெறப்படும். மேல்வரும்XXIX-ம்காதையிற்கூறப்படுவனவற்றாலும் இதுஉறு யடைகின்றது. அக்காதையுள்"காவற்பெண்டும் அடித்தோழியுங் க வுட்சாத்தனுடனுறைந்த தேவந்திகையு முடன்கூடிச் சேயிழையை

காண்டுமென்று மதுரைமாநகர்புகுந்து மூதிராமுலைப்பூசல்கேட்டாங் கடைக்கலமிழந்தயிழந்த விடைக்குலமகளிடமெய்தி யையையவண் மகளோடும்வையையொருவழிக்கொண்டு மாமலைமீமிசையேறிக் கோமகடன்கோயில்புக்கு நங்கைக்குச்சிறப்பயர்ந்த செங்குட்டுவற்குத்திற முரைப்பார்மன்" எனக் காணப்படுகின்றது. இதிற்சொல்லியிருக்குஞ் செய்திகளுக்கு 3 வருஷங்களுக்குமேற்சென்றிராது. 32மாதங்கள் என்று நூலகததுக்காணப்படாமற்போயினை, மிகக்குறைந்தகாலந் தான்சென்றிருக்கவேண்டுமென்று நினைக்கக்கூடியவிதத்திற்றான் செய்திகளுள்ளன. கண்ணகி பிரதிஷ்டைக்குப்பின்னால் மணிமேகலை நூலாரம்பத்திற் கூறப்பட்டசெய்திகள்வரை 4வருஷங்களுக்குமேலே சென்றிராது என்று முன்னர்க்காட்டப்பட்டது. ஆகவே கோவலன் மரணத்திலிருந்து மணிமேகலைநூலாரம்பத்திற கூறப்பட்டசெய்திகள் வரை 7வருஷங்கட்குமேற்படாதுஎன்றேற்படுகிறது.

சித்திரை மாதத்துச்சிததிலைநக்ஷத்திரத்திலே இந்திரவிழவுஇயற் றுதற்குப் புகார்நகரிலுள் ளோர் ஏகாரிக்கங்கசெய்துகொண்டிருந்த தாக மணிமேகலைமுதற்காதைகூறுகின்றது. இந்திரவிழவாரம்பித்த முதல்நாளன்று மாதவியும்அவள்மகளும்

நடனஞ்செய்தற்குவரவில்லை. நடனம் சாதாரணமாக மாலையில் அல்லதுமுன்னிரவில் நடைபெறும்.
அன்றுவாராமைபற்றி மாதவிநற்றாய்கவன்று உடனேவசந்தமாலையை மாதவியிடத்தனுப்புகிறாள் (மணிII 1-6). இவ்வாறுவசந்தமாலையை யனுப்பியது இந்திரவிழவின்2-ம்நாளாக இருத்தல்வேண்டும். இரண்டாங்காதையினும் ஏழாங்காதையினும் சொல்லப்படுஞ்செய்திகள் ஒரேநாளில்நிகழ்ந்தன. அன்றிரவிலேமணிமேகலையை மணிமேகலா தெய்வம் மணிபல்லவத்திற்குஎடுத்துச்செல்கின்றது. எட்டாங்காதையில் மறுநாளுதயத்தைப்பற்றி (அதாவதுவிழவின்3-ம்நாள்)க் கூறியிருக்கிறது. (VIII 18) அன்றேமணிமேகலை மணிபல்லவத்தின் வளங்களையெல்லாங்கண்டு கோமுகியென்னுங்கொமூரீரிலஞ்சிக்குச் சென்று ஆபுத்திரனது அக்ஷயபாத்திரம்பெற்று (காதைIX,X&XI) அன்றிரவிலேயே தனதுதாயிடத்துத்திரும்பிவருகிறாள். அன்று விசாகநக்ஷத்திரமும்பௌர்ணிமையும்சேர்ந்ததினமென்பது மேலே கூறப்பட்டது.
II-ம்காதையிலிருந்துXIகாதைமுடியவுள்ள சரித கடைச்சங்ககாலம் கூடிய

நிகழ்ச்சியினின்றும், மணிமேகலை தன்தாயைவிட்டு ஒருநாளேபிரிந் திருந்ததாக ஏற்படுகிறது. இதற்கேற்பத்தான் 'இன்றேழ்நாளிலிந் நகர்மருங்கே' (VII23-5) 'இன்றேழ்நா ளிலிடையிருள்யாமத்து' (VII106-8) இவ்விரண்டுவரிகட்கும் 'மிஞ்சினால் 7நாளைக்குள்'என்று யினும் அல்லது 'கொஞ்சநாளைக்குள்'

என்றுயினும் பொருள் கொள் ளுதல்வேண்டும்.
வாரநாட்களைப்பற்றி யான்கூறியதைநோக்கினல்,
இரண்டாவது பொருளேஏற்புடைத்தாமென்றுதோன்றுகிறது.
சித் திரைவிசாகநக்ஷத்திரங்களு க்கிடையில்
இரண்டேநக்ஷத்திரங்களுள் ளன.
சித்திரையில்இந்திரவிழவெடுக்கப்பட்டது. விசாகத்தில்
மணிமேகலைபாத்திரம்பெற்றது. இரண்டுநக்ஷத்திரங்களும்
1முதல் 3நாள்இடைப்பட்டாயினும், அல்லது28முதல்
30நாள்இடைப்பட் டாயினும்வருவனவேயன்றி ஒன்றாகவொன்று
7நாளிடைப்பட்டுவரு தலேமுடியாது. இந்தச்
சோதிடஉண்மையும் 'ஏழுநாள்'என்பதற்கு
யா ன்கொண்டபொ ருளையே
பொருததமுடைத்தெனக்காட்டுகின்றது. இந்திரவிழவு
சித்திரைமாதத்தின்கடையில் நடைபெற்றதெனவைத்
துக்கொள்ளினும், மணிமேகலை பிக்ஷாபாத்திரம்பெற்ற
புத்தரது பிறந்தநாள் வைகாசி3-ம்தேதிக்குப்பின் இருக்கமுடியாது.
இரண்டாம் நூற்றூண்டின்பிற்பகுதியில் கி. பி. 162,
170,181,189,200 இந்தவருஷங்களிலேயே வைகாசிவிசாகம்
முதன்மூன் றுநா ள் களுக்குள்வருகின் றது .
கி.பி.157அல்லது171-வதிலிருந்து ஏழுவருஷங்கட்குட்பட்ட
ஒருவருஷத்தை மேற்குறித்தவருஷங்களினின்றும்
தெரிந்தெடுக்க வேண்டும். கி.பி.162என்றஒருவருஷந்தான்
பொருத்தமுடையதா யிருக்கிறது. இதனேடொத்துச்
சிலப்பதிகாரச்செய்திநிகழ்ந்தகால மாயேற்படுவது கி.பி.157.

சுவாமிக்கண்ணுப்பி ள்ளைய வர் கள்

சிலப்பதிகாரச்செய்திநிகழ்ந்த காலமும் மணிமேகலைச்செய்திநிகழ்ந்தகாலமும் முறையே கி. பி. 756 & 771 என்றுகணிக்கிருப்பது முற்றிலும்பொருந்தாதென் பதை மேலேநிரூபணஞ்செய்தேன். அவர்களதுகொள்கைப்படி சிலப் பதிகாரக்கதைநடந்து 15-வருஷங்கழிந்து மணிமேகலைக்கதை யாரம் பிக்கின்றது. ஆனால் எனதுஆராய்ச்சியினால் 7-வருஷங்களுக்கு மேற்படாதென்றுகாட்டினேன். ஆதலால்இக்காரணத்தாலும் அவர் கள்குறித்தகாலங்கள் பிழையாதல்தேற்றப்படும்.

எனதுமுடிபில்வந்தஇரண்டுவருஷங்களும் அடியார்க்குநல்லார் உரையைநீக்கி, னுட்கூறப்பட்டஜோதிஷநிலைகளுக்கெல்லாம் மிகப்பொருத்தமாயிருக்கின்றன. கி. பி. 157 சித்திரைமாதம் 27-ம் தேதியில் சித்திரைநக்ஷத்திரமும் சூரியோதயத்திற்குப்பின் 27- நாழிகை 49 பலமிருந்தது. இம்மாதத்திற்குமுந்திய பங்குனிக்கடை சி நாளில் சித்திரை நக்ஷத்திரம்சூரியோதயத்திலிருந்தது. ஆகையால் அன்றுகாமவிழவுமுடிந்தது. சித்திரை 27-க்குப்பின் 28-நாள்விழா நிகழ்ந்தது. ஆகையால் அது வைகாசி 24-ல்முடிபெய்தியது. அன்று கொடியிறக்கப்பட்டது. மறுநாள்(வைகாசி 25)நாட்கடலாடுதல்நடை பெற்றது. கோவலனும் மதுரையைநோக்கிப்பிரயாணமானான். அன்று திங்கட்கிழமை, விசாகநக்ஷத்திரம், சூரியோதயத்திற்குப்பின் 42- நாழிகை 21-பலமிருந்தது; சுக்லபக்ஷத்து 14-ம்திதி சூரியோதயத் திற்கு

34-நாழிகை 8-பலத்துக்குப்பின் றொடங்கிற்று. புறப்படுங் காலத்துத்திதியதுவாகையால் சந்திராஸதமனத்துக்குப்பின் சிறிது நேரம் இருட்டிருந்திருக்கவேண்டும். மேலும்மரணயோகம்இருக்க வேண்டுமென்று நூல்கூறவில்லையாயினும், மேற்கூறிய வைகாசி 25-ல் புறப்படுஞ்சமயத்துநக்ஷத்திரமநுஷமாயிருந்தாலும் அந்நாளில்திங் கட்கிழமையும்விசாகநக்ஷத்திரமும் சேர்ந்துவருதலால் மரணயோக மிருக்கிறது. ஆடிமாதம் 29-ம்தே தி வெள்ளிக்கிழமை, அன்றுபரணி சூரியோதயத்திற்குப்பின் 58-நாழிகை 17-பலம் வரையிருந்தது. கிருஷ்ணஷ்டமி சூரியோதயமாய் 47-நாழிகை 38-பலத்துக்குப்பின் றொடங்கிற்று. மதுரைத்தேவிக்கும் கண்ணகிக்கும்நிகழ்ந்தசம்பா ஷணத்தை நள்ளிருளில் (அந்நாள்நடுஇரவுவரைதான்இருட்டுஇருக் கும்) சாத்தனார்கேட்டார். இதற்குஒருமணிநேரத்திற்குப்பின் பரணியும்அஷ்டமியுஞ்சேர் ந்திருந்தசமயத்து(சூரியோதயத்திற்குப்பின் 47-நாழிகை 38-பலத்துக்கும், 58-நாழிகை 17-பலத்துக்கும்இடையிட்டசமயத்தில்)மதுரையெரியுண்டதென்று நாம்ஊகிக்கலாம்.

இனி மணிமேகலைக்கதையையெடுத்துக்கொண்டால் கி. பி. 162 வைகாசிமாதம் முதல் அல்லது இரண்டாந்தேதியில், மணிமேகலை மணிபல்லவத்திற்குச் சென்றிருத்தல்வேண்டும் வைகாசி 1-ல் சூரியோதயமாய் 22-நாழிகை 22-பலத்துக்குப்பின் விசாகநக்ஷத்திரமும் 21-நாழிகை 15-பலத்துக்குப்பின் பௌர்ணிமையுந்தொடங்கி

மறுநா ட்சாயங்காலம் சுமார் 3-மணிவரையிருந்தன. ஆகையால் இரண்டுநாளிலும் விசாகமும்பெ ௗர்ணிமையும் ஒன்று சேர்ந்தன. ஆகவே இந்திரவிழா சித்திரைமாதக்கடைசிநாளிலாயினும் அல்லது அதற்குமுந்தியநாளிலாயினும் ஆரம்பித்திருத்தல்வேண்டும். பிள்ளை யவர்கள் கி. பி. 771-ல் வைகாசி 8-ல் இந்திரவிழாத்தொடங்கிற்றென் றூர்கள் . அப்போ து சித்திரைமாதமாகவுமில்லை. சித்திரைநக்ஷத்திர மும்மில்லை. பௌர்ணிமையுமில்லை. "சித்திரைமாதக்கடைசிக்கடுத் துள்ள பௌர்ணிமைக்குப்பக்கத்தானசனிக்கிழமை'யில் இந்திரவிழ வாரம்பமஎன்று அவர்கள்கொண்டதின்பலன் இதுவேயாம்!

கோவலன்இறந்தது கி பி. 157-ல்அல்லது 171-ல் ஆதல்வேண்டு மென்றும் அவற்றுள் மணிமேகலைக்கதையா ரம்பகாலத்தைநோக்கி கி.பி.157 தான் பொருத்தமுடையதென்பதும் மேலேபெறப்பட் டது. கி. பி. 171ஐ எடுத்துக்கொண்டால் அதனோடொத்தமணிமேகலைக் கதைக்காலமில்லாமையாலே அதுகொள்ளற்பாலதன்று. மேலும் அவ் வருஷத்துச் சித்திரைமாதத்துச்சித்திரைநக்ஷத்திரம் 22-ம்தேதியில் சூரியோதயமாய் 56-நாழிகை 16 பலம் முடிய இருந்தது. விழா 28 நாள்நடந்தமையால் வைகாசி 19-க்குள் முடிந்திருக்கவேண்டும். 20-ம் தேதியில் நாட்கடலாட்டும் பிரயாணமுமிருந்தனவாதல்வேண்டும்.
ஆனால் அன்றுசனிக்கிழமையாதலின் கடனீரா ட்டுநிகழாது.

19-ம் தேதிபுறப்பட்டார்களென்றால் அன்று 14-ம்திதியேயில்லை. 21-லோ பௌர்ணிமை53-நாழிகை 51பலததுக்குவந்துவிடுவதால், புறப்படுஞ் சமயத்து(அதாவது 58, 60-நாழிகைகளுக்கு இடைப்பட்டவைகறை யிருட்டில்) திதிபௌர்ணிமையாய்விடும். ஆகையால் கி. பி. 171 பொருத்தமில்லாமை நன்குணரப்படும். இதுகாறுஞ்செய்தஆராய்ச் சியின்பயனும்க் கோவலனிறந்தது கி. பி. 157 என்பதும், கண்ணகிக் குக்கோயிலெடுப்பித்துவிழ வியற்றியது கி. பி 160 என்பதும், மணி மேகலை மணிபல்லவத்திற்குமுதன்முதலாகச்சென்றது கி. பி. 162 என்பதும் துணியப்பட்டன. இதனால் கஜபாகுவின் (I) காலத்தைப் ப ற் றி

மு ந்தியநூலாகியதீபவ ம்சம்சொல்வதுதா ன் சரியென்றும், மஹாவம்சங்கொடுக்குங்காலம்பிழையென்றும் உ ண ரு த ல் கூ டு ம். கி. பி 154-முதல் 1 76 முடிய, கஜபாகுஇருந்தவனுவன், கண்ணகி பிர திஷ்டைகாலத்தில் செங்குட்டுவனுக்கு 50-வயதாயிருந்ததென்று, [illegible] சேர்தழீஇ 'தின்னல்யாண்டுடையைத்திரட்டிசென்றதற்பின்னும்'என்ற மாடலன் மொழிகளால்(சிலப். XXVIII. 1 29—30) உணரப்படும் ஆகை யால் செங்குட்டுவனதுஜனனகாலம் 160—50=110 கி. பி. அவன் 55 வருஷம்வீற்றிருந்தானெனப்பதிற்றுப்பத்து 5-ம்பத்துக் கூறும். அவன் 20-வயதிற்பட்டமெய்தினவனுயின் அவனது இராஜ்யகாலம் 130-முதல் 185-வரைஎன்றேற்படும். சிலப்பதிகார இறுதிக்கட்டுரை யில் நெடுஞ்செழியன் செங்குட்டுவன்காலத்தவனுகச்சொல்லப்படுகி றான். கோவலனைக்கொலைசெய்வித்தபாண்டியன் இவனேயாவன். இவ

னும் கி. பி. 157-ல் இறந்திருக்கவேண்டும்
இவன்மகன்வெற்றிவேற் செழியன்
தனதுநாட்டிலும்கண்ணகியைப்பிரதிஷ்டித்து வழிபாடியற்றினன். செங்குட்டுவன்காலத்தவன்சோழன்பெருங்கிள்ளி (சிலப். உரைபெறுகட்டுரை).
சிலப்பதிகார நூலாசிரியராகியஇளங்கோவடிகள் செங்குட்டுவனதுசகோதரர். அந்நூலுள் நிகழ்ந்தனவாகக்கூறியிருப்பனவற்றை அவைகளைநேரிற்பார்த்தசாத்தனரிடமிருந்து கேட்டுணர்ந்தார். இச்சாத்தனர்தாம் மணிமேகலையாசிரியர். இவர் நன் மாறனைப்(வெற்றிவேற்செழியனதுமறுபெயர்)புறம் 59-ல் புகழ்ந்திருக்கிறார். மணிமேகலைநூலிற்கூறப்பட்டசரிதம் சிலப்பதிகாரச்சரித்திற்குப்பின்நிகழ்ந்தபோதிலும் சிலப்பதிகாரத்துக்குமுந்தியநூல் மணிமேகலை. ஏனெனின், இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரமியற்றி முடிந்தவுடன், மணிமேகலை துறவினையும் பாடுதற்குவிருப்பமுள ரென்றுசாத்தனரிடஞ்சொல்ல அதற்குச்சாத்தனர் தாம் முன்னரே அதனைஇயற்றிவிட்டதாய்ச்சொல்லுதலின், ஒருவர்முன்னர்மற்றவர் அரங்கேற்றினர். (சில ப. பதிகம்–87—9, மணி. பதிகம்–95—8). சாத்தனர் கி. பி. 157-ல் மதுரையெரியுண்டதைநேரிற்பார்த்தவராகலின், அவரும்இளங்கோவடிகளும் கி. பி. 200-க்குமுன்மரணமடைந்திருக்கலாமென்றுகருதுதல் தவறாகாது.

சிலப்பதிகாரத்தில் XXI-ப்காதையில்வரி3-4ல், திருக்குறளிலிருந்து 'இன்னாசெய்யாமை'யதிகாரத்து 9-ம்செய்யுள் எடுத்தமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மணிமேகலையில்

யேயிடைப்பெய்துவள் ளுவரையுங்குறிக்கின்றார்.'இதேக்குறளைச் சிலப்பதிகாரத்துக்கட்டுரைகாதை முடி வுரைவெண்பாவில் எடுத்தா ளப்புட்டிருப்பதையும் காண்க. ஆதலால் இளங்கோவடிகட்கும், கடைச்சங்கத்துக் கூலச்

சாத்தனாருக்கும்முன்னிருந்தவர் வள்ளுவரென்பதும் கி.பி.150க்குப் பின் இருந்தாரென்றல்பொருந்தாதென்பதும் பெறப்படும்.

இனிக் கடைச்சங்கந்தொடங்கியகாலத்தைச் சற்றுக்கவனிப் போம். இடைச்சங்கத்திறுதியில் பாண்டியர் தலைநகராகியகபாடபு ரம் கடல்கொள்ளப்பட்டதென்றும்,அதனால் அக்காலத்திருந்தமுடத் திருமாறன் மதுரையைத்தலைநகராக்கி அங்கேகடைச்சங்கம் நிறுவினு னென்றும் களவியலுரைகூறுகின்றது. அவ்வுரையிற்கூறப்படுவன முழுவதையும் அங்கீகாரஞ்செய்தற்கு ஏலாதெனினும் மேற்குறித்த கடல்கோட்செய்தியினை ஐயமின்றி யேற்றுக்கொள்ளலாமென்று தோன்றுகிறது. அதற்குச் சங்கநூலாதாரமுமிருக்கிறது. மேலேவரு வனவற்றாற் பாண்டியநாட்டிற்சிறிதுபா கம ரயினுங்கடலாற்கொள்ளப் பட்டதென்பதுதெளிவாகின்றது.

"மலிதிரையூர்ந்துதன்மண்கடல்வெளவலின்
மெலிவின்றிமேற்சென்றுமேவார்நாடிடம்படப்

புலியொடுவின்னீக்கிப்புகழ்பொறித்தகிளர்கெண்டை
வலியினுன்வணக்கிய வாடாச்சீர்த்தென்னவன்''

(கலித்தொகை-முல்லைக்கலி.)

"வடிவேலெறிந்தவான்பகைபொறுது
பஃறுளியாற்றுடன்பன்மலையடுக்கத்துக்
குமரிக்கோடுங்கொடுங்கடல்கொள்ள''

(சிலப்-காடுகாண்காதை)

கி.மு.2387-ல்இலங்கை இந்தியாவிலிருந்து கடலாற்பிரிக்கப்பட்டதென்று இலங்கைச்சரித்திரங்கள்கூறுகின்றன. சங்கநூல்களிற்கூறப்படுஞ்செய்திகள், இந்தியாவும்இலங்கையும்பிரிந்து வெகுகாலத்திற்கப்புறம்நிகழ்ந்தனவாகஅறியப்படுதலாயினும், தலைச்சங்கம்ஒன்றிருந்ததுண்மையாயின், அதன்காலங்கூடப் பாரதகாலத்தை (கி.மு.1287 Shama Sastri's Gavam Ayamamahabharata Asramavasika-parva)ஒட்டியிருந்தமையாலும்,தமிழ்நூலுரைகளிற்கூறப்படுங்கடல்கோள் இதுவன்று. புத்தருக்கு39வருஷங்கட்குப்பின்னிருந்த(அதாவது450கி.மு)பாண்டுவாஸாவின்காலத்தில்கன்னியாகுமரியையடுத்து இலங்கையின்தென்மேற்குப்பாகத்தில் வேறொருகடல்கோள்கூறப்பட்டுள்ளது (E. Tennan't Ceylon Vol. I & 7 fn). ஆனல்இக்கடல்கோளைப்பற்றி மஹாவம்சம்ஒன்றுங்கூறவில்லை. இதுநிகழ்ந்தது

உண்மையெனின் இவ்வளவுமுக்கியமான ஒருவிஷயத்தை
தவறுமோஎன்று ஆசங்கையுண்டாகின்றது. அதுஉண்
பினும், தலைச்சங்கத்திறுதியினிகழ்ந்ததாய்க்கூறப்படும்
கக்கருதலாம். திருநான்ஸீன்என்னும்பிக்ஷுவை ஹிம்ஸி
தேவர்களுக்குக்கோபமுண்டாயிற்றென்றும், அதன்பய
கடல்கோளுண்டாயிற்றென்றும, அதுகொழும்புக்குப்ப
யாணியென்னுமாகாண முழுவதையும் அமிழ்த்திவிட்
இது நிகழ்ந்தது தேவாநாம்பிரியதிஸ்ஸாவின் பின்வந்த உ
பேரனை திஸ்ஸாவின்காலத்திலென்றும் இலங்கைச்சரிதா
கப்படுகின்றன, பெரியதொருமாகாணமுழுவதையும்
இக்கடல்கோள் பாண்டியநாட்டிலும்ஒருபகுதியை அமிழ்
மென்பது மிகவும்பொருத்தமே. இராஜாவளியிலும் (I
மஹாவம்சத்திலும் (XXII) இக்கடல்கோள் கூறப்பட்டி
கையால் இதனை உண்மையென்றேகொள்ளுதல்பொருந்து
புத்தருக்கு276-வருஷங்களுககுப்பின் 286-வருஷமுடி
யில்ஆட்சிசெய்தான். அதாவது கி.மு.213-203 உத்தியா
காலத்துநிகழ்ந்ததாகக்கடல்கோள்கூறப்பட்டமையால் கி.
சமீபத்தில்உண்டாயிருக்கலாமென்று தோன்றுகிறது.
பியத்திற்குப்பாயிரம்உரைத்த பனம்பாரனர், அருறா
நிறைந்ததொல்காப்பியம்' என்றும், அது'நிலந்தருதிருவிற்

வையத்து' அரங்கேற்றப்பெற்றதோர் இலக்கணம்என்று
ருர். கடல்கோள்ஒன்றேதமிழ்நூலிற் கூறப்படுவதாயின,

சங்ககாலத்திறுதியில் நிலந்தருதிருவிற்பாண்டியன்காலத்
தாதல்வேண்டும். களவியலுரையும்முடத்திருமாறன்கால
தாகக்கூறும், ஆதலின்,நிலந்தருதிருவிற்பாண்டியனும்,இ

மாறனும்ஒருவனேபோலும் (Sen Tamil III 271-83; 38; 465-74). அங்ஙனமாயின தொல்காப்பியம் கி.மு.200க்கு இற்றோன்றியதென்றேற்படும். ஆகவே கடைச்சங்ககாலம் முதல் கி.பி.200வரை எனப் பெறப்பட்டது.

இவ்வியாஸத்தைத் தமிழில்எழுதிமுடித்தற்கு எ S. வையாபுரிப்பிள்ளையவர்கள்புரிந்த உதவி ஒருநாளும் ம தன்று. இதிற் சொற்பிழைகள் அநேகம்இருத்தல் கூடும்; எனக்குரியவையேயன்றிஎன் நண்பருக்குரியனவல்ல. குறளி தயவுசெய்துபொறுத்தருளுமாறு செந்தமிழபிமானிகளை தமைக் ள் வேண்டுகின்றேன். ளை (55-

கே. ஜி. சங்கரைர் குறளைச் 7டுக்தா ட்டும,

ஆ.

ராசசிறம்...

திருநெல்வாயிலரத்துறை

என்று வழங்கும்

திருவரத்துறைப்புராண ம.

இஃது

ஸ்ரீ திருப்பாசுதுறைவாசியாகிய

சோதிடம்

காண்டம்

... சாமி பெரிய ... ததம

ரெங்கசாமி அய்யங்காரவர்களால்

ஆராயப்பட்டு

ஷை ஸ்தலாபிமானியாகிய

ஸ்ரீ சுப்பராயதேசிகரவர்கள்

இப் ... குகஸ்தையுங் கொண்டு

ஷை ரெங்கசாமிஅய்யங்காரவர்களால்

சிதம்பரம்

P. S. சதாசிவம்பிள்ளையினுடைய

சண்முகசுந்தரவிலாச அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ ... ௵ ... ௴

1911ஞ் மேமீ 7உ

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெல்வாயிலரத்துறை

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்

பண் பியந்தைக் காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எந்தையீசனெம்பெருமானேறமர்கடவுளென்றேத்திச் சி
ந்தைசெய்பவர்க்கல்லால்சென்றுகைகூடுவதன்றாற்
கந்தமாமலருந்திக்கடும்புனனிவாமல்குகரைமே
லந்தண்சோலைநெல்வாயிலரத்துறையடிகடம்மருளே. (க)

சூழ்வார்சடைதன்மேலிளம்பிறையணிந்தவெம்பெருமான் சீருஞ்செ
ல்வமுமேத்தாச்சித்தர்கடொழச்செல்வதன்றால்
வாரிமாமலருந்திவருபுனனிவாமல்குகரைமே

லாருஞ்சோலைநெல்வாயிலரத்துறைபடிகடம்மருளே. (உ)

பிணிகலந்தபுன் சடைமேற்பிறையணிசிவனெனப்பேணிப் பணிகலந்துசெய்யாதபாவிகடொழுச்செல்வதன்றுன் மணிகலந்துபொன்னுந்திவருபுனனிவாமல்குகரைமே லணிகலந்தநெல்வாயிலரத்துறையடிகடம்மருளே. (ங)

துன்னவாடையொன்றுடுத்துத்தூயவெண்ணீற்றினராகி யுன்னிநைபவர்க்கல்லாலொன்றுங்கைகூடுவதன்றாற்
பொன்னுமாமணியுந்திப்பொருபுனனிவாமல்குகரைமே
லன்னமாருநெல்வாயிலரத்துறையடிகடம்மருளே. (ச) ெ

வருகுரிஞ்சுவெங்காட்டிலாடியவிமலனென்றுள்கி
யுருகிநைபவர்க்கல்லாலொன்றுங்கைகூடுவதன்றுன்
முருகுரிஞ்சுபூஞ்சோலைமொய்ம்மலர்சுமந்திழிநிவாவந்
தருகுரிஞ்சுநெல்வாயிலரத்துறையடிகடம்மருளே. (ரு)

உரவுநீர்ச்சடைக்கரந்தவொருவனென்றுள்குளிர்ந்தேத்திப்
பரவிநைபவர்க்கல்லாற்பரிந்துகைகூடுவதன்றாற்
குரவநீடியசோலைக்குளிர்புனனிவாமல்குகரைமே
லரவமாருநெல்வாயிலரத்துறையடிகடம்மருளே. (சு) உ

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் தேவாரம். நீலமாமணிமிடற்று நீறணிசிவனெனப்பேணுஞ்
சீலமாந்தர்கட்கல்லாற்சென்றுகைகூடுவதன்றாற்
கோலமாமலருந்திக்குளிர்புனனிவாமல்குகரைமே
லாலுஞ்சோலைநெல்வாயிலரத்துறையடிகடம்மருளே.

(எ) செழுந்தண்மால்வரையெடுத்தசெருவலியிராவணனலற
வழுந்தவூன்றியவிரலான்போற்றியென்பார்க்கல்லதருளான்

கொழுங்கனிசுமந்துந்திக்குளிர்புனனிவாமல்குகரைமே
லழுந்துஞ்சோலைநெல்வாயிலரத்துறையடிகடம்மருளே.
(அ) நுணங்குநூலயன்மாலுமிருவருநோக்கரியானை
வணங்கிநைபவர்க்கல்லால்வந்துகைகூடுவதன்றான் மணங்கமழ்ந்
துபொன்னுந்திவருபுனனிவாமல்குகரைமே
லணங்குஞ்சோலைநெல்வாயிலரத்துறையடிகடம்மருளே.
(கூ) சாக்கியப்படுவாருஞ்சமண்படுவார்களுமற்றும்
பாக்கியப்படகில்லாப்பாவிகடொழச்செல்வதன்றாற்
பூக்கமழ்ந்துபொன்னுந்திப்பொருபுனனிவாமல்குகரைமே
லார்க்குஞ்சோலைநெல்வாயிலரத்துறையடிகடம்மருளே
(கய) கறையினூர்பொழில்சூழ்ந்தகாழிஞானசம்பந்
னறையுமபூம்புனல்பரந்தவரத்துறையடிகடம்மருளை
முறைமையாற்சொன்னபாடன்மொழியுமாந்தர்தம்விணைபோய்ப்
பறையுமையுறவில்லைப்பாட்டிவைபத்தும்வல்லார்க்கே.
(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்

திருவரத்துறை திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடவுளைக்கடலுள்ளெழுநஞ்சுண்ட
வுடலுளானையொப்பாரியலாதவெம்
மடலுளானையரத்துறைமேவிய
சுடருளானைக்கண்டீர்நாந்தொழுவதே.
(க)

கரும்பொப்பானைக்கரும்பினிற்கட்டியை
விரும்பொப்பானைவிண்ணோருமறிகிலா

வரும்பொப்பானையரத்துறைமேவிய
அரும்பொப்பானைக்கண்டீர்நாந்தொழுவதே. (௨)
ஏறொப்பானையெல்லாவுயிர்க்குமிறை
வேறொப்பானைவிண்ணோருமறிகிலா
ஆறொப்பானையரத்துறைமேவிய
ஊறொப்பானைக்கண்டீர்நாந்தொழுவதே. (௩)
பரப்பொப்பானைப்பகலிருணன்னிலா
விரப்பொப்பானையிளமதிசூடிய
வரப்பொப்பானையரத்துறைமேவிய
சுரப்பொப்பானைக்கண்டீர்நாந்தொழுவதே. (௪)
நெய்யொப்பானைநெய்யிற்சுடர்போல்வதோர்
மெய்யொப்பானைவிண்ணோருமறிகிலா
ஐயொப்பானையரத்துறைமேவிய
கையொப்பானைக்கண்டீர்நாந்தொழுவதே. (௫)
நிதியொப்பானைநிதியிற்கிழவனை
விதியொப்பானைவிண்ணோருமறிகிலா
நதியொப்பானையரத்துறைமேவிய
கதியொப்பானைக்கண்டீர்நாந்தொழுவதே. (௬)
புனலொப்பானைப்பொருந்தலர்தம்மையே

மினலொப்பானை விண்ணோருமறிகிலா
ரனலொப்பானை யரத்துறைமேவிய
கனலொப்பானைக் கண்டீர்நாந்தொழுவதே. (எ)

பொன்னொப்பானைப் பொன்னிற்சுடர்போல்வதோர்
மின்னொப்பானை விண்ணோருமறிகிலா
ரன்னொப்பானை யரத்துறைமேவிய
தன்னொப்பானைக் கண்டீர்நாந்தொழுவதே. (அ)

காழியானைக் கனவிடையூருமெய்
வாழியானை வல்லோருமென்றின்னவ
ராழியான்பிரமற்குமரத்துறை
யூழியானைக் கண்டீர்நாந்தொழுவதே. (௯)

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்தேவாரம்.

கலையொப்பானைக் கற்றார்க்கோரமுதினை
மலையொப்பானை மணிமுடியூன்றிய
வலையொப்பானை யரத்துறைமேவிய
நிலையொப்பானைக் கண்டீர்நாந்தொழுவதே.
(௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்

பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கல்வாயகிலுங் கதிர் மாமணியுங்
கலந்துந்தி வருநிவவின் கரைமே,

னெல்வாயிலரத்துறைநீடுறையுங்நிலவெண்மதிசூடியநின்ம
லனே,
நல்வாயில்செய்தார்நடந்தாருடுத்தார்நரைத்த ரிறந்தாரெ
ன்றுநானிலத்திற், சொல்லாய்க்கழிகின்றதறிந்தடியேன்
றொடர்ந் தேனுய்யப்போவதொர்சூழல்சொல்லே.
(க)

கழிமாமிளகும் மிகுவன் மரமு
மிகவுந்திரு நிவின்கரை மே,
னெறிவார்குழலாரவர்காணநடஞ்செய்நெல்வா யி லரத்துறை
நின்மலனே,
வழிதேநிலையாதவிம்மண்ணுலகின்ன ரனு கவ்குத்த
னைநா னிலேயேன்,
பொ றிவா யிலி வையை ந்திணையும்மவியப்பொரு து
ன்னடியேயு கு ஞ் சூழ ல் சொ ல் லே.
(உ)

புற்றாடரவமரையார்த் து க ந்தா ய்புனிதா பொ ரு
வெள்விடை யூர்தியனே,
யெற்றேயொருகண்ணிலனின்னையல்லாநெல்வா யில
ரத்துறைநின்மலனே,
மற்றேலெ ருபற்றிலனெம்பெருமான்வண்
டார்கு ழ லா ண்மங்கை ப ங்கினனே,
யற்றார்பிறவிக்கடனீந்தியே றி
யடியேனுய்ய ப்போவதெ ார்சூழ ல்சொ ல்லே.

(௬)
கோடியர்கோங்கலர்வேங்கையலர்மிகவுந்திவருந்நிவவின்க ரை மே,
னீடியர்சோலைநெல்வாயிலரத்துறைநின் பலனேநினைவார்மனத்தா,
யோடுபுனற்கரையாமிளமையுறங்கிவிழித்தாலொக்குமிப்பிறவி,
வாடியிருந்துவருந்தல்செய்யாதடியேனுய்யப்போவதோர் சூழல்சொல்லே.
(௭)
உலவுமுலகிற்றலைகற்போழியவுயர்வோடிழியுநிவவின்கரைமே
னிலவுமயிலாரவர்தாம்பயிலுநெல்வாயிலரத்துறைநின்மலனே

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்தேவாரம்.

௫

புலனைந்துமயங்கியகங்குழையப்பொருவேலோர்நமன்றமர்தாக்கி யாவலமவாநமைப்பெயர்வதன்முன்னடியே
னுய்யப்போவதோர் சூழல்சொல்லே.
(௬) ஏலம்மிலவங்கமெழிற்கனரமிகவுந்திவருந்நிவவின்கரைமே னீலமமலர்ப்பொய்கையிலன்னமலிநெலவாயிலரத்துறையாயொரு நெல்,
வாலூன்றவருந்தும்முடம்பிதனைமகிழாதழகாவலந்தேனினியா, லைனிழலிலமர்நாயமராவடியேனுய்யப்போவதோர் சூழல்சொல்லே,

சிகரம்முசத்திற்பிரளாரகிலும்மிகவுந்திவருந்நிவவின்கரைமே
னிகரின்மையிலா ரவர்தாம்பயிலுநெல்வா யிலரத்துறைநின்மலனே
மகரக்குழை பாய்மணக்கோலமதேபிணக்கோ காலமதாம்பிறவியிது
தா, னகரமுதலினெழுத்தாகிநின்றபடியே னுய்யப்போவ
தொ ர்சூழல்சொல்லே.

(எ)

திண்டேர்நெடுவீதி யிலங்கை யர்கோன் றிரடோ ளிருபஃது
நெ ரித்தருளி,ெஞண்டாடுநெடுவயல்சூழ்புறவினெல்வா
யிலரத்துறை நின்மலனே,
பண்டேமிகநான்செய்தபாக்கியத்தாற் பரஞ்சோதி
நின்னாமம்பயிலப்பெற்றே,
னண்டாவமரர்க்கமரர்பெருமா னடி
யேனுய்யப்போ வதொ ர் சூழ ல்சொலலே.

(அ)

மாணாவுரு
வாகியொர்மண்ணஃ ந்தான்மலர்மேலயன்றேடியு ங்
காண்ட ரியாய்,
நீணீண்முடிவானவர்வந்திறைஞ் சுநெல்வாயிலரத்
துறைநி ன்மலனே,
வா ணுர் நு த ல ா ர் வலைப் ப ட் ட டி யே ன் பலவின்
கனியீநதது போலவதன்முன்,
ஆணோடுபெண் ணுமுருவாகிநின்ற
யடியே பனுய்யப்போவதொர்சூழலசொல்லே.

(கூ)

நீருருவெ நடுவயல்சூழ்

[றவினெல் வாயிலரத் துறைநின்மலனைத்

தேரூர் நெடுவீதிநன்மாடமலிதென் னூவல்[கோ

னடித்தொண்டுப ன்னி,

யாரூரனுரைத்தன நற்றமிழின்மிகுமாலையோர்பத்திவைக

ற்றுவல்லார் ,

காரூர் களிவண்டறையானைமன்னரவராகியொர்வின்

முழுதாள் பவரே.

(கo)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருப்புகழ்.

திருவரத்துறை.

கறுவிமைக்கணிட்டினிதழைத்தியற்
கவிசொலிச்சிரித்-துறவாடி

களவுவித்தையிட்டுளமுருக்கிமுற்
கருதிவைத்தவைப்-பவைசேரத்

தறுகணிற்பறித்திருகழுத்துறத்
தழுவிநெக்குநெக்-குயிர்சோர

சயனமெத்தையிற்செயலழிக்குமித்
தருணிகட்ககப்-படலாமோ
பிறவியைத்தணித்தருளுநிட்களப்
பிரமசிற்சுகக்-கடல்மூழ்கும்
பெருமுனிக்கிராட்பரவுசெப்பதிப்
ப்ரபலசொச்சையிற்-சதுர்வேதச்
சிறுவநிற்கருட்கவிகைநிதிலச்
சிவிகையைக்கொடுத்-தருளீசன்
செகதலத்தினிற்புகழ்படைத்தமெய்த்
திருவரத்துறைப்பெருமாளே

உ

திருமாந்துறை

ஆங்குடல்வளைந்துநீங்குபல்நெகிழ்ந்து
ஆய்ஞ்சுதளர்சிந்தை-தடுமாறி
ஆர்ந்துளகடன்கள்வாங்கவுமறிந்து
ஆண்டுபலசென்று-கிடையோடே
ஊங்கிருமல்வந்துவீங்குகுடல்நொந்து
வோய்ந்துணர்வழிந்து-வுயிர்போமுன்
ஓங்குமயில்வந்துசேண்பெறஇசைந்து
வூன்றியபதங்கள்-தருவாயே
வேங்கையுமுயர்ந்ததீம்புனமிருந்த

வேங்கிழையினின்ப மணவாளா

வேண்டுமவர்தங்கள் பூண்டபதமிஞ்ச
வேண்டியபதங்கள்-புரிவோனே
மாங்கனியுடைந்ததேங்கவயல்வந்து
மாண்புநெல்விளைந்த வளநாடா
மாநகர்தவரும்பர்கோன்பரவிநின்ற
மாந்துறையமர்ந்த-பெருமானே

வாலிகண்டபுரத்தைத துதித்து இத்தலத்தைத் துதித்தலால்
இப்புராணத்திற்கூறிய திருமாந்துறையையேயாம்.
இத்தலத்தை சிவக்ஷேத்திரவிளக்கமுதலியவற்றில் திரு மாந்துறையென்றும் வழங்குகின்றது.

ஆக்சேடன்றுதி.

ஐந்துளா னைந்துளா னைந்துளா னெனவைந்து
வாயினு மறைந்தனன், வந்துமேன் வந்துமேன் வந்துளே
னெனவைந் துருவமாய்வந்தான், மூர்த்தியேபூசனைக்குரியதே
வனேமுனுங்காண்பதெவ்வாறெனச், சிந்தையே யுற்றன
னொருவராயவர்வரச் சேடனுமண்மிசைப் படிந்தான்.
(க) திபாகமன்னனு மருணைதன்னுதனுஞ் சம்புத்
தாகமுற்றதோரீசனும்வாயுவின் றலத்துளோன்றுனு
மேகமுற்றவராகபத்தவருடன் கூடியேயெழிலா
யாகமுற்றொருவராயினாரத்துறை லிங்கமூர்த்தியுமே.

வால்மீகன்றுதி.

வெள்ளைகொண்டிடும் கைலையும் வெண்மதியவனு

வெள்ளைகொண்டிடும் ரிஷபமும் வெள்ளுழைதானும்
வெள்ளைகொண்டதில் வேட்டநீ விடுத்திலனுகி
வெள்ளையாகிய வாற்றையும் விரும்பினையரனே.

குருநமசிவாயரருளிய பரமரகசியமாலை.

திருவாத்துறையின் முத்திஞற்சமைத்த சிவிகையும் பந்த ருமெதிரே, வரவருள்கொடுத்துப்புகலி காவலர்க்கு வழங்கிய 'அ/ மூகவுரை.

வண்மையான்மறவே, னருமறைப்பெரியோர் மாதவமுனிவ ரடைந்திடுந் தில்லையம்பதிவாழ், மருவரைக் கயிலைக்கிறைவனை பொன்னம்பலவனே பரமராசியனே.

ஆதிசங்கராசாரிய சுவாமிகள்| ஸ்லோகம்

ஸிவ்வந வ்யுஷிரி வாஷவந வாஷெ-ஃ
ஸெ-ஃநஹி தீரகவஸிஷ வாரா நாஹரா௦।
ஸிவந ஐஷு மதமராவரிவாவாய-ஃர௦
தீஷ-ஃவாரிநாயஹாராஹரஷாரிதஜாஜ॥

உ

மூகவுரை.

அகண்டா கார நித்தவியா பக சச்சிதானந்த சொரூபரா கிய சிவபெருமான் ஆன்மாக்கள் வழிபட்டுய்யும்பொருட்டுத் திருவுருக்கொண்டு வீற்றிருக்கும்

சிவஸ்தலங்களுள் நடுநாட்டின் கண் மிகமேன்மையுற்று விளங்குந்தலமாம். இது நிவாநதிக்கரை யிலுள்ளது. திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் முதலிய மூவ ராலும் திருப்பதிகம் பாடப்பெற்றது. நெல்வாயில் அரத்துறை யென்றும், பிரமகைவர்த்தபுராணத்தில் தேவர்களு க்குச் சொன்ன சிவஸ்தோத்திரமகிமையில் பஞ்சபூதஸம்மிச்ர சிவஸ்தலமென்றும், வடவாலக்ஷேத்திரமென்றும், ஊழிகாசியென்றும், திரு வள்ளுவநாயனார் முதலியோர்களை பெற்ற கலைமகளவதாரமாகிய ஆதியென்பவரது நீசத்துவத்தையொழித்து முத்தியளித்த காரணத்தால் முத்தி க்ஷேத்திரமென்றும் கூறுந் திருநாமங்கள் வாய்க்கப்பெற்றது. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் அடியார்கள் திருக்கூட்டத்தோடு இவ்வரத்துறையை நோக்கித் தெரிசிக்கவருங்கால் வழிநடந்துவந்த சிரமத்தோடு மாறன்பாடியில் வந்தமர அதனைப்பொறுத திருவரத்துறையப்பர் நெல்வாயிலிலிருக்கின்ற பிராமணர்களுக்கு "ஞானச ம்பந்தனம்பாலணைகின்றான் மான முத்தின் சிவிகை மணிக்குடையான சின்னநம்பாற் கொண் டருங் கலைக்கோனவன்பாலணைந்து கொடுமென அருளிச்செய்து அவ்வாறே ஞானசம்பந்தருக்கும்

புராணிகர் கருத்து. சங்

ர்ாம் மகிழ்ந்தளிக்குமவைகொள்ளலாகுங் கொண்டெய்தல்செ

ய்வாயென அநுக்கிரகித்துமுத்துப்பல்லக்கும் முத்துக்குடையும் முத்துச்சின்னமும் கொடுக்கப்பெற்றது. ஆதித்துறை திருவர் லந்துறை திருமான்றுறை திருஆடுதுறை திருவதிட்டத்துறை திருக்கரத்துறை என்னும் ஆறுதுறைகளுந் தொடர்ந்திருத்தலால் சப்த துறைகளென வழங்கப்பெற்றது. ஆதிசேடன் வால்மீகர் ஆதிசங்கராசாரியர் அருணகிரிநாதர் முதலியோர் வணங் கித்துதித்து அபீஷ்டசித்திகளை யடைந்தது. சேரசோழ பாண் டியர்களா ல் சிவக்குறிதாபித்துப் பூசிக்கப்பெற்றது. விஸ்வாமி த்திரரும் வதிட்டரும் தீர்த்தபுரீசர் முன்பாக வாதஞ்செய்து அனேக அற்புதங்காட்டியது. ஆதிசேடன்பூசித்த காரணத்தா ல்அரவத்துறை யெனவும் பெயர் வழங்குகின்றது.

சப்தரிஷிகளும், விஷ்ணுவும், சனிபகவானும், அங்காரகனும் பூசித்துமேன்மை யடைந்தது. இத்தகைய அனேக ஐதீகங்களோடு விளங்கிய இந்தஸ்தலத்திற்கு சுமார் 400 பா டல்களுள்ள புராணத்தை . திருத்தி அச்சிடவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு சிலர் வற்புறுத்தியபடியால் ஸ்ரீ ஆனந்தநாயகி சமேத ஸ்ரீவரத்துறைநாதர் திருவருட்டுணைகொண்டு ஒருவாறு பரிசோதித்து வி. அ. சுப்பராயதேசிகர் அவர்கள் பொருளுதவி யால் அச்சிடப்பட்டது.

சிவபத்திமான்கள் இப்புராணத்தையன்போடும் படித்தும் திருவரத்துறையைத் தெரிசித்து அபிமானித்தும் போகமோக்ஷங்களை யெய்துமாறு திருவருளை வழுத்துகின்றோம். சுபம்.

புராணிகர்கருத்து.

பெரிதுள தாகும் பெருகிய சூதர் பேசுநூற் றலங்களாம திலும், பெரிதுள தாகும் பேருளார்மூவர் பேர்சொலிப் பாடிய தலங்கள், பெரிதுள தாகு நந்தியெம்பெருமான் பேசிடும் பெரியநற்றலங்கள், பெரிததி னுளதோ பேசவே வேறு பெரும்புவி யுலக மூவிடத்தும்.

(க) சாற்றுக்கவி.

சூரியவம்சத் தோனுந் தொன்முசு குந்தனென்பான்
பாரியவாரூர் தன்னிற் றியாகரைப் பதிட்டை செய்தான்
சூரியன் புதல்வ னுகுஞ் சுக்ரீவ நாமத் தோன்றல் பேர்பெற
விளக்கு வித்த வெழிலாடு துறை மற்றீதால். (உ)
ஆதலால் தலத்தின் மேன்மை யாராலுஞ்சொல்லப்போமோ
ஓதியமிருகம் புள்ளா லுண்டான தலங்க ளெல்லாம் தீதுகள்
மிகவகற்றிப் பிறவியைத் தீர்க்குமென்றார் ஆதவன்
மகன்றலத்தா லமைபலனறிவாராரே. (ங)
பதவிக்குப் போகத்தக்க பகர்நெறி யீதென்றீசு
னுதவிய துறையில் வேழ முகந்தநற்புரிகளேழும்
கதவுதலாகக் கொள்ள கைலையான்கருதித் தந்தா னிதுவென

வெண்ணிக் கொண்டேயீசர் தாளடைய நன்றே. (௪)

இன்னதிக் கிச்சை கொண்டே யிருடிகளிவடம் வந்தார்
இன்னதிக் கிச்சைகொண் டேயிசைமணம் வராகன்
செய்தான் இன்னதி தன்னிலாடி லெழிற்கங்கை பலத்திரட்டி
இன்னதிக் கிடேயில்லை யெழிற்றுறை துறையோரேழும்.
(௫)

௳

உடையார்பாளைய ஸமஸ்தான
வித்துவானும்கம்பராமாயணப்பிரசங்கியுமாகிய
வீரசைவக் கனகசபைக் கவிராயரவர்கள்
இயற்றியது.

ஓரோங்கு தெய்வச்சிவக்ஷேத்திரமதனு
ளாரோங்கு செல்வாயரத்துறைக்குப் பாரோங்க
மன்னுபுராணமதை மாணரங்காசாரியென்பா
ருன்னி யுரைத்தாருணர்ந்து.
சம்பந்தர் நன்முத்துத் தண்டிகையைப்பெற்றுவப்பா
னின்பம் பெருகு தமிழ்ப்பதி - னன்பாவல்
ரோரரத்துறைசீர் செப்பினனல்லரங்கா
சாரியவனன்பிற்றழைந்து.

அகவல்

௧௧

தஞ்சாவூர் கோட்டை மஹாவித்துவான் மக
ா-ா-ா-ஸ்ரீ கணபதியாப்பிள்ளை யவர்கள். இயற்றியது.

எங்கு நிறைந்தசிவமின்னருளாற் பேருருவாத் தங்கு
மரத்துறைசேர் தாமிசைத்தான்-பொங்குதமிழ்
நல்லரங்காசாரியெனுநாமத்தோன் சோதிடத்தும்
வல்லோனும் வாயன்பின் வாய்ந்து.

சன்னுசிநல்லூர் வித்துவசிரோமணியாகிய
மகா-m-m-ஸ்ரீ மே. சண்முகப்படையாச்சியவர்களால்
இயற்றப்பட்டது.

வலஞ்சுழிவிநாயகக்கடவுளை வாழ்த்தி
சலஞ்சூழ்புவியிற்சகலருமறிய
நிலந்தனிற்பரமனீடித்துறையு
நிலமாமதனைநேர்ந்திடவெனக்குத்
தென்புவியனைத்துந்தெளிந்தநந்தீச
முன்புளபுராணமொழிவழிகாட்டி
யின்பமாச்சொல்லெனவிறைஞ்சவான்மீக னன்புடனந்தியக
மகிழ்ந்துரைப்பா
னெல்லையிலீசனிருந்தலத்துயர்வை
நல்லநாச்சொல்வேனுநிந்தளவி
லம்புவியதனிலனந்தமாலயம்
பம்புறுமவற்றைப்பகருதற்கெளிதோ
சொல்லுதற்கவற்றைச்சோருவள்சேடன் வல்லனேயானும்வா
ரிதிப்புவியிற்
றுல்லியமாகச்சொல்லொணாதாயினும் வல்லுந

ர்வகுத்தவழிமுறைப்படியே
வேடனைவென்றவேடுவமுனிவரே
சொல்லுவலொன்றுசுருதிநான்முறையின் நல்லதென்றெவரு
ம்நயப்புறும்பெரிய பிரமகைவர்த்தப்பெருநூலதனுட்
கட

அகவல்.

சுரர்தமக்குரைத்தசொல்சிவத்தோத்திரத்
தறைவதுகேண்மதியுறைவதுகேண்மதி
யெல்லைதீர்புகழ்பெறுமிசைமுதுகுன்றஞ்
சொல்லுமவ்வூர்க்குச்சுத்ததென்மேற்கு
நல்லதிருமுட்டநகர்க்குமேற்றிசை
வல்லநல்வசிட்டர்வாழ்துறைக்கீழ்பால்
நல்லூர்வில்வநதிக்குநேர்தெற்கு
நெல்வாயிலமர்த்துறைநீடுறுந்தலந்தான்
சொல்வார்சிவாநதிசுயம்பார்வடக்கிற்
பல்லாண்டாகப்பாரினன்றுறுமே
தெள்ளுவெள்ளாறுதீர்த்தமதாகு
முன்னிவர்துறுநர்க்குறுகதியளிக்கு
மறுகுதோலணிந்தவரத்துறைநாதரொ
டறிவுருவாம்பிகையானந்தநாயகி
பிரியமாயங்குப்பெயர்ந்திடாதுறைவ
ருரியவத்தலந்தானுணர்வுறப்பெரிதுந்
திருநெறித்தமிழெனுந்திருப்பெயர்புனைந்த
வரியசெய்மூவருமருளுதேவாரமும்
பெற்றதாலதனைச்சொற்றிடற்கெளிதோ

வாதிசங்கரர்தானருக்துதிசெய்தார்
காதலாற்றிருப்புகழ்கவிஞரேறுரைத்தார்
செப்பினர்குருநமசிவாயகுரவரும்
ஒப்பில்வான்மிகியொளிர்தருமனந்தனுந்
திருத்தமாப்பூசைசெய்துமங்குற்றார்
பெருத்தநற்சேரசோழநற்பாண்டியர்
பேருடனாலயப்பதிட்டையுஞ்செய்தார்
சீர்பெறுந்தருமபுரமடத்தோருஞ்
செய்தனர்மடங்கள்சேராவடுதுறைச்
செய்தவத்தோருஞ்செய்தனர்மடங்க
ளிருக்குமேயிதற்குத்திருக்கில்பேர்பத்தே
இத்துறைகிழக்கினேனறவைம்முக்காற்
சித்தியைய்யளிக்குந்திருக்கரந்துறையில்
வித்தகவகத்தியர்விதிப்படிபூசை

அகவல். கரு

மெய்த்தவஞ்செய்துமேன்மைபெற்றோர்
சித்திராங்கதையினுஞ்சிவாகமநூல்கூற
சத்தியாய்வளர்ந்தஆசாரங்கடந்தே
யிலங்கதின்மேற்கேயிசையுமைமுருகராம்
றங்குவதரத்துறைக்கலந்தானைத்
டரியநெல்வாயிலரத்துறையென்று
பிரியமாய்முன்னர்ப்பேசியதிதுவே
இத்தலமதனிலிறந்தோர்பிறந்தோர்
பத்தியின்வாசஞ்செய்தோர்பார்த்தோர்சத்தியம்
பட்சிசதிவிலங்கியாவும்

மெத்தவுஞ் சாமுன் மேன்மையிற் கேட்டோர் சித்திய
மோக்க நிலையுறப் பெறுவார் நித்திலச் சிவிகை
நிறைந்த பொற்சின்னம் தந்தமாய்ப் பெற்றார்
ஏராவசர்பந்த
ரெழுவர் தாய்கலைமக ளிசைந்த நிமையைப்
பழுதிதனத் தொலைத்தார் பகர்கலியுகத்தேயன்ன
மலர்ப் பொய்கை யவட்காய தும்ப பின்னமுநில
மலரெனும் பொய்கையில்
வன்னமா மாயன் மகிழ்தவஞ்செய்தான்
சொன்னநற்சேடனும் சொற்றவம்புரிந்தான்
நன்னயமாக நற்சனிசேயும்
நந்நோய்நிரந்தவஞ்செய்திட்டார்
இறந்தோர்முத்தி யெய்தப்பிதிர்க்குப்
பிறந்துளதொன்று பெருவடவாலே
பற்றிதன்மேற்கே மலருமைமுக்காற்
சொற்றனர்வசிட்டத் துறையெனமுன்னோர்
திகழுதென்மேற்கிற்றிரண் டவைமுக்கால்
மிகழுநற்றலந்தானே ராடுதுறையாம்
செப்பினவதன்மேற் சேருமைமுக்காற்
றப்பிலாமான் றுறை தானதுவாகும்
இத்தலவடமே பிசையுமைமுக்கால்
அத்தலபிராகு விளலந்துறைய
இங்கிதன்வடக்கே யிசைந்தவைமுக்கால்.

கூ ௯

அகவல்.

குடந்தையாதி சத்திகன்றுறையே நிலைமுறையையுறிஞு
பெரிதெழுபானிவர் சிறப்பாயப்புகை
செய்துளாரதனுண் பெற்றைப்பெருமை
யிருத்துளவென்றுச் சத்தபுராணத் தூக்ககவிரித்தே
யமிழ்தினையொத்த தமிழ்மொழியதனி லிந்த
வாகவியம்பினனுபெனி
வித்தியவாசநெல்வாயரத்துறை தாவுறுவைணவ
சமயத்தவனுப் பூர்வுறுபாரத்துவாச கோத்திர வர
ங்காசாரியபிரானைப்
பெருந்தகையென்னும் பெருந்தவத்தோனே.

அகவல்முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவரத்துறைப்புராணம்.

காப்பு.

திங்களங் குழவி நேருஞ் செவ்விய தந்தச் சோதி தங்கிடுங் கரத்தான் முன்னூட் சந்தன வச்சி றுத்தோன் புங்கவர்க் கபய மீந்த புனிதவெண் ணீற்று மேனித் தங்கமா முகத்தோன் பாதத் துணையடி தலைமேற் கொள்வாம்.

பாயிரம்.

விநாயக வணக்கம்.

பூமேவு திசைமுகனு நெடுமாலு மகபதியும் போற்று கின்ற, ஏமேவு முதல்வனெனப் புகழ்பெறுவான் யாதுமெழு து றுமுன் யாரும், பாமேவு கருணைபொழி தருகவென வேண்டவருட் பான்மைநல்கு, மாமேவு மாமுகத்து வலஞ்சுழிப்பேர் விநாயகனை வாழ்த்தி வாழ்வாம்,

(க)

சுப்பிரமணியவணக்கம்.

புயலேறும் புரந்தரன்றன் மருமகனென் றிடுங்காதல் பொங்கிநிற்பக், குயிலேறு மொழிமகளை மணமேற்றிக் களிசிறந்த குகப்பே ரெம்மான், வெயிலேறு மெயிலேறு மரத்துறையில் மெய்யடியார் மிகவே வாழ்த்த, மயிலேறும்

பெருமானை யயிலே ந்துங் கோமானை வணங்கி வாழ்வாம்.
(உ) ஸ்ரீ திருவரத்துறைப்புராணம்.

பரசிவவணக்கம்

சீர்த்திமிகு
மரத்துறையிற்றிருஞான சம்பந்தர்சிவிகையோடு, மார்த்தவிய
திருச்சின்னங் கொடுத்தருளு மண்ணலடி யவர்தமக் குப்,
பூர்த்திமிகு மின்டளிதநுப் பின்னூரப்பொன் னடி நிழலைப்
புரிந்த ளிச்சுரும், தீர்த்தபுரி யீசர்திரு வ டி மலரை
பு டி மலாபேற் சேர்த்து வாழ்வாம்.
௧

பராசத்திவணக்கம்.

வரத்துறைவேண் டியபேர்க்கு வெண்டமிழுஞ்
செந்திருவும் வாய்ப்ப வென்றங, சரத்துறைநெல்
விக்கனியோர் சடைக்கணி த்தே டெண்ணமெலாங் களிப்பி
னிய, வரத்துறையின் சிரதது றையுங் கருணைநாடியோளா
மொப்பி லாத, வரத்துறைவா ழானந்த நாயகிதாண்
மலர்முடிமே லணிந்துவாழ்வாம். (௪)

சண்டேசுர வணக்கம்.

சண்டியீ சுரத்தலைவ ரீனைக்கண்டா லெனைக்கண்ட

தகைமையா யன்றி, புண்டிகா மலர்யாவு மூன்னையன்றி
யாக்குரிய வுரைப்பா யென்று, சண்டிகாப்புடனேபூந்
தொடையன்முதற் றாப்பேற்றேசவினு சென்று, சண்டிகே
சுவரர்திருத் தாண்மலரைச் சென்னிமிசை தரித்து வாழுவாம்.
(௫)

சமயாசாரியவணக்கம்.

சாகினியி லுள்ளபல சிவாலயங்கடமைச்சென்றுக் கண்டு
பாடிய, பூசனைசெய் தவரவரைப் புகழ்ந்தேத்திய பூதலத்திற
புகழே தந்த, விசயரெனுஞ் சம்பந்தர் திருநாவுக்கரசர்பிரா
னெழி லாரூரர், யோசனைகொள் மாணிக்க வாசகரோ
டிவர்தாளை யுபா த்தில் வைப்பாம்.
(௬)

பாயிர முற்றிறறு.

உ
சிவமயம்.

புராணவரலாறு.

சொல்லு நற்கவி சுகுணமாச் சோர்வின்றித் தூய்தர மெல்லை
யிற்புகழெய்திடப் பாவல ரேத்த

வல்ல பைக்கருள் மாமுகத் தவனடி வாழ்த்தித்
தொல்லை நாளுள வடமொழி தமிழினிற் சொல்வேன்.
(க) திரும டந்தைதன் காதலன் றிகழ்மல ருந்தி
மருவு நான்முகன் வாயுறை வாணியை வாழ்த்தித் தருவு
நேரிலா வீகையா னரத்துறை தனில்மே
விருவி சும்பிடை யவனியிற் புராணம திசைப்பேன்.
(உ)

செப்பு நற்றல மிருப்பிடந் தேர்ந்துற வெண்ணி
லொப்ப றுந்திரு முதுகுன்ற திருதியென் றுரைப்ப மெய்ப்பு
றுந்திரு முட்டமாம் பதிக்கது மேற்குத் துப்பு றுந்திரு
வதிட்டார்தந் துறைக்கெதிர் கிழக்கு. (ங)

வேறு.

எல்லையாம் வில்வநதியெனு நல்லூரிதற்குத்தென்
மேற் கௌவிசைப்பர், சொல்லிவா ழும்மை யழைத்திட வந்த
சுவேத திற் குத்தரங் துலங்கு, நல்லவான் மீகர்
சேடனுஞ் சனியனொடொறு மிழைத்திடு பெருமை, செல்லு
வாய்ந் துற்ற வரத்துறை மகிமை யாவரே திகழ்த்திடற்
பாற்றே. (ச)

வேறு.

முன்னஞ் சொன்னது பிரமகை வர்த்தமென்
றியை தரு முதுநூலி, னன்னர் தேவருக் குரைத்ததோ ரி
ச்சிவதோத் திர மயந்தன்னிற், பன்னு நூலினிற் பகர்ந்திடு

சரித்தைப் பலரறி தரும்வண்ண, மன்ன நற்கதை யாமென
நந்திவான் மீக ருக் கறைந்தாரால்.
(நு)

வேறு.

வேண்டி னூர்க்கதை வடமொழி வகையினுல் • விரித்தார் மீண்டு
மிக்கதைத் தமிழினுற் குலோத்துங்க வேந்தன் சூ

திருவரத்துறைப்புராணம்.

றாண்டு கோலினுற் பாடினன்வைணவச் சுகுணன் காண்டு
நாடெனு மரங்கவா சாரியாங் கவிஞன். (சு)
தழையும் வெண்ணிலாத் தரளவெண் குடைநிழற் றரணி வழியி
னுலுல காண்டவன் குலோத்துங்க வள்ளல் விழைவு
கொண்டபின் னித்தல மகிமையை விரித்தான் பழியி லாததோ
ரரத்துறைப் பதியின்சீர் பரவ. (எ) முன்ன னுகியு
முதலவ னுகியு முனிவோர்
பன்னு நாவினுக் கானவ னுகியும் பருந்தீ
வன்னன் மேவிடு கயிலைவாழ் நந்தியெம் வரதன்
சொன்ன வாறுதென் மொழியினுற் சொல்லெனச் சொ[illegible]
)

வேறு.

அவையடக்கம்.

மழைபொழி யமுத மியாவர் மாநிர மருவுற் [illegible]
விழைவொடு சேர்ப்ப தல்லால் விலக்குவ துண்[illegible]
கழைகவைக் கைக்கச் சற்றோர் கண்டுரை நூ[illegible]
கிழிவுள [illegible] மிக்கு மியல்வல்லோர் [illegible]
[illegible]) விண்டுபொ ருட னேக விழித்ததைக் காண்ட சேவல தின்

டிற மாகச் சேருஞ் செயலிலாச் செயலைப் போலப
பன்னவர் பகர்ந்த நூலைப் பகுத்தறி யாத யானு மின்னேர்
புராணஞ் சொலவி ழைந்தன னறிவிலேனே. (௩௦ ஆர்மரை
சேறுந் றூனு மழகினர் பூவுற றூனும்
பார்பய ரீருற் றூலும் பரிந்ததைக் கொள்வார் போலத் தெரிலா
தடியேன் சொல்லுந் தெளிவிலா தெனினு மிந்நூல சீர்மிகச்
சிறப்போர் யாருஞ் சிறப்பெனக் கொள்வ ரன்றே. (௩௧)

வேறு.

சொல்லு மிக்கதை சுகுணம தலவெனத் துணைக்கா தொல்லை
நீக்கினுஞ் சொற்குறை மேவினு மிச்சொ லல்ல ணீக்குறு
மாத துறைச் சரிதமென் றுய்ந்தே யெல்லை யோர்களு மிக்கதை
யேற்பரே யினிதின். (௩௨)

வேறு.

சுத்தவெண் ணிலவைப் பெற்ற சுகுணப்பா லாழி தன்னை
மத்தினு லுழக்கி வானோர்க் கமுதருட் டிருமான் மான

தலவிசேடம்.

ரு

வித்தல மிசைத்து சக்தி யெவ்வகை வருணத் தோருஞ்
சத்தியம் வீட ளித்தார் சகலமு முய்ய வென்றே.
(௩௩)

நூற்பயன்.

வேறு.

கண்ணுதலி னருளமைந்தோன் காசினியி
லரக்துறையூர் கலந்து வாழ்வோ, னெண்ணுபாரத்வாச
கோத்திரத்தான்காண் ஸ்ரீ ரா ஸிரங்கா சாரி, பண்ணுநமிழ்ப்
புராணமிதைப் பரிவுடனே பகர்ந்துரைத்தோர் படித்தோர்

கேட்டோர், வண்ணமுடனெழு இவைதம்தோர் வாங்கினோர் நீடூழி வாழ்க மாதோ. (கஎ)

புராணவரலாறுமுற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் உஏ.

தலவிசேடம்.

பூந்நிலத்திலு மதிகமா மழுவிய மருத
மைந்நிலந்தலத் ததிகமா மரந்துறைத் தலந்தர
ஓந்நில்த்தெய்வத் ததிகமா மரத்துறை நாத
ணைநிலத்தலை யனந்தன்செய் தலமிலை யங்கண். (க)

வேறு.

இந்நலப் பெருமை பெருந்துமே யுரைந்தா ரெழிலு ரா வலூர் நம்பி, சித்தமாய்ச் செய்தார் சிறப்புட னடந்தா குடுத்
த வர் சீவனை விடுத்தோர், சந்திப நிரைத்தார் சகலரும் பதவி சாயுச்சியஞ் சர்லன மென்றார், மெத்தமேம் துளாதோ வேறுள தலங்கள் மேவவுங காணவு மிலையே (உ)

சாதியிற் பிரமன் மணியினில் வயிரஞ் சாத்துறு புஷ்பமேற் சாதி, நீதியி லரச னீரினிற் கங்கை நீள்புவி மாநிலயு மொப்பாந்,
காதுமொள் புனித சங்கரன் கதைபாங் கடற்புவி யதனிலே யுள்ள, மேதகு தலங்க ளனைத்திலு மதிகம் விளம்புவார் திரு வரத் துறையே.

(௩.)

பிறப்பினால் மரண மாவதாற் சிந்தை பெறுதலாற் பார்ப்பதி ஞானும், பிறப்பிலா ஞானப் பதவியை யடைவா ரெய்திடார் பிற

வியிப் பாரிற், சிறப்பினு னுடைய புலவர்கள் சொல்லுஞ் சேர் தலை மைந்துமொன்றாகி, யெறிப்புறு கற்பின் மங்கையர் போல

வெறுநிறை வெய்துமித் தலமே.

(ச) திருவரத்துறைப்புராணம்.

பூத மைந்தினுங் கைம்பதி புகன்றது மறிதாய்
பேத மன்றிவந் தவைந்துமிப் பெரும்பதி யடையு மது
வென்னென வத்தலக் கடையின்முன் னெழுத்தை யோதி
யுற்றிடின் திருவரத் துறையென வுணர்வாய். (ரு)

காளவத்திரி யருணையுந் திருவானைக் காவற்
றூள்பெ யர்த்திடுஞ் சிதம்பர தலமது தரவரி
மீள வீகலான் மேவிய மருதுவத் துறையே
கோளி னீற்றினூர் மூன்றெழுத்தீற்றினிற் கொளுவாய்

(சா)

(இ-ள்) காளவத்திரி-என்பதில்-தி-அருணை என்பதில-ரு திருவானைக்காவல்--என்பதில்-வ சிதம்பரம்-என்பதில் ர-திருவாரூருக்குச் சிறந்த பெயராகிய-மருதுவத்துறை-என்பதில-த-து றை-ஆகத் திருவரத்துறை எனவருதல் காண்க.(எ-ம)

நாற்றலத்தினில் நாலெழுத்தேயெடுத்

தீற்று நற்றல வீற்றினில் மூன்றெழுத்
தாற்ற வேயெடுத தாளுத லேனெனிஎ
சாற்று மேழ்துறை தமமினமுன்னனதால (
ர)

வேறு

பிறக்கி னுந்தல மிறக்கி னும்விழி சிறக்கி னுமபெயா
ரிளக் கினும், பிறக்க வும்புவி யிலலை காண்பரம னடியில
வாழ்வுபொறுபுனிதரென், றறப்பெ ருமபலவு நாறு
ரைகருமுயிா போரு முன ளெருவனஞ்செவி, திறத்த
ரதுறைமெ னபபு கனறிடல டெனன மிலலையிது காணுமே
(எ)

வேறு.

காது ரைததிடுங் கன்னனன் மந்திரக ததியால
நீத கற்றிபே சிவனுரு சேர்த்திட யோககம
யாது மநதிரத் ததிகமா பரக்துறை யரனபோ
சாது ரைததிடின் கயிலையை யடைவதற் புதமோ
(அ)

வந்து தோற்றுவான் மீகியு மாலயம் வதிந்தான்
சிநதை நன்குடைச் சேடனு ம செய்தனன் தவஞ்சம
பந்த நாதனபொற் சின்னமுஞ் சிவிகையும்
படைத நான
எந்த மூவருஞ் சொல்லிய பாடலு மினிதே.
(கo)

வேறு.

இதற்குரிய பெயர்சப்த சங்கையென்பா ரிவைதாமு

தலம் கடவால் க்ஷேத்ரம், துதித்திடுநற் றீர்த்தபுரந்
திருநெல் வா யரத்துறைதான் றாயோர் சொன்ன,
விதித் துரைத்த வான் மீகர் வியந்தவிந்நா மங்களை யே
விரித்துச் சொல்வாம். (கக)

பேரொணிவா நதிபுரமே
பேசுமர வத்துறையே பெரியோர் சொன்ன, சீருளபே
ரிவைமயன்ப திசழ்ந்திடுபே ரிவைதம்மைச் சேப்பு மன்பாற்,
காருவெவும் புவெமெல்லாங் கண்டறிய கானு ரைத்தேன்
கருதும் வேத, நீருலாங் தீர்த்தபுர நிருமலன்சீர் யாமெடுத்தே
நிசழ்த்து வாரே. (கஉ)

வேறு.

பால காசியி னுயிரத் ததிகம்பார் விருத்தை
சால மற்றதி னுயிர மதிகமித் தலந்தான்
காண வூழியின் காசியா மரத்துறை காண்பா
யானு டன்வலஞ் சுழிக்கண பதியிங்கு மறிவாய்.
(கந)

தலவிசேடமுற்றிற்று.
ஆகச்செய்யுள் நச.

தீர்த்தவிசேடம்.

ஆறு பத்தி னாறுங்காடி யவனிமீதில் தீர்த்தமாம்
பாறி லொன்று சேர்வதான கங்கையாதி நதிகளாம்
வீறுமாலின் மெய்யின் வேர்வை மேவுதீர்த்த நித்யமாம்

கூறு மாலின் நேசசுத்தி கொடுத்ததிந்த தீர்த்தமே. (சு)

வேறு.

ஆய்ந்தமோ ரேனக் கடவுளிந் நதியிலனேசநா ளுருந்தவம் புரிந்தே, தோய்ந்தினி திருந்த தன்மையா லவர்மெய் துாய்மை யைய யுறாதா மென்பர், தீர்ந்திடப் பாவத் தொடர்ச்சியைசெய்யுந் திருவுளத திச்சையே டளிக்கும், வாய்ந்தவிந் நதிநேர் வையகத் திலைகாண் வானதிக் கண்ணுமவ் வாறே. (எ)

வேறு.

அன்னமல ரெனுப்பொய்கை யமைந்துளதங் கதின் பெருமை டறியோ ணுதால், சொன்னதுகேள் நீபைலர்ப் பொய்கை யென வுளதொன்று சொல்லத் தோன்று, பின்னுளனன் னிவாந
தியா மிதன்பெருமை யாரேனும் பேசற் பாற்றோ, நன்னதியோ சுவைசுமுறும் பன்னதியுஞ் சிறப்படைதல் நலமேயன்றோ. (அ)

அ திருவரத்துறைபபுராணம்.

ஒவ்வொரு தலத்தி லொவ்வொரு வருகமே பொலமொ ரரு வரமுறியியல்பா, மிவ்வரத்
துறையி னியமா றனக்கு மெழி லாள வாதிசே டனுக்கு, மெவவகை யருளு மிசைசகே ட்கட்கு மேத்துவான் மீகநன் முனிக்குங், கவ்வையை யொழித்துக கரு த்தெலா மளிக்குங் காதையைக் கழறுவ தரிதே. (க)

ஆதலா லிங்குப் பிறந்துளோ ரிறநதோ ரயுகுடன்

வாசமே செய்தோர், தீதெலா மொழியத் தானமே செய்தோர் நேர்க்க மாய் மனதிலே நினைத்தோர், சாதியா லிழிவை யுற்றவ ரெனினுஞ் சார்வகைப் பிறவியேழ் தனிலு, மாதியாம பரம னருளினன் மோக்க மடைவது திண்ணமென் றறிநீ. (ரு)

எத்தலத் தேனு மிசைமறை யோருக் கெழிற்பசு பரிகய மீந்தோர், மெத்தநல் லாடை மேவிடப் பூண்கள் மேன்மையா யீந்திடு பலன்கள், சுத்ததண் டுலமுஞ் சுவர்ணபாத் திரமுஞ் சொற்பமா யாயினு மீண்டு, பத்தியாப் பிதிருக் களித்திடி னவை கட் காயிரத் திரட்டியாம் பலனே. (சா)

அன்னசத் திர ங்க ளாலய மமைத்தோ ரமைவுறச் சிகரியும் புரிந்தோர், பின்னமில் லாம லேரியுங் கண்வாய் பிறழ்விலாக் கூ பஞ்சா வடியு, நன்னய வேத பாடசா லையுமே நாறுநீர்ப பந் தனற் பலன்கள், பன்னவே புரிந்தோ ருலகினி லடையும பயன் களைப் பகருவ தெவரே. (எ)

தீர்த்தவிசேட முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் சுச

மூர்த்திவிசேடம்.

முடி யார் மா ரொழுங்கடவுள
முன்குடி னைச சென்னிசைவத்

தோன் முதல்வ ஞானோன், றொடியரவங் கையுடையான் றொண் டனுக்குப் பணிவுடையான் றாயோர் யாரக்கு, செயு துடைத் துச் சீரளிப்பான் பல்லுயிரைப் புரந்தளிக்குஞ் சிவனே யானு, றொடியணியு முமைகேள்வ னைத்துறையெம்பெருமா ன்சிா சொல்வார் யாரே.

(க) நாட்டுப்படலம். கூ

காலனைமுன் னுதைத்தொ ழித்தான்காமனையுஞ் சுட்ட ழித் தான் கருதுங் தக்கன், சீலநெடு மகமொழித்தான் றகர்முகத்தை யுங்கொடுத்தான் சிறந்தவாழிச், சாலவரு மாலமுண்டான் சல சமுதற் பல்லுயிர்க்குந் தந்தை யானுன், பாலரெனு ம் பன்றிதை மைக் காத்தளித்தான் சிவனைபல்லாற் பரமன் யாரே. (உ)

வேறு.

அளவிலா தவனு யாதியா ய்காதி யாகியே யகிலமுமவனுய், விளைவதற் குரிய வினைப்பய னெல்லாங் கெடுத்தலும் விடுத்தலு மவனுய், களைகளை பயிர்போ லுயிர்களைக் காக்குங் கருணையங் கடலென நிறைந்த, வுளபு வனங்க ளனைத்தையுங் கடந்த வொ ருவனை யுரைக்குமா றெவனே. (ங)

வேறு.

யாக மன்னனு மருணைதன் னுதனுஞ் சம்புப்
பாக முற்றதோ ரீசனும் வாயுவின் பதியு
மேக முற்றவா காயத் தினிறையு மொன்றுகி

யோக முற்றிடி னரத்துறைப்
பெருமையா ருரைப்பார்.()

வேறு.

ஐந்துமைந்து மைந்து நான்கு மதிகமான வீசனீ
யைந்துநீக்கு மைம்முகத்தா னைந்துமூர்த்தி யாகையா
னைந்துசென்னி யானமைக்க வைந்துகாட்டி யொன்றதா
யைந்தமர்ந்த மூர்த்தியா னரத்துறையி னாதனே. (ரு)

மூர்த்திவிசேட முற்றிற்று

ஆக செய்யுள் சசு.

நாட்டுப்படலம்.

செய்தவ மனமுஞ் சிவன்றனைப் பேணுஞ் சிந்தையுஞ் செல்வமுஞ் சிறப்பா, மெய்யுள வுரையு மிடியுளார் தமக்கு மேம்பட *வளித்தலு மல்லால், நெய்தலுங் கமல மலருமே நிறைந்து ஞெமு ங்கிடு வயலெலா மள்ளர், கொய்திடுஞ் சாலி யோங்குறுஞ் சோழ

நாட்டின்சீர் கூறவும் படுமோ.

(க)

---

* இயாகம் என்பது தலைக்குறையாய் நிற்கின்றது.

உ

வேறு.

கலைமக ளுருவெனக் கலந்த விண்ணிடை
நிலைமைகொண் மாமுகில் படர்ந்து நீள்கட
லலைகளை மேய்ந்துய ரரியி னுகமாய்
மலையினிற் சூல்கொடு மருவி யுற்றதே. (உ
)

வேறு.

அரத்துறைப் பதியரன் மழுவென மின்னி யன்னுன் திரத்தி
ருடுறும் போதணி சிலம்பெனச் சிலம்பிப் பெருத்த வன்றரு
கொடையெனப் பேருல கிடையே வருத்த நீங்கிடப் பெய்திடும்
வளம்பெற மழையே. (ங)

வேறு.

ஆறுநன் னதிகு ளங்க ளழகிய வோடை யெங்கும் பேறுபள்
ளங்கண் மூடப் பெருவெள்ளங் கொள்ள தாகிச் சேறுள
கழனி சேர்ந்து செழும்புன லாற்றி னூடே காறிகழ்க் கடலைக்
காணக் கங்கைபோ லேகு மன்றே. (ச) கானக மயில்க
ளாடுங் காவியில் கமலம் பூக்குந்
தேனுள வல்லி பூக்குந் தெரிந்ததி னன்ப ரன்றி
மேனறு நறவ மாந்தி மிகுசுரம் ஞிமிறு பாடுங்
கானக மலர்க ளாலே கமழ்தலைக் கவிக்கு மன்றே.
(ரு) தருகனி முதிர்ந்து பாயுந் தக்கநற் றேனும் பூவின்
பெருமணங் கமழுந் தேனும் பேருள கொம்பின் றேனுஞ்
சுரமதிற் படர்ந்தே யாறுய்ச் சொன்மடை களையு டைத்து
நிரவியே பாயு நன்செய் நீள்பைங்கூழ் தனைவ ளர்க்கும்.
(சு) பேடையோ டோதி மங்கள் போர்திடாக் கழனி தன்னில்
மேமெடலாஞ் சங்கி னங்கள் மிளிரொளி தரள மீனும் வாடிலா

வாளை தாவி வளர்தருந் தேங்கிற் பாய்ந்திங்
கீடிலா தடித்த லாலே யீண்டிள நீரு திர்க்கும்.
(எ)

தேங்கொடு கமுகு வாழை தேற்றமா பலவே கொய்யா
வோங்கிடுங் கழைந ரத்த முயர்ந்திடு பொழில்க ளெல்லாம்
பாங்குள விண்ணு டெய்திப் பண்ணவர் யாரு முண்ண
வாங்கவை கொடுப்பக் கண்ட வைந்தரு நாணு மன்றே. (அ)

செப்பிய செய்யிற் பையப் பயிர்நடுஞ் சேடி மாரின்
தப்பிலாக் கமலக் கண்கள் சலத்தினிற் றோன்றலாலே
யொப்பிலாக் கஞ்ச மென்றே யுளர்தரும் வண்டி னங்கள்
அப்புள கழனி தோறு மலைந்தலைந் தயரு மம்மா.

(கூ) நாட்டுப்படலம். கக

ஏறுகட் டேரு ழற்கே யெழிலுள நீர்க்கால் பாய்ச்சிச்
சேறுசெய் குநருந் தெய்வந் தொழுதுநற் செந்நெல் வீசி
நாறுசெய் குநரு நாற்றை நடவுசெய் குநரும் பின்பு மாறுசெய்
களைகட் டோம்பி வளம்படுப் பார்க ளானோர். (க0) களைகடிந்

தொதுங்கு கின்ற கடைசியர் முகத்தைக் கண்டு வளைதரு
மரைக ளெல்லா மதியென நாணி வாடு
நவிர்தருங் குவளை யெல்லா நல்விழி கண்டு நாணும்
வளையெலாங் களத்தைக் கண்டு வளையினிற் புதுந்து
மல்கும்.(கக) பழியுள கள்ளை மாந்திப் பணிசெயுங் கடைசி
மாதர் மொழிதடு மாறி வேர்வை முகத்தொடு முறுவ றோன்ற
விழிசிவப் பேறக் கூந்தல் மென்றுகில் கிள்ளஞ் சோர

வொழிதவத் தோர்கள் போல வுடலைப் மறந்து ளாரே.
(கஉ) அரும்பவி ழநங்கன் வாளி யாற்றில ராங்கத் தத்தங்
திரம்புகழ் கொழுந ரோடுஞ் செவ்விதிற் புணர்ச்சி யுற்று
விரும்பினர் கருப்பம் போல வெளியுளா ராருங் காண
நிரம்பின மணிச்சூல் முற்றி நிலத்துறை சாலி யெல்லாம்.
(கங) ஒத்தநற் சாலி தானு முயர்கதிர்க் காடு சாய
பித்தனர் போலே தாமும் பெரும்படி யளக்க வுன்னி
வித்தெலா முதிரக் கண்டோர் விரயிமுன் னதனைப் பற்றிச்
சத்துவம் விடாத றுத்துச் சாலநற் போர்வைப் பாரால்.
(கச) கற்றைவை களோங்கெ டுத்துக் காற்றினுற் றூற்றி நெல்லைக்
கொற்றவர்க் கீறி லொன்று கொடுத்துப்பின் கொள்ள
வந்தோர் மற்றைய பேருக் கீந்தும் வரன்முறை யாகப் பின்னர்
வெற்றியாய்ச் சகடத்தேற்றி வீடுய்த்து விருந்தோ டுண்பார்.
() கார்பய றெள்ளு சாமை கடலைகோ தும்பை மல்லி சிறுறு
துவரை யோடு சிறந்ததோர் மொச்சை பச்சை நேருநற் பனிவே
டின்ன புன்செயி னோர்ந்த வெல்லாஞ் சேருபல் பண்டி யேற்றிச்
செழுநிலங் கிழியச் சேர்ப்பார். (கரு) அறவினர் தாசர் நேசர்
தொண்டினோர் புசிக்க நல்லூண் டிறவினி தளித்தே யேற்குந்
தீனர்க டமக்கு மீந்து முறைவிடம் பிறிது நல்கி யுயர்தவஞ்
செய்தே யோயாப் பிறவியை யொடுங்க நீக்கிப் பெருங்கதி
யுய்ப்பார் யாரும். (கள) கஉ
திருவரத்துறைப்புராணம்.

நிச்சலு மீச னன்பர் நெறியுளார் வரவைக் கண்டால்

குச்சமில் குருபூ பாலர் குடித்தெய்வங் காணல் போல
வச்சமுங் கொண்டு கூசி யடிபணிர் தினிதா யேத்தி
யிச்சையா யொழுகி யுள்ள குறிப்பறிந் தேவல் செய்வார். (கஅ)
நிறைதரு கனிதேன் பாலும் விழைவொடு நெய்யின் வெள்ள
முறையுள வெள்ளி பொன்போ லுற்றிடு மடிசி றன்னைக்
குறையிலா தளித்துப் பின்பு கோருத லெல்லாந் தந்து
மறையுளார் தவத்தோர் யோகி மல ரடி பணிவர் கண்டாய் (கக)
பின்னுமந் நாட்டிற் சாலை பேருள மடமுஞ் சத்ரம்
வன்னமாங் கோவிற் கூவல் வளரறச் சாலை மற்றுஞ்
சொன்னநீர்ப் பந்த லன்றிச் சோர்விலாப் பயிற்சி வித்தை
நன்னய மாகச் செய்வார் ந ரலொறு நாட்டா ரெல்லாம். (உ0)

நாட்டுப்படல முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் கூகூ.

நகரப்படலம்.

நீலம்புகழு மரத்துறையி னிவாநதியின் வடபா லி னிலவு கொன்றைச், சலம்பரவுஞ் சடைமுடியான் றீர்த்தபுரீ சருக்கரு காய்த் தனித்து வாழு, நலம்புரியுந் திரிபுரசுந் தரியாகு நாயகி யீன் றருளு நால்வாய், வலம்புரிப்பேர் விநாயகன்றன் மலரடிப தத்தைத் துதிசெய்து வணங்கு வோமே. (க)

வேறு.

சீரியர் கூறுஞ் சிறந்தநீஞ் சொல்லின் றெளிவெலாந்

திரண் டசே விடையா, ஞூரிய கவியா னகரழ துரைத்தாங்
கருந்தவ ரதி சய மடைந்தார், தேரிலா தடியேன்
றெரிநதமட் டுரைத்தேன் றிருவரத் துறைநக ரெழிலாக், கூரிய
தனைத்துங் குடியுளார் வகை யுங் கூறுவேன் குவலயத்
தவர்க்கே. (உ)

பூமகள் முகமோ திலதமோ நிறைந்து புகழுறுங் கமலமா
ம் விழியோ, மாமுலை யணியு மாரமோ மணிகொண் மாலையோ
வள் ளையின் குழையோ, வாமுறச் சென்னி யணிகொலோ
வுயிரினுகம் மோவென வெம்மால், சேமமிக் குயர்ந்த நகரினுக
குவமை செ ப புறப் பாலதோ வம்மா.

(ந) நகரப்படலம். கந

மஞ்சுறு மாட மாளிகை நகரின் முடியதோ வானவர் நகரோ
விஞ்சையர் நகரோ வதற்குமேற் படியோ விண்ணவர்க் கேறவே
ணியதோ, கஞ்சமா மலரா னந்கரனைத்துங் கைபுனைந் தியற்றி
க்கண் டதுவோ, வெஞ்சொலான் முடியப் பாலதோ
ணிசைப்பவஞ் சுவனேல்,

நாவீ ராயிர

(ச)

வேறு.

பாந்தள் யாகத்திற் பரிஸ்ரமம் பதத்திடு வாஸ்தோ
தேர்ந்த சிப்பிய ரைவராற் றெரிந்துரை வாஸ்தோ
வார்ந்த பானுவின் வாஸ்துவோ வளர்மதி வாஸ்தோ
வேந்து குண்டல வாஸ்துவோ விந்நகர் வாஸ்தே.

(ரு)

கோண லானதுங் குறைவிலாக் கரும்பன்றி யிலையாம்
பாண மானதிற் கொலையில்லை பாவைக ணல்லால்
மாணு ருமது வுண்பவர் வண்டலா லுளதோ
காணத் தாழ்வுக தலியலாற் கழறவும் படுமோ,
(சு)

வேறு.

பூமகள் வீதி யு கந்தவள். பேராள் புரந்தரன் றருவென வீவார், நாமகள் குடிக ளுவிட் டொழியா ணன்மக விலாவக மறியார், மாமக ளொங்கு மாடிவிட் டிழியாள் மனுமுறை பிறழ்ந் திடார் மாந்தர், மீமக ளனையா மின்னனு துமே வினவால்.

வேறு.

குருவம் வேறுபா டிலா
(எ)

வாழைகமு கொடுதேங்கு வளருமரு கிற்பலரை வாவெனக் கொடிய ழைக்கும், தாழைமல ரணிகணிகை தாளமொடு நிர்த்த வீங் தாம்புரிவர் பரத மென்றே, ஏழுசுர முங்கொண்டு குயில்கி ள்ளை நாணியிட வெவ்விடையர் பாடு மதனை, வேழமுக னும்வ ந்து வேடிக்கை பார்க்கவே வீதியிடை மேவி னனரோ. (அ)

வேறு

உதிக்குமுன் ருனஞ் செய்வா ருயர்சந்தி யோமத் தோடு
விதிப்படி கருமஞ் செய்வார் விட்டிடார் விரத நோன்பு

கதிக்குள பிதிர்மகங்கள் காண்டெய்வ மதிதி பூசை
நிதப்படி செய்வார் சொன்னே னீக்கிடா ரீகை தன்னை. (கூ)

இலக்கணங் கணித நூற்க ளெழுத்துள விலக்க ணந்தான்
துலக்குறுஞ் சோதி டந்தான் றொல்பல நூல்கள்

விலக்குறு தருக்கம் சாஸ்திரம் விதிப்படி மதனு லெல்லாந்
துலக்குறப் பார்ப்பார் கற்பார் தோற்றமா ரறிவின் மிக்கார்

வேறு.

மந்திரி பவுரோன் சேனை மகிபதி மனுநா லுள்ளான்
தந்திரி வணிகஞ் செய்வான் றரல்கொளல் தனத்தின் மிக்கான்
சுந்தர வுழவோ ரெல்லாம் தூப்பயிர் சுகமாய்ச் செய்வார்
விந்தைசேர் குடிகள் செய்கை விளம்பிடப் பால தன்றே. (கக)

வேறு.

மற்றுள வருணர் யாரு மரபுள மனுநூல் கொள்வார்
கற்றறி வுடையார் திங்க டருமறை கதிக்க வுள்ளா
ருற்றதின் பெருமை சொல்ல வுயர்குண மெவர்க்கு முண்டோ
வுற்றறி யுங் கால்வாய்மைமெ பாறைமெண்ண முண்மையுள்ளார். (கஉ)

நகரப்படலமுற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் எஅ.

நிவாநதிப்படலம்.

நாடுநன் னகர நன்புக ழூ ரைத்தாய் நதியினற் ட புகழையு நவில்வாய், நீடுவா ணக்தீ நீயரு ளென்ன நிறைந்தவான் மீகனை
நோக்கி, வீடுதான் வேண்டி வெகுதவ மிழைப்போர் விரும்பியிக் நதியிலோர் தரந்தான், ஆடுவா ளுகி னுன்குளா ரெவரு மவலமாம் பிறவிநோய் நாடார்.
(க)

தீதிலா மொழியான் றிருவருள் புரிவான் றேவனு யவனிவா ழ்ந் திருப்ப, னேததற் குவமை யெய்திய வாறு மிந்நதிப் பெரு மையு மெழிலும், கோதிலா தெனக்குக் கூறுநீ யென்றுன் குறைவிலா விடைகளிந் துரைத்தான், றீதெலாம் விட்டுத் திரிகுண மொன்றுய்த் தெளிந்தவ ருரைத்தன ரீதே.
(உ)

காண்டிமுன் சதுர்யு கத்தினிற் கற்றோ னருந்தவன் மதங்க னுங் கனவான், வேண்டுநன் புதல்வி யிருவரு மலர்மேல் விளங்கி ழைக் கொத்தவ ரவரும், பூண்ட நற் பதத்தைப் புகழுடன் றுதி த்துப் போற்றினுர் வராகனைப் புவிமேல், வேண்டினுன் கணவ னியெனக் கென்றுர் விண்டுவும் விழைவுற விதித்தான். (ங)

அன்பெ டாணு யோனி யதிலுறை யாம லழகிய நதியதாய் வருவாய், நன்றுநன் னதியா யிருவரும் வருவோ நன்மண மடை தலைச் செய்வாய், விண்டுநன் னதியின்

வெகுபலன் றருவாய் வேட்டமுற் றவரவர் தமக்குத்,
தண்டுழாய் மார்பா தாவெனக் கேட்டார் தந்தனன் றர
ணியை யளந்தோன். (ச)

அந்தமாந் தேகமக்கினி விடுத்தா ளக்கணஞ் சேரநா
டைந்தார், முந்தவே யிருக்குங் கவுதமன்
சிகரி முதுளவயோத்தியின் னகரஞ், சிந்தையா மதிலே
சேர்ந்துள தவத்தோ ரெவரினுஞ் சிரமு கமைந்தான்,
கர்றுகஸ் தனத்தாள் கௌதமன் கையில் கமண்டல
சலத்தினி லெழுந்தாள். (ரு)

மந்திரத் தவன்கைக் கமண்டலஞ் சேர்ந்த மங்கையும்
வரா கனை யெண்ணி, யந்தரத் தோரு மதிசய மடைய வழகிய
நதிவடி வமைந்தாள், சிந்தையின் படியே வளர்ந்தயல் பரவி
செழுமலை யிடமெலா நிறைந்து, வுந்திவந் தன்னை
யுலகினோர்க் கமைய வோர்கொடிப் பொழுதில்வந் துற்றாள்.

வேறு.

(சா)

அலைதொடி கரமணி யழகிய மணிநகை யமலையொ
டழகுடையாள், வலையிலை துகிலுரை கடிகொடி நுணுகிடை
விழியிரு புடைகவர்வாள், வலையெனவழி தடவிரை வளைகுழ
லினள்வரி விழிகயல் வருநகையாள், கலைகரி தனமுளள கடது
னு ளுறைபவளே.

வடவிலை கடலி

(எ)

விரைபடு மகில்முதல் சந்தனம் விரிமர முதலிய
மிக்கிடவோ யரைபட வமையொடு முதுசினை யரைபட

வொடிபட கடி
தகமாக், குரைபட விரைவினில் துயில்சிறு குடியரை குறைவிடா
தடியோடே, கரைபட வெறிவதும் வருவதுங் கழறிடில் கடுவி
சையொடுவருமே. (அ)

வேறு.

ஆடுமாந்தரீ னணியிளை யலைத்துக்கொ ட்வர்த
நாடுசேலையை யீர்த்துமே நதியது வேகத்

தோடு வந்திடுஞ் சிறப்பினை யுலகுளோ ரெவரு
பீடி தர்க்கலெ யென்றிசைத் தேத்தலற் புதமோ.

(கூ)

வேறு.

ஆன வேந்த ரமர்ந்த மனுநெறி
தானி றைந்த தரும்புகழென்னவே

ஞான முன்னிய நான்மறை யாளர்கைத்
தான மென்னத் தழைந்தது நீத்தமே.

(க0)

கொலையு லாவுங் கரிகள் கொடுவிலங்
கலையு மான்முத லனைத்தையு மீர்த்துமே
மலையின் மேலுள மற்றவு மண்டலால்
விலையின் மாதரை யொக்குமவ் வெள்ளமே.

(கக)

வேறு.

நன்செயைப் புன்செ யாக்கி நற்றிட ரான மேட்டைத்
தன்செய லகழி யாக்கித் தனித்ததைத் தோட்ட மாக்கி
விஞ்சையால் வித்தை கற்றோர் வேடிக்கை விதமாக் காட்டி
யஞ்சன வண்ண னென்ன வவனியோர்க் கமைந்த தன்றே
(கஉ)
இப்படி யறைந்த தீர்த்த மினிதுடன் பெருகக்கண்ட தப்பிலா
முனிவ ரெல்லாந் தாஞ்சிரஸ் நானஞ்செய்தா ரொப்பிலாத்
தேவர் சூழ்ந்தா ருமையர னங்கு வந்தா னைப்படி நதியி
னூடு மனத்திறைற் றிபானஞ் செய்தான். (கங) கர்த்தன்று
னவட்குச் சொல்வான் கனக்குழ லரிவைமாதே நித்திய
பதமும் பெற்றாய் நீயேர் வராகன்றன்னை
யுற்றனை புருஷனாக வுனக்கொரு குறைவுண் டாமோ முத்தியா
முனது தோய மூழ்கினோர்க் கென்பால்வீடே. (கச)
அன்னையே யழகாச் சென்றே யலைகடல் புக்குநீயுந் துன்னுதி
வராகன் றன்பாற் றோகைமா மயிலேயென்று சொன்னதோர்
வரத்தாற் கங்கை சூழ்ந்தவர் சுகுண மாக மன்னிய புனறோய்
வார்தா மாற்றுவார் பிறவியூசல். (கரு)

வேறு.

இன்னதி யோர நின்றே யெவர்தவ முஞற்றி னுலு முன்னிய
பலன்க ளெல்லா முற்றுகை சரத மென்றார் நண்ணின ரன்று
தொட்டு நன்முனி நதியின் பக்க மின்னிடை பாகத் தோனை
மேன்மையாய்ப் பூசை செய்தார். ()

வேறு.

காண்டியின் நதிபால் கையிலையி னுறையூர்
கண்டவர்க்கெளிதி னின்முத்தி, பூண்டநற் றிருவைப்

புனைந்துளான் றலமோ புகழுள வேழதாம் புவியில்,
வேண்டினோர் தவத்தை விரும்பினோர்க் கெல்லாம்
வினைத்தொட ரறுமெனவுரைத்தே, யாண்டவின் னதியிற்
கமைந்ததை யுரைப்பே னூர்வசிக் குற்றுநீ யறியே. (கஎ)

நிவாநதிப் படலம். கஎ

இந்நலத் தருநி விக்கநதி யுற்றா ளியடுணை கிர்ஷ்ணையென்
பவளாங், கர்த்தன்ற னுரையால் வரநதி யாகிக் கடுகிவந் திலனு
டன் கலந்தாள், கொந்துளாள் பெரியாள் கோதைபின் சின்
னூ ல கூறுநற் பெயரொவை யென்னில், நித்திய சுவேதை நிவா
நதி வெள்ளா றெனு மபி தானமா நிகழும்.
(கஅ)

விட்டுடன் போன விழைவுள துணைவி கிட்டிவந் திவனுடன்
மேவப், பட்டிமை கிறியப் பெருக்கநல் லுயரம் பாரினில் சிகரி
போ லாக்கக், தொட்டதாற் றுணைவி தானுமவ் வாறுப் துரி
தமா பேகினூ ர் தொடர்ந்து, கட்டதா யிங்கு காமனை யெரித்த
கடவுளைக் கௌரியைத் தொழுதான்.

(கக)

மலைமகள் மகிழ்ந்து மகிணன்முன் வந்து மாநதி மங்கையைப்
பார்த்தா, ளலையு வந் தடிமேல் சரணமுஞ் செய்தா ளவளுநீ
வாநதி யென்றாள், கலைஞரு மதுவே பேரெனக் கொண்டார்
கனங்குழை நதியடி விழுந்தாள், தலைமக ளேடு தையலைத் துதி
த்தா டன் மையைத் தரணிபாற் கேளே.

(உ0)

சோதியு நீயே சொற்குண நீயே சுயம்புநீ சொரூபியு நீயே
நீதியு நீயே நீதிஞா னமுநீ நேர்பர ஞானமு நீயே
யாதியு நீயே யநாதியு நீயே யகண்டபூ ரணமதா யமைந்தா
யாதினை யிசைப்பே னறிவிலாத் தமியே னடிமலர்ப் பெருமை
யா னறியேன்) (உக)

வேறு.

சுந்தரியே துரந்தரியே சுகமளிக்குங் கருணைமிகு சோதி நீயே, யந்தரியே யெனைக்காக்கு மழகுதிரு வடிபணிய வறியேன் றாயே, புந்நாமா யெனையமைந்தா யுத்தமி யே புனக்காரொப்
பார்கண் டாயே, வந்தனையே யெனைக்காக வரமளிப்பார் வே
றெவரே வழங்கற் பா லார்.

வேறு.

(உஉ) நித்தியா னந்த நிர்மல சொரூபி நீடுல கிரக்ஷகி நீயே
மெத்தறி வோர் சித்தமிசை மேன்மேலு முற்றவளும் விமலநீயே
சித்தர்தொழு மடிநம்மைச் சிறப்பாக யான்பணிந்தே
சென்மம் விட்டேன், கற்றவர்கள் மிக்கபுக ழானந்த நாயகியே காத்தி
டாயே.

(உங)

ங

கஅ

திருவரத்துறைப்புராணம்.

வேறு.

அந்தமாய் துதித்தே யம்பா ளடிமலர் வணங்கும் போது
சுந்தரன் றாதனை சுயம்புவை நதியுங் கண்டா
டந்தனன் சென்னி தாட்குத் தவப்பலன் கண்டே னென்று
பந்தமாய்ப் பரமன் றன்னைப் பார்ததிவை துதிக்க லுற்றாள்.

() சங்கரா சிவனே சம்பு சதாசிவப் பொருளே சத்தாய்ப்
பொங்கரா வணிந்தோய் பூமான் கங்கொய்த புகழ மூர்த்தீ
திங்களை யணிந்த சோதீ திரிபுர மெரித்த தேவே பங்கமில்
லாமல் காப்பாய் பரமனே சரண மென்றாள் (உ)

பத்திரக் கைலை விட்டுப் பாருளோ ருய்ய வெண்ணி மித்திர
மாக க்ஷேத்ர மிகமனம் விரும்பி வந்தாள அத்திர முறையுந்
தேவர்க் கரசனு மாதி சேடன்
சத்திய புனைய டைந்து சார்ந்துயர் துயரொ ழிந்தார்.

(உ௩) வித்தகா காலகாலா விழைவுட னடி யேர்கரு

நித்திய மகிழ்வோ னாகி நீள்புவிக் கரசாய வைப்பாய பித்தகா
பேதைப் பெண்மேல் பெருகிய கருணை செய்வா யத்தனு
னுனைய டைகதே னடைக்கல மடிமை யாமே. (உஎ)
என்றவ னிறைஞ்ச வீச னிவடவ மெனை நோக்கி முன்றிகழ்
நினைவின் போலே மொழியுமபூ வராகன் றன்னைக் குன்றலிற்
புமானு வெண்ணக் குறையதைத நீப்பான் மாலு நன்றாகின்
றதியா தீர்த்த புரீசனு நாமம் பெற்றும் (உஅ)

வேறு

அந்நதி யிடத்தி லப்பிகை பாலு மரவுட ன் சிவகணரு
ருற்றார், வன்னமா முனிவர் தேவரும் வருமா வரமது
வேண்டினள் கங்கை, புண்ணிய னுகப் புனல்மட மிருந்து
பொற்கொடி சமேதனு யாக்கு,
மெண்ணிய பொருள் ளிபாவுநீ யிங்கே யருளென வீந்தன
னன்றே (உகூ)

அணியராய்த் தேவர் யாரும்வந் துற்று ரருவரை
முனிவருமவந்தார், கணிதநன் வழியா மகமுதற் பருவம
கலந்திடுந் திதிகுடமதியிற், புனறிர னுதி பொலிபுநாட
பேரீ பூவரா கப்பெ
ருமாடான், குணமுடன் சென்றேநீள் கடற்
படியிற் குறுகியே மணந்திடு வானே.
(௩0)

திருவாரத்துறைப்படலம்.

காணினு நதியை யாடினு நீரைக் கையினு லெடுத்ருதைது முனி றுவ, ணுறாம பிறவி தொடர்ச்சியிட் பொழிந்து வருகுறை ங்கைதயுந் தீப்பார், வேணியோ ளருளும் விசயமும் பெறு வார் வித்துள்ளார் தங்களி னென்னைப், பேணியிந் நதியி லுய்த் திடி னன்றிப் பிணமெரி தரினுமே முத்தி.

என்றுதான் சொல்ல விமையவர் சென்று ரிறைமுத லாரு மேகினரால், நன்றிது வென்றே நன்மலர் பொழிந்தார் நதியெலா மிந்நதிக் கொவ்வா, வன்றுதொட் டின்று வரையினு மந்த விழா வினை யன்புடன் புரிவார், கன்றுரு மகத்திற் கருதிய திருநாள்
கவினுமந் நதிமுதற் கடையே.
(௩௨)

பின்னுமிந் நதியிற் பெருங்கதிர் மைந்தன் பிரமனு மனைவி யோ டுற்றுத், தன்னுடன் சாபந் தவிர்ந்தினி திருந்தார் தலத்தி னின் பெருமைபப் பேச, வென்னுரை யாமோ வியன்றமட் டுரைத்தே னீற்குமுன் னிதனைபே குறித்துச், சொன்னவிர்
நதியிற் சூழரஞ் ரோயிற் சோடச தலத்தினு மிதுவே.
(௩௩)

திவாநதிப்படல முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் கககூ.

திருவரத்துறைப் படலம்.

முன்ன நாடணி நகரணி நதியணி மொழிந்தேம்
பின்னு மாமுனி வரவையும் பிணைந்தலம் பெற்ற
சென்னி மாதுளான் செய்கையுஞ் செப்பமாச் செய்ய
பொன்னி றத்ததா ணந்தியைப் போற்றியே புகல்வாம்.
(க)

வேறு.

தண்டகா வனத்தினின்று தவஞ்செயுமுனிவான் மீகி
கொண்டகார் வண்ணன் றன்பாற் கூடிட் நதியாய் வந்த
கண்டையாள் மகிமை கேட்டுக் கிளர்வியுப் படைந்து வந்து
பண்டுள வாற்றி னூடேசுவேதையைப் பரிவாய்க் கண்டான்.
() கொண்டநற் றவவான் மீகி குலவிய விடையைக் கண்டு
உண்டைய வறிவா னின்னைப் பார்க்கவு மரிதாக் காதல் உ௦

திருவரத்துறைப்புராணம்.

கொண்டதந் நதியின் காதை கொடியனுக் குரைப்பா
பொன்ன விண்டுவை யடைந்த வந்தநதியின்சீர் விளம்பக்
கேட்டான். ()

வேறு.

எத்த லத்தினு மித்தலம் பெரிதிதன் றன்மை
பத்தியுற்றிடப் போதரா பலன்வகைக் கெட்டா சித்தரானவர்
சிறந்தடைந் திதிற்றவஞ் செய்தார் அத்தனற் புகழளவிட
லார்கொலோ வறிவார். (௩) என்னசொல்லுவே

ளித்தல மெல்லையி லுகந்தான் முன்னமாகிய முதலவ
னுறைந்திவண் பேரான்
பின்னனுயகன் பேசிடு மூர்த்தியாச் சிவந்த
வன்னமாகியோன் வழங்கிடும் வரம்பல வம்மா.
(௫) பண்டைநாளையிற் பவனனு மனந்தனும் பகைத்துச்
சண்டைசெய்திடத் தரங்களைச் சகலருங் காண
வண்டர்நாயகன் வாழ்ந்திடு மேருமா மலையின்
கண்டவுச்சியை மூடினன் கடுவுளோன் கனன்று. (
௬) மூடிக்கொண்டபின் மேருவின் முடிகளி லொன்றை
ஏடுமாருதீ யசைத்திடின் வீரனீ யென்றான்
கூடலாவதோ வச்செய னமக்கெனக் குறித்து
நாடலாயின னாரத மாமுனி தனையே. (
௭)

வேறு.

நாரத னோடி வந்து நல்லிசைக் கூட்டிப் பாடச்
சீரிய வனந்தன் கேட்டுச சிரமசைத் தாடநின்ற
வீரிய னை சாற்று விசைகொடு மோத லாலே
பாரிய சிகர மூன்று பாரினில் வீழ்ந்த தம்மா.
(அ)
இவ்விதத் தன்மை கண்ட வேந் நலா மனந்தன் சீறித்
திவ்விய விசையிற் காது திரும்பிடுஞ் சமயந் தன்னில
கௌவையில் வலியால் வென்ற களளனை வெல்லத்
தானு௫
செவ்விதா மித்தலத்திற் றிகழ்தவ நெடுநாட் செய்தான்
()

வேறு.

ஆறுமாறு மாறுமாறு மாறுமெட்டு ‡ மேதவிர்த்
தாறுமாறு மாறினோடு மாறுமைந்து † மன்றியே

‡ குரோதம்
† மன்மதன்

திருவரத்துறைப்படலம்.

உக

யாறுமாறு மாறுபத்து மாறு * மொன்ப தாகவே
யாறுசென்னி யைந்துளானை யகத்திருக்கச் செய்தனன்.
(௧0)

வேறு.

எந்தவிட யமுங்கவரு மிதயமதை வசப்படுத்தி
முரங்கியநல் லறிவடக்கி மூர்க்கவழி முயலாமற்
புந்தியினை யரன்பதத்திற் புகவிட்டே பொலிவுபெற
நந்தலிலா வருந்தவத்தை நாகவிறை புரிகின்றான்.
(௧௧)

வேறு.

பொறிபுலன் வழிசெலா தடக்கிப் புந்தியை
நிறைபெரும் பொருளிடை நிறுத்தி நேயமாய்க்
கறைமிடற் றண்ணலைக் கருதி யூண்டுயி
லறுதிபெற் றிருநதன னருந்த வத்தினே.

வேறு.

(௧௨)

கொண்டநற் றவத்தேசன மைந்தளிர் பாரான்

கோடையை மனதிலே யெண்ணு,   னண்டிய தவநீப் புகையழற் கூடி யமரு மென் டிசைகொளா தப்பால், மண்டவமரர் பயமடைந்தோடி யழுங்கின ராணிடை யிதனைப், பண்டு நா னறிவே னவனெனைக் குறித்துப் பன்னெடு நாட்டவம் பயிலல்.   (கரு)

வேறு.

என்றமரர் தமக்குரைத்தே பச்சைவ னனந்தனிடமேகக் கண்டே, யொன்றியநன் மனக்கோடு துதிசெய்து நமஸ்கரித் தே யுன்னைக் காணப், பொன்புவி லாவித்தலத்திற் றவம்புரிந்தேன் புண்ணியனே பூதநாதா, வின்றெனக்கைக் கொன்றாரு மெழிலு ருவைக் காட்டெனக்கென் றிசைத்தான் சேடன். (கச)

அண்டர்பிரா னவ்வுருவத் தொடுவரவே யனந்தனுந்தான் போ டேத்தி, மண்டுபுகழ்ப் பணியிறைபே வேண்டுவரமென் னெனவே மருவுநாமங், கொண்டிடவென் பெயராலே யிப்பதி தா வருள்வையெனக் கொடுத்திட் டையன், உண்டுகொலோ வரமினியென் றுரைத்திடவே யனந்தனுந்தா * னுரைக்கலானன்,

வேறு.

முன்னம் வாயுவோ டென்வலி காட்டிட மேருத்
தன்னமாமுடி படத்தினுற் றடுத்துறும் போது

---

* சௌமியம்

பன்னுநாரத மாமுனி வந்துபண் பாடக்
கன்ன மீந்துநற் றலையசைத் திடவது காலம்.
(கசு)

வாயு மீறியே மும்முடி கொண்டுபோய் மறைத்தான்
ஆய காரியந் தீதுசெய் யவனையா னுண்ண
நீய ருளவே வேண்டுமென் றிரந்திட நிமலன்
பாய வாயுவாய் நானுமுற் றிருத்தலாற் பவிபா.
(கஎ)

வேறு.

ஆயினு முனக்குண் டளவுநீ யுண்ண வளித்தன
னெனவு ரைத் தையன், மாயமாய் மறைய வாயுவை
யுண்ணும் வகையினை மன்னுல கத்தோர்க், கேயுமா றரவத்
துறையெனும் பேரு
ளியைந்திடும் வகரவுச் செய்ருவ, சேயரத் துறையென் றுரைத்
திடல் சான்றுந் தேர்ந்துநீ கொள்கையென் றிசைத்தான். (கஅ)

வேறு.

இந்த நற்றலப் பெருமையை யியம்புறக் கேட்டே முந்து
மிந்நதி யேழ்துறைத் தலத்தினுண் முதன்மை யெந்தை
யாதென விசைத்திடக் கேட்டுமற் றவற்றின் விந்தை கூறுவல்
வேண்டிக்கே ளென்றனன் விடையும். (கசு) திருத்த
மானதோ ராதிநற் றுறையதன் குணக்கிற் பெருத்த தோர் திரு
மாலயன் றுறையதிற் பெரிதே வருந்தந் தீர்திரு மான்றுறை

யதனிற்கீழ் மன்னு கிரித்து றுந்திரு வாடுநற் றுறையதின்
கிழக்கே. (உ0) பண்டு ளான்றிரு வதிட்டநற்

றுறையதன் பாங்கே திண்டி றற்றிரு வரத்துறை தெய்வமாப்
பதிக்கீழ் கொண்ட நற்றிரு முடவன்றன் றுறைப்பதிக் குலவு
மண்ட லுற்றபெண் ணுகட மெனுந்தல மருங்கே.
(உக) திருக்க ரந்துறை யகத்தியன் றிருவரத் துறையிற்
செருக்கு வான்மீகி வதிட்டன்றன் றுறைவயிற் சேர்ந்தா
ணருக்கன் மைந்தனு மாடுநற் றுறையினி லமர்ந்தான் றருக்கு
மாற்றுறை சேர்ந்தனன் மிருகண்டு தவனே. (உஉ)
பின்னு மாலயன் றுறையினிற் பெருமைசால் ராகு மின்னு
மாதிநற் றுறையிலிந் திரன்மாண்ட வியனுங்

திருவரத்துறைப்படலம்.

உங கன்னி பின்னுா தொகையதாய்ச் சிவதலங் கலந்தார்
பன்னு சோடீசத் தலமதாம் பாரின்மாற் கைக்தே.
(உங) பூத மைந்தினுக் கைம்பதி புகன்றனு மறிந்தாய்
பேத மன்றிவங் தவைந்துமே பெரும்பதி யடையும்
யாது காரணந் தானெனி லக்கலப் பெயரதி னீற்றுக் கோத
யல்லெழுந் தாமவை திருவரத் துறையாம். * (உச)

வேறு.

பிறக்கி னுந்தல மிறக்கி னும்விழி சிறக்கி னும்பெயர்
நினைக் கினும், பிறக்க வும்புவி யில்லை காண்பரம னடியில்
வாழ்வுபெ று புனிதரென், றறபெரும்பலவு நாலு
ரைக்குமுயிர் போகு
முன்னொருவ னஞ்செவி, திறத்த றத்துறைபெ

விடில் சென்ன மிகலையிது காணுமே.

னப்பு கன்று
(உரு)

வேறு.

காதரைத்தின் கருணைதன் மந்திரக் கவினாற்
றீதகற்றியெச் சீவனுந் திருநதிடு மோக்க
மாதமந்திரத் திகமா மரன்பெய ரறையிற்
காது பெற்றபேற் றினையெவர் முடியுறக் கரைவார்.
(உசா)

பாலகாசியி னுயிரத் ததிகம்பார் விருத்தைச்
சாலமற்றதி னுயிர மதிகமித் தலந்தான்
காலவூழியின் காசியா மரத்துறை காண்பா
யாலுடன்வலஞ் சுழிக்கண பதியையு மறிவாய்.
(உஎ)

கங்கைநற்றல முளபல குறிகளுங் காண்பா
யிங்குவநதரிச் சந்திர னிருந்ததே சான்றுங்
கங்குல் நீணிறக் கவுசிகன் புரமுமே கண்டாய்
பொங்குசானவி யினும்வெள்ளா றதுபெரும் புகழே.
(உஅ)

வேறு.

மாதை நோக்கியே வராகனு மேல்முக மமைந்தான்
நீதியம்பிகை யழைத்தனள் நிவாநதி யென்று
மோதநீக்கியே புனிதமே கொடுக்கும்வெள் ளாறு
மாதியானுமே தீர்த்தபு ரீசனென் றறைந்தான். (உகூ)

* இதன் விரிவுரையை ௬-ம் பக்கம் ௬-ம் செய்யுளுரையிற் காண்க.

நன்று நன்றுநீர் நவின்றது நாடிறு மறியோ
மின்று கூறிப்பின் னிங்குநின் றிறைவனைப் பணியச்
சென்று புண்ணியப் பேறெலா மடியனேன் சேர
துன்று றும்புனல் படிந்துயர் சிவன்றனைத் தொழுது.
(௯௦)
சென்று வந்துமே யணுகினன் சேரவே வேண்டு
நின்று சொல்லிய பலவகைப் பொருளையு நினைவாய்
நன்று கேட்பவ னீவிடை யருளென நவின்றான்
குன்று றுக்குண நந்தியு முத்தரங் கொடுத்தான் (௯
௧)
தேடி மாமுனி தீவினை தீர்ந்ததென் றிசைத்தே
யாடி மாநதிப் புனலபடிந் தவனையே யன்பாய்ச்
சூடி மாமுடிச் சுருதியா லச்சொல்வ னந்தா
நாடி வந்தன னனிலத் தாலய மதனை.
(௯௨)
கண்ட நன்மனு வியற்றியே கட்டட மதிலுங்
கொண்டல் வந்தடை குறிகளுங் குவிமலைக் கொப்பாய்
விண்ட மாமதிள் சிகரியா வரணமு மென்மேற்
குண்ட வாறகழ் விடப்பையு நோக்கினன் குறிந்தான்.
(௯௩) தொண்டு செய்பவன் மூவலம் வந்துமே தொழுதான்
வண்டு றுங்குழல் வல்லியும் வந்துமுன் வணங்கிக் கண்ட மாதவ

னம்பிகை திருவடிபலகால்
தண்ட மென்றடி பணிந்தனன் றரணியில் வீழ்ந்தே.

வேறு.

(௩௪). ஆதிசுந் தரியுநீ யனுதர க்ஷகியுநீ யண்டபகி ரண்டநீயே
நீதிகுரு வன்னைநீ நித்தியகல் யாணிநீ நிமலவா னந்திநீயே
கோதிலா புராணிநீ நாரணன் சோதரி குலவுரு ரணியுநீயே
யேதிலார்க் குதவுநீ யெவரையுங் காப்பைநீ யேழைபங்
காளிநீயே

வேதியர்கள் பூசிக்கவீற்றிருக் கின்றநீ மெய்யடிய
ருளமாகுநீ, மேதினியி லுன்னைவிட வேறொருவ ருண்டோவி
ளம்புவார் ஜெகதீஸ்வரீ, தீதிலா சத்திநீ திவ்வியகுண பூஷணீ
திருவடியிற் சேர்ப்பவளுநீ, சோதியாய் நின்றிடு
மரத்துறையில் வாழ்கின்ற சுத்த வானந்தவுமையே.

(௩௫) அந்தரி பரம்பரி நிரந்தரி துரந்தரி யமலபிர
ணவரூபியே தந்திரி கிருபாகரி சுமங்கலி மதங்கிநீ
தத்வமசியானவளுநீ

நீலமலர்ப்பொய்கைப்படலம்.

உடு சுந்தரி புராகரி தயாபரி திவாகரி சுராசுரர் வணங்கு நிமலீ
விர்த்தைமிகு சூலிமிகு நீலிவிழி சேலியே வேண்டினே
னருள்பாலியே.

(௩௭)

வேறு.

விண்டு பின்னவனேகளும் விமலனைக் கண்டு
கொண்டவைந் தெழுந் துள்முறக் கைசிரங்கூப்பி
பண்டை நான்மறை பாடிய பரமனைப் பகர்ந்து

தொண்டி ழைத்தவ னேதினுன் பலதரஞ் சூழ்ந்து.
(௩அ)

வேறு.

நாகம தடுத்தனை நாகமெடுத்தனை நாகமது வேபூணிணு
ப், நாகம்மீ ருற்றனை யாகமுமை வைத்தனை நன்றாக
மத்திலுற்றாய் நாகநாடரியவனை நாய்க்கடைய னறிவனோ
நாகமலரணிபாதனே
நாகனால் வழிபட்ட நன்னூக னுக்கருள்செப் நாதனே
யருள் புரி வையே.

வேறு.

(௩௯)
செய்ய வேண்டிய யாவையுஞ் செய்துபின் சேர்ந்தோ
னுய்ய வேண்டிய துறுதிகொண் டோகையா னுடனே
துய்யு தான்யுகத் தொகையுளான் விடையனைத் தொழுதுக்
கையு வாயுமெய்க் கரணமு முரிமையாய்க் கலந்தான்
(௪0)

திருவரத்துறைப் படலமுற்றிற்று.
ஆ. செய்யுள் கருக.

நீலமலர்ப் பொய்கைப் படலம்.

பண்டை நாடிகழ் பௌண்டரிக வாசதே வன்றான் அண்டொ
ணாதவன் யாருக்கும் வலியனு மரசன் கொண்டல் வண்ணனங்
கண்ணனைக் குறைசெய நினைத்துச்
சண்டை செய்தனன் சராசந்த னேடவன் சார்ந்து. (

எட்டி ரண்டட னெட்டுமே முறைமுறை யெதிர்ந்து
விட்டி டாதமர் விளைத்திட மேவுமா விளைத்துக்
கெட்ட லைந்துபின் கிளர்வட மதுரையை விட்டுக்
கட்டம் நீங்கியே துவாரகை யணுகினன் கண்ணன்.
(உ) ௪
உ௬ திருவரத்துறைப்புராணம். விட்டி
டாமற்போய் வெகுவிதம் போரினை விளைத்தான் அட்ட
ஞல்மனக் கிலேசத்தாற் சோர்ந்துமே யவன்றன் கொட்டம்
நீக்கிடக் குறித்துவந் தித்தலங் குறுகி நிட்டை யார்தவம்
புரிந்தன னீண்டமா றுனும். (௩) அந்த ரத்திலும்
வானிலு மம்புவி யதிலுங்
கந்த ரம்மெனக் கதுவிய தவப்புகை கடுகி
நொந்து மால்கொள வானவர் நோன்புறு முனிவர் வந்த
ரத்துறை நாதனைச் சூழ்ந்தனர் வணங்க. (௪)
பெத்த நொந்தன மேலினிச் சகிக்கிலோ மேலோய் நித்த
வின்னலை நீக்குவாய் நெடியமா றவத்தைக்
கர்த்த னேயென கையிலன் கருணையோ டெழுந்தே அத்த
வத்தினை யொழித்திட மாயன்முன் னணைந்தான். (௫)
ஏற்றின் மேல்வந்த விறையினைக் கண்டன னிறைஞ்சி யாற்றி
லேன்றுய ரையனே யவனைக்கொல் லெனவே போற்றி
ஞன்வர மீந்திடு புராரியு மகிழ்ந்தே
வேற்றி லானைத்தான் வென்றிடத் தந்தனன் விமலன்.
(௬)

வேறு.

நேர்த்தியா யென்ன நெடுங்கணு லருவி நிலத்திடை
வீழ்ந் திட விரைஞ்சிக், காதலிலை யையா கனகனைத்
தொலைகக கடுரை சிங்கமாம் போது, பார்த்திவ மூர்த்தி
சரபமாய் வந்து பழைய வென்பலதனைநீ கவர்ந்து,
கீர்த்தியைக் கொண்டா யதுமுத லெனக்குங் கெழுவலி
குறைந்ததை யருளே. (எ)

தோத்திரஞ் செய்த தூயமா லவனைத் துலங்குறக்
கைகளாற் றூக்கி, நேத்திர சலத்தைத் தன்கையாற்
றுடைத்தே நீள்வலி யருளினு னீச, ளுத்திர மடக்கி யழகனை
யணைத்தே யாசை யா மவைகளை யளித்து, நேத்திர நீரா
னிறைவிட நீலப பொய்கையின் றுலகினி னிலவும்.
(அ)

வேறு.

நீலமே கத்தன் கட்புன னிலத்தினில் விழலால்
நீல மாமலர்ப் பொய்கையென் றறைந்தன னிமலன் நீல
கண்டனு நேர்த்தியா நெடும்பெயர் வகுத்தான் "வலை யுற்றமா
ல் மாதவா வென்றுபேர் விழைந்தார். (கூ)

நீலமலர்ப்பொய்கைப்படலம்.

உள

கண்ட தேவரும் புனல்படிந் தாடினார் கருதிக்
கொண்டல் வண்ணனுங் கொற்றவன் வலியினைக்
கவர்ந்தோன் பண்டு போலவே பெற்றதன் பலமதைக் காட்டி.
விண்ட பேரிது நீலமா மலர்ப்பொய்கை மேவி.
(க0)

ஆடி ஞாதை மதித்துளோ ராசையி னயின்றோர்
தேடி னோரதைத் தீண்டினோர் தேவராய் வாழ்வார் சூடி
னேன்மதி சொன்னதிவ் வரமெனச் சொல்வார் கூடி டும்பல
னளவினைக் கூறுவ தெவரே. (கக)

வேறு

கைப்பெ றும்வளத் திகபர முழுதுறக் களிப்பார்
தர்ப்பணஞ்செய்து விதிமுறை தானங்கள் புரிந்து முற்ப டும்ப
படி பிதிர்தனக் குவப்பமுன் னீந்து
யிப்படிக் கைந்தோ டெட்டையுஞ் சொல்லினோ ரெவரு

அப்புனல் தனிமேலதா ஞூடினு ரயன்மா லாவர்
தப்பிலா முனிசேவா ரெல்லாம் வரந்தருந் தரத்த ராவ
ரெர்ப்பிலாப் பொய்கை தீர்த்த முன்னின பேருக்கெல்லா
மெரிப்பருந் திருவும் பெற்றே யொருகர கெய்தி டாரே.

(கங) தேனலர் பொழிற லங்கள் செய்பூசை விரத மோமந்
தானமுந் தரும சந்தி தபமிவை முதலா வுள்ள
வானநற் பலன்கள் கோடி யதிகம்வந் தடைத லாகு
மேனைய பலனின் றூயா மிப்புகழ் நீலப் பொய்கை.

(கச) விரும்பியிப் பொய்கை மூழ்கில் வினைவளர் பிறவிநீங்குந்
தெரிந்துகொள் கும்பந்தன்னி லாதித்தன் சேரும்போது
வருந்திடும் பிதிர்பொ ருட்டே மருவிப் பிண்டந் தானம்
புரிந்திடு போர்கட் கெல்லாம் புரியினற் பலம னந்தம்.

(கரு) இத்தல நதியி னிசைவட பாலி லிருந்திடும் வடவால

விருக்கம் மெத்தவவ் விடத்தில் மேவினுன் மாலு வெள்விடை
யூர்தியி னரு ளால், சுத்தமா மயனுஞ் சேர்ந்தினி துறைந்தே
நின்றிட வவ்வி
டங் தனிலே, செத்தவர் தமக்குஞ் சீருளார் தனக்குஞ்
ஞனந்தமாய்க்கூடும்.

செய்பல
(கசு) உஅ

திருவரத்துறைப்புராணம்.

ஒவ்வொரு தலத்தி லோரொரு வர்க்கோர் வரமுல செய்
கி டலாலே, யிவ்வரத் துறையி லினியமா வயற்கு மெழிலுள
வாதி சேடனுக்கு, மெவ்வன நதிக்கு மிசைகலைமகட்கு
மிருக்குவான் மீகநன் முனிக்கும், கவ்வையை யொழித்துக்
கருதியமுடித்தார் கழறவோ வித்தலப் பெருமை.
(கஎ)

ஆதலா லிங்குப் பிறந்துளோ ரிறந்தோ ரழகுடன்
வாசமே செய்தோர், தீதலா லொழியத் தானமே செய்தோர்
தீர்க்கமாய் மனதிலே நினைத்தோர், சாதியா விழிவை யுற்றவ
ரெனினுஞ் சார்வகைப் பிறவியேழ் தனிலு, மாதியாம் பரம
னருளினால் மோக்கமடைவது திண்ணமென் றறியே,
(கஅ)

நீலமலர்ப்பொய்கைப்படல முற்றிற்று.

ஆ. செய்யுள் கசுக

வடவால விருக்ஷப்படலம்.

கெயையொடு பிரயாகை காசி கேடிலா சனுர்த்த நந்தா
ணயன்றலைக் கபால க்ஷேத்திர மறையுமிவ் விடத்திற் பல்லாண்
டுயர்தரு மறமெண் ணுன்கோ டுளபுண்ணி யங்கள் செய்தோர்
பயனப வர்க்க மாதிபலனெலா மெய்த றிண்ணம்.
(க) ஆதலாலிங்காவின் கீழன்புட னொருகால் யாரு
மேதேனு மொன்று செய்வோர்க் கெய்திடுபலன் றான்பல்ல
ஆதியான் பங்கயத்தா னரிமுதற் றேவரெல்லா
நீதியா யங்கடைந்தே யருள்செய்வர் நியதியோடும்.
(உ) தந்தையே யம்மான் றயார்தங்கிடு மரபோரைந்தாந்
தொந்தமில் குரவராதி சொற்றிடு வோர் கட்கெல்லாம்
புந்தியில் நினைந்தே பிண்டம் புண்ணியத்தோடு செய்ய
நந்தலிற் பலன்களெல்லா நணுகிடுந் திண்ணந்தானே.
(ந.)
அனந்தன் செய்தவத்தைக் காண வடைந்திடு மமரரெல்லா
லனந்தமாஞ் சிவகோடிக் கருடருஞ் வடவா றன்னி
லனந்தன்றன் புண்ணியத்தா லரனடி பூசைசெய்தே
லனந்தன் செய்தவம்போ லம்மாவமர்ந்தன ரென்பமாதோ.
(ச)

அன்னமலர்ப்பொய்கைப் படலம்.

வந்ததோர் தீர்த்த தேவர் முனிவர்கள் வானோ ரெல்லாஞ்
சிந்தனைசெய்து நின்றார் சீதர னயன் சேர்சித்தர்
விந்தையாய்ப் பலவாய்வந்த விபத்தெலாம் தீரக்கண்டே
புந்தியில் மகிழ்ந்தங்குற்றார் பூதலம் சிரேஷ்டமென்றே.
(ரு)

வடவாலவிருக்ஷப்படலமுற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் கஎச.

அன்னமலர்ப் பொய்கைப்படலம்.

தூங்கானை மாடமதி லுறைவணிக மரபுளான் றாய்கலிக் கம்பனென்பான், வாங்காமல் வருபரம வடியார்க ளுக்கனம் வழங்கிவரு நாளி லேதான், தீங்குசெய் திடுமனைவிசெய்யகைத் துணித்து பின்றேர்ந்த நல்லடியாருட, னேங்குறு மாத்துறை,யி னுற்றதன் பெருமைகளி லோங் கன்ன மலர் பொய்கையே. (க)

வேறு.

இந்த வோதிம மலரெனும் பொய்கையி னியலுன் முந்து நாளை யிற் கஷமகள் சாபத்தை முற்றுந்
தொந்தத் மானதைத் தொலைத்துற தோன்றிய பொய்கை
வந்த வாறிது கேட்கவென் றுரைத்தனன் வள்ளல்.
(உ) மின்னு பூவுறை பிரமன்றன் மனையிட மொருகால் தன்
னிசைப்புடுந் தரணியி லுயிர்களுக் கெல்லாஞ் சென்னி
மாமுகம் வேறதாய்ச் செய்குவ னென்றான் என்னி சைக் குர

லங்ஙன மில்லையோ வென்றான். (௩)

அக்கணத்தினி லயன்சினந் தரி வையை நோக்கித் தக்க நீசரில்
நாரியாய்த் தோன்றெனச் சபித்தான் மிக்க வையநீ
பனவனுப் பிறந்தெனை மேவத்
தக்க நல்வரங் கொடுத்தருளென்னவே தந்தான்.
(௪) சண்டங் கூறிய யிருவரும் பாரினிற் சார்ந்து
பண்டு சொற்படி பரிவுடன் கூடியே படியிற்
கண்டு மேயிடைக் காடரோ டதிகமான் கபிலர் வீண்ட
வள்ளுவ ரவ்வையோ டெழுவ ரீன் றனரே. (௫) கூடு

திருவரத்துறைப்புராணம்.

செப்பு மக்களைச் சேர்ந்தொவ் வோர் தினத்தினிற் செனிக்க
வொப்புஞ் சாபத்தை யொழித்திடப் பதுமனு முன்னி கற்பு
வாணியோ டெய்தியித் தலந்தனிற் கணவன் தப்பி
னிட்டையைப் பார்த்தன ளாதியாந் தையல். (௬)
இந்தச் சாபத்தை யொழித்திட வெனக்கரு ளென்ன முந்தி
யித்தட மூழ்கிநீ முதல்வனைக் கருதிச்
சிந்தை யுற்றிடச் செழுங்கறை மிடற்றவன் சேர்ந்து வந்து
னக்கருள் வழங்குவன் வல்லியென் றுரைத்தான். (௭) சந்த
மாமலரோன் சொல்லு முன்றடங் கண்டே யெந்த மாதவ
மெத்தவத் தினுமரி தென்றே
விந்தை யிற்றவ மியற்றினன் விமலனும் வியந்தே புந்தி
கொண்டதிப் போதுநீ புகலெனப் புகன்றான். (௮)
எங்கணு பகி நவின்றிடு மென்புலை நீக்கி

யங்க ளுவெனக் குரைத் தவச் சாபத்தைப் போக்கி யெங்க
ளுபக னுடன்மகிழ் வெய்தி வாழ்ந் திருப்பப் புங்க வாவருள்
வாயென வாணிபோற் றினளே. (௯) மலரு
ளோனுமவ் வரமெனக் கருளென வணங்கச் சிலைவி லாளனுஞ்
செப்பின விளைந்து நன் சிறப்பாய்க் கலைவி ளுபக வாணியே
காவலமை யொழிந்தே
யலையுந் தண்புன லாடலாற் சுத்தமேயானீர்.
(௧0) செய்த பாவமுற் செனனத்திற் சேருந் தீவினையோ
டெய்தும் பீடையு மெழில்மனக் குறையும் விட்டேகி
நொய்தில் மாநிதி சுதன்மனை விரும்பிடு நோன்மை யெய்து
மித்தட மூழ்குவோர்க் கென்றன னிறையும். (௧௧)
அன்ன வாமென வரிமுத லமரர்க ளார்த்தார்
சொன்ன மாமலர் மாரியுஞ் சொரிந்தனர் மறைய வன்ன
மாமலர்ப் பொய்கை யின்பெருமையைச் செப்பி பின்ன
ரேகினன் பிரட்டியோ டயன்றன துலகம். (௧௨)
சொன்ன தன்றியுஞ் சூழ்தட மற்றுமொன் றுளதா லன்ன
திற்பெறும்,பெருமையை யறைந்திடற் பாற்றே

சனிசேய்சாப நீங்குபடலம்.

௩௧

மன்னு தீவினை பாற்றிட மாலுக்குப் பயந்த
தென்னு நீலமா மலர்ப் பொய்கை யென்பதொன்
றிலங்கும்.(௧௩

அன்னமலர்ப்பொய்கைப் படலமுற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் ௧௮௭.

சனி சேய் சாபம் நீங்குபடலம்;

காரிதா னிங்கே யுறைந்ததைச் சொல்வேன் காசினிக் கரசனே கேளாய், பாரினு னிராசி யீரா றுமே சொந்தம் பானுமாமதி தனக்கென்பார், பாரினில் குருசேய் வெள்ளி சுழன்மேதை பணிந்திவர் விடளியென்னச், சூரியன் மதிதான் தனித்தனி யொருவிடளித்தனர் துணிவுட னவர்க்கே.

வேறு

(க) பின்பு ராகு கேது வந்து பேசிவீ டிரப்பவே வன்பு சானு முங்க ளுக்கு மாறு நாங்க ளாகையால் முன்பு நில்லீர் போமெ னத்தா முடவன் சேய்தன் வேண்டவே யன்பொ டொவ்வோர் வீட் ளிப்ப வலரி தானுஞ் சீறியே. (உ)

வேறு.

ஆருமே யில்லை யென்னவவ்வரா மெமக்கு மாருச் சேருத லறிந்த சேயே திண்மைசேர் சனியே நீங்கள் நேரவீ டளித்ததென்னோ நீதியென் றறிந்தீர் கொல்லோ பாரினி லும்மைப்போலப் பார்த்திலேன் தன்மவான்றான். (ங)

வேறு.

என்று சேயை நோக்கியே யீளையாலே நொந்துநீ நன்றுவே ளூரடைகுவாய் ஞானமற்ற சனியனே உன்றன் கைகால் விரல்கடா ய்மாழுகசீயு நொந்துமே நின்று நீயுமலையென நினைந்து வாடினார்களே. (ச)

வேறு.

ஆகையா லிதனைத் தீர்க்க வயனிடம் வேண்டிச் சென்று
ஏகுமோ இன்னலென்றே யென்னவே சிலநாள் சென்றால்
போகுநா ளதனைக் கண்டே புராரியைப் பூசைசெய்வாய்
ஆகமும் பண்டு போலே யழகுள்ள தாகுமென்றான்.
(௫) ௩௨ திருவரத்துறைப்புராணம்.

அப்படிச் சொல்லக் கேட்ட யாதித்தன் மைந்தனென்பான்
தப்பிலாத் தலங்கள் நண்ணித் தவத்தினாற் றீர்தலின்றி
யிப்புவி யெங்குஞ் சுற்றி யிங்குவந் துறைவதானான்
செப்பினன் பட்ட தெல்லாஞ் சிறந்திடு மீசன்பாலே.
(௬)

பரிந்துசுன் கரண நான்கும் பண்புறு புலனோ டைந்துந்
தெரிந்தொரு வசப்படுத்தித் தியானிக்கச் சிவனேர்வந்து
புரிந்தவர் தவமுனைப்போற் பூதலந் தெங்குமில்லை வருந்திட
வேண்டா மென்று வரமவற் கருளினானே. (௭)

தந்தை சொற் சரதந் தன்னைத் தவிர்த்தவா தவத்தினாலே
யெந்நா ளினுமி லங்கு மெழிற்பல னௌிதி னெய்திப்
பந்தமா னதும கற்றிப் பாரெலா மறியும் வண்ணஞ்
சிந்தையானது தெளிந்தே சிறெலா மடைவை யேனும்.
(அ) தாதையா லடைந்த சாபந் தவிர்த்திட லாகா தப்பா
வாதலால் ஞேயுமப்ப மொருவியே யாகநீலம்
பாதமு முடவனாகப் பாரினிற் றுதிப்பா ருன்னை
மீதுட னினிமை யாகு மிசைசுக மினிதுண் டாமே.
(௯) இத்தனை பலனுந் தந்தே னுன்பிதா தபன ளிட்ட சத்திய

விர்தம் பொய்யா சதுர்யுகந் தவஞ்செய் தாலும் வித்தையாள்
கௌரி யாளும் விலக்கிட மாட்டா ளென்றே மெத்திய
தாதைபானீ மேவென வரன் மறைந்தான். (௧0)
தொல்லை நா டொட்டே யிந்தத் தலத்துறு சுன்னோன் றன்னை
யெல்லையோ ரேத்திந் தங்க ளிடரழிந் தெழிலை யுற்றார்
சொல்ல நான் வலனோ சொன்ன சொற்படிப் பூசை செய்யி
ல் சொல்லிய பலன்கள் யாவுஞ் சோர்வறப் பெறுவா ரம்மா.
(௧௧) ஈதிவ ணிற்க முன்ன மிரவிதன் சாப முற்ற
மீதுள குருதி யோன்றன் மெய்தனிற் கயரோ யுற்றே
யே துநான் செய்வே னென்றே யெண்ணு ந
வெண்ணிச்செவ்வாய் தீதினால் மயங்கி யொன்றுந் தெளிவிலா
தலைவதானுன். (௧௨) பித்தனுய் மயங்கி நெஞ்சம்
பிதற்றிடும் படியாய் நின்று னெத்தினு லுலகைக் காப்பே
னென்பிணி தீர்ப்பா ருண்டோ உபதேசப் படலம்.
௩௩
சித்தனே சிவனே யென்றுஞ் சேயுமைக் கரனே யென்றும்
முத்தனே வரனே யென்றும் முதல்வனைப் போற்றி
செய்தே.() இப்படித் தலங்கடோறு மினிதிருந் தனேக
நாட்கள் டப்பிலா தவங்கள் செய்து தன்பிணி தணிபா தாக
விற்பிடி மேருக்கையான் விளங்கரத் துறையி னண்ணி
மெய்ப்படிந் தவரை நோக்கி மேவினன் றவம் பண்ணுடாம்.
(௧௪) சிந்தை யைந்தொன் றுஞ் சேர்ந்து செழும்பொறி
யீசன்பாலே யுந்தினன் முகத்தால் நோக்கி யோர்மையை
யூன்றி மண்மேல் சிந்தையாய் மட்டியிட்டு வேண்டினன்

சிவனெம் மானைக் கந்தனைப் பயந்த கொன்றைக் கடவுளு மகந்
தார். (கரு) நொந்தனை பெண்ணை பேதா னேற்றமோன்
பதனு லென்று சிந்தனை வென்ற வைபன் செகத்துறை யாவ
ருக்கும் பந்தனை நீக்கு மெக்மோன் பார்த்துச்செவ் வாயை
யன்பால் சுந்தரப் புமானே யென்று சோதியான் றுலங்கச்

சொன்னான் () பெற்றனை சாபந் தன்னைப் பேசிர விபினு
லதைச் சற்றுநாள் கழிந்த பின்னர் சாருமிந் நதியி லாடி
லுற்றிடுஞ் சாபநீங்க வுனக்குள்ள குறைகடீரும்
நற்றவப் பலனுண்டாகு நண்ணுவை பழமை போலே.
(கஎ) கர்த்தனு ரருளாற் செவ்வாய் கடுகவே சுவேதை யாடிப்
பத்திர மலர்க ளாதிப்பலவுமே கரத்திற் பெற்றுச் சித்தனு ப
வனுஞ் சேர்ந்து செப்பிய வபிடே காதி முத்தனைப் பூசித்
தற்றே முதன்மையாய் விளங்கினனே. (கஅ)

சனிசேய்சாபநீங்குபடலமுற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் உ0கு.

உபதேசப்படலம்.

இத்தல மமர்ந்த செய்கை யிதில்வரம் பெற்ற தெல்லாஞ்
சுத்தமாய்க் கேட்டு நின்ற சுருதிவான் மீக னென்பான்
புத்தனுய்ப் புவன மூன்றும் பாலனஞ் செய்யு நந்தி யுத்தம
பாதம் போற்றி யுரைத்திடு காதை சொல்வாம். (க)

ரு

வேறு.

ஆனன நான்கினு னரும்ப டைப்பினிற்
றுனென முன்வருந் தக்க வேந்தனைப்
பானுவின் குலத்தினிற் பண்பு தோன்றவே வானலர் பூவென
வந்துதித்தனன். (உ) அவன்பெயர் யாதெனி
னற்பு தத்திரி
புவனவேந் தென்னவே போற்ற லாயினான் சிவனிடத் தன்புகொ
டேறு வேந்தனைப்
புவனியில் யாவரும் புகலல் மேயினார். (ங)

வேறு.

தருமமேயுரு வாகிய சாந்தனுங்
கரும மன்னவன் காசினியாததிரை
வருமனி கத்தொடு வாழ்த்தெடுக்கவே
வருவ னாயினன் வரைகள் மாற்றவே. (ச)
தீங்கிலா வேந்தனுந் திருவரத் துறையுற ; நீங்கிட வினையது
நிமலன் பாதமே
தாங்குவான் மீகனுர் தவத்தன் றன்னையே வீங்கிடும் புபமனன்
வெளியிற் கண்டனன். (ரு) இப்படி யன்புட
னிறைவன் பார்த்துழித் தப்பிலா முனிவரன் றரணி மன்னவ
கற்புட னிவண்வருங் கருத்தென் கூறென ஒப்பிலா
முனிவவெற் குன்னருளீயென. (சு) ஐயனே
வரசனே வறைந்த வாசக
நொய்யல தெனினுநா னொடியிற் செய்குவேன் பொய்யிலே
யிதுநிசம் பொருந்தக் கேண்மதி வெய்யவன் குலத்துளாய்
விகற்பமின்றியே. (எ) என்றிட விறைவனு மெழுந்து
போற்றியே பண்டைநாள் வயதுளாய் பகருநின்மொழிக்
கொண்டிடக் காத்தனன் கொடியற் கன்புடன் தொண்டனு

ஞதலின் ஞெழும்ப ஞருவன். (அ) நன்றுநீ யுரைத்தது
நல்ல தாகையா
ஓின்றுனக் கருளுவே னினிய வாசகஞ்

சென்றுநீ ராடியே சிவனை நாரியைக்
கன்றமி லன்புடன் கண்டு வாவென.

(கூ)

வேறு.

அந்தமுனி யுரைத்தபடி யப்புனலிற்
றோய்ந்தெழுந்தே யரனைப் போற்றிப், பந்தம நல்
முனிவோர்கள் பலருடனே யுபதேசம் பகர்வான் மீண், விதி
நௌதயுரைப் படிமுறையே சமித்து நெய்தீ முதலாக வேண்டும்
யாவும், வந்தனையிற் கொணர்ந்திடவே பேற்றதின்பின்
னனுநௌ rகை வகையிற்செய்தே. (கo)

செய்முறையுங் கைமுறையுஞ் சிறிதேனும் பிசகாமற்
சுரமேறம, னாப்வகையே மனுப்பகர்ந்தே யொழுக்கமுடன்
குணமாதியுளத்திற் கொண்டே, பாபமற வாராம
லகமகிழ்ந்தே யவிப்பாக மளித்தே யார்த்தர், தெய்வமுனி
யரசனுக்குங் கொடுத்திட்டே யுபதேசஞ் சிறப்பச் செய்தான்.
(கக)

சித்தமதி லாங்கார மகற்றி யபின் சேர்ந்தொருமை
யாகும் வண்ணாஞ், சித்திபெறு மைவிடாஞ் சேராமற்
சிவனருளை சேருஞான, முத்திபக்க முனியான்ற னுபதேச
மொழிந்திட்டேவ முழுற மோர்ந்து,

வித்தமொடு நாசுமணி வெண்பசுவே புவிமுதல வேட்டோர்க்
கீந்தே. (கஉ)

இப்புவியா வரசனவன் முனிவர்களுக்கிறைபான
வெழில் வான் மீகன், செப்பமல ரடியிறைஞ்சி யென்பரிசு
செய்வதினி செப்புவாயென், றப்புடனே வேண்டிடவே
யாசனைப்பார்த் தருமுனிவ னமலன் பாதந், தப்பிலாத்
திருவினதான் மும்மலமும் புறங்கொடுக்குந் தனிபனைப்
(கங)

வேறு.

நேசிக னுரைபைக்கேட்ட தெளிவுள வரசன்றானு யாசிலா
தேசி கற்கு மனமுடன் குருதாணிக்கை
யேசிலா தீபா விட்டா லெனக்கொரு பலனுண்டாமோ
வாசவன் வணங்க வாழும் வனசத்தாள் முனிபே யென்றான்.
() விண்டவ னுரைக்கக் கேட்ட வான்மீக முனிபா மேலோன்
கண்டிகை யாரத்தாய்நீ கருதிய வண்ண மீகத்

தொண்டனா யாளுமன்பாற் கொருகையிலா நிதிபைப்
போட்டுக் கண்டவிவ் வாலயத்தைக் கட்டியே முடிப்பை
யென்றான். (கரு) அங்கதை யுரைக்கக் கேட்டவரசனு மகம
கிழ்ந்தே யிங்குள வாலயத்தை யெழில்பெறச் செய்யுங்
கொத்தர் பங்குள சிற்பமாரைப் பலரைக் கொண்டரிதாய்ச்
செய்வித் திங்குள விருடி தன்னைத் தெரிசித்தே யெடுத்துச்
சொன்னான். ஆக்கினைப் படியே யந்த வாலய மதில்கடுபி
சீக்கிர முடித்துச் செய்தேன் றெரிகுதிடு மண்ட பங்கள் கா

க்குநல் லாக மத்தின் கருத்துள படிபே சுற்ளோர் வாக்குறை
வழாது நிற்க வகையுடன் வகுப்பித் தேனே. (௧எ)
இன்னுநான் புரியும் வேலையின்னதென் றருள்வா ஐயா
சொன்னதோர் தலத்தின் வண்மை சொல்லவும்
வேண்டுமென்ன வன்னவர்க் காசை யோடு மரத்துறை
தலத்தின் றன்மை முன்னநா ணந்தி சொன்ன முறையெலா
மொழிப னுற்ருன். ()
பின்னுமே யுரைக்கக் கேட்பாய் பெரும்பதி யிதனில் வைகுந்
தன்னுள நதியுந் தாருந் தருஞான வரவத் தோனு
மென்னுளத் தினுமே தெய்வமெவருவந் திறைஞ்ச லாகு
முன்னவ னனவீச னுறைதல மேன்மை முற்றும.
(௧௯)

அத்தல மகேசத் துள்ளு மணிபெறு மாயி ரதெட் டத்தலத்
ததினு மேன்மை யறுபத்து நான்கேயாகுஞ் சுத்தமா
மதனினைந்து சுருக்கிடின் முதன்மையையா [மேலார்
முத்தியைக் கொடுக்குமென்று மொழிந்தனர் மறைநூல வல்
வேறு.
என்றெடுத் தியம்பியேழ் துறைத்தல மிந்நதிக்
கன்றுள வென்னலா லவற்றை யன்புட
னின்றுனக் கெடுத்துநா னிசைப்பன் கேளென்ச்
சென்றதை புணர்ந்திடு நந்தி செப்புவான்.
(௨௧)

உபதேசப்படல முற்றிற்று.
ஆ செய்யுள் ௨௨௬.

திருவதிட்டத்துறைப்படலம்.

கடையுகத்தின் கதையிதென வதிசயித்துக் காவலன்றான் கழறக் கேட்டே, யிடையிலுள சதுர்யுகங்க ளீரேழு கடந்ததென் விறைமாழாந்து, புடையிலுள தலப்பெருமை புகலுமெனப் பொன்னடியைப் போற்றி நிற்க, மடைதிறந்த வெள்ளமென மாமுனிவன் புகலலுற்றான் மன்னனுக்கே- (க)

இப்பதியின் மேற்குளது வதிட்டகுடி யெனறிசைப்பா ரெவரும் பாரில், செப்புதல மதற்குவமை செகதலத்தி னிலை யென்பார் சீராய்க்கேட்டுத், தப்புடைக்கும் வேங்கைவனத் தரணிபனுப் பின்னகரந் தன்னைக்கண்டான், ஒப்பிகந்த வசிட்டமுனியுறைந்திருக்கு மதிசயத்தை யுரைக்கக் கேளாய். (உ)

வேறு.

முன்னைநா ளயன்றான் படைத்தகாவுத்தி னூர்வசி யெனும் பெயர் மொழியுங், கன்னிதன் னெழிலாள் கலைவலா ளவளைக்கலந்திடக் கருதலுங் கருத்தில், உன்னினனுலும் வயிற்றிடை வதிட்ட னூர்வசி சுதனென வுதித்தான், மன்றுநான் மறைதேர் மலர்மகன் மேலா மரபினை நினைந்தழைத் தற்றான். (௩)

அன்னத்தைக் கண்ட வன்னவா கனனு மருஞ்சுதன் கட்புனலகல, முன்னொநாளாக வேங்கைமா வனத்தில் முதல்வனும் வைத்திய நாதன், நன்னதி சுவேத நதிக்கரை யுறைந்தா னயக்து நீயவன்றனை நாடிச், சொன்னதோர் முறையின் படிபணிந் த பர்வைத் தொலைத்தருள் பெறுகெனச் சொற்றான். (௬)

ஆங்கது கேட்ட வழகிய வசிட்ட னுங்கதே கருமமென் றடைந்தான், பூங்கணை யானை வென்றதோர் முனிவன் புகலருந் தவத் தினைப் புரிந்தே, யோங்கரான் றனை யாகமப் படியே பூசனை தோத்திர முனுற்ற, வீங்குனைப் புகழ்ந்தே னின்னைப்போ லன்ப ரெ வருளா ரென்னிறை யிசைத்தான். (௭)

சங்கரன் மொழியக் கேட்டபின் வசிட்டன் கசிந்துளங் களித்தினி திருந்தா, னங்கவன் றனக்கன் பராகிய தவத்தோ ரனேகர்வந் தவ்விட மமைந்தே, புங்கவன்றனைப் போற்றிநன் மறையைப் புகன்றவ னொடுதவம் புரிந்தார், இங்குனன்மாரி யின்றியே வருடம் பன்னிரண் டாகிய தெனலாம். (௮) ந்-அ

திருவரத்துறைப்புராணம்.

எங்குதான் போவோ மேதுதான் செய்வோ மிங்குள நாங்களென் றிசைத்தார், நொங்கிய தருண நாரதர் வந்தார் நோன்பெலா நோற்றவா நோக்கிக், கங்கைமா நதியென் றாயிர முகத்தாள் கடல்படுங் கங்கைநன்றுடன், தங்குமா வரசன் றனபதி யவன்றன் றருவதில் மாபலி யொப்பான்.

(எ)

ஆங்கவ னிந்த வருந்துயர் நீக்க மடைவதை யறிந்ததைக் காக்க, வோங்கிய தாள்யம் பொருள்வகை யனைத்து முதவியே யோம்புவா னெவரு ந், தீங்கிலா வரசனிழிகுலந் தவனென் றிது வரையெண்ணியே சேரார், தாங்கொணுப் பசிநோய் தணிப்ப தேபெரிது தடையிலா தவனீ யடைவாய். (அ)

மூந்தவோர் மொழியை நாரத னுரைத் து முதனூல கடையவே போனன், நொந்துள முனிவர் நோக்கியவ் விடத்தை நெடிப்பொழு திடைவிடா தேகி, தந்துள வரசன் றனக்கிதை யுரைத்தார் தரணிபன் றனும்வந் திவரைப், புந்தியாற் பணிந்து போற் றிசெய் திவரைப் புகலுவ தொருமொழி யானுன் (கூ)

அடியுளான் றனக்கு மகவிலா மையினு லருந்துய ரனேக நா ளமைந்தேன், படியின்மீ தொருநாள் பலருடன் கூடிப பார் வனம் வேட்டைமேற் சென்றேன், செடியின்கீழ் மதலைச் சிறுவி யைபாத்தேன் சென்றெடுத் தாண்மனை சேர் ந்தேன், முடியுளாய்சிசுவு முன்னகத் துறையான் முதல்விதைத் தீண்டிடா யென்றே.
(௧௦)

புடையசரீரி வாணியும் புகன்றுள் புத்திபென் றடிய னு
முடனே, அடையுநன் னகரம் புறமுாவ வியதி லொருமாட மு ண்டாக்கி, உடைமுத லுண்டி யுள்ளது மளித்தே

யுவந்துகாப் போரையும் வைத்தே, யிடையதில் பிணிக ளெய்திடா திருக்க வெளியனு லானதுஞ் செய்தேன். (கக)

நாளொரு மேனி யாய்வ ளர்ந்தொப் பினலம்பெறு குணமிகவு டையார், வாளொயி றனந்தன் சொலமுடி யாத வடிவை யெவ்வு லகினுங்காணேன், நீறுறு நிதியிற் தவத்தினு மகிகம் நேரிழை
யவளும் நற்பருவம், வாளுறு கண்ணு ளவளைநீ ரோடு மணிக்குவே னென்றான்.

மகிழுவோ
(கஉ)

திரு வதிட்டத்துறைப்படலம்.

௩.௯

பொருந்திநீ ரிந்தப் பூவையை யுவந்து புகழ்மணஞ் செய் திடு லுமக்கு, வருந்திட வேண்டா தரசினில் பாதி வழங்குவேன் மாறிலா தென்று ந், திருந்திடு தவத்தோ ரேனையோ ரேனும்
யிருக்குநா ளளவினு மவர்க்கு, விருந்திட
ன்று வேண்டினன் வதிட்டனை மிகவே.

நானு மிருக்கிறே னெ
(கந), யோசனை செய்துரங் குரைக்குது

மென்றே யோர்பகல்த் தவணைநாளுதவித், தேசிகன்போனான் திருவுளச் செயலைத் தெரிந்தி வனெனவிறை யிருந்தான்,

நீசனன் மரபி னெழிவுளா னருந்தனே யநன் மகளை நா னணைந்து, போசனஞ் செய்து பொருந்திவாழ் வதிலும் போவது கருமமென் றிசைத்தான். (கசா)

யாவருங் கூடி யங்கண்விட் டிழிந்தார் ரழகிலே யென்றனள்வாணி *நீவிர மொழியத் திரள்முனிவோர்கள் திகிலடைந் தேதில ராஜு ஆவகை யாவு மறிந்தமா வசிட்ட னனைவருமி றப்பரென் றஞ்சிச் சாவதைத் தடுத்து சகலரு முய்யச் சம்மதி யாகியே நடந்தான்.

என்றுதன் மனதில் விவையெலாம் நினைந்தே யிட்டர்தனைக்காப்பனென் றிசைத்து, சென்றண னரசன் திருநக ரெய்தித் தெரிந்திட விசைத்துமங் குற்றூர், கன்றலே யொழிந்தே யமைத் திடு சாலே யதில்முனிக் கணங்களை யிருத்தி, குன்றுரு முனிவர்குறித்தன வெல்லாங் கொடுத்தளித் தருளினன் கொடையோன்.

செப்பிய சேவைக் கொள் கெனத் தவத்தே ; ன் செழுங்கரத் தளித்தனன் சிறப்பாய்த், தப்பிலா முனிவன் தானுவந் தங்கண் களித்திரு வேள்விதான் முற்றி, யப்புற மனை யேத்துப் போவமென் றுரைத்தே யடைந்ததோர் சூதமநாள் கழித்தார், ஒப்பிலா முனி வர் தம்மிடம் வரவே யுரியரும் உடன்வர னின்றுள். (கவு)

அன்னவள் தன்னை யழைத்துமே போனு லாம்புக ன மென்று, நன்றுத லாளை நடுவழி நிறுத்தி நண்ணியுற்

முழிந்த
திடவிட
மமைத்தே, அன்னெறி அவளை க் குணத்துட னிருத்தி யழைத் திட வுருவன்யா னென்றுன், முன்னவர் க் கெல்லா முதல்வனும் வுதிட்ட னுரைப்படி யிருந்தனள் முனியாள்.

(கஅ)

மெள் ளநா மிவளை மேன்மையா விட்டோம் மேவினும் மெத்தவும் பெருமை, கள்ளமா மாயங் கருத்திது வென் று களித் சுO

திருவரத்துறைப்புராணம்.

துமுன் னுறைதலங் கண்டார், உள்ளதோர் வயித்தி ருதனை ப்புகழ்ந்தார் உரைபதி செழிப்பையு முவந்தார், வெள்ளமாமாரி வி ளைவு முண்டாகி மெத்தவும் விளங்குமப்பதியே (கசு)

மருவுறும் செழிப்பும் மா மறைக் கொழிப்பும் பாமுனிக் கொழாத்துட னிருப்பும், கருதிலான் கடந்தகாதலை நினைத்து கன்னியுங் கவலைமேற் கொண்டு, இருபது வருடம ளவுமே இரு தாள் ஏந்திழை அவளென வெண்ணி, ஒருவருக் கொருவர் பார்த்தினி திருந்தார் உற்றவட்குற்றதை யுரைப்பாம். (உO)

கோட்டிடை நின்ற குளிர்மதி முகத்தாள் குளிர்மழை கோ டையைப் பாராள், நாட்டமுன் றுள்ள தேவனை நாடாள்

நான் மறை வதிட்டனைத் தொழுதே, நாட்டிய வடிவும் நலமிகுமொழியும் நான்கினும் கரணமும் பிசகாள், நீட்டிய தவத்தால் நீபதேயெழுந்து திசைதொறும் மனலதாய்த் திகழும். (உக)

வேறு.

எறிந்தோடின புகைந்தோடின எதிர்ந்தோடின திசைபோய் விறிந்தோடின விண்ணோடின விமலன்றலம் வெருவாய்க் கறிந்தோடின மற்றெங்கணும் கனலாயின கார்மண் சுறிந்தோடின தென்னில்லதை யாரேசகிப் பாரே. (உஉ)

அன்னாள்தவ மழியாதெனி லமரோ மெனவமரர் சொன்னாரய னிடமேகினர் பலருந்துதி செய்தார் என்னுமிது செய்வாமென விசைத்திட்டிட வினிமேல் மன்னுயக னறன்மாதினை மணஞ்செய்யெனப் புகன்றார். (உங)

என்னலது வாகாதெனக் கைலைக்கிறை யவன்முன் சொன்னாரது சுருதிப்படி யுண்ணானெனச் சொல்ல நின்னலது நிலைசெய்திட நீவாவென நேர்ந்து பன்னுளிறும் விடையானொடு பரிவாய்ப்பதம் பணிந்தார். (உச)

வேறு.

அந்தர வதிட்டன் றன்னைத் தோன்றலும் வரவழைத்தே இந்தமீனென்பா டாணுமிழிகுலத் துதித்தாளல்ல ளிந்தனை யாகா தென்று நீணிலத் தோர்கள் செய்யா வந்தனள் யோனி யன்றி அயோனியாய் வந்தா ளன்றே. (உரு)

திருவதிட்டத்துறைப்படலம்.

சுக அருந்திட முள்ளவ ராம மருந்ததி பெனவு குத்தோர்

[ள ௦ நரிந்திட மணஞ்செய் பென்று தெளிவித்தார்
வதிட்டன்றன் விருந்திடவுண்ப வென்று வேண்டச
ரீரிகேட்டுப்
பு ரிந்திட பரிவை சுஷ தீ பால் புகழ்மணம் பு ரியலுற்றான்.
(உசு) நங்கையை மணஞ் செய்த நன்மையா லின்று தொட்டுத்
தங்குமா புவியி லுள்ள சதுரெனும் வருணத் தாரு
மெங்கெ ரு மணஞ்செய் தாலு மிழிவென்ற விம்மினளை
வங்கண மாகப் போற்றி வாழ்ந்திட வரமளித்தார்.
(உஎ)

ஆனது காலை தேவர் துந்துபி யார்த்தார் பின்னும்
வானினன் மலர்கடுவி வழங்கினன் குலிசன்றானு மானநா
ளணியப் பொற்பூண் வழங்கினன் காமதேனு தானுண வளித்த
திந்தத் தரையுளோர் பலருண் ணற்கே. (உஅ)
செப்பிய மணத்தைச் செய்து செழுங்களிப் போடு முற்றார்
தபபிலா மூவர் தேவர் தவத்துள பலரும் போனு பொப்பிலா
மறைவசிட்ட னுமைவிழி யாளுமொன்று யிப்புவி வந்து
சேர்ந்தே யிருந்திட்டா னினிமையாக. (உகூ) நல்லற
மீதென் றெண்ணி நாயகி யோடு நண்ணச்
சொலலொரு நாளிற் பண்டுதூய்த்தவ முனிவ ரான
வல்லரின் வல்லோர்க் கெல்லாம் வழங்குவேன் மணந்தா

[று.
னென்

சொல்லிட வசிட்டன் சொல்லுஞ் சூக்கும முனிவர் கேட்டார்
எல்லையில் யோனி யன்றி யிசைந்திடு மாதர் தம்மைப்
புல்லுமோ வென்று சொன்னார் புனிதரு மஃதே யென்னி
னல்லது தருமோ வென்று நானூறு கூர்ச்ச மாடி சொல்லினு
னுருவமுள்ள சுந்தரத்தோகை யானார். (௩க)

தங்கிய தவத்தோர்க் கொவ்வோர் தையலைத் தானஞ்
பங்கதாய் நானூ றியப் பாவைய ரொன்றீந்தா

செய்தான்

ரங்கதை வைத்திய நாத னருமறை தவத்தோ னுகிச்
செங்கையை நீட்டித் தானுஞ் செய்யெனக் கவலை யென்றான்.
() ஆங்கையாற் றுனஞ் செய்தா னற்புத வரனீ யென்றான்
வேங்கையா ளிவட்கு நாமம் வேறிலை யென்று சொன்னான் ச

உ திருவாரத்துறைப்புராணம்.

வீங்கின வசிட்டன் றானும் வியப்புற்றார் முனிவ ரெல்லாம்
பூங்கணை யானைப் போற்றிப் பொருந்திவாழ் நாளிற்
பின்னும்.() இப்படி தவத்தோர் நிற்க வெழிற்புவி யாளும்
வேந்தன் செப்பிடு மனுகு லத்தோன் சிறந்தவை வசுத
னென்பான் றப்பிலாப் புவன மூன்றுந் தனிக்கொடைத்
தாளு யானுன் அப்புள கமலத் தோனை யரசன்போ யாங்குக்
கண்டான். (௩௪) எனக்குமோ திசையிலில்லை யிபலவே யுபதே
சித்து மனக்குறை யிதனைத் தீர்த்து மாபுவி யனுப்பு மென்றான்
உனக்கிதை யுரைப்போ ராரிங் கொருவரு மில்லை யோர்வாய்

இனக்குறி படையா யின்னஞ்
செப்புவோந் தெளிவாய்க்கேளாய் புவிக்குள்ளே யுறைவோர்க்
கெல்லாம் புவியோர்க ளறையவேண் குவிக்குநன் பொன்னீந்
தாலுங் கொள்ளுவோரொருவரில்லை[டும் தவிக்கிற மனைதை
விட்டுத் தரையுள்ள வதிட்டார், தாளை அவிக்கினமன்றி யன்பா
யடைந்துநீ பெறுதி யென்றான். (நுகூ) அண்ணலிம் மாற்ற
க்கேட்டே யயனுல கதனை விட்டுப் பண்ணுறும் வதிட்டன்
றன்பால் மாமலர்ப் பதத்தைப் போற்றிக் கண்ணன்றன் சிறுவன்
சொன்ன காரியங் காப்பா யென்றான் எண்ணந்தான் றீர்ப்பே
னென்றே யிறைவனுக்கவனி சைத்தான்

அன்னது காண நாளை யறிவிப்போம் வைக்க வேண்டும்
மன்னுப கரண மெல்லாம் விரைவினில் வருவித் தாங்கு
பொன்னினூற் காப்புக் கட்டிப் புகழுறத்தீக்ஷை சேய்தே
யெங்கிலத் தவருங் காண வெவர்க்குமாம் பரிசை
யீந்தான் (நுஅ) அன்னது பெற்றுக் கொண்டே னழகிய
மனுவே கேணீ முன்னகா ளாகி யிவ்வூர் வைத்திய நாதன்
முன்னோன் றன்னவரா லயத்தைத் தரணியிற் புதுப்பித்திட்டே
மன்னவில் வளத்தை யேகன் னகரென வகுப்பா
யென்றான். (நுகூ) ஆயவ னுரைக்கு முன்னமாலயம் விரைவிற்
செய்தான் தூயமா நகரஞ் செய்தான் தோன்றல்வாழ்
விருப்பஞ் செய்தான் தோயநற் றடமியற்றித் தொடுத்திடு
மாடம் வீதி நேயமிக் குறப்புரிந்து நிகழ்மனு குலத்தோன்
சென்றான். (சு0)

திருவாடுதுறைப் படலம்.

சூநு

வேறு.

ஆகலா லிந்தத் தலத்திலே முத்தி யடைந் தவராளவிலா ரா ஞர், நீதிலாக் கங்கை முதற்பல நதிகள் பரவுநி வாசதிச்சிறப் பார், கோதிலா வசிட்ட னுறைவதா லிந்தத் தலத்தின்சீர்கூறு ஞூசிதன்றே, மாதுள மார்பன் மகிழ்ந்தினி பெருமையார்வகுப்பார்.

திருக்கின் மற்றதின்

(சுக)

திருவதிட்டத்துறைப்படலமுற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் உசசு.

திருவாடுதுறைப்படலம்.

பெருமலர்த் தவிசோன் மகிழ்பதி யுதுவாம் பின்னரே திரு தியின் றிசைபால், தரைபுக ழாடுதுறையெனப் பெயர்கொ டலை மைசேர் துறைமிக வுயர்வாம், திருமல ராளுந் தினமும்விட் டகலா டிகழ்மறை வேதமுங் குடியாம், வருபலா தெங்கு வளர்கமு கோடு வாழையுங் கழையுமே வளரும். (க

ஒள்ளியோன் பெயர்கொள் ளுறுதலத் திறைவ ருயர்தரு குற்றமே பொறுத்தார், கிள்ளை நன் மொழியா ளேலவார் குழலா ள் கேட்டிடு தென்மொழி நாடகம், கள்ளம ரவரூர் நாடின துறைப்பேர்நன்மனந் தெளிந்திட நாடில்,

அள்ளமு காடு துறையதன் சிறப்பை யானறிந் திட்டவா றறைவேன். (உ)

வெய்யவன் றேரை விரைவினிற் செலுத்து மேன்மையான் சாரதித் தொழிலான், பொய்யிலா னவன்பேர ருணனென் றிசைப்பார் போகமார் புரந்தரனுலகம், பையவே நடக்கும் பாவையாய்ச் சென்றான் பார்த்தனன் குலிசனும் பண்பால், ஐயுற வாகி யழைத்தன னவனு மனங்கனம் படுதலா லிசைந்தான். (ந)

பங்கமாய் நின்ற பாகசாதனனும் பாவையோ டொருபுடை யேகி, அங்கமோ டணைய வக்கணம் வாலி யழகுடன்றோன்றவே யருணன், தங்கமோ டவனைக் கொண்டு போய் ரவிபாற் சொற்ற னிரவியவ் வுருவம், மிங்குகாட் டெனக்கென் யருண னெழிலுரு பார்த்துமால் கொண்டே, றிசைப்பவே (ச) சுசு

திருவரத்துறைப்புராணம்.

சுந்தர நாரி யெழுவரு நாணச் சொல்வனப் பவையெலா மொன்றாய், முந்தவே நின்ற வரிவையோ டிரவி மோகமாய்த்

தழுவியே யவனபாற், சந்தனப் பொதியத் தென்றனற் றேரோ ன் றனியுரு வென்னசுக் ரீவன், விந்தையாய்த் தோற்ற வமற்று சாத் திரங்கள் விளம்பியே விடுத்தனன் புவியில். (௫)

அந்தர முள்ளா ரதிசயப் படவே யவனியிற் றவந்தனை பெ

ய்தி, விந்தைய தாக வுயர்புலஞ் செலுத்தி மேவியே யோவியம்
போல,
விரவி,

மந்தர வெற்பில் மருவி நாளுண்டு மாதவம் புரிந்திட சுந்தரம் விளங்கச் சுருணமாய்த் தோன்றிச் சுக்கிரீவனு க்கருள் புரிந்தான்.
(௬)

மைந்தநீசெய்த தவமுவந் தனமால் வரம்பிலா வாகுவு மழு கும், பந்தம தகற்றுஞ் சாத்திர வுணர்வும் பண்புட னியடைந் திடுவாய். சிந்தனை யுற்ற படியெலாம் வலியுஞ் செல்வமுந் திறமையுஞ் சேரும், எந்தனை நோக்கித தவம்புரிந் தழுலே லென் னரும் புதல்வவென்றேக.
(௭)

ஓங்குகிட் கிந்தைக் கரசனுமுள்ள வுரமுள வாலிபாற் செறுன், ருங்கிடா தழக்கத் தம்பியும் பயந்தே தனித்துமே யாற் றல னாகித், தீங்கமா வாலி தொடர்ந்தனன் றம்பி தாய்மனை யாளையுங் கவர, வீங்குமுன் னெதிர்க்கத் திறமிலா தவனு யிருந் தொளித் தேகின னவனும்.

(அ)

பீடையைத் தூத்திப் பெரும்வலி பெறவே பேசிடு முனி வர்பா லேகி, நாடிய விடய முறைத்திடக் கேட்டா ருவப்புட னவன்றனக் குரைப்பார், நீடுமா நதிப்பேர் சுவேதையென் றுரைக்குதிவா நதித் தென்கரை யதனிற், கூடிடு மாடு துறையெனா வுண்டாங் குவலயந் தர்மமாம் பதிதான். (கூ)

தேடி நீ சென்று தெரிசனஞ் செய்து திகழ்ந்திடத் தவத்தி னையியற்றில், வாடிய மனதுன் விருப்பெலா மாகும் வந்திடும் வலிமிகு நிதியும், கூடிடுமென்று குறைவற வறைந்தான் குணமுடை சுக்கிரீவனுக்கு, கோடில்சுக்ரீவ னவ்விடஞ் சென்று குலவி யகதையினிப் புகல்வாம். (கo)

போனநா ளதனிற் புகழ் மறைப் புனிதன் புரிந்திடுங் கலைவ லானவன்பேர், ஆனநல்வேத பண்டித னென்பானம ருவான்

திருவாடுதுறைப்படலம்.

சூடு

கோகுலா புரத்தில், வானவன் றன்னை மனத்துற வழுத்தி மற்றவன் மனைவியாய் நின்ற, மாவினேர் விழியாண் மைந்தனைப்பயந் து வருமொரு திங்களின் மரித்தாள். (கக)

பணிசெயு மம்மா றிறந்தபின் வேதன் பாரிற்செய்நித்திய வோமம், அணியுள ஞக மைந்தனைப் போற்ற அமையு மைந்தனை யினுன் வவம்போர், தணிகிலா தாகத தாரமே கொண்டான் றன் சுதன் றகவுற வளர்ந்தான், கணிதமோ ரெட்டின் மணம்புரிந்) ததன்பின் கலையெலாம் கழறினுன் சுதற்கே. (கஉ

தந்தையின் மிக்க பண்டிதனுன் றரணியி லரசருந் தாழ்ந் தார், வந்தவன் பெயர்வே தாந்தனென் றுரைப்பார் வரிசையா ய் மணமுத லியற்றி, அந்தமா வேறு துறைவகை யெல்லா மளந் தறி தன்மகனேடு, சொந்தமாய் வாழ்வுற் றிருக்குநா ளதனிற் சுதற்கொரு தோடம் வந்ததுவே. (கச)

ஏதெனக் கேணீ யிருவரும் வாழ்க்கை யெய்துறு நாளினி லிறைவன், றாதனை விட்டே யழைத்தனன் சுதனைத் தொடர்ந் தன னரண்மனை யவன்றன், காதலார் மனைவி பூத்தலா லில்லின் கடைப்புறத் தொதுங்கின ளிருந்தாள், தாதையா னவனு மற்ற வ டுணையாய்த் தங்கினு னங்கனே ரிடத்தே. (கரு)

அங்கைவா ளேந்தி மாநிலம் புரந்த வவனிபன் பேரவை புகுந்த, சங்கைதீர் கல்வி யறிவினிற் சிறந்த தனை யனுந் தன்ன கத் தெய்தி, மங்கையாந் தனது சிறியதாய் தனித்து வளர்து யில் கூர்வதைக் கண் டந், நங்கையா டுணையா யயலுறப் படுத்தா ன் நாடி லன் வினை யிமற் றுறையா.

(கடு)

இப்படி யிவர்க ளிருவரு முறங்கும் வேளையி லியல்பிதாக் கண்டான், செப்பிடுந் திண்ணை சேர்ந்த திருந்தான் சிறுவனுந் தாயிதை யறியார், மைப்படு மிரவு கழிந்தபின் னெழுந்த மகன் சிறு தாயெனத் தெரிந்து, தப்புயான் செய்தேன் தணிப்பைநீ யென்று தந்தைபா லிறைஞ்சியே சலித்தான். (கசு)

எந்தைகேள் பிழைக ளேதிலா தெனினு மென்னுயிர் துறப் புனென் றுரைத்தான், றந்தையா னவனுக் கடுத்துரைத் திட வுந் தரணியி லுள்ளபே ரொளிதா, நிந்தையாச் சொல்வர் நிலையி சுகா

திருவரத்துறைப்புராணம்.

லாத் தேக நீக்கலே பெரிதென நினைத்தான், அந்தணன் றானு

மாய்ந்துநற் கழுவா யாமென விதனைமற் றறைந்தான்.
(சஎ)

புந்திநல் வாக்குக் காயமென் றிவைகள் பொருந்திடா தமை

ந்த நற்பாவக், தொந்தியா துன்னைத் தொடர்ந்திடா ததற்குத்

தொல்லைநூ லறிவழியுளதா, லெந்தவா றென்னி லிங்குநற் றசி

லியலுறு நீலமே தோய்த்து, முந்தவே யிருக்கு முனிபலர் வழு

த்து மூதுள தலங்கணீ புகுவாய்.

(கஅ)

எந்தநற் றலத்தி லிருங்கலே வெளுக்கு மத்தல மெவற்றினு மேலாஞ், சிந்தையுட் கொண்டு சிறுவனே செல்வாய் செப்பிய வாடைதான் சீராய், சுந்தரச்சோதிச் சுடரொளியிலதேற் சொற் படி செய்க நீ யென்றான்; மந்திரம் வேறு மற்றுனக் கில்லை மா பிதா வாக்கியங் காணே.

(கக)

சுத்தினுன் றலங்கள் சொல்லிய வனைத்துஞ் சோதனே சொற்படி காணுன், சித்தியாந் தலங்கள் செகத்திலேயெனமேற சிவனை விடுவதா நினைந்தே, நத்திய சுவேத நதிக்கரை யதனே நண்ணி யே யதன்புடை யடைந்தா, னத்தக வரைப்பி னடைவருந் துய ரா லயர்தலை நண்ணினு னன்றே

(உ0)

ஓத்தவவ் வுழியி லுறக்கமதானு னென்றுமே யுணர்விலா னய்ய, வத்தனுமங்கு மேடமாய் வந்தவ் கருவியி லாடையைச் சேர்த்துக், கத்திடு மோசை காதினிற் புருதக் கலேவலா னெழுந் துடன் பார்க்கப், பத்தியநாகங் கங்குலு நீங்கிப் பானிற ப ானதுங் கண்டான்.

(உக)

இத்தலங் கான மெவருமிங் கிலையா லீசனிங் கிருக்கவு மிலே யாற், கத்தனே யென்னேக் காப்பை நீ யென்றான் கண்ணுத லவ் னெதிர்ப்பட்டுப், பத்தனே.குற்றம் பொறுத்தவ னென்பேர் பகர் தகர்த் துறையினுவென்ன, மெத்தவுங்கேட்டே யுளங்களி கொண்டு விதிப்படி பூசனே புரிந்தே (உஉ)

அருளினூற் பரம னத்தல மமர்ந்தா ஞருளானவனினும் பெ ரியான், மருளுளா யங்கு மருவிநீ யிருந்து மாதவ மிழைத்திடி லுனக்குப், பொருளுள நாடும் பூங்குழன் மணையும்பொருந்திபின்
பகைவனு முடியு, மருவிமேற் சொன்ன வாலிசெய் யென்று மைந்தனுக் கருக்கனுமுரைத்தான்.
(உ௩)

திருமான்றுறைப்படலம்.

சஎ

கேட்டிடுஞ் சுக்ரீ வனுமிக மகிழ்ந்தே களத்திய தலமதை நோக்கி, வேட்டிடும் படியே சிவாநதி யதனை மேவியே விதிப்படி படிந்து, கோட்டுள மலரா தியாம்பல மலருங் கொண்டட னத் தலத் தீசன், ருட்டுணை துணையா மனத்தினி லிருத்திச் சவுரியை தமப்புக் கொண்டோன்.
(உச

தைலமே முதலாச் சந்தன மீறுத் தருமபி டேகம தியற்றி யயிலுறப் பலவா மடிசிலு மியற்றி யணிகொள்சோ டசங்களும் புரிந்த வ், கயலுறப் பணிந்து கண்கணீ ரரும்ப வென்புநெக்குருகி ட வினை ந்து, து யிலுறும் போ தில் கண்ணுதற் பெருமான் றோன் றின னருடாற் பொருட்டே.
(உரு)

கொஞ்சநாட் சென்று குறுகுவ னிராமன் கொற்றமா வாலியைத் தொலைத்துத், தஞ்சநீ யடையத் தாரமோ டரசு

தருகு வானிராமனே யென்றான், பஞ்சில்கொண் டடைந்த ரவிசுதன் கதையை வழுத்தினே, மான்றுறை தலத்திற், செஞ்சடை யீசன் வந்ததைக் கேணீ யென்னவே செப்புறலுற்றான். (உசு)

திருவாடுதுறைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் உஎஉ.

திருமான்றுறைப்படலம்.

அருந்தவா விதனுக் காறரை முக்கான் மாதிரு மான்றுறை யென்னப், பொருந்திய தலத்தின் பெருமையைப் புகலப் புண் டரீ கற்குமே யொல்லா, பெருந்தல மதற்குப் பேசவேறில்லைப் பெருநதி சுவேதைமற் றடையின், வருந்துற லனைத்துங் காணு முன் போக்கும் வரமெலாம் வழுத்துமுன் வருமே. (க)

வேந்தனே யதற்குக் காரணங் கேண்மோ விளம்புவம் விரி கடற் புவியிற், சேந்தவள் விலாசச் சிறப்பெலா முடையாள் செழிப்புள கடகமா நகரான், பாந்தால் வேதக் குலத்தினுற் பவித்தான் பகர்கலை யனைத்தையும் பார்த்தோன், காந்தையா ளோடு கலந்துவாழ் வுறுவோன் கற்றவர் குச்சக னென்பர். (உ) சாஅ

திருவரத்துறைப்புராணம்.

பூக்கமலத்துப் புனிதன்செய் புவியிற் பொருந்திய

தவமெ லாம்புரிந் து, தேக்கமா முனிவர் தேவன தருளால் தேவிபால் கருப்பம் வாய்ந்துற்று. மாக்கடாம் போற்று நன்மக வாகி மதலைதா னுதித்தனன் மகிழ்ந்து, நீக்கலா மனைவி நினைவிலா னாகி நெடுந்தவ நெடிய ஞேற்ப. (௩)

நோக்குறு நுதலோ ஞெந்திசை முகத்தோ னுயல்திரு மா

லுமே நேர் ந்து, ஊக்கமோ டுரைப்பார் பெருந்தவஞ் செய்யு முந் தமர்க்குத்தம நீசெய், நீக்கருந் தவத்தைத் திருவுள மகிழ்ந்தே நினைத்திடு வரமெலா மீவோ, மாக்கையின் மிருக சருமமெய்ந் தி டலான் மிருகண்டு வென்கநின் பேரே. (௪)

தீங்கற வேட்ட வரமெலா முதவித் திருமகள் கொழுநனுந் திரும்பிப், பாங்குள வயனும் பரமனும் போனார் பாலனும் பலதரந்துதித்தே, தீங்கறப் பிரமசரியநல் விரதந் திரன்பெறச் செய் தினிதிருந்தான், நீங்கல் செய் திதனை நீமணம் புரிவானேரென நெடும்பிதா நிகழ்த்த.

(ரு)

புவியின்மேற் பாவந் திரண்டொரு வடிவா ம் பூவையைப் பொருந்துறு வேனோ, வவையெலா மறிந்து மடியனு ங் கதனை யறைந்திடன் முறையதன் றென்னக், கவியெலா முணர்ந்த கர்த் தனே யினிநங் கால்வழி பொய்த்திடு மென்றான், இவையலாது ரைப்ப வினிதுவே றிலேயோ வென்பொருட் டியம்புதற்கென் றான்.

(சா)

சிறுவனு முரைத்த சேதிகேட் டையன் சீருள தனக்குரா னுரைப்பேன், முறுவலார் முல்லை மொய்குழற் சேர்ந்து முதல் வர்முத் தேவருமுற்றூர், கறுவிலா வசிட்டன் காசிபன் கும்பன் கௌதமன் கலையுளார் முதலோர், பெறுமகிழ் வதனூற் பேசினூரன் நிப் பெயர்த்துமென் செய்தனர்பேசாய்.

(எ)

ஆனதா னீயு மகமகிழ்ந் தருள்வா யமைவது தென்புலத் தவர்க்கா, மீனமா மென்றே நீக்கலை கொள்வா யிதுமிகத் தக்கதே யென்றூன், தீனமா வார்த்தை செப்புதல் வேண்டாஞ் செய்ம்மு றை விதிப்படி செய்ய, நானுமே யுவந்தே னூன்சொலும் படி யே நண்ணிடின் விழைகுவ னென்றூன்.

(அ)

திருமான்றுறைப்படலம்.

சுகூ

பெற்றதாய் தந்தை தமையன்பின் றுணைவர் பெறுவழி சுற் றமுள் ளவளாய்ப், புத்தியுள் ளவளாய்ப் பொருந்திய செல்வும் புகழ்குடிப் பிறந்தவள் புனித, மெத்தவுள் ளவளாய் மிகவுமே ஞா லமெய்யிலாண் மிருதுவுள் ளவளாய்ச், சத்தயில் லவளாய்ச் சரகநற் குணமாய்ச் சார்குறி னெடிலிலா தவளாய்.

(க)

ஒத்ததாய் தந்தை நோயுளோர்க் குதித்தா ளுருபிய சின் மூளா ளொருக்காற், சித்தமே யிரங்காள் செவ்வனே முறுவல் செய்குவாள் பழுதுளாள் சிறுமை, சுத்தகன்

வனப்பு க்கிடிலே பென்று சொல்லுவாள் பெருமையை யுரைப்பாள், பத்தரு டிவ லே
யுளத்தைவிட்டொழிப்பாள்பார்த்திடிற்கணிகைய ரியல்பாள்.

முந்துபெண் ணியலிற் சொல்லிய குற்றமுழுதற நீக்கி நீ யெனக்குத், தந்திட லாகில் தாரமேகொள்வே னலதெனிற் றை ‌ுலேவேண்டேன்; சிந்தியாயென்று செப்பினன் சிறுவன் சேர்பி தா தேடுவானாகி, அந்தரகாட்டு மவனிபாதலத்து மலேந் தனன் டுதடியேயலுத்தான் .
(கக)

இனியமை வேலே யாதென நாடி யிப்புவியனுமயக் காட்டி, னனிமகிழ் முனிவ னுசத்திய னென்பா னன்மகள் விருத்தையா நல்லாள், மனேயதற் கேகியும் மாதினேக்கேட்டு மணமுடி மாதவா வென்ன, விளேயிது வென்று வெகுதவ ருரைக்க வேதனும் வி யாகுலந் தீர்ந்தான்.
(கஉ)

உயர்தவ னுடனு முள்ளமு மகிழ்ந்தே யொரு கொடிப்பொ
ழுதினி லூர்ந்தே, யயர்தலில் லாம லவைரே கண்டா னகமகி ழ்ந் தவர்மிக விழைத்த, பெயர்பெற நின்று பெறும்ப சாரம் பெற்றபின் னிருவரும் பேசி, அயர்வுறு தங்க ணடிசிலு முண்டே யானபின் னரிவையைக் கேட்டான்.
(கங)

சிந்தையின் படியே சிறுவனின் மகற்குச் சேர்ப்பதே சிறப்பதாமெனக்கு, முந்தியோர் வேறு முளர்கொலோவென்று

முனி வழை வாழ்த்தி நீரிங்கு, வந்ததேயில்லை வருத்த நீர்தீர
வதிதல் செய் திடுமிவ ணென்முன், முந்திடே லென்று
முனிவருங் கேட் கூமுகமலர்ந் திருப்பதாய் மொழிந்தான்.
(கச)எ

காரிகை முனியர் களித்தினி திருப்பக் கன்னியுங்
கடும்புனல் தோய, பாரிய நேசப் பாவைக ளுடனே பரிவுட
னடவியி ன டந்து, சீரதாய் சென்றாள் செழும்புனல்
தோய்ந்தாள் சீக்கிரம் வந்திட வெண்ணித், தாமணிக் கண்ணி
தங்களோ டெழுந்தா டாள் வரும் வழியினிற் கண்டாள்.
(கரு)

மதங்கொளு மியானை யுருவினைக் கண்டு மங்கைய ரோ
டினர் மனம்போல், மிதங்கொளாத தூரமோடியே மெலிந்தார்
மெல் லியள் விருத்தையுந் தனியா, யொதுங்கினாள் பின்பே
யோடி னாள் வழியிலுயர்ந்துள தூர்வையான் மூடி ப்,
பொதிந்துள கிணற்றில் வீழ்ந்தன ளறியாள் பொன்னெனு
மங்கலைப் புதல்வி. (கசு)

அந்தமா வானை யப்புறம் போக வரிவையர் யாவரும்
வந்தே யந்நகற் பெண்ணை யெங்கணுந் தேடி யெதிர்ப்படா
தாகையா லோடி, யுந்நகற் பெண்ணும் யானைகண் டோடி
யொதுங்கினள் பின்புயாங் காணேஞ், சிந்தைநீர் வருந்த
வேண்டியதில்லைச் செ ல்வியைத் தேடிடு மென் றூர்.

(கஎ)

அறைந்தனர் முகத்தி லாவலித் தந்தோ வருந்தவப் புதல்வி யை நீரே, புரிந்திரோ வென்றார் புராரிதன் செயலோ பூவையைக் கேட்டவன் செயலோ, தெரிந்திலே மென்றாரவள் விதிப் பயனைத் தேர்ந்திடுவாரெனச் சென்று, பிரிந்துமோ ரடியைப் பிசகிடா தடைந்தார் பெரும்புதற் கேணியைக் கண்டார். (கஅ)

இறந்தன வீண்டே யிருக்கிறு ளென்றே யினியதாய் தந்தை தன்னுயிரை, மறந்தவ ராளுர் மண முறைத் தவனு மாப்பழிய டைந்தனமென்று, சிறந்திடு நிட்டைச் செயலினு லறிந்தே சிறு மியைத் தருகுவன் றிலநெய், மறந்திடா திடலைப் பேணுமினெ ன்றே மன்னினன் பெருந் தவமறையோன், (கக)

உந்தொரு தடத்தை யணுகிய த் தகனே யுளத்தினிலிரீஇத் தவமியற்ற, முந்துமக் களிறும் வந்திவன் றன்னை மேர்ப்பிடரே ற்றியே செல்ல, வந்தவா றென்னென் ருேதியா ஞே க்க வள ங்கெழு கலிங்க நாடதனி, னந்தரி புரமென் ெருருநக ரதனின ன்னினுன் வணிகர்தங் குலத்தான். (உ0)

திருமான்றுறைப் படலம்.

ருக

அனையவன் றேவதத்தனும் பேரோ னவனருந்தவத் திறைப் பெற்ற, தகயனுந் தரும தத்தனு மவனுங்

தழைபெருஞ் செல் வமோடுறு ா, ளனையுடன் பிதாவு மிறந்திடத் துயரி னமூழ்கிம் மேல்வையி னவன்பால், விசயமா யிரச வாதிவந் தடைந்து மிகு பொருளனைத்தையு ங் கொணர்வாய். (உக)

இடம்பொருள் வைக்கவினியிலை யென்றே யியற்றுவ னெ னவுரைத் திடலு, மடம்பெறு மனத்தோன் மனையுள பொருளு மற்றைய தருமமும் விற்றுத், திடம்பெற த்தாலு மவையெலாம் வாங்கித் தெரியவோர் குகை நதனில் வைப்பித், தடம்பட ப்புகை யான் மயங்குழி வஞ் சிந் தொருதுகை முன்னென வைத்தான்.

அப்பனை யி ங்கு நினைக்கரி யாந வாக்கினே ங் குறைநவொர ன்றில்லை, முப்பகன் மனத்துங் காளிபை நினைத்து முதுமகம் பு ரிதரல் வேண்டும், அப்பகல் வரையு மனத்தெனமெ நினைத்தே ய ருந்தவமுழத்திசீ யென்றே, செப்படி வித்தை காட்டியோன் சென்றுன் செல்வனு மவ்வண மிருந்தே. (உஙு)

போனவன் றன்னைத் தேடியே காணு ன் பு குந்தறை திறந்து பார்த்திட்டா, னவிக் குகையுங் கரியதாயிருக்க வவனிமேல் வி ழுந்துயிர் மாண்டான், வானமர் தருமம் விற்றகாரணத்தால் வங் னன் களிறென வாய்ந்து, தானதை மாற்றத் தன்றவந் தன்னிற் றனியொரு காட்டவந்தான். (உச)

கி ங் தியா

மு நவம் போயவன் முனு ங் தாங் ஈரும் விமான மே

த்கொண்டு, வந்தியா லெவரும் வழுத்துற வமரர் வான்பத
மெய்தினன்வள்ளல், சிந்தியா முன்போ லந்தகற் குறித்துச்
செய்
பெருந் தவத்தினை லவனும், வந்துடன் விருத்தை யுயிர்தனை
நல் கிவழுத்தியே போயினன் மன்னே.
(உரு)
இங்கிவை நிற்க விவையெலாங்
கண்டேயன், சங்கரற் றியானித்துறு

கேட்டே யெழின்மிகு மிரு
தவமியற்றச்சம்புவுமினிதெ
ழுந்தருளிப்,பொங்கு மாதவத்தோய் வேட்ட வைபுகறி
புரிகுது ம வேட்டவா வென்று, ன ங்கணு வடியேன்
பவஞ்சவாழ்க் கையி னாட் டூழ்ந்தத லழிதோ வென்றான்.
(உசு)
மிக்கமாதவந்தோ யுசத்தியன் மக வை மிகுகடி மணம்
புணா
ர்ந்தெம்மைத், தக்கவாபூசை புரிந்திடி னினக்குத் தநயன்
மார்
திருவரத்துறைப்புராணம். க்கண்டன்
வந்துதித்துப், பொக்கமாறியவன் பாலெமைக் காசி
புண்ணியத் தலத்தினிற் போற்றி, நக்கனம் மருளாற்
வெண்துநற்புகழ் பெருக்குநின் வழிக்கே.

சமனையும்

(உக)

ஆதலாலின்றே யருங்கடிக் குரிய வாக்கென
வேண்டுமெவ் வாறே, காதலாலவற்குக் கடிமணம் புணர்த்திக்
கலியாண சுந்தரநாம, மாதவா வெமக்கு வழங்குக
வென்று மறைந்துடன் போயினன் வள்ள, லேனுவா லிதற்கு
மான்றுறை யென்ன வியம்புவர் கற்றறிந்தவரே.

(உஅ)

திருமான்றுறைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் ௩௦௦.

திருவாலந்துறைப்படலம்.

இசைகொளித்தல மொழிந்தன மிதன்கு டிசையி
னசைவி ளங்கிடும் பதிக்கிணை நவிலுவ ருளரோ
பசையி னன்மைக ளியாவையும் பலித்திடும் பாரில்
வசைகள் யாவையு மொழித்திடு மதன்பெயர் வழங்கில்

(க) சொன்ன நாமமாலந்துறை யென்னவே சொல்வர் பின்ன
தின்பெயர் மால்புரம் பிரமன் றன்புர
மன்ன வாலயத் திறைவர்பே ரீசனு மண்ணல்
கன்றுதற்பரட்டி பேர் பெரியநா யகியே.

(உ) பெரிய மாதவர் யாவரும் பெயர்வுறு தமர்வார்
அருவி யாநதி சுவேதையு மவ்விடம் வசிப்பாள
பிரிய மாக்கமு கரிசனந் தெங்குமே பெருகும்

உரிய வாணியர் மறையுளார் குடிவகை யுற்றார்.
(௩) அருமை யார்தல மனைத்திலும் பெரிதிதா மந்த
உரிமை யானதை யுரைக்கிறே னுட்புறம் பெல்லாந் தரும
மாந்தலந் தேட்டிடு தாணிப முன்னம்
பெருமை வேலியி னமுதத்தைப் பங்கிடப் பெறுநாள்.
(௪) வஞ்ச மாஞ்செய லரக்கனு மமுதத்தை வவ்வி
நெஞ்ச முண்டன னென்றுதா னிரவியுங் கூற

திருவாலந்துறைப்படலம்.

ரு௩

கஞ்ச நாபியான் கண்டதைக் கந்தர மரிந்தான்
முஞ்ச லுற்றது மொழியுமவ் வரக்கன துருவம்.
(௫) ஓரி ரண்டெனுங் கூறதா யுடறலை வேறாய்ப்
பாரி னுற்றது விண்ணெழிற் றித்தலப் பதியில்
மேரு வில்வலாய் காவென கம்மதை விளம்பச்
சேரு மீசனுஞ் சிலவா மளித்தனன் சிக்கே.
(௬)

அய்ய னாலத்த னங்கமு மவ்வுரு வாகி
செய்ய கேதுவு முடல் பெறச் செப்பிய ராகு
முய்யுங் கோளுட னுற்றன ரொருவ மாக
செய்யி னுந்தவஞ் சேருங் கதியினிற் சேர்ந்தான்.

அச்சிரந்தவம் புரிந்ததா லத்தல மதற்கு
மெச்சிப் பேசினர் சிரபுர மெனவதை மேலா வச்சு

விருட்சமும் வயங்கிடு மப்பதி வதிந்தாஸ் நச்சு நோய்களு நாடிடா தோடிடும் நவிலின். (அ)

பன்னு மாலதிற் பெருந்தவஞ் செய்தனன் பலநா ளென்ன காரணத்தாலென்ன விறைவனே கேளுஞ் சொன்ன காசிபன் சுதன்பெய ரிரணிய சொரூபன் றன்னைப் போக்கிடச் சிங்கவு யவனவ தரித்தான். (கூ) மங்கு னினிறத் தசுரனை மடியினில் வைத்தே யங்கை யாலவன் வயிற்றுள வுதிரநீ ரருந்த சங்கை யின்றியுஞ் சன்னதங் கொண்டுதான் சால தங்கு நற்புவி யாரையுந் தளர்வுசெய் துறைந்தான். (க0) அந்த வேளையி லண்ணலுஞ் சரபமா யமைந்து சிந்தை கெட்டுறுஞ் சிங்கன்மேற் சென்னியிற் சிறு வுந்தி லுனக முதிரமும் மொருகொடி குடித்தான் சிந்தை நைந்தனன் சீதரன் சிங்கமா னவனே. (கக) அன்று தொட்டவன்

றுயருளா னுசித்தன் னுகம் வென்றி வேண்டியே புண்ணிய நிவாநதி மேவி நன்றி பெற்றிடப்படிந்தரன் பதத்தினை நாடி யொன்று றும்படி பூசனை விதிமுறை யுஞற்றி. (கஉ)

 பணிந்தெ ழுந்தரின் றஞ்சலி பன்முறை புரிந்து துணிந்தெழுந்து தோத்திரம்பல கண்கணீர் சொ... வணிந்த கொன்றையோன் விடையின்மேற் றிருவுருவாகித் தணிந்த நல்லரு ளோக்கினன் றருவனென் றிசைந்தான். () பன்ன கேசன்மேற் பள்ளிகொள் பசுந்துழா யவன்றன் சென்னிநீருள செல்வமே சிவபெருமானே

இன்னலி யாவையு மிரித்திடு வாயென விரந்தான் முன்னி
ருந்திடும் வலியெலாம் பெறுகென மொழிந்தான் சொன்ன
போதினிற் றுழாயவன் வணங்கியே சோதி பின்னு நானரும்
பிழைகளைச் செய்யினும் பெரிதா வுன்னுடே னுன்றன்
கருணைசெய் வாயென வுரைப்பக் கன்னல் வேளினைக்
காய்ந்தவன் கடைக்கணித் தளித்தான்

மற்று மத்தலத் தத்சய மானதை வகுபபாம ஒற்றை யாழியா
னுலவுமா புவியையா ளுறுமேவான் சுற்ற றிந்தஙன்
மரபினுன் கலிங்க நாடுடையான் பெற்ற மூர்தரு பிஞ்ஞுகர்க்
கானவன் கண்டாய். (கசு)

களமர் தங்குறை சொன்னதாற் காட்டிடை வேட்டை
விளைதல் செய்திட விழைந்தனன் வெல்கதிர் வேலான் களம
னைத்தினும் வேடுவர் மான்வலை கட்டிக் களப மான்முத
லுயிர்வகை பலவுமே காய்ந்தான். (கஎ) கருது
வேட்டையாற் கடும்பகற் கண்டுகாவல்லு மரிது நீரெனப்
போர்ந்தன னடவிகள் விட்டே திரித லானதால் வன்மலை
யருவியுந் தேடித்
தெரிதல் காணலா மென்றவனேடினுன் சிற்றார். (கஅ)

கன்றினுன் பதி கடுகினுன் கலைமறை வீதி
சென்றனன் னதிற் செழுமறை வேதியன் வீட்டில் நன்றெ
னத்திரிந் துள்ளன பலவற்றை நண்ணித் தின்ற னன்னதைத்
தீர்ப்பதற் கார்வலார் திறலோய். (கசு) ஆங்கு நற்பல
பண்டங்கள் யாவையு மயின்றே தாக்கு நற்பசி தணித்தனன்

திருவாலந்துறைப்படலம்.

ருரு

மேற்கு தென்புலத் தவர்க்கென வீட்டிய வெல்லா
மூக்க முற்றுட னுண்டன னொருகொடிப்
பொழுதில். (௨௦) நாட்டம் வைத்துநான் பிதிர்க்கென
நண்ணிய வெல்லா மூட்டஞ்செய்தனை யுலகுளா யுணர்விலா
மையினூற் காட்டி னுற்றிடுங் காகமாய்க் கனவுரு வெடுத்து
நாட்டிற்செய்திடிப் பிண்டநீ பொசியென நவின்றான்,
(௨௧) என்று சொல்லிய வந்தணன் பின்னரு மெய்திச்
சென்று பற்பல கறிவகை யெவற்றையுந்தேடி
பின்றிச் செய்தனன் றிதிதனைப் பிண்டமு நல்க
முன்றி னுற்றவவ் வாயச முனிவனை நோக்கி.
(௨௨) இந்தச் சாபத்தை யொழித்திட வுபாயம்நீ யிசைத்தே
யுந்தச் செய்திடிற் றிகழ்மறைவேதனே யுனக்கிங்கெந்த
ஞட்டினிற் பாதிகா டளிக்குவ னென்றான் புந்தி வல்லனுங்
காகமுஞ் சுற்றினர் புவியை. (௨௩)

எங்குஞ் சுற்றிப்பின் னித்தலம் வந்தன ரிவர்கள்
அங்கு நைந்திடுஞ் சிகரிபா லுற்றன ரன்றி
புங்கவா வரனாதனை வலம்வந்து போற்ற
மங்கை பாகனும் மகிழ்ந்துநன் மன்னனு கென்றான்,
(௨௪) கங்கு னீநிறக் காகமா முருவமுங் கடத்தி
தங்கு மேனியும் பொன்னிறத் தரணிப னுனை
னெங்க ளுபகர் வெந்தையே யென்னையா ளுடையாய் இங்க

வெள்விடை யாயெனப் பணிந்தனர் துதித்து. (உரு)

என்று போற்றினு னிறைவனு மிசைமறை யவனுக் கன்று
கூறிய படியவ னவர்க்கதை யளித்தான்
ஒன்று றும்படி யந்நகர்ப் பார்த்திப னுறைந்து
மன்ற லாரத்தான் றன்பதிப் பொருளினை வரித்து.
(உசு) பண்டை நாளுள வாலய மானதாற் பணிகள்
கொண்டல் தாவிடு மதில்வகைக் கோபுரங் குயிற்றிக்
கெண்டை யின்விழிக் கவுரியின் னுலயங் கிளரச்
சண்டிகேச்சுர னுலயப் பணியெலாஞ் சமைத்தான்.
(உஎ) நீக

திருவரத்துறைப்புராணம்.

பின்னு மாகமம் பேசிய படியெலாம் பிறங்க
முன்னர்த் தந்திடு நிலத்தினு மும்முடி யுதவி
இன்ன லன்றியே பூசைக்கு வேண்டிய வெல்லாம் உன்னல்
கொண்டவ னுதவினு னுவப்பொடு மொருங்கே. (உஅ) அன்று
தொட்டதில் விழாவெலா மரபுளி நடத்தித் துன்ற லுற்றவுய்
யானமுஞ் சோலையு மமைத்து நன்று றும்படி புரிந்துதன்
னுட்டிற்கு நடந்தான் கொன்றை யான்பதி யடைந்தமை
கூறினே முனக்கே. (உகூ) சொல்லி வந்திடு தலத்தினிற்
சுருதியே முதலா
வெல்லை யிற்றவ மிழைத்தவ ரீறிலா தவரால்
சொல்லினும் புழி யகற்றிடுஞ் சிறப்புமிக் குற்ற
நல்ல தாந்தல மிதன் புடைநவின் றிடக்கேளே.
(௩0)

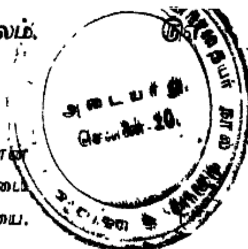
திருவாலந்துறைப்படல முற்றிற்று.

திருவாதிதுறைப்படலம்.

ஐம்புலத் தமையும் பாவ மனைத்தையு மாற்றி வைக்கும் பம்புநற் பரமன் வாழும் பதிதனைப பகர வென்னி லும்பரும் முனிவரி யாரு முரைக்கொணு முதன்மை யுற்ற சம்புவின் றலத்தைச் சார்ந்த சத்தநற் றுறையி லொன்றே. (௧) கண்டிடு மிதன்மே னுைா கடிகையா மதனுக் கப்பா லெண்டக வனைத்து நல்கு மெழிலாதி துறைய தென்பரிண்டைசே ராதி சத்தி யீசனு மிறைவ னுமங்
கெண்டையங் கண்ணு ணுமவகிளர்தரு பெரிய நாயகியே.
(௨)

வேறு.

தூக்கல் செய்திடவே முடிவுறு தெவர்க்குந் தூயவித் தலத் தினின் மேன்மை, யாக்க மெண் வகையு மமைதரு சித்தி யத்த லமடைந்தவ ரடைந்தா, ரேக்கமாம் பிறவி யெடுத்திடார் பின்னு மிடைவரும் பிணிகளுஞ் சாரார், நோக்குறு மளவின் மிகுமகப் பலனுநோயிற்லுந் தவப்பயன் மிகுமே.
(௩)

வேறு.

நம்புமாமுனி வரனவ னத்திரி நாமன்
பம்புநற்றவப் பகுதியின் மேம்படு பண்பான்
துன்ப மென்பதைக் கண்டறி யாதவ பேய்மை
யின்பமீந்திடு மிவன்மனை யெழிலனு சூயை.

கற்பின் மிக்கவ ளருந்ததி தன்னையே கடுப்பாள்
பொற்பு மேனியின் பொன்னுல கதனினுமில்லை
சிற்ப வேலையிற் செழுங்கரந் தேர்ந்தவள் சிறப்பாள். கற்க
வேண்டினோர்க் கருளுவாள் கருணையே மிக்காள். (ரு)

இல்லற மதனிலே யிவர்கள்வா ழுளையி லொருநாட் சொல்லு
நல்லிசை நாரத முனிவனுந் தூயோன்
பல்ல நாளுமித் தோகையாள் கற்பினைப்பழிச்சி
எல்லை யில்புவி யெவருமே யறிந்திட விசைப்போன். (சு)

விந்தை யாகநல் லிருப்பெனுங் கடலையை வேண்டி
பந்த மற்றநற் றிருமகள் வாணிபா ரதிபாற்
கந்த நாண்மலர் கழலிணை கசிவுற வணங்கி
வெந்த கண்டலா யளித்திடு மென விளம்புற்றான். (எ)

எந்த நாளினு மெவருமே செய்திடா ரிதனை
யந்த நாளிலெம் மான்முடி யுங்கொலோ வென்று தந்த வார்குழ
லாரவர் மூவரும் கழற்
சந்த மேவிய வத்திரி முனிமனை சார்ந்தான், (அ)

கிரண மேற்கொளு நாரதன் கிட்டலு முனியத்
தருணம் வம்மென வாசனஞ் சடுதியி லமைத்து
கிருண யத்தோடு மிருத்தியே முகமனு நிகழ்த்திப்
பருணசா லைக்குநீர் வந்தவா றென்னெனப் பகர்ந்தான். (௯)
ஓங்கு கொண்டவிக் கடலையைப் பக்குவ மாக்கி
யீங்களித் திடுகயான் வந்தது மிதற்கென விசைத்தான்
ஆங்கு யர்ந்திடு மம்முனி பன்னிமுந் தானே
வாங்கி மந்திரத் தாவிமீ தெழவறுத் தீந்தாள். (௧0)
அ

ரு௫ திருவரத்துறைப்புராணம்.

பத்து நாலுள வுலகத்திற் பக்குவம் பாரேன்
கத்து வாரிதி சூழ்புவி யதனிலுங் காணே
ணித்த கைப் புரிவோரென வியம்பிமுன் சொன்ன முத்த
வாணகை யார்முன்போய்க் கொடுத்துண மொழிந்தான் ()
வெந்த தானவிக் கடலையை விழைவுடன் கண்டு
யெந்தி டத்தினி லெவர்களா லளித்ததென் றிசைத்தா ரிந்த
னங்களை யெரித்திடு மெரிக்கெரி யிணையாள் சுந்த ரத்திலுங்
கற்பினுஞ் சொல்லொணு திணையே, (௧௨) தண்ட
காரணி யத்துள வத்திரி தவத்தாற்
கொண்ட நன்மனைக் கோதையாள் கொடுத்தன ளீதைக்
கண்டி ரோவெனக் கற்பினின் மேன்மையைக் காட்டி விண்ட
மாதவ முனிவனும் விரைவுட னகன்றான். (௧௩)

வேறு.

அகன்றனன் முனியு மப்பா லவமதிப் பதிக மாகிப் புகன்றிடு
மங்கை கற்பைப் போக்குவ மென்றே யெண்ணி நகம்பெரு
முலைமூ வோரு நாயகர் தம்மை நோக்கிச் சகந்தரு தலைவி
ரன்னாள் கற்பினைத் தவிர்ப்பீ ரென்றார். (கச)

பகவர்தம் மாதர் மூவர் பகர்ந்திடு மொழியைக் கேட்டு
பகவனார் மூவர் தாமும் படிமிசைப் புருடராகிப் பகவன்றன்
சத்தி பெற்ற பதியிலாச் சமயம் பார்த்து மிகவன்பி னுடை
நீத்து வேண்டுவம் பிட்சை யென்றார் (கரு) நித்தியம் மூவர்
கேட்ட நினைவையுங் குறிப்பும் பார்த்துக் கத்தனன் பூசைக்
காகும் கமண்டல நீரை யள்ளி சுத்தநன் கற்புமேன்மை
சூழ்ந்திடிற் சொல்லு முன்னே அத்தர்நீர்
பாலராவீ ரென்றது மாயி னரால். (கசு)
ஆங்குதன் பதியை யெண்ணி யம்புனல் தெளித்த போடும்
தீங்கலாச் சிறுவ ராணார் தேவியு மாடை நீத்து
பாங்குபோ லமுத மீந்து பாலரை யேணை யிட்டா
டீங்கினார் பலநா ளங்கே தோய மூவர் தாமும்.
(கஎ)

திருவாதிதுறைப்படலம்.

ருக்

இப்படி யிருக்க வீங்கே யேவின மூவர் தாமுஞ்
செப்பிடுங் கவலை யுள்ளார் செயல் மறந்தவர்களாகி யொப்பிடா
வீணை மீட்டு முயர்முனி தன்னைக் கேட்டார் லுமப்படி

கண்ணாள் செய்யு மாயையின் வதிந்தா ரென்றார்.(கஅ) ஆனதா லாங்குச் சென்றே யவளைநீ துதித்துக் கேட்டாற் போனபேர் வருவாரென்று புகன்றனள் முனிவனங்கே தானது செய்ய நாணந் தாங்கியேதைய லார்தாங் கானமே பெரிதாவுற்றவாதா தியந் துறையைக் கண்டார். (கசு) அப்பொழு தங்கணின்றே யம்பிகை தவத்தைச் செய்தா ளப்பொழு தாதிசக்தி யீசனு ராங்குவந்தார்

ஒப்பிலாப் பூசை செய்தா ளுளமெலிந் துரைத்தா ளங்கு நெப்புறுங் கண்ணா னங்கு நெடுந்துய ரகலச்சொல்வான்.

(உ0) திக்கிடை யுன்றன் சீர்த்தி தேவரா னவற்கு மில்லை அக்கசுன் மணியே குற்றமனைத்துமே வகல வன்பா யக்கொடி மடவாள் பங்கமடைந்துநீ யவளைக்கண்டு துக்கமாங் குறை ள் கூறித் தொழுதுநீ சாற்றுகென்றான். (உக) அவ்வுரை தலைமேற்கொண்டே யரிவையிருவரோடு மவ்வனுசூயை பாற்போ யறிவித்தா ரவைகளெல்லா முவவுலகங்கள் போற்று முதலுமை மலராள் வாணி கவ்வையை யொழித்தே யெங்கள் கணவரை யளிநீ யென்றார்.() இப்படிச்சொல்லக் கேட்ட யெழிலனுசூயை தாழ்ந்தே யொப்புள வர்க்கிய பாத்ய வுபசார மனைத்துஞ் செய்து கைப்படுஞ் சிறுவர் தம்மைக் காளையராக்கி முன்போற் றப்பெலாந் தவிர்த்து விட்டே தையலீர் கொண்மி னென்றாள். தங்க ணாயகரைக் கூடுந் தன்மையா லுளம்பூ ரித்தே யெங்குள கற்பின் மிக்கா ரெவர்களு நின்னை யேற்ப பங்கமில்லாமல் வாழப் பல்லாண்டு பலவாய்க்கூறித் தங்கடா ளங்க ளுற்றார் தத்தமக் குரியா

ரோடும்.　　　(உ௪) ஆலமுண் டவனைப் பூசை யம்பிகை புரிதலாலே
ஏலமார் தலத்திருமஞ் செப்பாதி துறையாயிற்றான் சுO
திருவரத்துறைப்புராணம்.

மூலமா மதனைக் கொண்டு முனிபல ருறைந் தாரங்கு காலமும் பயனுங் கொள்வா ரீதன்றிக் கருத்திடாரே. (உரு)
என்னகர் விட்டு வந்திங் கிறிலா நாள்க ளாச்சு
தொன்னகர் தனிலே ராசன் றுரைத்தன மின்மையாலே
அன்னதா லூருக் கேக வனுமதி யருளீரென்று
மன்னவன் சொன்ன னிங்கு மாமுனி யுரைக்கலானன்.
(உசு) சொல்ல வேண்டிய தொருதுறை யிருக்குது சுருக்கி
னிலவி யம்புவே னிருபனே நீயதைக் கேட்பாய்
தொல்லை நாளுள தேவரு முறைதல மிஃதே
யல்லவா வதின் மகிமையைக் கேளென வழங்கும்.
(உஎ)

திருவாதிதுறைப்படல முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் ௩டுஎ.

திருக்கரந்துறைப்படலம்.

மதிபுன லணியு மாதிசன் மஹேசன் மருவுறு தலத்தையே கேணீ, துதியரத்துறைக்குக்காதமோ ரரையிற்சொல்லிடும் கீழ்த் திசை யதனிற்,

பதியுள தொன்று நாமமற்றதற்குப் பகர்ந்திடிற் கரந்துறையா கு, நதியதின் றென்பால் நாட்ட முன்றுடைய நாயக ரமரு வாரென்றும். (க)

கழையொடு சாலி யரம்பையுங் கழனி கனத்ததெங் கதுவு மே சூழும், விழைவொடு பொழில்கள் விளங்குநன் குடிகள் விரிந்துள வூரினன் றும, முழிவிலாத் தெய்வ நகரமாங் கோட்டை யழகிய பேரதற் காகு, மழைதவழ் பொதிகை யதிலுறை முனி யுமாயனும் பூசை செய்திட்டார். (உ)

ஆனநற் றலந்தா னமைந்ததை யறைவே ன்றிஞரிலறிஞனே யறிவாய், போனதோர் யுகத்தில் புரந்திடும் பாண்டு மரபுளான் புனிதனுய் வந்தா, னனவனுகும் நரேந்திர னுமன் றூன்வெகு தர ணிகா வல்னுய்ப், பாலுசூழ் புவியைப்பாலனஞ் செய்தான் புகர் மனு விதிப்படி பாரில்.

(ங) திருக்கரந்துறைப்படலம் கூ

ஆங் கவ னரச னுன நாளதனி லனங்கனை யடக்கல னுகிப் பூங்கணைத் துன்பம் பொருந்தி யோர்கனியைப் புகழ்மணம் புரிந்தினி திருந்தான், றூங்கமண் ணதனிற் சுதனிலா மையினுற் றவத்தினேர் தம்மருளாலே, நீங்கிலாக் குணமுந் திறல்வலி யூக்கங் திரண்டுள சிறுவன்வந் துதித்தான். (ச)

உற்றசேய் தனக்கு வயதோரீ ரேழி லுற்றதா யுலகுவிட் டொழிந்தாள், அற்றைநாட் சகல சாத்திரந் தன்னி லழகனுய்ச்சிறுவனு மமைந்தான், மற்றுமோர் கரும

மனமுடன் செய்தா ன் மா நிதி மறையவர்க் கீந்தான், பிற்றைநாட் டந்தை மீனகே தனஞற் பெரும்பிணி யுற்றுடல்வெ துப்பி. (ரு)

காந்தைய ராசைக் கடக்கொஞ் ததஞற் கடிமணம் ι புிருவ னென்றே, யேந்துமென் மருகி யவண்மிக வெழிலா ளிசைவலா ளிலக்குமிக் கொப்பாள், வாய்ந்தநன் மடந்தை யையதுளாளவனை வையகத்தோர்சஞு மறிய, ஆய்ந்திடு மாலே யணிகுவே னென்ன வவன்மக னதற்குமே நேர்ந்தான். (சு)

ஆதலாலந்த சித்திராங் கதையை யன்புடன் விவாகமே செய்தான், காதலா லிருவர் கலந்துறை நாளிற் கணவன்மே லன் பிலாளாகிந், தாதவிழ் மலரா டன்னுளத்தெண்ணந்தன்மகன் றன் னுடுஞ் சொல்லித், தீதிலாதுனக்கே யுரிமை யெனென்றுநீமொ ழிசெவிப்பட வுரைத்தாள். (எ)

சொன்னதைக் கேட் ட சுகுணசாரங்கன் சுரோத்திரமடை த்துநீ சொல்லு, மன்னதோர் மொழிக்கு மமைவனே வதுவும நீதியோடுறுபழியலவோ, முன்னைநா ளுளதிம் முறமையோ பாவ மூவுலகத்திலு முளதோ, அன்னை நீ யுரைத்த கட்டுரையா லே காகிபோய் வருவனென்றுரைத்தான். (அ)

காரிகை நாணிக் கருதுவாள் யுத்தி காவல

னறிந்திடினம் மைப், பாரிதா னலனொன் ருக்கினை செய்வர்ன்
பதியைவிட் டோட்டியே விடுவான், கோரினுள் முன்னஞ்
சிறுவன்மேல் வைத்துக்
கூவிடில் குறைவராதென்று, சேரவே மனது
ணித் தெரிவித்தா ளரசனு மறிந்தே.

திடம்பெறவெண்

(௯)

மாயமா துரைத்த வார்த்தையைக் கேட்டு மன்னனும் மனம்பொருளுகித், தாயிடஞ் செய்த தப்பினுன்மகனை தனிக்கரந்தானையுங் குறித்துத், தீயனின் பாவந்தீர்க்குவேனென்றான் கொலை செயுந்தீயரையழைத்துச், சேயனைக் கொடுபோய்ச் செழுஞ்சுரம தனிற் சீக்கிரங்கால் கரஞ் சிதைமின். (௧௦)

என்றுதான் சொல்லியேந்திழை தனக்குயினை ந்திட வகை மிக வுரைத்தே, கொன்றுதப்போன குழவியின் வலக்கால் குறிப்படி வலக்கரங் கொய்தார், கன்றியே பெருங் கருமமென்ற கன்றூர் கடுங்கொலை யாளருங் கடந்தார், இன்றிவம் புரிந்த பழியென வந்திங் கெய்தின விரவினி லிருளே. (௧௧)

அண்டர்கள் முனிவரியாருமே துதிக்க மறிநரியறிஞனுஞ் சிறுவன், கண்டுமூற் காலஞ் செய்வினைப் பயனால காணுமூழ்

வினையிது வென்றே, கொண்டவிவ்வுலகில் நிறைந்தினி திருக்கும் கோலமே நீயெனக்காவாய், பண்டுநீகூட லாடிய பரமாபாருனக் கழகதோவென்றான் (சஉ)

அந்தமாய்ச் சொல்லியழுமவ னுரையை யண்டர்க ளறிந்ததேயன்றி, முந்தியங்குறையும் பூவாகனுமே முறைதனைக் கேட்டருள் செய்யார், சிநதையாய் நின்றான் சேர்கறை மிடற்றான் றிருவருள் மேம்படப்புரிந்தான், விந்தையுமதனை விளம்புவோமென்று வேடுவ முனிவனும் விரித்தான். (சங)

முந்திய யுகத்தி னிருதராயிருவர் வில்வலன் றனைவன்வாதாபி, விந்தையாமி ருவரிங்குளாரவரோ வீரமும்மாயமும் மிக்கார், தொந்தமாம்பாவந் தொலைத்திடும் வாரணாசியின் வழிகளிற்றொக்கார், சுந்தரமான யாத்திரையோர்கள் சோறுணும் மடமெனத் தொடுத்தான். (கச)

வந்தவர்தம்மை வகையுட னழைத்து வழங்குவான் கறிகளோடன்னம், பந்தியில் யாருமுண்டபின்னந்தக்கறிவகையாமிசமாமவனைத், தொந்தமாய்விஞ்சைத்துணிவினல் லழைக்க வுண்டதோர் வயற்றி னின்றுடனே, வந்தாங் கிழித்துவாவெனச்சொன்முன் வருவன் வாதாபியென்பவனே. (கரு)

திருவர்தி துறைப்படலம்.

கரு

இப்படியா க விருவரும் வழியி லெவரையுந்
தீங்குசெய் திருநதார், மைப்படு கும்பமுனிவனு
மதுவேமார்க்கமென் றவ்வி டம் வ ந்தான்.
தப்பிலாமுனிக்குத் தக்கநல்விருந் துதந்துபின் றம்
பியைக்கூவ, ஒபபிலாமுனிவ ஞோ்நிதை
யே சீரண மென்றான்.
யொழிக்கவுன்னி

(கரு)

மட்டிலான் சொன்ன மாற்றமுன் னவனும்
மறலிதன்னுல இ டைப்புக்கான், விட்டிடாத்துணை வன்
வெகுதுயருமாநது வேண் டிநன்முனிவனை வெகுவாய்ப்
பட்ட துபாவம்போர்கிமுன்செய்து பாழ்வினை யொழிநது
வேண்டி, இட்டமா ய் வேள்வி யியற்று வேனநற்குக்
காவல்நீயிருவென விசைநதான் (கள)

கொட்டமாயிநக்கு மகரர்வாழ் நாளுங் கொடும்பசித்
தீயி ஞலொழித்தான், கட்டமாயிவனைக் கடததலேநினைத்து
கண்ணு தலவனை யேகருதிச்,
சட்டமா ய்வேள்விசமைததனனுங்குச்சர்ச்
சனர்வநதவர்க்கெதிராய், இட்டமாம் வரமீந்தன மென்றுன
நது வில்வலன் முனிவனையிருநதான்.
(கஅ)

அப்பொ ழுத நகே
வகத்திய ம்லயமைந்தவன்பேரகத்தி ன், செப்பிடும்
முறைமைப்பேரருள்செய்பூரணி தான் சேயழு வத
னையேகேட்டுத், தபபிலாதவனைந தனியனைந்

துயரந்தாங்கிட வசமிலாதவனாய், இப்புவனத்திற்
கிறைவனாய்ப் பின்னுஞ்சிறுவ னாயிருந்தமை யோர்ந்தான். (௧௯)

அய்யனே யிங்கு வழுகுரல் யாரோ வஞ்சலென்றவனை
நீய ளிப்பாய், துய்யனே யென்றுதூய வனுரைத்தாள்
அர்க்கையை யென்றகாலோனும், கொய்யுநற்கானு வ
கரமுங்கூடி டவே குறு கினர்வளர்ந்தகக்குறைமே,
அய்யனுமெழுந்தே யரனடி பணி ந்தே யண்ணலைப்
பாடினானந்தம். (௨௦)

விண்ணவர்மலரின் மாரி விட்டிறைத்தார் வீணையை
நார தன்றெடுத்தான், பண்முறைமுனிவர் மங்களமறைந்தார்
பல்லி யந்து வைத்தனர்பல காற், கண்ணனுமயனுஞ்
சுரரொடுவிண்ணு கண்டலன் முதலியோர் வந்தார்,
கண்ணுதலோனுங் கருணை செய் தளித்தான்
காவலனிதனையே காணான். (௨௧)

புதுமையைக்கேட்ட புகழ் நரேந்திரனு ந்
னையேபுல்லிச், சதிசெயும்மனைக்கொலை செய
புகழ்மகன்றன்
ப்படியாய்ச் சா
ற்றினன்சகலமும்மறி ந்தா ன்,

விதுவணிபரமன் விரும்பிவாழ்கோவில் விழைவுடன் நெடி-
வந்தடைந்து, அதிலுள்ள கோவிலனைத்தையும்
புதுக்கியழகுடன் திருவிழாவமைத்தான். (உஉ)

நண்டதற் கருள்செய் நாதனல்லருளா லுட்டினிற்
றன்ப முற்றோர்க, ளெண்டிசை யுள்ளோரிங்கு
வந்தமர்ந்தெழினதி
மூழ்கியே யென்னைக், கண்டுமை போடுக்
கைதொழு முனிவனைக் காணிற், பண்டுவ

கருத்திலி விருத்திக்
குறைபோய்ப் பரகதி
யடைவார் பாரெனப் பரமனும் பகர்ந்தான்.

(உக)

தண்டிலஞ் சிலைதந் தான்கொணர்ந்தேனும் தந்
தநற்பணத் திணைலனுடன், கொண்டதிலமுது
கொடுத்திடிலொருவர் கொள்வ ரேயாயிரந்திதம்,
விண்டுறுமமர ருலகமேற்றிடுவர் மேன்மை கொள்
விமலனபாலடைவார், பண்டுமேபலகாலுங் கைகளுங் க
ண்டபா லில்லை பட்டனதே சேர்ந்தே.

(உச)

சத்தியன்னியே சற்குணன்றேப சற்புத்ர
சிகாமணிநீயே

இச்தலமாக செய்கென விடுத்தே யிறையுமே நான் நவமுற்று
னுத்தமதலத்தின் பெருமைகளெல்லா முணராமே பூபதிகனக்கு
வித்தகமேவ டிவருமவிளபயினுரென்று விரித்தனர் புராணிகர்விள
க்க. (உ
ரு)

திருக்கரந்துறைப்படலமுற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் ருஅஉ

உபந்நியாசப்படலம்.

படித்திடுந் தலங்க ளனைத்தும் பாரிற் பகரினும் புனிதமெ
ன்றுங்கு, அடுத்ததை யன்பு வைத்தரன் பணியை யழகதாய்ச்
செய்வரே யாருல், கொடுத்திடும் பலன்கள் யாதுநீ ரதனைக்
கோவையாய்க் கூறென வவனு, மெடுத்தநின் பெருமை யியம்
புமே வ

வேறு.

மிக்கவெட்டொடு மெட்டெனுங் கலையினை விரிவாய் தக்கு
மிம்மொழித் தரணிபா லெவர்களு மறியச் சிக்கு நற்பய
னெவற்றையுஞ் சிந்திடா தெடுத்துப் பக்குவத்துட
னுரைத்தன னுள்ளத்திற் பதிய. (உ) ஆன
தாலதை யறிந்ததைக் கேட்டதை யளவாச்சேனை சூழ்புவிக்

கரசெனச் செப்புவே னுனக்கு கான மூந்துறு மாதியாந்
துறைதனைக் கண்டு
தான மேசெய வாதியீச் சுரன்பதந் தாழே.
(௩) பெருத்தெ ழூந்திடும் பெரும்பொரு ளளித்திடும்பிசகாக்
கருத்தி னூற்றிடு வருத்தமுங் கடத்திடுங் கனலில்
உருத்திடு முளை மருட்டினை யொருநொடி யோட்டும்
வருத்த வைம்புலன் வாடிவந் தவர்க்கவை வாங்கும்.

(௪) பின்பு ரைத்திடு மாலயன் றுறை பெரும் பேற்றை யன்பு
றத்தரும் வலிமையு மேவிடு மகத்தோர்
தன்ப லத்தையுங் கொடுத்திடுந் தரணிசெய் வினையை முன்ப
கற்றிடில் மோக்கமு முடிவினிற் கொடுக்கும். (௫) நல்ல
மான்துறை தலத்தையே நாடிநின் றவர்க்குச் சொல்லு நாரியுஞ்
சுதருடன் வாழ்வுசுத் தமுமே எல்லையில்லுறுங் கள்வரு
மவனிட மெய்தார்
மல்ல லம்புவி மன்னவ மனத்தினில் கொள்ளே,
(௬) நந்தை தாய்தருஞ் சாபமுந் தன்னைவிட் டோடு
நிந்தை யென்பது நெடுநிலத் திருந்திடா தொழியும் முந்தை
யோர்தம் பங்கின்மேற் பங்குகொண் முரணும் புந்தி நேருறும்
பிழைகளை விரைவினிற் போக்கும். (௭) கஷ்ட நீக்கிடுங்
கருதிய தளித்திடுங் காயக்
குஷ்ட நீக்கிடுங் கோகுலப் பதவியுங் கொடுக்குஞ் சிஷ்ட

ராமுனி வதிட்டன்றன் றுறையினைச் சேர்க்தால் இடி மா
ப்பலன் மாநிலத் தடைகுவனினிதே. (அ) காட்டு
மித்தலங் கருதிய நூலறி வனைத்து
மீட்டு மிச்சையு மிறையவன் பதவியு மீயும்

மீட்டு நால்வகைச் சேனையு மேதினி முழுதும்
கூட்டி வைத்திடுங் குறுகிடி லவ்வரத் துறையே.
(௯)

அன்றி யூக்கம தளித்திடு மாம்பல னெல்லா
மொன்று கூடிடு முளம்புறம் போடிடா துறையுங் குன்றெனும்
புயமற்றதிற் குறைகெடுங் குணமாம் வென்றி யில்லவ
னிருப்பினு நினைப்பினும் விறலாம். (௧0) திருக்
கரத்துறை யுறுபிணி யனைத்தையுந் தீர்க்கும் பெருக்கும்
வித்தையும் பெருகும் விஞ்ஞானமும் பிறங்கும் செருக்குந்
தீயவை யனைத்தையும் போக்குறுஞ் செல்வ வருக்க மியாவையு
மளித்திடுங் கடைத்துறை மன்னு. (௧௧) விண்டவித்துறை
யேழுமே முறைமையின் விழையக் கொண்ட விட்டுறுங்
குறிகளென் றுளந்தனிற்கோடி விண்டு மார்க்கத்தைத்
துறையென விளம்பினர் விழைவாய்க் கண்டு கொண்டவர்
வீடதைக் காணுவார் கருதில். (௧௨)

அன்னமா மடஞ் சத்திர மாலயஞ் சமைத்தோர் சொன்ன
கோபுர யேரிசூழ் பொய்கையே தடாகம் பன்னும் வேதநற்

பாடசாலைம்முதற் பலவு
முன்னி யாக்கினோ ரடைகுவர் முடிவினன் மோக்கம்.
(கங)

வேறு.

என்று மாதவ னியம்பலு மெழின்மிகு திரிபுவனன் முன்
துன்று மாலயந் திருமதிற் சூழுறைத் தேவர் தங்கோயி
லென்று கூவனுல் வீதிக ளுயர்தரு பூரலர்ச் சோலை நன்று
நாடக மண்டப நளிபுனற் றடமெலா மமைத்தே. (கச)

வேறு

நித்தியம் பூசை குறைவிலா திருக்க
நிவேதனமமுதுநல்லெ ண்ணை, சத்திய விளக்கோ டுள்ள
வாகனமுஞ் சாத்திடு ரதமு தலிவையும், எத்தல மேனு
மிணையிலை யென்ன வேழ் பிரகார
முமெழிலாய்த்,தத்தமாயிவைக ளடைபெறு
வதற்காச் சாச்வத பூமியும் விட்டே.
(கரு)

உபந்நியாசப்படலம்.

கூ௭

வேறு.

காடுக ளழித்துப் போக்கிக் கனத்த பட்டணமாச் செய்தே
பீடுறும் பிழைகள் பார்க்கப் பெருமதிகாரி வைத்தே
நாடுமென்னகர மேக நல்விடை தருவீ ரென்றான் வீடுநீ ரேர
வின்னே வேந்தனே யேகுகென்றான். கசு)

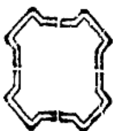
சொந்தமா ரூருக் கேகிச் சூழ்புவி யரசு செய்து வந்தவ
வ்வரசன் றூனும் வழிவழி குலத்தோர்க் கெல்லாம் அந்தவேழ்
துறைக் குந்தானே வா திக்கம் பதிவு செய்தே சிந்தனை
செய்து வந்தான் செகத்துளோ ராருங்காண. (கஎ)

உபந்நியாசப்படலம் முற்றிற்று.

ஆத்துறை நாதன்வாழி யடியார்க ளாரும் வாழி நிரத்துறை
யேழும்வாழி நேர்ந்துறை யுற்றூர் வாழி விரித்ததை
யுரைத்தார் வாழி வேந்தன்மா மறைகள் வாழி தரித்ததைப்
பார்ப்போர் வாழி சகலமும் வாழியாமே. (க) தேவர்கள்
யாரும் வாழி திருநீறஞ்செழுத்தும் வாழி மூவரும் வாழி
பின்னு முத்தமிழ் நூலும் வாழி யாவரும் வாழி
யிந்தவரத்துறைப்புராணஞ் சொன்ன பாவலர் கற்றோர்
கேட்டோ ரெழுதினோர் படித்தோர் வாழி. ()

திருவரத்துரைப்புராணம் முற்றிற்று,

ஆக படலம் உ0.க்கு கூடிய செய்யுள் ரு கூகூ.

திருவாரத்துறைபுராணம் பிழைதிருத்தம்,

விபரம்	பக்கம்	பாட்டு	அடி	பிழையுள்ளது	பிழையில்லாதது
மூர்த்திவிசேடம்	9	2	4	சிவனேயல்லாற்	சிவனேயல்லாத்
முன்னோர்பாடல்	7	2	3	ராகபத்தவ	ராகயத்தவ
	ஷை	3	4	விரும்வி	விரும்பி
நாட்டுப்படலம்,	9	4	4	காயத்தின்	ராகமோத்தின்
	10	9	1	சேடிமாரின்	சேடிமாதின்
	15	6	1	வதர	வராகனே
	33	17	1	பேசிரவியிருல	பேசியரவியாஸ்
	35	11	2	பையமது	யையமது
	44	8	2	சேறுன்	சென்றுன்
	52	27	2	சமனே	நமனே
	57	10	4	வருத்திந்தாள்	அவிற்றீந்தான்
	59	19	4	வாதாதி	கருதாதி
	ஷை	21	ஷை	குறைள்	குறைகள்

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெல்வாயிலரத்துறை
என்றுவழங்கும்

திருவரத்துறைநாதசதகம்.

இஃது
ஷை திருவரத்துறைவாசியாகிய

சோதிஷம்
கரண்டீர்

அரங்காசாரி யெனவழங்கும்
றெங்கசாமிஅய்யங்காரவர்களால்
இயற்றப்பட்டு
ஷைஸ்தலம் திருப்பணி
சீர்காழி- மஃஸ்ரீ அம்மையப்பபிள்ளையவர்கள்
பொருளுதவியைக்கொண்டு
ஷை றெங்கசாமிஅய்யங்காரவர்களால்
சிதம்பரம்

C. S. சதாசிவம்பிள்ளையினுடைய
சண்முகசுந்தரவிலாச அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் விலை அணா ௪.
1911ஸ் மேமீ 7௳.

௳

ஓம்கணேசாயநம:

திருவரத்துறைநாத சதகம்.

காப்பு.

திங்கள்சிரமிருத்துந்தேவன்றிருவருளாற்
சங்கவரத்துறையான்றன்சதகம்—அங்கமுறப்
பாடுதற்குவந்துதவும்பார்வதியாரீன்றவொற்றைக்
கோடுடையானென்றுதியைக்கொண்டு.

சிவபக்தர்கள்.

பூவுலகிலகத்தியன்சண்டேசனச்சுதன்புவிய
ரண்டபாணாசுரன் பொறுமையில் துர்வாசன்
புனிதமார்க்கண்டனும்புகழூற்றநந்தீசனுங், காவறரு
பிருகுவுங் கண்ணுவன் மரீசியுங் காணுமாணுபமன்யுவும்,

காசிற்சிர்த்தநிசியுடன் கவுதமமுனிவருங்காணுபதின்
மூவோரையும், ஆவினிவரம்புமதி யனிநின்ற
வண்ணனுக்கான சிவபக்தரென்பா, ரவருமவ்வப்பரோடு
சம்பந்தர்சுந்தரர்மாணிக்கராயகுரவர், பாவரையுந் து
திசெயினனுதினம் பாவமுமனு கரம னீங்குமதனால்,
அகத்தினிடை யகலாமல் நிறுத்திவையனு தின
மரத்துறைப்பதி நாதனே. (௯)

விஷ்ணுபாகவதர்கள்.

பேருலகில் நாரதன் பராசரன் பிரகலாதன் பிழையற்ற புண்டரீகன்
பீடுசொல் வியாசமுனி சுகனம்பரீஷனொடு பின்னருறுநற் பீஷ்மனே
சீருலவு சனகன்னுருக்கு மாங்கதன் விஜயன்செய்யதா ல்பியரிஷியுமே
[ன் செப்புமாவலி யனுமன் விபீஷணச்சிரஞ்சீவி, செகமேத்து
வசிஷ்டனுர்தா பாருணவுதான்கொண்டமாயவர்
க்கமைந்திட்டபக்தரென்றிவரையறைவார் பாரதனி விவர்பெயர்
பண்போடு துதித்திடில் புரிசுத்தநின மெய்துமே ஆரணியு மண்ணலை
யனுதினந் துதிசெய வறிந்துகொள் ளவனிமீதி லகத்தினிடை
யகலாமல் நிறுத்திவையனுதினம்அரத்துறைப்பதிநாதனே

ஒவ்வோருவர்க்கோவ்வோர்சமர்த்து.

பூவுலகிலுதித்த வரிலொருவர்பேசிடவல்லர் புதிதொருவர்
பாடவல்லார். புகழ்கின்ற
விசையோடுபடித்திடவரேயொருவர்புதியநன் னூலையெல்லாம் உ

திருவரத்துறைநாரசதகம்.

நாவுறுதல்வாணியென நற்பயன்சொல்லிடுவர் நல்லமுதச்செ பூத்தாசவே

கானிலத்தெழுதிவைர் கல்விக-கவி யனுய்காட்டினி லொருவனுவன் கரவேறுதருவென்னகாரென்னவீங்தொருவன்காசினிபிலிசைபெருகுவான் காத்தாலும்பலநாளுங்கடைசியிலி லையெனுங்கடுஞ்செட்டனொருவனுவான் ஆவல்கொள்ளவரவர்க்கோரோருசமர்த்தன்நியனேர்துமேவாராதுகரன்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே (௫)

ஈதலின் பெருமை

யாரேனு மூலகுதனிலறமாக வீட்டுபொருளானதை விருத்திசெய்து
ஆடைநன் பூஷணமறுசுவை யுண்டியுமாணபின் னதிகரித்தால்
மாரியதுமறுமையில் லதுவ் துதவிடமார்க்க முண்டதீனயோசி
மாணிடர்தனக்குவெகுவட்டிக்கேயீவதிலுமாப்பொன்னுமனந்தமாகும்
வராததற்குவமை வந்திறந்தோர்க்கீயில் வழங்குவாரொன்றனந்தம்
வருதமரினுள்ளோர்கள் வறுமைக்கிடங்கொடார் வந்திவர்யாசகருமே
ஆரோபணிமதி யணிந்திடு மண்ணலை யறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனு
தினமரத்துறைப்பதிநாதனே. (௬)

உத்தமமான வகை மூன்று.

உலகுதனிலுதித்தவர் கள்ளவராயினுந் தருமவழியினுலுற்றபொருளை
ஒங்குமுக்குற்றமுந் தீங்கென்றொழித்திட்ட வுயர்மறை தவத்தோரிடம்
விலகிடவேதன்குறை விரித்தேத்தியீவது விளங்குமுதற்றனமென்பார்
வேண்டிவருமதிதி பரதேசிவிழியுணர்விலார்விரவிலார்முடவர்க்குமே
செலவுசெய்தளித்திடுதல் மத்திமமாகுமாஞ் செப்பிறேமைதமதானந்
சேரரிவைகைமாறுகண் டோட்ட டம்பமாஞ்சேரச் சகாரணத்தால்
அலையுமதியுடையோனு மளிக்கிலது வீணதாமன்பர்க்கு மன்புசெய்வாய்
அகத்தினிடைய
கலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே. (௭)

தானபாத்திர பலன் விதி.

தீதிலாப்பொருள தனை யாவர்குமீவதுதெரிவைவிண்மாரிபோலாந்
தேருநீயதில்பேதமழைத்துளியினல்வருந்தேயாதசிப்பிமுத்து
கோதிலாக்கற்பூரங் கதலியிடைவந்திடுங் கொடிவி_நாகமமையுங்
குறித்தகடலதிலுப்பு பாலாழியிற்பாலுகொள்ளுசெம்மண்ணல்சேப்பாம்
ஈதெலாமழைத்துளியின் காரணம்வருகினு மெழில்வஸ்து பேதமாகும்
ஈகின்றதானபலன் பாத்திரப்படியமையுமெவருக்களிக்கினுந்தான்
ஆதலாலதிர்நீயுமவன டைவன்ருனபலன்னைவர்க்குமாதாரமாம் அ
கத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே,(சு)

திருவரத்துறைநாதசதகம்.

ரு

ஓர்குணத்தினு லுத்தமகுணங்கள் போய்விடும். உலகத
னிலுதித்திடுமானிடர்க்கிரண்டுகையதிலிட துகைப்பெருமையோம ஒங்
கிவருமெதிரியின்குடுமிகைப்பற்றிடுமோதுபரிதனைநடத்தும் பெலம
ரசர்பேட்டிக்குமுன்பேகியாசிசொலும்பெசிடுஞ்சூதுமுதலாய பேருள்ள
களவுவகையதனில்பின்னின்றிடும்பேதைமைப்புத்தியதனல் கலைதெறியு
ங்கவிவாணர்மற்றவர்தமக்குமேகருதிக்கொடுப்பதிலையாற்
காசினியிற்சவுசாதிகாரமுனக்கென்றுதான்கழறினர்பேரியோர்களே அவி
யெனினுமாருக்குமீவதேபெரும்பயனறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
ஆகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமாத்துறைப்பதிநாதனே.
(எ)

யாசகனிலக்கணம். [கவே

தாரணியில் மானிடர்கள் தனக்கில்லையென நொந்து
தாமொருவரைக்கேட் டானினைந்திடுபோதுதாழ்ந்திடுஞ்
சாவென்றுதருமவனைக்காணவேகில் சீரிலாததிற்பின்றுஞ்செப்பு
ஈண்குறைவதாஞ்சேருமவனூர்சென்றிடில் ; ம

சிறப்பன்றிசாண றில்குறைவதாந்செல்வனகஞ்சேரிலநில்சாண்
குறைவதா ஏர்பிரபுசமயத்தை
கவிணவில்சாண்குறைவதாமெழில்முகந்தானேக்கிலல் இருந்தநில்ச
ாண்குறைவுயில்லையென்பதிலெண்சாணுமொருசாணதாம்
ஆர்பெரும்பரமனையன்போடுநூர்ச யவறிந்துகொள்ளவனி மீதில் அகத்
தினிடையகலாமல்நிறுத்தினவயறுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.(அ)

இதுவுமது

பார்க்கின்றபூளையினறபமாம்பஞ்சவதிற்படருயாசகனற்பமாம்
[டான்
பறக்காதிருப்பதேன்காலின்முன்னவனெனில்பகர்வாத ேறனேன்
[விட் ஏர்க்கின்றவர்க்குமுன்னெதிர்ப்பம
ற்கெழ்ப்பமொனவெண்ணியேயொதுக்கின
தேனுமில்லைபனஏற்பவர்க்கிசைந்திடி விசைபெருமைதானகலுமே
கார்க்கின்றாசினியில்கனலோபம குமேகருதிநோக்கியாவிடில்
[ம் காட்டினிடைசன்னியாசிதண்டுதநம்போலவேகழன்றிடுஞ்
செல்வமெல்லா 'ஆர்க்கின்றவப்புவணியப்பனைப்போற்றிடவறிந்துகொள்
ாவனிமீதில்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்தியையவறுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.
(கூ)

சோடசமஹாதானம் 16 அறிய.

நாகமதுகுதிரைபெண்சமமானசுவர்ணமும்நற்கம்பளம்வீடுதான் நாடறியவு
ழையாடுநற்கபிலைகன்றுடன்நயசகடம்நண்பகடுதான் தாகயொடுபூமியு
ந்தயவாருநாய்குலத்தாழைதகால்சிங்கரம்
தக்கவுயர்துலாப்பாரக்தலைபணமெத்தையுந்தருதானம்பதினாறுதான் ப
ாசமுடனிதனையேயுவகையாவீவோர்கள்பரராஜர்கொண்டாடவே
பகரில்வெகுகீர்த்தியுடன்பாராளுமன்னராய்பரமனுக்கன்பரவார் சு

திருவரத்துறைநாதசதகம்.

ஆகமதுதுதிசெயுமடியவர்க்கடியனேயருள்சிவிகைகொடையாளனே
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.(
கம)

குடும்பிக்கு ஆசிரமபலன்

பெத்ததன்மனையன்றிபிறர்மனைவியாரவர்கள்பேரொழில்பெற்றவரினும்
பிரியமொடுசரசவகைசெய்யினும்பேசிடான்பேர்பிரமசாரியாவன்
நித்தியமுமொருவர்தம்பொருள்வரவுநினைவிலான்நேர்தானம்பதிறுறையும்
நிதஞ்செய்யுங்கிரகவாச்சிரமத்தனவனெனவறைந்தனன்றருமவியாதன்
சத்தியந்தப்பாமற்றரணியில்வருபவன்சார்ந்தவானப்பிரஸ்தன்
சாருசுகதுக்கமுஞ்சமனென்றிருப்பவன்சார்புவியில்சுத்தஞானி
அத்திருமுரவமணிஅண்ணலைத்துதித்திடுமவனின்னபலனையடைவான்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.(க
க)

புருஷார்த்தபலம்.

புவிபிறந்தார்க்குதவிதபங்கொடையொழுக்கமாம்புகழ்கல்வி நான்கதாகும்
புரியுமதுநீராடல்தானமுதல்நால்விரதமபொருந்துநய போஜனந்தான்
புவியுளானுபினுமவையுமுச்சாகமொடுபெலிப்பதேபுண்ணியம் சாற்றம்
புகர்இன்றஅன்னபானுதிபரமந்திரம்பாருலகிலடிமைகாத்தல்
குவியுறும்பிணிதீர்த்தல்சிறைகாத்தல்புறங்கூறல்கூரறவைபிணமடக்கல்
கூரிஞேமிதுவெலாந்தேகோபகாரமெனக்குறித்துமறைப்பொருளியம்பும்
அவித்தைவிட்டுனையடையுமன்பருக்கருள்புரியுமத்தனேயவனிமீதில்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.(
கஉ

புருஷ நற்குணம்.

நீண்டிடுமுயர்திணையிலுத்தமக்குணமதாம்நினையாதவர்க்காயினுந்
நிகராதமெய்யுரைப்பயன்படுசொனல்வ
ார்த்தைநித்தமுஞ்செய்புண்ணியம்

வேண்வெதுவாக்கினதுவிதியானவுடலியல்புவிதித்தனன்னீராடலும
[யாட் வேள்வியொடுதவஞ்செயல்வலம்வருதலாலயம்வெற்றிபெறு மன
ச்செய்கை மரபுவியிலுபகாரமாகவேவர் தி௳மகத்துக் கள்குணமிதென்பார்
ஆண்டுபதினுயிரந்தேடினுங்காணுதவைய்யனையறிந்துகொள்வாய்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பநிநாதனே. க
ε

மாந்தர்க்கு 10 புத்திராள்.

பார்ஜலவுமாந்தர்க்குப்பாலஞேபத்தென்பர்பகருவேனதையறியவே
பண்பானவவுரசன்க்ஷேத்திரஜன்கானீயன்பகருகூடோத்பன்னனும்
சிருலவுதேவரன்னபிஸனன்தத்தனுஞ்சேருகிரீடோத்பன்னனுஞ்
செப்பிஞேர்துஹித்திரன்செய்மகப்புத்திரன்சேருமீரைந்துசுதனும்

திருவரத்துறைநாதசதகம்-

௫

கூருலவுபுவியின்மேல்கருமஞ்செப்புரியார்கள்காணு
முன்னகத்திலேதான் கலியுகமதில்தத்தன்அவுரசன்துஹித்திரன்காணுகூ
டோத்பன்னனும் ஆருலவு
சென்னியுளவய்யனைத்துதித்திடஅறிந்துகொள்ளவனிமீதில் அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பநிநாதனே.(கச

இதுவுமது

கச்சையணிமாதைமணஞ்செய்ததிற்கருவரிற்காணுமவுரசபுத்திரன்
கருதுநற்பாரியைபிறர்கலந்துதித்திடில்கழறுக்ஷேத்திரஜபுத்திரனும்[ம்
இச்சையாலொருபெண்ணைக்கூடியுண்டானவனிணங்குகிரீடோத்பன்
னனு எழில்மனைவிதன்மனங்தெரியாமலுற்பத்தியேறுகூடோத்பன்னனும்
பக்ஷமுடனேகன்னிகழியாதவவளோடுகலந்தசுதன்கானீயனும் பா
ர்புவியில்மனைவியிடங்தேவர்முனிக்காஞ்சுதன்பகருதேவரபுத்திரன்

அச்சமில்சிவனடியை அன்புலைத்,தனு தினமர்ச்சிப்பையவனிமீதில்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநா
தனே.(கரு

இதுவுமது

தண்ணுதமரோரிடம்தாக்ஷண்யமதுவேணுந்தங்குபரிஜனமீதினில் தயைய
வத்தல்கவிஞர்பால்தானீதலப்புறந்தக்கர்பாற்ருனேசமாம் நண்ணுபுவிய
ரசர்பால்நயமுரைத்திடவேணும்காரிபாலெப்போதுமே நன்மை
யுரையாகாதுநானிலத்துட்டர்பாலுடுதெண்டனேநீதியாம்
உண்ணினுஞ்சத்துருபாற்சவுரியமுரைத்திடுகவோதுமுபதேசியுயர்வோ
டுத்தவர்களின்மீதுபெருமையேவைத்திடுதலுலகத்தில்முறையாகுமாம்
[ல் அண்ணலைப்பொருளென்றுயாருமேயுரைத்திடுவர் அறிந்துகொள்
ளவனிமீதி அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனு
தினமரத்துறைப்பதிநாதனே (கசு

புருஷர்களுக்கழகானது.

அரசருக்கம்புவியில்ஞாயமேயழகதாமரிவையர்க்கழகுநாணம்
அனைத்தையுமறிந்தவர்களாகுமும்மலத்தையழித்திட்டிருப்பதழகாம்
சர்சமதுமிகவழகுசாதுரியகணிகைக்குசாத்திரஞ்சுகவீலையாம்
சாருமறையோர்க்கழகுசகஜமாமறையோதல்சரசுமிகவூர்க்கழகுதான் டெ
பரியநிதிபடைத்தவர்கள்பேருதவிசெயினழகுபெரிதானவாசிக்குமே
பெரிதானநடையழகுதெரியாமல்பிழைசெ
சயில்பெரியோர்கள்தீர்ப்பதழகாம்
யுரைச்சணத்திடைவிடதரவமணியையனுக்கன்புசெய்யவனிமீதில்
அ
கத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.(கஎ

மாதர்களின் ரகசியம் நில்லாமை.

மணிகொண்டமாலையணிபாண்டுபூபதிமனைமாதரசிகுந்தியென்பாள்
[ளள் ஙகவடை

யும்விஞ்சைபொருளாறையுங்கற்றுலகின்ஷீமர்தனேக்கொண்டாடி அர

திருவரத்துறைநாதசதகம்.

கணியண்டியிசைபெற்றகர்ணமகாராஜனேக்களத்திடைச்சரித்தவகையால்
காரிகைகருத்துவெளிப்பட்டிடாதிருந்தாற்சனபழிக்காளாகிறேம்
திணிமுரசுகொடிதருமன்தீராதகோபனைத்தேர்வி ஜயன்முகநோக்கியே
தெரிவையர்களின்றுமுதலேதேனுமிரகசியந்தெரிந்திடில்பிறரியவே
அணியணியறைந்திடச்சபித்தனனுதிட்டிரன்அன்றுமுதலுளமடக்கார்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.
(கூ

அஞ்சலிவிபரம்.

கவ்வுநீர்காசினியிலகாணுமறையோரன்றிகழறுமுச்சாதியானோர்
[ட்டால் கல்வியாற்கேழ்மையாற்பெருநிலப்பெருக்கிறைற்கண்டொருவன்
தெண்டனிசெவ்வையாயவருக்குபதில்தெண்டமிட்டிடுதல்சிறப்பத
ாமிதுவன்றியே ஜெகமெச்சஆசிகொளி
ஏசேர்ஜென்மநீசனுஜென்மித்துஜெனங்களுககு ஒவ்வொருவர்த
மக்குமேதடியோடுகும்பிட்டுவோதுகைப்பதிற்றண்டமும்
ஒ ராமலேயுலகிலெல்லார்க்குமடி மைபாமோயாததொழில டைகுவான்
அவ்விதியினிப்படியஞ்சலிப்பலனெனவறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.[க
சு

போதாயன அமாவாசி

செப்பிடுஞ்சதுர்த்தசிசேருவாரந்தனில்செ பலுநால்யாமத்தினில்
சேர்ந்துவரிலமாவாசிசிறிதுற்றபோதிலுஞ்செப்பிடுவர்போதாயனம்
இப்புவியிலமாவாசைபிரதமைகூடிடிலினியபிரதோடகாலம் எழிலாயமை
ந்துபீன்றிதியேகுறைந்துவரிலிசைத்திடுவர்போதாயனம் தப்பிலாசச்துர்த
சிதான்விருத்தியமாவாசைதானதில்குறைந்துவரினுந் தக்கதெ

ாருபிரதமைது திகைதானீனமாய்தான்பிறையுதிக்கிலதைவார்
அப்புபணிமதிருமெண்ணலேகன்றாகவறிந்துகொள்ளவடிமீதில்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே
(உ௱)

யுகப்பிரமாணமாவது.

கடையின்முன்வருகின்றகருதாதியுகமதில்காண்வயதுகோடிலெக்கம்
காணுநீயிரண்டதாம்யுகமதனிலாயுளுங்கருதினர்லெக்ஷமெனறே
புடையில்வருதுவாபரம்புகலுவாராயிரம்பொருந்துகலியுகமதனிலே
பிழையன்றிச்சதவருடம்பூணுவாரதிர்க்கம்போனபின்மத்திபந்தானை
டயதாமறுபதினுறுள்ளவயததாமிதற்குமேலற்பவயசு எ
ழிலாருமுப்பத்துமூன்றென்றுரைப்பரேயிதுதீர்க்கமத்தியாற்பமாம்
அடைவுடன்னதையதையுமும்மூன்றதாய்ப்பிரித்தறிந்துகொள்
ரவனிமீத்த
யுகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.(உக
)

திருவரத்துறைநாதசதகம்·

எ

சிரார்த்தத்துக்காகாதபுஷ்பம்.

திதியதனில்மூலிகைத்தாழையோடலரியுந்திண்டொணுமூல்லைமலருந்
தேகத்திலப்பியங்கனந்தீபமில்லாமல்திகழோமமில்லாமலும் துதிசெயுந்தக்ஷ
ணையென்றதில்லாமலுந்தொல்காகபலிபிண்டமும் தொகுத்ததனைவிட்
டிடினுந்நாயதிலந்தள்ளினுந்தொல்பிதாசபித்தேகுவான்
சதிசெயுந்தக்கைதாயென்னினுமவரவர்க்கானபடிசெய்யவேணும்
சகமதனிலவர்களைச்சதநிதம்போற்றிடுவோர்சகலபலனடைவர்கண்டாய்
அதிபருவம்வருமுனைசனிதனையணிந்திலைமலனைப்போற்றிவர்ழ்நீ
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே'(உ

இதுவுமது.

என்றெனினுமாகாதுகுருநீமைசெவியீனனவயவந்தறைவாயினேன்
இசைகினறஅனரோகமுற்றவரிப்புவியினெழிற்பிரமசாரியானோர்
நன்றிலாவபத்நீகனற்கருமம்விட்டவனவிலுசந்நியாசியோ இ நாட
தனிமாவெளசமுற்றவனற்குருநாடிடார்இதிக்குரியராய் •அன்றிபின்றன்
சாதியதில்வராதவனையுமானகுலந்தலைமூன்றும் மவரின்வழியறியாத
வதிசுத்தனென்னினும்யாருமேசேர்க்கொணுது
அன்றிவருவோர்குறையகற்றிவீடளித்தாண்மெய்யனையறிந்துகொள்வாய் அ
கத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே, உடு

எப்போதும் சுசியுள்ளவைகள்.

ஈமசகம்பூமியுமினியதோர்பாலனுமெழிலுதவுவேசிமாரும்
வராணவழலுடன்மானதிபுஷ்பமுமேவ்விடாப்பசுவுமறைபோர் [ஞ்
சீவெனச்சொல்லொணுசேர்ந்தவகையோர்க்கெலாஞ்சேர்ந்திடாதயஸ்சூதக
செப்பினுந்தேனுபால்ரோசனைசவரமுஞ்சேர்முத்துசெந்தாமரை நீயிகமு
ம்பொன்புனுநதாணிபம்பட்டுடன்மீதறுகற்சவ்வாதுதான்
தேயமதில்பிறந்தவிடமீனமாயிருக்கினுந்திரள்சுத்தவஸ்துவென்பார்
ஆசாபமாகிநரசிங்கனைவீழ்ந்தவாவய்யனேயெனையாளுவாய் அகத்தினிடை
யகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே. உசு

புருடர்க்குத் தீக்குணம் 10.

இந்தவுலகத்திலுளமனிதர்க்குத்தீக்குணமிழிவுளதுபத்துவென்பா [ள்
ரேதெனிற்பொய்யுரைகோட்சொலல்கோபித்தலேழில் பயனிலாதசொற்க
வந்திடிவிதனையேவாக்குதீக்குணமென்பர்வகையிலாக்காவாடலோர்
வறிதேதொழிற்செயல்கொலைசெயல்சூதாடல்வளர்காயுதீக்குணந்தான்
கிக்கையுளகொலைசெயநினைத்திடுதலோர்காமநீட்டித்தேயாசைபெறுதல்
நிலையிலாதொருசித்தநெடுமனக்குற்றமாம்நீணிலத்தவர்காணவே.

அத்தமுடனவனிதனிலமர்ந்தேயிருந்திடுமகிலபரிபூரணனையே
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்தியையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.

விட்டுவிடவேண்டியவர்கள்

தக்கதொருசமயத்திலுதவாதசுற்றமுந்தனக்குவேண்டியவரத்தைத்
தருவதற்கிசையாததெய்வமுந்தாவுபரிதானேறினடவாததும்
மிக்கசுகலீலைக்குமேவாதமங்கையுமேலான கல்வியதனை
மேதினியிலறியாதமானுடர்கள்நேசமும்மிகுத்த பஞ்சகாலந்தான்
ரொக்குதவியில்லாமலூழியஞ்செய்திடுதலும்பார்ந்தாற்சமயத்திலுமுத
வாதவிவர்களையொழித்திடுதனலமென்னவோ நமோநன்மறைகளே
அக்கரமைந்துளவையனைக்கண்டுநன்கறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்தியையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே
()

நித்தியதேரிசனக்கிரமம்

காசினியில்மானிடர்கள்கங்குறுயிலெழும்பொழுதுகாணுநன்குறியானவை
கபிலையொடுதர்ப்பணங்கதிர்தனமுள்ளவன்காத்திடுமரசர்தன்னை
வீசுமறையோதுகுருவேண்டிடும்பதிவிரதைவிட்டிடாதன்னமிடுவோன்
வேண்டில்ருணமீபவன்விநாயகனுதியாவிளங்குகுலதெய்வமதனைக்
கூசல்விட்டனுதினங்குறித்தோரைக்காண்பதுகுணமாகுமிப்புவியினில்
குவலயந்தனில்வாழ்க்கைசெய்யுமானிடருக்குவுற்றவிதியென
ச்சொல்லினர் ஆசுமுதல்விஸ்தாரமானகவியோர்புகழுமண்ணலைபறி
ந்துகொள்வாய் அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்தியையனுதினமரத்
துறைப்பதிநாதனே. உஏ

அந்தணர் ஆசியால் வருங்கூற்றம்

முந்தமறையோர்களின்முகமிவன்நோக்கிடில்முன்றண்ட

ஞ்செய்யவேணும் மோசமாயிருக்கவவன்மறையாசிசொல்லிடில்மு
ன்சொல்லுசூத்திரன்றன் னொந்துநரகெய்திடுவ னூல்வலான்பின்
றவண்ஞேசமரியாதைவிட்ட நோம்பிநெந்தவமற்
றுநொடியினில்லாவேயாயுதித்தனனிந்திரத்துய்மன் வந்தவனேரகூழித்தவ
ராகன்முதலோர்தொழவருநாரிபாகனுன வருகங்கைமதியரவமத்தைய
ணியையனைவையகந்தன்னிலேநீ அந்தமுடனடிதொழுதரு
ர்தனைப்போற்றிடவறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.
(,)

குணமேலிடிற் குற்றங் குறைதல்.

ஓதுமதிதனக்கதிகுட்டமுண்டானதுமோங்கிமயமலையானதை
யொழுகுபனிமூடியதுமுவரியுப்பானதுமுயர்வறுமைகவியோர்க்குமே
நீதுபெறவுற்றதும்ஸ்திரீதனந்தொங்கலுக்திகழ்குமரிகிழமானதும்
தெரிமணச்சந்தனத்தருவைபாம்புற்றதுந்தேமறைத்தாள்கள்முள்ளும்
யாதுவந்துற்றதையனுதினம்யோசிநீயவரவர்க்குற்றபடியே
யமைந்திடினுமவரவர்கீர்த்திதான்போகுமோயாதுவந்துற்றபோதும்
ஆதியாம்பரமனையனுதினந்துதிசெய அறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.
சுக

திருவரத்துறைநாதசதகம்.

சரு

விரத பங்கமில்லாதவுண்.

காணுமேயப்புபால்கனிகிழங்கவைகளுங்கருதுசெய்யவிசானதும்
காதலுறுமாவுடன்காணமறையோர்திறிக்கட்டளைக்காகவமைதல்

[ன் தோணுமேயிதுவெலாந்தோஷமேயிலெபனந்தொகுத்திபக்கரும
நால்தா ரெல்புவியில்கனரோகந்
தோன்றிங்காலமுந்தொக்லாசர்க்கிங்காவலேப் பூணவேதவறினு
ம்விட்டிடினுமதற்காகப்பொருந்திடாதோடமென்பார் போத
நூற்படிக்கதைபப்புறமெங்கலாம்பூநன்மையாகுமேதான் ஆணவம்நீ
க்கியேபரமனைத்துதிசெயவறிந்துகொள்ளவனிமீதில் அகத்தினிடையக
லாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதமே.ன.௩௦

மரியாதையில்லாவிடம்நீக்க.

எழிலானமரியாதையிசைசுத்தநேசமுமிகுத்தநன்கவியோர்களும்
எப்போதுமோங்கீரின்சுவைநதிகளுமேற்குமவர்க்கீதாதையும் இழிவானரே
ாகத்தையெடுத்திடும்வைத்தியனியம்புநற்காலமதனை
இன்னதாமென்றுமேயிசைக்கின்றசோதிடனியல்பானதருமசீநி
[னும் பொழிவானவிடமதனிலொருநாழிநிற்கொணு
தொழிந்திட்டவேரெபெனி உற்றபெரியோர்பரமனடி
யாரைப்போற்றிடவுவரிசூழ்புவியின்மீதில் அழிவிலாச்சிவனடிமைபஅன்
போதுதிசெயவறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவைபனுதினமரத்
துறைப்பதிநாதனே-௩௧

அறியாமை

விரிவுலகில்தன்மங்கைவெகுவஞ்சமன்னினு
ம்விநம்புவன்வேதநுவநரவிழைநகன்மெதுவித்தைகற்றுவுமவனைபெ
வெனடமரியன்புவியிற்பெரிதுமருமெம்பிகைகொல்லையிலிருக்கினு
ம்பெரிதெனவதனைநாடார் பெருமாலறிழிவானகா
ரியஞ்செய்யினும்பேசிடார்பெருமையென்பார்[ஞோர்
தெரியபுரைசெய்பெரியர்லார்த்தைகபைத்தீதென்பர்தெளிந்திடாமூடரா
தேசத்திலிருக்கின்றபெரியோரைநிந்தித்துதீராகுதாணடைகுவார்
அரிபணியுமப்பனை அனுதினம்போற்றிடஅறிந்துவாழவனிமீதில்
அகத்தினிடைய

கலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிராதனே. ௬௨

மூடர்கள்தோட்டதைவிடாரென்பது.

எப்போதுமிசைபெற்றவிராவணன்காணவேயிலங்கையிற்றீயிட்டதும் எறிகடலின்மீதுமலைகற்றெப்பமானதுமிழைத்ததிக்காலைகொம்புகொப்பாகநூவினதுங்குரங்குவந்துற்றதுங்கூறுசஞ்சீவிமுதலாக்குணமாக்கிடைத்ததுங்கூடுவிட்டிறந்தபின்குரங்கவைகளுண்டாதலும்பப்பாகமுதலுளிற்பகைவனுயிரொத்ததும்பார்த்துமேயிராவணன்றான்பார்மீதிலெசன்னடைசெய்தேயிறந்தனன்பார்புவியிலிதையறிகுவாய்அப்பாருளோர்காணகுடைசிவிகையீந்திடுமெய்யனையறிந்துகொள்வாய்அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்தி
வையனுதினமரத்துறைப்பதிராதனே. ௬௩

சந்திரன்பெருமை.

சசிதனக்குரியதாம்பாலுசாகரமதிற்சசியுடன்பிறந்தோர்களோ சீகலருந்துதிக்கின்றயிலக்குமிபிநதிராணிசாற்றிடில்கௌஸ்துவந்தான்ரசிதவுடலோனென்றுமரன்சிரமிருந்திடவனருவிபோற்றண்மையாமெருனம்புவியிலேசராசராதிகட்கெலாமானந்தமயமாயினோன் விசிதமுட்டாமரைவெண்டிங்களைக்கண்டுவெள்கியேகுவிந்திடவதுறேவெண்பிறையின்றேடமெனவிளம்புதற்கென்னாபம்விரிமாசச்செப்பையான் அசிதனெனுமென்றனையருளிறைற்காத்திடுமெப்பனையறிந்துகொள்வாய் அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிராதனே. ௬௪

சேரிடமறிந்துசேர்தல்.

பார்மீதிலுதித்திடும்பலவகைப்பறவையும்பகருவனமதைச்சேருமேசெம்பணிமெத்ததரளநகையௌவனப்பெண்களும்பார்த்தவர்புரு

_ர்தன்னை சிாமேவுநதிகளும்செழுங்கடல்தனிற்புகுஞ்செப்பிடும்ப மரங்களோ செவ்வையாய்மலர்களின்தேனினிதைநாடிடுற்ற செழும்புனற்பள்ளமேகும் க
ார்மேகமென்னவீமனிதனைச்சேருமேகாசினிபினற்கீர்த்திதான் நயரு ணசமர்த்தியசத்தியதிடசித்தனைநாடியேசிற்பனைஷ்மி
ஆர்பரவுசிரமுள்ளவப்பனைத்துதிசெய்யஅறிந்துகொள்ளவனிமீதில் அகததினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமாத்துறைப்பதிநாதனே,
( )

காரியசித்தியாற்பகைவருதல்.

பேருலகில்காரிக்குப்பிள்ளைகைக்கொத்தபின்பெறுபுருஷன்பகை கவறுவான்
பெருவித்தைதந்தபின்றேசிகன்பகைவனும்பேசுமேநாய்தீர்ந்திட்டபின்
[ன் சீருலகில்வைத்தியன்பகைவனுய்ச்சேர்ந்திடுவன்செய்தாரங்கை கக்கொதசபி சிறுமைபடப்பெற்றேவளர்த்ததாய்பகைவளாஞ்
செப்பிடுமுலகிலென்பார் வாருலவுமாபுதான்தளர்ந்தன்பதானபின்வருநாரிபதிவிரதையாம் வளமானகாரிய
மொன்றையுமுடிக்கலான்வருபுவியில்சாதுவென்பார்
ஆருலவுமதிபுனையுமண்ணலைத்துதிசெயவறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுததிவையனுதினமாத்துறைப்பதிநாதனே.

சதாசூனயமுளளவை.

கருத்திலாமூடருக்கா னதையுரைக்கினுங்கருதிடாருள சூனியம் கருதுகிமெர்திரம்விளக் கொழிந்திருந்திடினுங்காணவதுகிரகசூனயம்
பெருத்திடுந்தரித்திரமுற்றபேர்தனக்கெலாம்பேசிடும்பொருள்சூனியம் பேசிடும்பெரும்பாலரில்லாதமனையதேபெருமனைச்சூனியமென்பார்
உரித்தானதெய்வநற்பூசையில்லாதவூனுண்டிடுதலுயர்சூனியம் வோர்வ ாவியூாறிலாவூருதான்சூனியமுதவிலான்வாழ்வுசூனியம் ஆ்த்திடுவ ர்தீவினைப்பிணியையீயப்பனேஅவனிமீதறிந்துகொள்ளே

திருவரத்துறைநாதசதகம்

௧௩

நித்தியயாகம்.

பிரதிதினமம்மியிற்பலபண்டமரைப்பதாற்பேசுநீரனலிடுவதாற்
பெருகிடும்பலகறிகளானவையறுப்பதாற்பிசகிலாதவிப்பதாலும் அரிய
புவிமீதினிலழகிலாமலசலமகற்றலால்வழிபோவதால்
அறியாமையுமிழ்தலாலாகின்றபாவங்களடையாமல்கழிந்துவிடவே தெரி
திதினம்மறையோதவௌபாசனஞ்செயல்தேரசீபலியிடுதலும்
தேவதாபூசையோடதிதியாராதனந்தெரிந்தயட்டவராவர்க்கும்
கருதிசெய்திடிலுனைக்கண்ணுதல்காத்திடுவர்கைலையான்றனைக்கருதி
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவைபனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே

௧௪

சேவலகள்.

உவரிசூழ்புவிமீதிலுள்ளவாதிசைவருமுனைநவைகாளிசன்றன்
உறுதிகொள்பஞ்சராத்ரீகவைணவருகைகுற்றமில்லிவர்மூவரும்
கவுரியோர்பாதிபனைகாளிங்கநிர்த்தனன்கருதிவாழ்ம்சாயில்பூஜை
காசினியில்செயற்குரியாகாசினுக்குலோபிப்பக்கருதியவேவொருவரை
விவரமறியாமலேவைத்திடின்வேதவிதியில்லையங்கிதேவுமகனு
வேண்டிவருகாரியாகாரியங்களுக்கவனாவிவரிருவருவகாதமே
அவரினமறிந்துசெய்பாலபக்கனரிமலபத்மமெரக்ஷகன்னீமே
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவைபனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.

௧௫

இதுபர்மது

வையகத்கனிபூஜையழுங்கெம்விக்கிகம்வநசானிக்கிராமயோடு

வாழ்வெருவிக்கைதமுதல்வர் விருந்தை நாயகரும் பார்க்கிலேந்தானபண்டம்
மெய்யுடனிதைதகிரம்பூசானசெப்திடன்மேபுதெவலவென்னபார்
மேதினியிலொருகருமகாரியந்தனக்காகாமெய்யுடன்விலக்கவேண்டிப்
பொய்யன்றிவிக்கைகனைப்போகியென்றவர்க்குட்படுகலா,திருக்குமவனும்
புவிமீதிலேமலைப்பாம்பாய்ப்பிறப்பனென்றுரைக்கும்புனிதநூல்க
ளாய்வெனுமக்கரப்பொருளுளென்றன்னையேயறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
அகத்தினிடையகலாமலிருத்திடையனுதினமாதுறைப்பதிநாதனே.
சு)

ஒருகுணத்தினாலனேகந்துர்க்குணம்நீங்கல்.

நாடின்றிக்காடுறையுமான்மிகம்வசித்திருக்கச்சோலைவளமுள்ளதாய்
நல்லகாய்கனியின்றிநாடிடப்பயங்கரமணிமிகத்தருதாழைதான்
காடண்டிவர்ப்பினுங்கருதுமலர்கந்தமாங்காணுமனிதர்க்குநேசம்
கண்டுகொள்கரும்பழுகுகனருசிவாய்க்குதவுங்கருதுசர்க்கரைக்கானதாம்
தாடன்டுபூவதில்தரித்தேழுமீளத்திடுறாணியிலொருவர்தீண்டார் தா
ளமாயதனையோசிநீதனியில்தங்கிடமிசையுனக்கு ஆடுண்
டுதில்லைவனத்தேசத்திருந்தவனை அறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
அகத்தினிடையகலாமலிருத்திடை
அனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே, சு கூ.

திருவரத்துறைநாதசதகம்.

அவசியம்எண்ணைவிடுகோட்கள்.

செய்யினும்புவிமீதிலெண்ணைதேய்த்திடுவதற்கெழிவிலாநாளாகினுஞ் செ
ய்வதற்குரிதாகுஞ்செய்மணமுதற்றினஞ்சேர்ந்துவருதீபாவளி
தையெனுமதிக்குமுன்வருபோகிபண்டிகைதங்குகுருதகந்திரினும்
ஸ்ரீ தப்பாமன்வராத்திரிபண்டிகைதன்னிலுந்தான்வெள்ளியகலின்மேலும்
மையேறுமாதர்விழிமங்கைபேயுகமாதிபண்டிகைபகர்நாளொலாம்
மனமொவ்வாத்திதிவாரமணக்கிலேசமாயினும்மாபுவியில்நீக்கொணாத

அப்பனேயித்தலத்தைந்துமொன்முனவனே அறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
அகத்தினிடையகலாமல்கிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்ப
திராதனே. ௯௨

உடற்குற்றம்.

தொடருவினைபாலுடற்ரேன்றிடும்புவிமீதுதுபர்தருமதின்குற்றமோ
தூயபசிதாகமொடுபயம்வெகுளியுவகையுந்தொடருசன்விருப்பமெல்லாம்
படருநன்னினைவுநோய்மரணமதிசயமோடுபாரினுறக்கமென்பார்
பாழ்பிறவிமதமின்பம்வியர்ததலைபரவுடன்பாரததுவமாதிபான
விடருதொகைபதினெட்டுமிச்சைசடிசெப்பவரிவர்நேடிட்டொட்டோடிக்கி
இபல்மனதைத்தன்வசஞ்செய்துமோரழ்பவர்சனுககடிமைபாவார
அடருவினையததனையுமகற்றியேயாண்டிடும்ப்பனேபவரீதில
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுததிவையனுதினமரததுறைப்பதிராதனே
௯௩

க்ஷவரவிதி.

செப்பிலாமானிடர்க்காகாதநாளெனினுஞ்செய்க்ஷவரவிதிநபம்
செவ்வையாயறியதைதிக்ஷபின்காலமுஞ்செய்யுயீமவிதி
லொப்பிலாப்புண்ணியத்தலததுற்றநாளினுமோதுகலியாணமதிலும்
மூடம்புற்றரோகமதுதீர்ந்தநாளதனினுமுபர்விலங்கரசர்காவல்
தப்பெலாமொழிபவிசெநாளினுமாசெளசந்தானதுநீங்குநாள்
தரணிபில்மாந்தாக்குநாளபாாகவொருதென்றுநவிலுதேடாகமந்தான் அ
ப்புலாங்கூமீதின்மூவர்வநதடிதொழுமண்ணலைபநிநூலகொளனே
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவைபனு
தினமரததுறைப்பதிராதனே. ௯௪

பிதிரார்ஜிதஸ்தலம் விடுங்காரணம்

ஏர்கொண்டவுலகுதனிலெவ்விடததாயினுமெழில்சுகங்காணலுற்றல்
எப்போதுமதைவிடாதிருப்பதேவெகுநலமினிபநிராவாழ்ந்தவிடம
[மபா சேர்கொண்டதெனவெணுததில்வாழ்தனீத்துவிடுசேர்நதிபிதுவெ
வகுநன்மை சேரீதற்குஉமையேகருதிமுன்வே

ஞர்களாலமைத திட்டகூபமெனினும்
புர்கொண்டீரதிலுயராயிருந்திடிற்பகர்வி—ாய்தணிக் த ட்மாசொல்
ப ர்த்துநீசெய்திவைபழஞ்சோறுமீந்தவி_ம்பகருவார்க ணிபென்றே
புர்கொண்டவப்பனேபனுதினம்போற்றிட அறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
ஆகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே,
சஞ

திருவரத்துறைநாதசதகம்.

கங

ஒருவர்போல் மற்றொருவரிருக்கினுஞ் சமனுகார்.

புவியதனிலுள்ளவுழைவகைகளையுதிர்த்திடும்பொருந்திடுஞ்சிங்கதந்தம்
புகழானவாள்முள்ளுபோனகமுற்றிடும்போய்வாழும்பிலமரசனேர்
திவியிராவென்னினுந்தீயசுரஞ்சென்றிடுந்தேருநாய்சிங்கமாமோ
தேசத்திலுள்ளவொருபெரி
ார்கள்மகிமைதனைதெளிவிலாதவரறிவரோ
சிவிகையொடுசின்னமுஞ்சீர்காழிசம்பந்தன்சிறப்புடன்பெற்றதறிவாய்
செகமெலாந்துதிசெயுந்திருவரத்துறைதலந்தெரிந்துகொள்ளவனிமீதில்
அவியேறுவாஹனன்னனுதினம்வணங்கிடுமப்பனையறிந்துகொள்வாய்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.
()

தீலோதகவிதி

தன்பிதாவிறந்திடிற்றகனஞ்செய்தப்புறந்தான்செய்தநக்கினந்தர
னத்தினஞ்சிலைநட்டுதன்கரத்தெள்ளுநீர்தானீதல்மூன்றுதரமாம்
பின்புதினமானதற்கொன்றொன்றுஜாஸ்தியாம்பெருகுசுரீராணதோர்
பிரதிதினமூன்றதாம்பேசுமிருத்தியோதக ப்பிசகாமல்மும்மூன்றதாம் வன்
பிண்டமொன்றொன்றுநாளினுக்காகுமேவாழுநவசிரார்ததிதியோ

வருநாளிலொன்றைவிட்டேற்றநாளுதவுதல்வாழ்மரபின்வருஞானியோர்
அன்புகொண்டிப்படி அனுசரித்திடவேணுமவரவர்க்குற்றபோது
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே
சஎ

இதுவுமது.

இப்புவியினிருபத்திறுலதாமரசருக்கியல்வணிகர்க்கொன்றதிகமாம்
இனியதாமந்தணர்க்கெழுபத்தினைந்ததாமேற்றமாஞ்சூத்திரற்கோ தப்பில்
லதொண்ணூறு தானெனளுநீரதாந்தானடையுஞ்சூதகந்தான்
றருபத்துபனிரெண்டுதருபக்கநான்கதாந்தரணியில்மாசகாலஞ்
செப்பினே முதல்மரபுசேர்வரிசையாகவேசெய்யதிரிசாதியார்க்கும்
செய்கையதினைந்துநாள்சென்றபின்சூத்திரன்சேய்வதற்காகுமுறையே
அப்புதலமதிசூடும்அரவினைப்பூண்டோனை அறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமர
த்துறைப்பதிநாதனேசஅ

முடர்ககு அறியன்மை.

பிறவிவிழிகுருடாகியுதித்தவர்களறிவரோபெரியமாணிக்கமகிமை
பேசுபெண்சுகமதனைப்பேடிதானறிவனோபெரும்புவியில்கன்னியோர்கள்
திறமதாகக்கலவியின்பத்தையறிவளோதேர்ந்துவருமன்னநடையை
தெரியாதகாகமதுகற்றேநடக்குமோதேறுநீமகப்பெறுதலை
பிறவாதவந்தியர்கள்பெற்றவர்போலறிவளோபெறுகழுதைரகசியத்தைப்
பேசுதற்கறியுமோபெரிதானதரித்திரம்பெற்றபேர்சுகமறிவரோ ஆதி
வுள்ளஞானியையசடர்தானறிவரோவவிசாரிகற்புநீவளோ
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.(சகூ

கசூ

திருவரத்துறைநாதசதகம்.

வியாகுலம்பெரிதென்பது.

வாரிசூழ்புவிமீதுமனைவியிரண்டுண்டுவெழங்குவார்விஷ்ணுவுக்கு

வாரணியுமிலக்குமிவதிந்திடாளோரிடமைசவிலா திருப்பள்பூமி
[னே யோருமகனிரண்டென்பரோர்ஞானியாமொருவனுபர்சடைலபி
லையொருவ யுயரமளிசேடனுமிறைகடல்வீட தாழுருவான்பருந்தேறியே
பாரிலிதையறிந்தவவன் றன்மனம்புண்ணகைப்பார்க்கமரமாகிவிட்டான்
பார்க்கின்றபேர்களுங்காணலாஞ்செகந்நாதபழமையாந்தலமதனிலே யா
ரெனினுந்தீயவினை அகற்றிடுமையினையறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
அகத்தினிடையக
லாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.டு ௫

தோஷமில்லார்களில்லையென்பது.

அயிராவதற்காட்டினண்டம்வந்துற்றதுமம்புலிக்கானகுறையும்
ஆதிநாராயணனுயனுய்ப்போனதுமப்புநீருவரான துந்
தைவெனுந்தாசிபால்வதிட்டன்வந்துற்றதுந்தரணியில்மச்சகந்தி த
ன்னிடபவியாசன்வந்துற்றதுந்தழலினைத்தூண்பதுந்தரணிமீதே பையரவ
மணிசம்புபார்வையோடாடினதும்பகருபாண்டவரைவரும் பார்மீதிலே
வருக்குற்பத்தியானதும்பார்த்திடிற்றோஷமிலையா
லையெனும்புவிமீதிலாருளாரன்புடனறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினம
ரத்துறைப்பதிநாதனே.டு௬

மணப்பெண்ணிலக்கணம்

தாய்தந்தையற்றபெண் துணைவரில்லாதவள் தக்கதுணைபெற்றிழந்தாள்
தருசுத்தம்புகழ்யோக்யஞ்செல்வமில்லாதவள் தருநல்குழவியில்பிறவாள்
தோய்பிணித்தந்தைதாயுற்றனார்க்குதித்தவளுயர்பரமனுமமில்லாள்
தொடர்ச்சியாயபமிருத்யுவாதையாலெரழிந்தவளுரி
யபெயர்தானுற்றவள் பேய்நாமமிட்டவள்பெருசமயதேசிகன்பெற்றிட்
டபெண்ணனவள் பேசாதஊமையொடுகூன்குருடுகுறைவுடல்பெருதே
கம்வடுவுடையளே
யாயிழைக்குற்றமென் றம்புவியிலறைகுவாரானமிருகண்டுவுரையே

அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே. ருஉ

இதுவுமது.

எப்போதும்பிறர்மனையிலிச்சையாய்ச்செ
சல்பவமொழில்கணிகைவிழிபூணுவா
ஏமாறமிரட்டுபவளேர்ரமிள்ளுரைபெப்போதுமனத்தன்னுவாள்
[ள் செப்பாமல்வீதிவாய்சேர்ந்தேயிருப்பவள்சிறப்பாகவாடைபணிகள்
செல்வையாயலங்காரிஞ்செய்தெங்குமலைபவள்செல்புசிப்பதிகமு
ண்பாள் தற்பாவைபோலுடல்மறந்தேயுறங்கிடுவள்க
ணவனுக்கதிகவயதும்
தருதிடாரேககோத்திரத்துற்றவள்கடைச்சாதியுயர்சாதியோர்
அப்பாலுயிலக்கண்மியம்புவோமன்புடனறிந்துகொள்ளவனிமீதி
லகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே. ருங

திருவரத்துறைநாதசதகம்.

கரு

இதுவுமது.

குள்ளமாயிருப்பவள்பெரிதானதேகமுளள்கூறிம்றுமெலிந்ததேகங் கூசிடு
ம்படிக்குள்ளகுறில்வடிவுகருமைபாள்கொண்டதோர்சுவர்ணமேனி
உள்ளநற்றேமலுடம்பெலாமுற்றவளுயர்ட்சிளபூத்தவொளியாள்
உநீறிடும்நாணத்தைஒழித்தேயிருப்பவளோயாதபுணர்ச்சியுடையாள் வி
ள்ளுமோரதிசயங்காணுமல்பலகாலும்வீணதாய்நகைசெய்பவள்
விளங்குமெல்லியகுரல்விட்டேயிருப்பவள்வீண்வார்த்தையாடித்திரிவாள்
அள்ளல்மறைமலரணியுமகிலாண்டமூர்த்தினை
பயறிந்துகொள்ளவனிமீதில் அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதி
னமரத்துறைப்பதிநாதனே.ருச

இதுவுமது.

தந்தைதாய்கட்டளைமீறியேநடப்பவள் தன்கோபமேலிட்டவள் தக்கமொழியன்றியேவீண்வாதுபேசுவாள் தப்பின்றிச்சண்டையிடுவாள் விந்தையுளதோர்கூத்துமேவடிக்கைவிரும்புவாள்விழைவுளாள்விரகமதிகம் வேதாகமஞ்சொலும்விபுதரைவீணென்பள்விதிமுறைமுனிவோர்குழா நிந்தையாயிகழ்பவள்நெடியபிறவுயிர்த்துயர்நேர்படிவிரங்காதவள் நிலையுற்றகடினமொழிநீண்மரபொழுக்கமுநினைவின்றிப்போருமையாள் அந்தமுளதெனினுமதுவாகாதெனச்சொல்வரறிந்துகொள்ளவனிமீதில் அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.

()

இதுவுமது

கற்புதனமென்பதைகாக்கவறியாதவள்கருதுபஞ்சேந்திரவழியாய் கருத்துதான்செல்லாமற்றநிறுத்தி நிறுணிவதாய்காயநிலைபறிந்தபேரை சொற்பமாய்ச்சீயென்னக்கிலையுரா.

தாதெய்வமெனல்சொல்வயதுபத்ததிக சொல்லுதற்கானவளார்க்குதவ நச்சோம்பிபாள்சொல்விறுமச்சமில்லாள் [யாய்

நற்புவியில்மனிதருக்கினிபநுணமில் மாநநயிலசனிபோல்வார்த்தையும் கல்லதாய்தந்தையர்களேற்பாதெசெப்புமரசாடிப்பகணவனைடவாள்

அற்புதமெழிலுமாளாகினும்வி ட்டுவிடவறிந்துகொள்ளவனிமீதில் அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதி னமரத்துறைப்பதிநாதனே.௫௬

இதுவுமது

கழிவிறுக்குவயைநமக்கீடேதுமில்லையெனல்வனப்பில்வீறுப்புசொல்வாள் வருகாணமச்சமடம்பயிர்ப்பென்னுமிவை

களைவகையுடன்மனதிற்கொள்ளாமிடியர்பெண்கெருடபார்வையுற்றிட்டவளியல்பிலாள்விலங்குவிழியாள்[ள்

மேற்பூணேநேத்திரம்பெற்றவள்பார்ஸவதான்பலகாலுஞ்சுழலுமின்னுள்

[ள் கடிவேணிசெம்பட்டையுற்றவள்

சுருட்டைமயிர்கருதுபால்நரைக்குழலினு ளானவளகமதுபறட்டைய
ாயுற்றவள்காணுமயிர்கடைகுழன்முள் அடிவணங்கியீயினுமாகாதெனச்சொல்வரறிந்துகொண்ணீவனிமீதில்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.

() கக — திருவரத்துறைநாதசதகம்

இதுவுமது.

கருதரியவிழிசெருகல்கண்மூக்குநெடியவள்காணவேபெருங்குரலினாள்
கழறுசிறுகாதுளாளமையும்நீள்பல்லுளாள் கணவன்மேல்விழைவற்றவள்
மருவுமறுமுகமினுர்சுணங்கிலாமூலபினுர்மாணுநற்போல்வயிற்றினாள்
மகிழ்சாயவிலக்கணம்விதிப்படிக்கமைவிலாள்மைநணங்காகவுடையார்,
விரலுரியகுறியோடுகலைபூமிபடிவிலாள்விழைவுளங்கைநகமுமே
விகிதமுடனேசேப்புவிளங்காதிருப்பவள்விழைகரமென்மையற்றாள்
அரிவரியவதுவையரையாருமேகொள்ளார்களறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.
()

அமுதநிலை.

அம்புவியிலாடவர்க்கமுதநிலைபிருப்பிடமமவாசிபாட்டியமுதலாய்
ஆணதொருவலதுகால்பெருவிரலிருந்துபின்னுந்துதிகைகணுக்காலதாம்
நம்புதிதிதிருதிகைநயமுழங்காலதாம்நாபிதொடைதான்சவுத்திபாம்
நலமானவல்குவில்பஞ்சமிக்கமைந்திடும்நாபிதான்சஷ்டிதங்கும்
வம்பிலாச்சத்தமிவழங்குமார்மத்தியில்வளர்ந்திடுங்குசமஷ்டமி
வார்கொண்டபுழைநவமிவளர்தசமிகண்டமாம்வாழ்த்துமேகாதசியினில்
அம்பிகேள்களனமாம்துவாதசிக்கதரமுமாகும்விழிதிரயோத
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.
()

இதுவுமது

வளர்சதுர்த்தசிநெற்றிவாழ்தலைப்பூரணைவழங்கிடுமெனநமெனப்பார்
வாழமிர்ததானதநினைதிர்விஷத்தானமாம்வருகிருஷ்ணபக்கபிரதமை
கிளர்தலைபின்நெற்றிவிழியாகுமதரமாங்கோர்கன்னபுஜமுமாகும்
மகவென்றிகுசமதில்லப்புறமாமத்திகேட்டிடுநாபிகுயம்
களிர்தொடைக்கப்புங்கணைமுழந்தாளதாம்கண்டுகொள்கணுக்கால்விரல்
காசினியிலெல்லாருங்காணலாமமுதநிலைகாரிகைபூத்தநாட்கொண்
டளிமலரளிக்கின்றஅங்கனாக்கவ்வாறுமமைந்துவருமென்பாசிலபே
ரகத்தினிடையகலாமல்திருத்திவைய
நுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே. (கூ)

சிற்பம் 32 கரும்பேயா.

சிரானவிச்சுவதருமமொடுவிச்வேசஞ்சிறந்தநல்விசுவசாரஞ்
சேருநல்விருத்தந்திராவிடநளமயஞ்செப்பனுமனூல்பானுவா
மேரானசிருஷ்டமொடுகற்பமாரியத்துணியலானமானசாரம்
இசைகின்றவஸ்துவித்யாபதிபாராசரிபெழில்கீடகம்சயிந்தம்
பேரானவஸ்துவேபோதவிஸ்தாரம்புகழிந்திரவச்சிரசவுமம்
புனிதமுளவிசுவமாம்காசிபம்மகதந்திரம்புகழ்ச்சித்திரவிசாலமென்பார்
ஆறுனகங்கையணியய்யனைப்போற்றிஞனகத்திலுளாபூர்த்திசெய்வ
ரகத்தினிடையகலாமல்திருத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே
(சுக)

திருவரத்துறைநாதசதகம்.

முற்

இதுவுமது

இப்புவியில்காபிலாகாலயூக்த்தொடுமாமசங்கீதைசாத்திக
மிசைவிசுவபோதமொடூஆதிசாரத்துடன்வெகுசுருதிமாணபேத்ஞ்
செப்புமுப்பத்தினிரண்டதாஞ்சிற்பநூல்சேர்தொழிற்குபயோகமோ
செங்கலொடுகல்மரஞ்சோசுதைமண்லோஹஞ்சிறப்பானதந்தமெழுகு [ள்
ஒப்புமில்லவயோர்வணணம்கண்டசர்க்கஸரயோடுதொழிற்குறுப்பீனாந்த
தொல்லைமன்றனுற்படியொன்றேனுமுணர்ந்தவனுலகத்தில் சிற்பியர்வர்
அப்புவருமிப்புவியிலழகுமுத்துளசிவிக்கஅன்பர்க்களித்தவரனே
அக்கரனிடையகலாமல்நிறுதநில்வயனுதினமரத்துறைப்பநிராதனே. கூ

கலியுகவியல்பு.

அமவாசிவிரதத்தையழித்திடுவருலகத்திலாசித்தியகருமம்விடுவோர் அந்த
ணற்குரியயவுபாசனம்விட்டிடுவர்அரிதாகுநன்மாரிதான்
அமைகெந்தவாசமலரணிவதைவிட்டிடுவர்ஆம்புளிக்கொட்டையணிவார்
யாதேனுமீவதற்கறியாரதம்விடுவராகாதவழியிலர்வார்
சமமற்றசாத்தானீச 1 திவைணவனென்பன்சங்கமனையனென்பர்ன்
சர்வபூவேதியர்கள்சேர்மறைகளோதிடார்சமயிலார்சத்க்கீக்லே
அமைமதமூன்றேறுமாணதோலணிந்தவனைய்றிந்துகொள்ளவனிமீதில்
அகததினிடையகலாமல்நிறுததிலையனுதினமரததுறைப்பநிராதனே. கூ

இதுவுமது.

புருடர்தானுபகாரம்பூமியில்விட்டிடுவர்புரிவரபகாரபுகழை புனிதமாயீவே
ார்க்குப்போஜனம்கஷடமாம்பொருளுளான்னருளிலானும்
கருடமாரணவிஞ்சைகருதநினிவீச்சிப்பர்கற்பரேகட்சிவாதம்
[யை கழறுமெய்வார்தலீதயைககன்விலுங்க
ாணர்கள்கற்றிடுவர்பொய்வார்த்தை புருஷருககுளவித
தைபுந்தியிலெண்ணர்கள்புரியார்கள்திலதர்ப்பணம பொருள்கணிகைமாத
ரொருபுருஷனேடிருந்திடுவள்புகழ்மனைவிபலரைய
டைவார்
அருட்கலியினுளபெருமையாராலுரைப்பதுவறிந்துகொள்ளவனிமீதில்

அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே. கச

இதுவுமது

காமந்திகலவியிற்கருத்தைச்செலுத்திடுவோர்காக்குநன்முறைமையர்ரா
கருதரியஜாதிமுறைவிதிதனைவிலக்குவார்கடையர்கல்விகற்பார் சூ
ராமாதிதேவதலம்நம்பியேகும்படார்நன்மறைக்கேதுகாடார்
நாடதியமரியாதையதனைவிட்டிடுவர்கண்ணுணர்தனைநாடார்
சிஷாதிகாரியாயிருக்கவேயிச்சிப்பர்செப்புவார்கோளினவர்கள்
செல்வேத்சாஸ்திரஞ்சிறிதேனும்வேண்டிடார்செப்புவர்தூர்வர்த்தனத்தே
ஆமாத்தக்குடல்பாதிஅய்யனைத்துதினமுமறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே. கஏ

கஅ திருவரதத்துறைநாதசதகம்.

இதுவுமது,

சத்திபூசைகள்பூவில்சகலருஞ்செய்திடுவோர்சாத்துவாராலயத்தை
சத்தியராமாயணஞ்சற்றேனுமணுகிடார்சக்திலிப்பாட்டையறைவார்
பெத்ததாய்குருவண்ணன்பிதுர்முதற்றம்பிகள்பேச்சிலாப்பகைவராவார்
பெருதாரம்வைப்பரட்டிபேசுமவள்சுத்தமும்பெருகுகுலதெய்வமென்பா
ருத்ததாய்தந்தைதிதிகொடுப்பதற்கிசையார்களுரியவைப்பாட்டிதாய்க்
குலமெச்சிடவுணவளிப்பார்கள்பின்னுமேயுயர்வரிசைதானமிடுவார்
அத்திதன்சர்மமணிஅய்யனையனுதினமறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே
சுக

முப்புவகை.

உலகத்தில்முப்புவெனவுரைத்தார்களுயர்முனிவருளவுதானறியாமலே
உவரிகடல்சூழ்புவியிலுள்ளமானிடர்களிலுணர்வென்பதேதுமில்லார்

கலகமிதில்லைநாங்காணலாங்கனகத்தைக்கனசுலபமென்றெண்ணியே
கருதுவாருஷரங்கல்லதின்கீழதாங்காணுமதிரவியென்பரே
விலகவிதியில்லைகடல்பாறையுப்பாமென்பர்விரும்பியேயவைர்பின்னும்
விண்ணினிடிமேகருல்விளையுப்புவென்றிவெர்வேறுவழியில்
லையென்பார்
அலகையொடுபாரிடம்படைகொண்டவய்யனையறிந்துகொள்ளவனிதில்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பநிநாதனே.
கூள

இதுவுமது,

காணார்களப்பையுங்கருதார்களுப்பையுங்கண்டிடார்சுத்தகங்கை
காசினியிலாமூலபுளிதனைக்கற்றிடார்கற்கார்களாதியநதம் சேணுடு
புகழ்முனிவர்செப்பினசூத்திரஞ்சிறிதேனுமிகவறிகிலார் செய்ததொ
ருநூல்பயன்சேர்குருவினுலறியார்செவ்வையூய்க்கற்றதென்றே
காணுதமலைகாடுகடல்வழிச்செடிகளுங்கடையினன்சரக்கையெல்லாங்
கடன்வாங்கிசெலவிட்டுகையிளைத்தோய்வரேகருதயதேதுமில்லார்களே
ஆணவத்தையுமகற்றிநீபோற்றிடவறிநதுகொள்ளவனிமீதில்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.

இதுவுமது.

அமரியாம்பேரென்பர்அப்புறநீரென்பரானஜெயநீரென்பரோ
அல்லாமல்சாகரநீருவர்நீரெனும்பெயர்சுத்தகங்கையென்பார்
குமரியின்விந்தென்பர்காதமென்றறைகுவார்குறித்தமுகில்சூலென்பரே
கூசாமலாகாசநீரெனச்சொல்லுவார்குடிதண்ணீருமினியென்பார்
இயிரிகெடவானதருருவாலறிந்துமேதேர்சித்தனூலினுலும்
-
-
[illegible]ரொருவன்றேகத்தில்நின்றுவருஞ்சிறுநீரெனத்தெரிகுவர்
[illegible]மய்யனைப்போற்றிடவறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
அகத்தினிடையகல்ாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.

திருவரத்துறைநாதசதகம்.

௯௯

இதுவுமது.

பார்த்திடும்ரோமரிஷிகும்பமுனிபூரணம்பகர்ஞானவெட்டியெல்லாம்
பார்த்தாலுமேபிந்தபக்குவமில்லாமல்பகர்ந்திடார்வேறென்றுமே
ஏர்த்திடும்நூலின்வழியேயதமறியாதவர்யேதோதினுங்கேட்பரோ
இசைந்திட்டவப்பினாலுண்டாகும்வாதமுறையெடுத்தாடிக்காணவென்றால்
கார்த்திட்டுநூற்பயன்கருத்தாலறிந்துயேகைமுறையுஞ்செய்துகாண்பாய்
காசினியிலின்னமும்வெளியாயுரைப்பரோகருத்தினாலறியவேணும்
ஆர்த்திடுந்தண்டையணிகாளியோடாடிடுமையனையறிந்துகொள்வாய்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.

௱

இதுவுமது.

பிண்டமுப்பப்புறம்பிரமாண்டமுப்பதாம்பேர்சிங்கிவழலையுப்பாம்
போண்டமுப்புசெயநீருமுப்பதாம்பேர்பாறையுப்பதாகும்
கண்டிலர்தியுப்புகாண்பழம்புளியுப்புகருதுவூஷரவுப்புமே
கல்லுப்புமுதலானகாரணப்பெயரெலாங்கருதுமுடல்மலமுப்பதாம் கண்டி
தைக்கைக்கொளும்வியாயமுஞ்செய்கையும்கருத்துறவறியவேணும்
காணிடில்வாசிவசம்நன்மனஸ்தம்பமும்கர்த்தனாலறியவேணும்
அண்டமதிகங்கையணிஅம்பலத்தாண்டவனையறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே. ௨

௧

இதுவுமது.

தேவையெனில்கேட்டிடுதெரிவைநீயுப்பையுந்தேகத்தினின்றெடுக்க
தெரிந்துகொள்வாசிவசந்தேருமனஸ்தம்பமும்ஸ்திரவசப்பட்டபின்பு
கோவதின்பாலுடன்பாசிபயறன்னமுங்கொண்டுண்ணுதிங்கள்மூன்று
குறித்திடுங்காலத்தில்கூறுமதிநாள்தள்ளிகுடித்திடுவைசிறுநீரைதான்ப
ரவமதுசொல்லொணுப்பகர்கின்றநீரதில்பாராதுயந்தம்விட்டு பாருநடுநீ
ரதில்பலமேயிரண்டுதான்பாரிலிருவேளையுண்பாய்
ஆவதுபாரீசனையனுதினம்போற்றிடவறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.
()

இதுவுமது

சொன்னதொருநூலின்வழிசொல்சவமிதுவாகுஞ்சொல்லிடியினுப்பென்
சுற்றுமதிலக்கினிசுவாலைதானுள்ளதுசூழ்ந்திடுந்தவத்தக்கினி
[பதோ அன்னதிலுமேலதிகமாம்வாசியோகமேயானபின்னவன்மலந்தா
னதிலாகுமுப்புமேலாமூலபுளியுப்புவறிந்துகொள்ளங்கியுப்பாம்
முன்னமுறையப்புப்பூனதீயென்றதுமாக்கையால்முடிந்ததன்றோ
மூளரிவளர்பிரமனிலைகாணுதமூடர்தான்மூப்புதனையறிவார்களோ
அன்னையெனுமம்பிகைக்கிடப்பாகமீந்திடுமையனைஅறிந்துகொள்வாய்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.

இதுவுமது.

இன்பமுடன்குடியென்றியம்பிட்டநீரதிலியாக்கைதான்சுத்தியாதம்
யேதெனிற்தன்னிதன்சுடுசாம்பலுப்பினுலினியநீரதின்பாலுதான்
அம்புவியிலப்படியாக்கையாமண்டலமாயிடிற்சுத்தகங்கை
ஆய்வதிலுப்புவரும்நிலைவரீயப்போதுவாகுமலமூலப்புளி

பம்பைாதிசூழ்புவியிற்பகருபலநீரையும்பாண்டத்திலொன்றதாக்கி
பையவேகரைத்திட்டுபானுவில்வைத்திடில்படர்ந்திமுழுப்புமுப்பாம்
நண்பனுக்கன்புராயடைந்தவர்க்காத்திமையிணயறிந்துகொள்வாய்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே,(
74

பூசைகாலமறிய,

காலமதுவாறுதானுலாகுமப்புறங்கருதுரெண்டேகமென்பார்
காசினியில்வாரமதுபக்ஷநாட்பூசையாம்பகர்திங்களாண்டுபூசை
கோலமுடனித்தியநைமித்தியமென்றுறங்குறைவிலாவுபசாரமோ
கூறுபதினாறுபின்ஷோடசதீபமாங்குறைவில்லாதெளபாசனம்
மாலையினடத்தலும்கீதமுதலவாத்தியம்மாநடனமுதலானதும்
மாசிலாத்தேவாரமோதலும்பலியிடுதன்மனத்துடன்புஷ்பாஞ்சலி
ஆலமமர்கண்டனுக்கனுதினமுமானதாமதிற்குறையிலமுகிலலையா
மகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைபதிநாதனே (75

திருப்பக்ஷிபலன்,

கூறுவிற்பானுகூடுநாளநாழிகைகுறுகினும்பிரதோஷகாலங
கூடுமுற்றேதியானநாளாணதேகுறித்ததிருப்பக்ஷியன்பாா பூனுநாளுதய
முன்புள்ளெழும்போதினில்போற்றிவிண்டேறாரயேதானபூசைதா
னெவர்செய்தபோதிலும்புரிவரவர்புவிமீதுமாங்கவரூடம் பேணுபலன்
நாளொனதிலுண்டென்றுரைக்குமேபெரிதான்னவாகமங்கள்
பேரிரவியுதித்தபின்செய்யினீதில்லையாம்பேசிடுமாகமந்தான்
மடைக்கலாம்செய்பிழையனைத்தையுமழித்தவனையாட்கொளளுவாய்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.
()

பிரதோடகாலம

நண்ணுதிரயோதசிநாளதேபிரதோடம்நவிலிருபத்தாறுநின்மேல்
நல்லிரவின்மூன்றுகான்மூன்றுநாழிகையளவுநல்லபிரதோடமென்பார்
உண்ணலதுநீத்தீசராலயத்துட்புகுந்தேத்திபிரதக்ஷணஞ்செய்

யோ துகிவநந்தியிருகொம்பினடு திருஷ்டியாய்க்குறித் துசிவலிங்கம்நோக்கி
வெண்ணந்திகேசுர ன்பின்னின் றுவிழைவினுன்மேவிநின் றவைமிறைஞ்சி
விமலசிவலிங்கத்தையுரகராவெனச்சொல்லிவிழைந்துதெரிசித்தோர்க்
அண்ணலருளாற்செல்வமாயுளும்பெறுவயேஞுதியானபரனே
[தெலாம்
[illegible]னிடையகலாமல்இறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.(77

திருவரத்துறைநாதசதகம்

உக

அபிஷேகாந்தியநைவேத்யம்.

அண்ணலுக்கபிஷேகமானவுடனக்கினியகடுதனிலதிகரித்தே
அமருதிரிலோகமுணவாற்நலாவாரப்போஅமுதவகைநைவேத்தியம்
திண்ணமெனப்பூசையுபசாரவகைசெய்யினவர்தீர்க்காயுசைப்பெறுகுவார்
திருமிலாதவர்களுடைத்தேயசுடனூக்கமுந்திறல்வயதுந்தின்றுவிடுவார்
கண்ணினிதுகண்டபலனீதாகுமென்றுநான்கருதுதேயாகமங்கள்
கர்த்தன்முதல்மற்றுமுளவமருக்கவ்வாறுகாசினியில்நீகருதுவா
[தில் யண்ணுதல்சேர்கண்ணுளனையனுதி
னந்துதித்திடவறிந்துகொள்ளவனிமீ
லகத்தினிடையகலாமல்இறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.
78

உபசாரவகை.

அர்க்கியம்பாத்தியமாசமன்னியத்துடனமருதற்காசனந்தான்
அழகானஸ்தானநீருடைவஸ்த்ரசந்தனமமைவதோருபவீதமும் செருக்க
ல்பிஞசமனஞ்செப்பிமெக்ஷதைசேர்ந்தநற்றாபதீபம் செய்யுநன்மலர்தூவல்
நைவேதனம்பானியஞ்செய்யினடைக்காய்தோத்திர வர்க்கமுடனிதனையுப
சாரவகையாமென்பர்வையகத்தறிவுளோர்கள் வழுவி
_ாதிநிலதிகம்ராஜோபசாரவகைவழுத்துமேயாகமங்கள் அர்க்க

ல்செய் நார் ச்சைகவலி பப்பினால் போற்றிட வறிந் தகொள்ளவனிமீதில்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுந்திவைய னுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே
(79)

சிவார்ச்சனைப்பலம்,

எழிலேறுமேககமுமெண்போகவித்தையுமீகையுஞ்சன்மார்க்கமும் சுகில
ாகீர்த்தியுமினிதானதாரமுமிணங்குநல்வீவ்வயதும்
பொழிலேறுகழனியும்புத்திரசந்தானமும்பொறுமையுமசுகுணகுணமும்
பொன் னுதிதானியம்வாஹனமற்றாசுபோகாதவாளடிமையுஞ்
சுழியேறுகபிலையுஞ்சொல்விஜயவுளக்கமுஞ்சுயசத்திஅதிமகிழ்ச்சியுஞ்
சோர்விலாச்சந்தோஷ
ஞ்சொல்லொழுக்கத்துடன்சூதநோயில்லாமையும்
அழிவுதபுமையனையர்ச்சனைசெய்பலனனைத்தையுந்தருவதாகு
மகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே,
()

தீபாராதனைவகை

நாகதீபத்தொடுகெஜமசுவதீபமும்நல்லிடபஙவிதீபமு
நாடுதற்கரிபுருஷமிருகதீபமாகுமாம்நல்வியாக்ரகுக்குடந்தான்
மோகமுடன்ரததீபம்நக்ஷத்திரதீபமாம்முடிவிலாமேருதீபம்
முதன்மையாங்கடதீபமுறைதட்டிலைந்தாமுறைமையிதுபதினறுதான்
தாகமாமேருவுடன்கைலைவில்வார்த்திதான்றக்கதொருபஞ்சஹார்த்தி
தப்பாதுகொடைவிசிறிசாமரந்தர்ப்பணந்தடையின்றிதூபதீப

ஆகமெய்ப்பாதியாயம்பிகைக்களித்திடும்பரமனுக்காளாகுவார்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே. 81

ஆகமம் 28க்கும்பெயர்

காமிகாகமத்தொடுயோகசஞ்சிந்தியங்காரணமசிதபிம்பங்
கருதரியதீப்தமொடுசூக்ஷுமஸஹஸ்திரந்தொன்விஜயசுப்பிரபேதம்
தாமியத்தொடுவீரம்ரவுரவமனலமாம்ஸ்வாயம்புவம ஞ்சுமானம்
தக்கநிசுவாசமகுடமொடுவிமலமாந்தருசந்திரஞானகிரணம்
கேமியத்தொடுலலிதஸித்திசந்தானநேருசர்வோத்தமந்தான்
நேரிலாவாதுளநிறைபுரோத்கீதமாம்நேர்பாரமேசுவரந்தா
னுமியம்மொழிநான்கெழதரமாகமமிதிலுள்ளபேராகுமாம்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே. 82

லிங்கவகை

காசினியிலிங்கவகையேழுதாங்கண்டிடுங்காண் சுவயந்தெய்வீகமாம்
கண்டுகொள்ளாரணமானுஷம்ராக்ஷஸங்கருதுமாரிஷம்பாணமாம்
தேசிகன்றறைபிரிவுமேழதாமிவைக்குரிமைஇருபதினெட்டதாகும்
தெரிதியின்னீசருக்கின்னவாகமமென்னவேர்ப்பாடுமுன்னமுளது
வாசியாரதைஅறியார்வழக்கமுந்தப்புவார்வையகத்ததில்வழங்கும்
வாகானகாரணங்காமியமகுடமொடுவளர்சந்திரஞானகிரணம்
ஆசையாயமர்ந்தருளும்மண்ணலுக்
கானதென்றறைகுவார்நிந்தபெரியோர் அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்
திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.(83)

அர்ச்சகனியல்பு

ஆதிசைவத்துள்ளநன்மரபினுரியனுயாகமவொழுக்கமுளனு யாகமானுஷ்ட
ானகாயததிரியுடையனுயாலயமுறையாவையும்
போதியாஞானமுளபுத்திவானுசாரியவபிஷேகபுனிதமுளனுய் பொல்லாத
ரோகசினம்லோபகுணமில்லனுய்பூணுநுவிலகுதையிலோனுய் நீதியாநன்
மார்க்கநெறியுளானுஞானிகழுசிவபூஜைநேமம்
நோகதுவரிலர்ச்சசர்க்கழகென்றுரைப்பரேநெடியகடல்சூழ்புவியிலே
பாதியாமண்ணலுக்கனுதினமுமன்பனென்றறிந்துகொளவளிமீதில்

அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.(8
£

ஆலயத்தில்செய்குற்றமறிய.
ஆசாரமில்லாமலாலயநுழைவதுமாலயத்தெச்சிலுமிழ்கல்
ஜனவதில்செல்போதில்பல்விளக்காமலும்மாமரபுடையிலாதும்
மலசாகமலஞ்சலங்கழிததிடுதல்நாசிநீர்சிந்திடுதலேடுசனம்
யெழிலுடன்சயனித்தல்கானீட்டியுட்காரர்த்லியல்பிலாச்சூதாடலும்
பாசுமுடன்மயிர்கோதிமுடித்திடுதல்தம்பூலம்பாராமலுண்டிடுதலும்
பாங்காகதலைமீதுதோண்மீதுதூசிடுதல்பகர்பாதகுறடுரகைஷ ஆசவுநுமுடை
னேகல்ஃஏதும்பிழையென்பர்ஆலமமர்கண்டன்மனையில்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.(85

திருவரத்துறைநாதசதகம்.

உரு

இதுவுமது
நிற்கின்றவிக்கிரகந்தன்னைபேதீண்டிடுதனிர்மாலியம்தாண்டலும்
நீக்கிவைத்திருக்கின்றநிர்மாலியந்தனைநேர்படமிதித்தல்தானும்
சிறக்கின்றஸ்தூபியுடன்துஜஸ்தம்பம்பலிபீடஞ்சேர்
தெய்வநிழல்மிதித்தல்
சிறப்பிலாவீண்வார்த்தைபேசல்பின்சிரித்
தலுஞ்செய்சண்டைவிளையாடலு
மிறுக்கல்நல்பலிபீடமீகனடுவேகலுமெழில்மாதரைக்காண்டிடில்
விருதயத்தெண்ணலும்மீசனைச்சிலவென்னவிறைஞ்சிடாதிருத்தலேனும்
அறுக்கின்றபெரும்பிழையாருமேசெய்யொணுதறிந்துகொ
ள்ளவனிமீளல்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.
86

இதுவுமது

இறைவனுக்கபிஷேகநைவேதனச்சமயமெவருகிமேதெரிசித்திடா
இவ்வுடல்பூமிபடநாணிப்பணிந்திடாரிழிவானகுலத்துதிப்பார்
மறைவிதிபடியந்நவாலயத்தொருபொருளோமனதிருவெப்பெறுகினைத்நல்
மஹேசனுக்குபயோகமானபின்னீத்திட்டிமாதருக்குதவிசெய்வித்நல்
உறைவிதிப்படிப்பண்ணியார்வலம்வருநலானருமையர்மூன்றுதொகைநுறைத
உறுகோயிற்கேத்தனுதவாம
ல்செல்லுமுளத்நிலரிடைவேபெறெண்ணலும்[லும்
அறையுமி னவயானவையும்மாலயப்பிழையென்னறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
அகத்திலரிடையகலாமல்நிறுத்நிலையபறுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.(
87

சிவதரிசனபலன்

நித்திய வதெரிசனஞ்செயல்வேண்டுநீதியாய்நேரிலாதவர்களுக்கோ
நேர்திங்கள்குருபுகர்வாரத்திருயினுநெடியுவாப்பிரதோடகாலம்
பத்தியமவாசியு—குதிரையங்கிருள்பகர்மாசப்பிரப்பிலேனும்
பாரதியுமேகிரகணஞ்சிவராத்திரிநலராத்திரிபகர்கிஷ்ணசதுர்த்தசியுமே
முத்திதருமேயபரவஷ்டமிதநிநியிலுமுக்யமாசோற்சவத்தும்
முத்திகொள்ளின்றளில்முதல்வனைப்போற்றிவுரைத்திமோகமந்தான்
அத்திபுனையயுனருளண்பருககன்றிய யார்பெறுவரவனிமீதி
லகத்திடையகலாமல் நிறுத்திவை யனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.
(88)

மாசாபிடேகம்

கோலமுடனபிஷேகம் விதிதிங்களில் செயல்குறித்து வருபூர்ணைநாளில்
கூறிஞேமாடெருதுவீணைபின்களிறரி குறித்தநல்குமரிசெட்டி
நீலவுடலாங்தேளுவில்லுபின்மகரமுனீர்குடங்கயநீறதாய்
நேர்மருக்கொழுந்து பலாமுப்பழஞ்சர்க்கரை நேர்மையுளவதிரசந்தான்
சீலமுடனே செயுந்திரட்டிப்பாலன்னமாஞ் செய்வகைத்தீபார்ச்சனை

செப்புநற்கிருதம்பின் றேனுதிருமது செழுந்தயிரீராறுதான்
ஆலமமர்கண்டனுக்கபிஷேகவிதிமானதிதுவென்றுரைப்பார் ர
கத்தினிடையனுகாமல்நிறுத்திவையனுதிநமரத்துறைப்பதிநாதனே. 89

உகூ திருவரத்துலகுற்நர்தசதகம்.

ஆமாதி திங்கள்சேய்செட்டி பொன் வெள்ளிசனியமருமிவ்வாரத்தினில்
லாசுநல்வில்வந்துளபங் கவித்தமாமானவோர் மாதுளம்பூ
நாமாதிலவங்கமலர் செப்புநற்கொழுந்துரு நாடிடும்விஷ்ணுகாந்தி
நன்மனத்துடனுடி சிவனைவர்ச்சித்திடில் நவிலுபலனேதென்பையோ
காமாதியெண்சித்திசெல்வமுமைந்தருங்கருதுமெய்ஞானகல்வி
காசினிக்கரசாவன்கருதுமேறேய் தொலைந்திடுங்கண்டறிந்திவை
செய்குவாய யாமாது தலைதனிலமையுற்ற வேணியான்
வவநியோர்க்கருள்புரிகுவா னகத்தினிடையனுகாமல்நிறுத
திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே. நற்றீர்த்தமபிஷேக
நல்லெண்ணை யரிசிமா நன்மஞ்சணெல்விமுள்ளி
நல்லபில்லபிஷேகமரிதான நெய்தயிர் நற்புனுகுஜவ்வாதுதான் கற்றேறு
பஞ்சாமிர்தசர்க்கரைக்கதலீ பிலாகாண் மாதுளமிச்சையும்
காதலொடுநாரத்தை கொளஞ்சி கற்பூரங்கருததேளிளனீரையுஞ்
சத்தியஞ்சந்தனஞ் திரட்டுப்பால்மதுக்ஷீரஞ்சார்பெறுங்கரும்பூரஞ்
சாத்தன்னம்வில்வநீர் ஸ்தபனநீர்கலசநீர் சாருமேரத்தோதகம்
அத்தியுரிபோர்த்திடுமெண்ணலுகபிஷேகமான திதுவே யறிகுவா
யகத்தினிடையநலாமல்நிறுத்திறையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே,
(91)

லிங்கபூசை.

ஆமாறுமண்லிங்கபூசைபுரிவோர்க்குமாயுசுவிருத்தியுண்டாம் மாவுநற்ச

ாணிசிவமமிர்தமுண்டாநல்லவீபூதிமுததியுண்டாம்
கூமேருவிஙகமதுசெய்தபேர்க்கின்பமாங்கூறுநல்மைந்தருண்டாம்
கோருநற்சந்தனங்கொடுக்குநற்பாக்கியங்கூடுபூக்கட்டடந்தான்
தாமேருநவனீததக்கநற்றூரமாக்தானுத்திராக்ஷமானுல
தரணியில்பிறவியிலைத்தருனல்லகுளமெனிற்றருகுமதுபூசெல்வமே
யாமாதுயெடப்பாகன்ரய்யருமவனேயே அறிந்துகோள்ளவனிமீதில்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.[92

இதுவுமறு,

மொழிபெயருமரிசனம்லிங்கமேயிசைதருமுகிழ்மலர்லிங்கசுகமா
முறையிடுமமுகிதெனுமிலிங்கமேசம்பத்துவுரையடிசலிங்கமோதான்
ஞெழிவிலாதாக்கமா.ங்வோதிஞராகமமுயாகுளலிங்கபூசை
உலகத்தில்சிவபக்திதருகுமென்றுரைப்பரேவுளவருணநான்கிஞேரும்
இழிவிலாதாத்துமசிவபூசைபுரிவோர்க்குமிவைபலனெனவுரையார்
இனியபொன்வெள்ளிசெம்புடன்படிகமுமியல்நான்குபலனுள்ளதாம்
அழிவிலாதரத்துறையில்தனிலொன்றுனமகிபனேமறிந்துகொள்வாய்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமா
த்துறைப்பதிநாதனே.(93

திருவாத்துறை,..ிதசதகம்.

உ ரு

இதுமவுது.

போகுமேஙம்பாவம்புகழ்துபமதனிலேடோய்வில்மிருத்யூதீபம்
பொல்லாதநாகதீபமேபுத்திரர்பொங்குபசுவிருத்திரிஷபம் ஏருமேரோகந
ாசமா:ாநக்ஷத்திரமெழிலானக_தீபமோ
ஏதிவருங்குற்றங்களாத்தனேயுந்தீர்த்து.விடுமிசைபுருஷமிருகதீபமோ
வாகுடன்சர்வசித்தியாம்பலன்தரும்வையகங்கொடையளிக்கும் வாகானத
ர்ப்பணமெழிலுானது.பிரிரீடாவளருமெய்வர்க்ககமே யாகுநீர

ாஞ்சனமனர் தபலனென்டரோயநிந்துகொள்ளவனிபீதில்
லகத்தினிடையகலாமல்நிறுத நிலைவயனுதினம
ுறைப்பதிாதனே.(94

சிவதரிசனகாலபலன்,

பிரதிதினங்காலையில்சிவதரிசனஞ்செயிலப்பிரிந்துவ்வொருசிபாவம்ம
பெருமைதருமத்திபானம்பிலைறதரஜேனநோக்கிடிற்பெயாந்திம்பகம்பாவ
ம்ம மறதிக்கிடமின்றிமாசாயரஸைஷயில்மலைஹசஊை ததரிசித்திடில்
மாணிடர்க்கணுகாதுமாபிறவிமாழினுள்மாடாககாதானும்ம
சுருதிசொற்படியர்த்தசாமத்திற்குப்பயைசோாமல்பார்த்தபேர்க்கு
சொல்துாகமோரைந்தும்காடியாம்யாகபலல்செய்துதேமகுடாகம
ல் அறிதியிதையனுதினமும்மரன்றனைத்தொழுதுவாழறிசதுகொ
ள்ளவனிமீதி அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவைஅனுதினம
ரததுறைப்பதிாதனே.(95

சிவசோத்தைஅபகரித்தல்

பேசியவாலயப்பொருளெனும்பேருளதைப்பிசகதாயணுவாகிலும்
பெததிமொனிடர்பெருநரகில்வீழ்வர்பின்கிருபிபுழுவேனமாவார்
தேசிக்குக்குடமாவர்தெளிவிலாக்குக்கலாய்தெரியட்டையீனயாகி தேக
மேயெய்த்தியமொதிாக்கும்வகைகாளுாகள்தேளகுளவியாகி ஈசன்நன்பெ
ாருளுக்கேற்படும்குற்றத்தையெந்தமருள்சொல்லலாமோ எத்தவஞ்செ
ய்யினுமிதைநீக்கவறியாகவொம்மரபுளோராகினும் வாசவன்றெருழமண்ண
ல்றனர்நாமமேதுதிவரிசையுடனவனிமீதில் அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்
திவையனுதினமுரத்துறைப்பதிாதனே.(96

இதுவுமது.

இரவிமுன்னிருள்வரினுமெழில்சோரமங்கைக்கினியகற்புண்டாயினும்
யேதிலாகாமிக்குஞானமுணடாயினுமிறைகடனீரினிதாயினும் குருவிகெ
ாக்காம்பறவைகோதிலாச்சீவனைகொன்றபேர்வீடடையினும் கொடி
யபாம்பதின்வாயிலமிர்தமேதங்கினும்கூறுவனல்புனலாயினும் இரும்ருவு
மார்பனரன்றேவதைபூசுரன்நீதிலாரிவர்பொருளையே தெரிந்தேனு

ங்தெரியாமலேதேனுமுண்டவனைத்தீநரகம்விட்டிடாது
ஆறுதலேயணியன்னலகத்திறும்போகாதறிந்துகொள்ளவனிமீதில்
அகத்தினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே.
[97 உ-சா

திருவரத்துறைநாதசதகம்.

பிரத்தியக்ஷதேரிசனம்

இப்புவியில்சீகாழியிலேயவனுக்கிந்தனனினிபகித்திலசிவிகைதா
னெழிலானசின்னமொடுதாளமுந்தந்தனனிறைஞ்சுமப்பர்க்குநோய்
தப்பிலாக்கடந்தையிற்றனருளினன்முத்திரைதரித்தபின்காயசுத்தி
தப்பாதுவாகுமெனவப்பர்க்குரைத்தனன்றரணியில்வால்மீகரை
எப்புவியிலதிகமிதிலிருமென்றிசைத்துபின்னிரவிசுதனைகோட்குள
ழில்பெருமைமீந்திங்கிருக்கவைகதாறன்றிபல்வாணிசாபம்நீத்தா
ரப்புடனுகமதிமத்தையணியய்யனையறிந்துகொள்ளவனிமீதி
லகததினிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே,
(98

மனுஷியர்க்குவேண்டியது.

சஞ்சரித்திவவுடல்சாவுநாளளவினுஞ்சஞ்சலந்தானிலாமல்
சதகாகினுந்தனந்தாழாமந்சடலநோய்சாராமல்வெங்கோபமும்செ
ரஞ்சமெனினுந்திதுசெய்யாமலொருவர்மேல்கோளுரைகள்பேசாமலும்கே
ரறிவருநியாசகற்கில்லையெனுமாலோபகுற்றங்கள்வாராமலும்வஞ்சமன
மில்லாமல்வயிரவைகைவாராமல்வாளேரைத்துதிசெய்திடவருபக்தியொடு
நேமஞ்சதியவசனமும்வாழுமனமெனக்கருளவாயஞ்சலிசெய்திடவறி
ந்திலான்செய்பிழையனைத்தையுநீக்குமரனையகததினிடை
யகலாமலநிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே. 99

இதைச்சேர்ந்தசப்ததுறையின்பெயர்

திருத்தலம்வாலமீகரிதன்மேற்குவதிட்டபுரமிருப்பரேவதிட்டருந்தா
னிதின்னிருதியாடுதறைசுக்கிரீவராசனுஞ்சுகமுடன்பூசைசெய்தான்ந
ற்றலாவதின்மேற்குநாடுமிருகண்டுவும்நற்றவமிழைத்தறையதாம்

நல்லதாமதின்வாயுற்திருமாலயன் ராகுதாபித்தவாலந்துறை மெத்த
வும்பெரிதிதாமிதின்வடக்குள்ள துதிருவாதிசததிதுறைதான்
மேதினியின்னமும்திருக்கரத்துறையொன்றுமேலிடுமேழுதுறையும்
சதமியாய்சகலபலனசேருவோரெ
வர்க்கெல்லாஞ்செகமீதிலுண்டென்பரே அகத்திணிடையகலாமல்நிறு
த்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே. 100

சதகமுரைத்தவருடையபெயர்விபரம் சேமே

கலிவருடநாலதாமாயிரஞ்செப்பினேஞ்தொளாயிரம்பின் சேர்நதிஇத்தெ
ாண் ணூறுவாண்டதாஞ்சென்றதுசொற்சாலியாண்டுவருடம்
யேர்மவுமாயிரமெண்பத்தினொன்றதாமிதில்செல்லுபிரபவாதியோ
இத்தரையிலாமபெயர்விரோதியினதமாமிபல்மகரபூர்வபக்கம் த
ரமேவுதிகைதிதிசெக்குநாள்புதவராந்தலமரத்துறையிலுறைவோன்
தருமறைகுலத்தவஞ்ஞவணவப்பூசுரன்றருபெயரரங்கசாமி ஆர்மேவுஅண்
ணன்மேலரத்துறைப்பெயர்சதகமமைத்தனன்னவனிமீதில
கத்திணிடையகலாமல்நிறுத்திவையனுதினமரத்துறைப்பதிநாதனே 101

MAHAMAHOPADHYAYA சதகம்முற்றிற்று